

நாகர்க்கொள்க காதல்

மு. மணிலேவ்

பதிப்புத்துறை

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்

கைக்கிளைக் காதல்

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை - 625 021

Publications Division
Madurai Kamaraj University
Madurai - 625 021

(8 : 2) : 031.1A : 5 (8 : 62)

நூலை அடைவு எண் :
பதிப்பு எண் : 117
பதிப்பு விவரங்கள் :
பதிப்பு இடம் :

கைக்கிளைக் காதல்
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை - 625 021

மு. மணிவேல்

பதிப்பு :
பதிப்பு :
பதிப்பு :

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
(Madurai Kamaraj University)

பதிப்பு :
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை - 625 021

பதிப்பு :
பதிப்பு :

(1992) பதிப்பு :
(882-1-288)

பதிப்பு :
பதிப்பு :

பதிப்புத்துறை
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை - 625021

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை - 625 021

பதிப்பு :
பதிப்பு :
பதிப்பு :

மதுரை காமராசு பல்கலைக்கழகம்

பதிப்புத்துறை

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்

மதுரை —625 021.

© Publications Division
Madurai Kamaraj University
Madurai —625 021.

நூலக அடைவு எண் :

031, 1A : g (S : 55)

பதிப்பு எண் : 117

பதிப்பு விவரங்கள் :

1. நூல் ஆசிரியர் :

டாக்டர் மு. மணிவேல்
முதுநிலை விரிவுரையாளர்
தமிழியல் துறை
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்
கழகம்

2. தலைப்பு :

‘கைக்கிளைக் காதல்’

3. பதிப்பு :

அ. இடம் :

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்
கழகம்
(Madurai Kamaraj University)

ஆ. பதிப்பித்தோர் :

பதிப்புத்துறை
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்
கழகம்
மதுரை —625 021.

இ. ஆண்டு :

முதற்பதிப்பு (1992)

4. மொத்தப் பக்கங்கள் :

295 (12+283)

5. மொத்தப் படிகள் :

1200

6. நூல் அளவு :

1 × 8 டெம்மி.

7. பொருள் :

தமிழ் அகப்பொருட் கொள்கை

8. அச்சம் அமைப்பும் :

குமரன் நாகமலை மதுரை —19,

9. விலை :

ரூ. 40-00

டாக்டர் மோ. இசரபேல்

பேராசிரியர் & தலைவர்

மொழியியல்துறை

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்

மதுரை-21.

அ னி ந் து ர

‘கைக்கிளைக் காதல்’ என்னும் இந்நூல் ஒருதலைக் காதல் என்னும் அகப்பொருட்கூறு பற்றிய செய்திகள் தமிழ் இலக்கியங்களில் இடம் பெற்றுள்ள வகையினை விளக்கும் ஓர் அரிய படைப்பாகும்.

இலக்கிய ஆய்விற்கு இலக்கணச் செய்திகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு கைக்கிளைக் கோட்பாடு காலந் தோறும் அடைந்துள்ள மாற்றத்தினை விளக்கும் வகையில் செம்மையான திறன்மிக்க ஓர் ஆய்வாக இது அமைந்துள்ளது.

சங்க காலம் முதல் இருபதாம் நூற்றாண்டு வரையிலான இலக்கியங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட இவ்வாய்வு ‘இலக்கண நூல்களில் கைக்கிளை’, ‘இலக்கியங்களில் கைக்கிளை’, ‘வரலாற்றுப் போக்கில் கைக்கிளை’ என்னும் மூன்று பகுதிகளாக அமையப்பெற்று தக்க முடிபுகளைத் தந்துள்ளது.

ஒவ்வொரு இலக்கியத்திலிருந்தும் கைக்கிளை பற்றிய செய்திகளைத் திரட்டிப் பகுத்து ஆய்ந்து முடிவுரையில் புதிய கருத்துக்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளமை, மாறனகப் பொருள் கைக்கிளையினை அகப்பொருளாகச் சுட்டி நிற்கும் பான்மையினையும் புறப்பொருள் வெண்பர்மாலை இதனைப் புறமாக மாற்றிய பான்மையினையும் கண்டறிந்துள்ளமை, சங்க இலக்கியங்கள் காட்டும் கைக்கிளையின் புதிய நெறிகளைப் புலப்படுத்தியுள்ளமை, திருக்குறளில்

கைக்கிளை காமம் சான்றவன் மீது நிகழும் காதலாகத் திகழும் பொற்பு, முத்தொள்ளாயிரம் காட்சி, ஐயம், தெளிவு போன்ற நிகழ்வுகள் தலைவியரிடத்து நிகழ்வனவாகச் சுட்டும் புதுமை, மகளிரும் மடலேறுவதாகக் காட்டும் ஆழ்வார் பாசுரப் புதுநெறி, கடவுட் பெண்டிரைத் தலைவியராக்கிக் காதல் கொள்ளும் பாரதியின் வேறு பட்ட நிலை போன்ற புதுமைச் செய்திகளைக் கண்டறிந்து சுட்டியுள்ளமை ஆகியன நூலாசிரியரின் ஆய்வுத்திறனுக்குச் சான்றுகளாக அமைந்துள்ளன.

பல்வேறிடங்களில் இலக்கண உரையாசிரியர்களின் கருத்துரைகளைத் தக்கமுறையில் மறுத்துரைத்துப் புதிய விளக்கங்கள் கண்டுள்ளமை இவ்வாய்வில் சிறப்பாகச் சுட்டத்தக்கதாகும். மேலும் பிற ஆய்வாளர்களின் கருத்துக்களைத் திறனாய்வு செய்கையில் ஏற்கவேண்டிய இடத்தில் ஏற்றும் மறுக்க வேண்டிய இடத்தில் திட்டவட்டமாக மறுத்தும் உள்ளமை இந்நூலாசிரியரின் சான்றாண்மையினைப் புலப்படுத்துகின்றது.

இந்நூலாசிரியர் டாக்டர் மு. மணியேல் அயராது உழைக்கும் ஆய்வாளர். இவரது நூலில் ஆய்வுப்பகுப்பு, ஆய்வுத்தரவுகளின் தொகுப்பு, முறையான ஆய்வு நெறி முறை, தெளிவான மொழிநடை ஆகியன மிகச் சிறப்பாக அமையப் பெற்றுள்ளமையால் இவ்வரிய ஆராய்ச்சி நூலைத் தமிழாய்வுலகம் வரவேற்கும் என உறுதியாக நம்புகின்றேன். மேலும் இத்தகைய அரிய பல ஆய்வு நூல்களை இவர் படைத்துத் தமிழுக்கும் ஆய்விற்கும் பெருமை சேர்க்க வேண்டுமென் வாழ்த்துகின்றேன்.

மோ. இசரயேல்

நன்றியுரை

‘தமிழ் இலக்கியத்தில் கைக்கிளை’ என்னும் தலைப்பில், 1979 ஆம் ஆண்டு மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகத்தின் பிஎச்.டி. பட்டத்திற்கு அளிக்கப்பட்டு ஏற்கப்பட்ட என் ஆய்வேட்டினை, ‘கைக்கிளைக் காதல்’ என்னும் இந்நூலாக மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகப் பதிப்புத்துறை வெளியிடுகின்றது. யான் ஆய்வு செய்ததற்கும், என் ஆய்வுரையினை நூலாக வெளியிடுதற்கும் நிதியுதவி செய்திருக்கும் இப்பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர், பதிவாளர் உள்ளிட்ட ஆட்சிக்குழுவினர் அனைவர்க்கும் நான் நன்றி போற்றக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

ஆய்வுக்காலத்தும் இப்போதும் எனக்கு ஆய்வுமுறை காட்டி வழிகாட்டுதலோடு நல்லாக்கமும் தூண்டுதலும் அளித்து வருபவர் என் ஆய்வின் மேற்பார்வையாளர் பேராசிரியப் பெருந்தகை டாக்டர் மோ. இசுரேயல் அவர்கள். தம் மாணவர்க்கு எவ்வகையிலும் உதவிடும் மனமும் மாணவர்தம் வளர்ச்சியில் மகிழ்வும் கொள்ளும் இப் பெரும் பேராசிரியர் மறவாது போற்றுதற்குரியவர். இந்நூலில் காணும் ஆய்வுச் செய்திகளை எடுத்துக்காட்டி எழுதியிருக்கும் அவர்தம் அணிந்துரையோடு இந்நூல் வெளிவருவது இந்நூலிற்குப் பெருமையும் பேறுமாகும். அவர்கட்கு வணக்கமும் நன்றியும் செலுத்துவது என் கடன்.

தமிழியல் துறையில் ஆய்வாளராகச் சேர்ந்த காலம் தொடங்கி யான் எழுதும் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் செம்மைபெறக் கருத்துக்கள் கூறி என்னைத் தகுதிப்படுத்தும், என்பால் நல்லன்பு கொண்ட முன்னாள் தமிழியல் துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் டாக்டர் தமிழண்ணல் அவர்கட்கும் நான் பெரிதும் நன்றியுடையேன்.

மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் தகுதியுடைய ஆய்வேடுகளையும் நூல்களையும் வெளியிடுதல் வேண்டும் என்னும் ஆர்வத்தையும் ஆசையையும் தூண்டிச் செயற்பட வைக்கும் முயற்சியைத் தம் கடமையாகவும் பணியாகவும்

கொண்டு வழிப்படுத்தும் எம் தமிழியற்புலத் தலைவர்
பேராசிரியர் டாக்டர் தி. முருகரத்தனம் அவர்களை நன்றி
யோடு போற்றுகிறேன்.

என் பணியிலும் வாழ்க்கையிலும் என் வளர்ச்சிக்குத்
துணையாக இருக்கும் இனிய ஆசிரிய நண்பர்கள் டாக்டர்
ம. திருமலை, டாக்டர் ஏ. ஆதித்தன், மற்றும் என் ஆய்வு
காலத்து உதவிய பிறரையும் நன்றியோடு நினைவில்
கொள்வேன்.

இந்நூல் வெளிவருவதற்குப் பெருமுயற்சி எடுத்துக்
கொண்ட பல்கலைக்கழகப் பதிப்புத்துறை அதிகாரிகளாக
இருந்த பேராசிரியர் டாக்டர் மேஜர் கதிர் மகாதேவன்,
பேராசிரியை டாக்டர் வி. சரசுவதி ஆகியோரும் இப்
போதைய பதிப்புத்துறை அதிகாரியாக இருக்கும் பேராசிரி
யர் டாக்டர் அ. விநாயகமூர்த்தி அவர்களும், பதிப்புத்
துறை சார்ந்த அலுவலக நண்பர்களும் என் நன்றிக்குரிய
வர்களாவர்.

இந்நூலினை நன்கு அச்சிட்டுத் தந்திருக்கும் குமரன்
பதிப்பகம் உரிமையாளர் அன்புச் சகோதரர் திரு. இரா.
சுந்தரராமன் அவர்கட்கும் அவர்தம் அச்சகப் பணியா
ளர்கட்கும் நான் நன்றியுடையவனாவேன்.

மு. மணிவேல்

பொருளடக்கம்

பக்கம்

அறிமுகம்

1-11

1-1. இலக்கண நூல்களில் கைக்கிளை	12-58
1. தொல்காப்பியம்	13-28
1-2. நம்பியகப்பொருள்	29-85
1-3. அவிநயம்	36- 37
1-4. பன்னிருபடமை	38- 39
1-5. புறப்பொருள் வெண்பாமாலை	40- 43
1-6. வீரசோழியம்	44- 45
1-7. தமிழ்நெறி விளக்கமும் காவியற் காரிகையும்	46- 48
1-8. மாறனகப்பொருள்	49- 50
1-9. இலக்கண விளக்கம்	51- 52
1-10. தொன்னூல் விளக்கம்	53- 54
1-11. முத்துவீரியம்	55- 56
1-12. சுவாமிநாதம்	57- 58
2. இலக்கியங்களில் கைக்கிளை	59-215
2-1. சங்க இலக்கியங்கள்	60- 82
2-2. திருக்குறள்	83- 91
2-3. முத்தொள்ளாயிரம்	92-109
2-4. பக்தி இலக்கியங்கள்	110-121
2-5. காப்பிய இலக்கியங்கள்	122-134
2-6. சிற்றிலக்கியங்கள்	135-202
2-7. பாரதியார் பாடல்கள்	203-215
3. வரலாற்றுப் போக்கில் கைக்கிளை	216-231
4. முடிவுரை	232-237
பின்னிணைப்பு	238-250
துணைநூற் பட்டிலியகள்	251-283

சுருக்கக் குறியீட்டு விளக்கம்

பொது

உ.ஆ.

உரை ஆசிரியர்

ஒ.பா.

ஒத்துப் பார்க்க

ப.

பக்கம்

பக்.

பக்கங்கள்

ப.ஆ.

பதிப்பு ஆசிரியர்

மேலது

மேலே காட்டிய நூல்

வி. உரை

விளக்க உரை

ஆசிரியர் பெயர்

ஆண்.

ஆண்டாள்

இளம்.

இளம்பூரணர்

குல.

குலசேகரர்

திருமங்.

திருமங்கையாழ்வார்

நக்.

நக்கீரர்

நச்.

நச்சினார்க்கினியர்

பரிமே.

பரிமேலழகர்

பேரா.

பேராசிரியர்

நூல்கள்

அகம்.	அகநானூறு
அ.கி.தூது	அழகர் கிள்ளைவிடு தூது
அ.குறவஞ்சி	அழகர் குறவஞ்சி
அ.நா.உலா.	அப்பாண்டைநாதர் உலா
இ.அ.	இறையனாரகப்பொருள்
இ.சோ.உலா	இராசராச சோழனுலா
இ.வி.	இலக்கண விளக்கம்
இ.வி.பா.	இலக்கண விளக்கப் பாட்டியல்
உத.அம்.	உதயகுமாரன் அம்பலம் புக்க காதை
உத.காஞ்.	உதயகுமாரனைக் காஞ்சனன் வாளாலெறிந்த காதை
ஐங்.	ஐங்குறுநூறு
க.கலம்பகம்	கச்சிக் கலம்பகம்
க.கா.	களவியற் காரிகை
க.கோவை	கலைசைக் கோவை
க.கோ.உலா	கடம்பர் கோயில் உலா
க.பாட்டு	கண்ணன் பாட்டு
கம்.	கம்பரா மாயணம்
கலி.	கலித்தொகை
கா.கலம்பகம்	காசிக் கலம்பகம்
கு.குறவஞ்சி	கும்பேசர் குறவஞ்சி
கு.கோவை	குத்தாலக் கோவை
கு.சோ.உலா	குலோத்துங்க சோழனுலா
குறள்.	திருக்குறள்
குறுந்.	குறுந்தொகை
ச.தே.	சம்பந்தர் தேவாரம்

சி.கோவை

சி.செ.

சிந்.

சு.தே.

சு.நா.

சோ.குறவஞ்சி

த.கோவை

த.தூது

த.நெ.வி.

தி.அ.கலம்பகம்

தி.உலா.

தி.குறவஞ்சி

தி.கு.குறவஞ்சி

தி.கு.நா.உலா

தி.சி.பு.உலா

தி.ஞா.உலா.

தி.பு.கலம்பகம்

தி.பூ.நா.உலா

திரு.கோவை.

திருப்.கோவை

திருவாய்.

தி.வ.கோவை

தே.

தொல்.பொருள்.

தொ.வி.

ந.அ.

ந.கலம்பகம்

சிராமலைக் கோவை

சிதம்பரச் செய்யுட் கோவை

சீவகசிந்தாமணி

சுந்தரர் தேவாரம்

சுவாமிநாதம்.

சோலைமலைக் குறவஞ்சி

தஞ்சைவாணன் கோவை

மதுரைச் சொக்கநாதர் தமிழ்விடு தூது

தமிழ்நெறி விளக்கம்

திருவருணைக் கலம்பகம்

திருவாரூருலா

தியாகேசர் குறவஞ்சி

திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி

திருக்குற்றால நாதருலா

திருச்சிறுபுலியூர் உலா

திருக்கயிலாய ஞானவுலா

திருப்பாதிரிப்புலியூர் கலம்பகம்

திருப்பூவண நாதருலா

திருக்கோவையார்

திருப்பதிக் கோவை

திருவாய்மொழி

திருவாவடுதுறைக் கோவை

தேவாரம்

தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம்

தொன்னூல் டுவிளக்கம்

நம்பியகப்பொருள்

நந்திக் கலம்பகம்

ந.கொ.	நகர்வலங் கொண்டது
நவ. பா.	நவநீதப் பாட்டியல்
நள.	நளவெண்பா
நற்.	நற்றிணை
நன். காண்டிகை.	நன்னூல் - காண்டிகை உரை
நா.தே.	நாவுக்கரசர் தேவாரம்
நாலா.	நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம்
ப.நா.தெ.தூது	பத்மகிரிநாதர் தென்றல்விடு தூது
ப.பா.	பன்னிரு பாட்டியல்
ப.பாடல்.	பக்திப் பாடல்கள்
பரி.	பரிபாடல்
பளிக்.	பளிக்கறை புக்க காதை
பு.வெ.மாலை	புறப்பொருள் வெண்பாமாலை
புறம்.	புறநானூறு
பெ.குறவஞ்சி	பெதலகேங் குறவஞ்சி
பெருங்.	பெருங்கதை
ம.கலம்பகம்	மதுரைக் கலம்பகம்
ம.சொ.நா.உலா	மதுரைச் சொக்கநாதர் உலா
மணி.	மணிமேகலை
மணி.தெ.	மணிமேகலா தெய்வம் வந்து தோன்றிய காதை
மா.அ.	மாறனகப்பொருள்
மா,தூது	மான்விடு தூது
முத்.	முத்தொள்ளாயிரம்
மு.வீ.	முத்துவீரியம்
யாப்.	யாப்பிலக்கணம்
யா.வி.	யாப்பருங்கல விருத்தி

வ.தூது

கச்சி ஆனந்த ருத்திரேசர் வண்டு
விடு தூது

வீ.சோ.

வீரசோழியம்

வி.சோ.உலா

விக்கிரம சோழனுலா

வெ.பா.

வெண்பாப் பாட்டியல்

ஸ்ரீகி.குறவஞ்சி

ஸ்ரீகிருஷ்ணமாரி குறவஞ்சி

பதிப்பகங்கள்

A.I.U.T.T.A.

All India University Tamil Teachers
Association

The S.I.S.S.W.
Publishing society

The South India Saivasiddhanta
Works Publishing Society

இ.ப.த.ம.வெளியீடு

இந்தியப் பல்கலைக் கழகத் தமிழா
சிரியர் மன்ற வெளியீடு

கழக வெளியீடு

திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ
சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகவெளியீடு

அறிமுகம்

1. ஆய்வுப்பொருளும் ஆய்வின் நோக்கமும்

‘தமிழ் இலக்கியத்தில் கைக்கிளை’ என்னும் தலைப்பில் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற இவ்வாய்வு தமிழ் இலக்கியங்களில் இடம் பெற்றுள்ள அகப்பொருட் கூறுகளில் ஒன்றாகிய கைக்கிளை பற்றியதாகும். கைக்கிளை பற்றிய செய்திகள் தமிழ் இலக்கிய இலக்கண நூல்களினின்றும் கிடைக்கப்பெறுகின்றன.

சங்க இலக்கியங்களில் அமைந்துள்ள சில கைக்கிளைப் பாடல்களின் செய்திகள் மட்டும் இதுவரை ஒருசில அறிஞர்கள்தம் ஆய்வில் இடம்பெற்றுள்ளன.¹ மேலும், தொல்காப்பியர் கைக்கிளை பற்றிச் சொல்லியுள்ள ஒருசில செய்திகளும் சிலருடைய ஆய்வுகளில் ஓரளவு எடுத்துக்காட்டப்பெற்றுள்ளன.² தமிழ் இலக்கியங்கள் முழுவதிலும் நமக்குக் கிடைக்கும் கைக்கிளை பற்றிய செய்திகள் இதுகாறும் முழுமையாகவும் விரிவாகவும் ஆராயப்படவில்லை. எனவே ‘தமிழ் இலக்கியத்தில் கைக்கிளை’ என்னும் ஆய்வு இவண் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

2. ஆய்வின் அடிப்படைகள்

இவ்வாய்விற்குத் தமிழ் இலக்கியங்களில் அமைந்துள்ள கைக்கிளைப் பாடல்கள் மட்டுமன்றி இலக்கண நூல்களில் காணப்படுகின்ற கைக்கிளை பற்றிய செய்திகளும் அடிப்படையாக அமைகின்றன. இலக்கண நூல்களின் அகப்பொருள் பகுதிகளில்³ கைக்கிளையும் ஒன்றாக அமைந்துள்ளது.

இலக்கியம் என்பது இலக்கணத்தையும் உள்ளடக்கியதாகும். இலக்கியப் பொருளின் இயல்பு விளக்கம் கூறுவனவாக இலக்கண நூல்கள் விளங்குகின்றன. மேலும் ‘இலக்கியத்தினின்று எடுக்கப்படுவது இலக்கணம்’⁴ என்றும் கூறப்படுகின்றது. தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் இலக்கண நூல்களின் வரலாறும் கூறப்பெறுகின்றது.⁵ இந்நிலையில் இவ்வாய்வின் கண்ணும் இலக்கியம் என்பது இலக்கணத்தையும் உள்ளடக்கிய விரிந்த பொருளினை உடையதாகக் கொள்ளப்பட்டுச் செய்திகள் விளக்கப்பெறுகின்றன.

கைக்கிளை பற்றிய கோட்பாடு காலந்தோறும் இலக்கண நூல்களில் வேறுபட்டு வந்திருக்கின்றது. இவ்வேறுபாடுகளை

இலக்கியக் கொள்கைகளை உள்ளடக்கிப் பரந்திருக்கும் இலக்கியங்களினின்று காண்பதைவிட இலக்கண நூல்களில் தெளிவாகவும் எளிதாகவும் காணமுடிகின்றது. எனவே கைக்கிளை பற்றிய செய்திகளை இலக்கியங்களிலிருந்து ஆராய்வதற்கு முன்னர் இலக்கண நூல்களில் கூறப்படுகின்ற அதன் கோட்பாட்டினைக் காண்பது இவ்வாய்விற்குத் தேவையாகின்றது.

மேலும் சங்க இலக்கியங்களாகிய கலித்தொகை, புறநானூறு குறுந்தொகை ஆகிய நூல்களில் அமைந்துள்ள கைக்கிளைப் பாடல்களும்,⁶ திருக்குறளிலுள்ள 'தகையணங்குறுத்தல்', 'குறிப்பறிதல்' என்னும் இரு அதிகாரங்களில் காணப்படுகின்ற குறட்பாக்களும்,⁷ முத்தொள்ளாயிரத்தில் அமைந்துள்ள எழுபத்தைந்து கைக்கிளைப் பாடல்களும்,⁸ நாயன்மார்கள், ஆழ்வார்கள் ஆகியோரின் அகப்பொருள் பாடல்களும்,⁹ சீவகசிந்தாமணி, கம்பராமாயணம், பெருங்கதை, நளவெண்பா போன்ற காப்பிய இலக்கியங்களில் கைக்கிளைப் பொருண்மையில் அமைந்துள்ள பாடற்பகுதிகளும்,¹⁰ கோவை, உலா, கலம்பகம், தூது, குறவஞ்சி போன்ற சிற்றிலக்கியங்களில் அமைந்துள்ள அகப்பொருட் பகுதிகளும்,¹¹ பாரதியாரின் பாடல்களில் காணப்பெறும் கைக்கிளைப் பாடல்களும்¹² இவ்வாய்விற்கு அடிப்படைகளாக அமைகின்றன.

3. ஆய்வு எல்லை

சங்க காலம் முதல் இக்காலம் வரை எழுந்துள்ள தமிழ்ச் செய்யுள் இலக்கியங்கள் மட்டும் இவ்வாய்விற்குரியனவாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இக்கால இலக்கியத்தில் பாரதியாரின் பாடல்களில் 'சுயசரிதை' பகுதி, அகப்பொருள் பகுதிகளாக அமைந்துள்ள பக்திப் பாடல்கள், 'கண்ணன் பாட்டு'ப் பகுதிகள் ஆகியன மட்டுமே இவ்வாய்விற்கு இடம்பெறுகின்றன. இலக்கண நூல்களில் அகப்பொருளாகவும் புறப்பொருளாகவும் சொல்லப்படுகின்ற கைக்கிளை நூற்பாக்கள், கைக்கிளை தொடர்பான பிற நூற்பாக்கள் கூறும் செய்திகள் மட்டும் இவண் ஆராயப்படுகின்றன. இலக்கண நூல்களும் பாட்டியல் நூல்களும் கூறுகின்ற கைக்கிளை யாப்புப் பற்றிய நூற்பாக்கள்¹³ இவ்வாய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. தொல்காப்பிய உரையாசிரியர் இளம் பூரணர் கைக்கிளைக்குரியதாகக் கூறுகின்ற மெய்ப்பாடு பற்றிய செய்திகளும்¹⁴ இவ்வாய்வில் இடம்பெறவில்லை.

4. அணுகுமுறை

இவ்வாய்வு விளக்கமுறை ஆய்வாகவும், திறனாய்வுமுறை ஆய்வாகவும், ஒப்பீட்டுமுறை ஆய்வாகவும், அமைகின்றது. முதற்கண் இலக்கண நூல்களில் கூறப்பெறுகின்ற கைக்கிளைச் செய்திகளும், பின்னர் இலக்கியங்களில் காணப்பெறும் கைக்கிளைப் பொருண்மையில் அமைந்த பாடற் பகுதிகளும் விளக்கமுறை நிலையிலும் திறனாய்வுமுறை நிலையிலும் ஆய்வு செய்யப்பெறுகின்றன. இறுதியில் அவை வரலாற்றுப் போக்கில் ஒப்பீட்டு முறையிலும் ஆராயப்படுகின்றன.

5. ஆய்வுப் பகுப்பு

இவ்வாய்வு பின்வரும் மூன்று பெரும் பகுப்பு நிலைகளைக் கொண்டுள்ளது:

1. இலக்கண நூல்களில் கைக்கிளை
2. இலக்கியங்களில் கைக்கிளை
3. வரலாற்றுப் போக்கில் கைக்கிளை

இம்மூன்று பெரும் பகுதிகளிலும் அமைகின்ற கைக்கிளை பற்றிய ஆய்வின் முடிவுகள் 'முடிவுரை'யாக இறுதியில் கூறப்படுகின்றன.

5.1. இலக்கண நூல்களில் கைக்கிளை

இவ்வியலின்கீழ் பின்வரும் இலக்கண நூல்கள் கூறுகின்ற கைக்கிளை வகைகள், கைக்கிளை நிகழ்வுகள், கைக்கிளை மாந்தர்கள் முதலான செய்திகள் ஆராயப்படுகின்றன :

1. தொல்காப்பியம்
2. அவிநயம்
3. நம்பியகப்பொருள்
4. பன்னிரு படலம்
5. புறப்பொருள் வெண்பாமாலை
6. வீரசோழியம்
7. தமிழ்நெறி விளக்கமும் களவியற் காரிகையும்
8. மாறனகப்பொருள்
9. இலக்கண விளக்கம்
10. தொன்னூல் விளக்கம்
11. முத்துவீரியம்
12. சுவாமிநாதம்

இலக்கண நூல்கள் கைக்கிளையினை அகப்பொருளாகவும், புறப்பொருள் சார்ந்த அகப்பொருளாகவும், புறப்பொருளாகவும் கூறுகின்றன. சில இலக்கண நூல்கள்¹⁵ ஆண்பாற் கைக்கிளை, பெண்பாற் கைக்கிளை என்னும் இருவகைக் கைக்கிளைகளைக் குறிப்பிடுகின்றன. சில இலக்கண நூல்கள்¹⁶ கைக்கிளையின் நிகழ்வுகளாகக் காட்சி, ஐயம், தெளிவு, குறிப்பறிதல் முதலானவற்றை விளக்குகின்றன. கைக்கிளைக்குரிய மாந்தர்கள் பற்றியும் ஓர் இலக்கண நூல்¹⁷ கூறுகின்றது. இவை பற்றிய செய்திகளெல்லாம் இவ்வியலில் ஆராயப்படுகின்றன.

5.2. இலக்கியங்களில் கைக்கிளை

‘இலக்கியங்களில் கைக்கிளை’ என்னும் இயலின்கீழ் பின்வரும் ஆய்வுப் பகுதிகள் அமைகின்றன:

1. சங்க இலக்கியங்களில் கைக்கிளை
2. திருக்குறளில் கைக்கிளை
3. முத்தொள்ளாயிரத்தில் கைக்கிளை
4. பக்தி இலக்கியங்களில் கைக்கிளை
5. காப்பிய இலக்கியங்களில் கைக்கிளை
6. சிற்றிலக்கியங்களில் கைக்கிளை
7. பாரதியார் பாடல்களில் கைக்கிளை

‘சங்க இலக்கியங்களில் கைக்கிளை’ என்னும் தலைப்பின்கீழ் கலித்தொகை, புறநானூறு ஆகிய சங்க இலக்கியங்களிலும் இவை நீங்கிய பிற சங்க இலக்கியங்களிலும் அமைந்துள்ள கைக்கிளைப் பாடல்கள் பற்றிய ஆய்வு இடம்பெறுகின்றது.

கலித்தொகையிலும் புறநானூற்றிலும் அமைந்துள்ள கைக்கிளைப் பாடல்களின் பொருண்மை, கைக்கிளை வகை, கைக்கிளை மாந்தர்கள் முதலியன பற்றிக் ‘கலித்தொகையில் கைக்கிளை’, ‘புறநானூற்றில் கைக்கிளை’ என்னும் பகுதிகளில் விளக்கப்படுகின்றது.

குறுந்தொகை, பரிபாடல் என்னும் இரு சங்க நூல்களில் காணப்படும் கைக்கிளைப் பாடல்கள், கைக்கிளைச் செய்திகள் முதலியன பற்றிய ஆய்வு ‘பிற சங்க இலக்கியங்களில் கைக்கிளை’ என்னும் பகுதியில் இடம்பெறுகின்றது.

‘திருக்குறளில் கைக்கிளை’ என்னும் பகுதியில் காமத்துப் பாலின் முதலிரு அதிகாரங்களின் குறட்பாக்களில் அமைந்துள்ள கைக்கிளைப் பொருண்மை பற்றிய செய்திகளும், கைக்கிளையின் நிகழ்வுகளாகிய காட்சி, ஐயம், தெளிவு, குறிப்பறிதல் பற்றிய செய்திகளும் விளக்கப்படுகின்றன.

‘முத்தொள்ளாயிரத்தில் கைக்கிளை’ என்னும் பகுதியில் முத்தொள்ளாயிரத்தில் அமைந்துள்ள கைக்கிளைப் பாடல்களின் புறப் பொருள் திணையாகிய பாடாண் சார்ந்த நிலையும், தலைவியரின் கைக்கிளைக் காதலினை வெளிப்படுத்துவதற்குக் காரணமாக இருக்கின்ற, கனவின் கண் நிகழ்வதாகக் கூறப்படுகின்ற கூடல், ஊடல், நாணம் முதலியன பற்றிய செய்திகளும், தாயரின் இற்செறிப்பு, தலைவியரின் தூது போன்ற செய்திகளும் ஆராயப்படுகின்றன. முத்தொள்ளாயிரக் கைக்கிளைப் பாடல்களின் தலைமை மாந்தர்கள் பற்றிய ஆய்வும் இப்பகுதியில் இடம்பெறுகின்றது.

‘பக்தி இலக்கியங்களில் கைக்கிளை’ என்னும் பகுதியில் திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர் போன்ற சைவசமய அடியார்களும், நம்மாழ்வார், திருமங்கையாழ்வார், ஆண்டாள் போன்ற வைணவசமய ஆழ்வார்களும், இறைவனுடைய அருள் என்னும் காதலினைப் பெறாத நிலையில் அதனைப் பெறுவதற்காக இறைவனைத் தலைவனாகவும் தம்மைத் தலைவியராகவும் ஆக்கிக்கொண்டு நாயக-நாயகி பாவத்தில் பாடியுள்ள அகப்பொருட் பாடல்கள் பற்றிய ஆய்வு இடம்பெறுகின்றது.

‘காப்பிய இலக்கியங்களில் கைக்கிளை’ என்னும் தலைப்பின் கீழ் சீவகசிந்தாமணி, கம்பராமாயணம், பெருங்கதை முதலான காப்பிய இலக்கியங்களிலும் பிற காப்பிய இலக்கியங்களிலும் காணப்படுகின்ற கைக்கிளைப் பகுதிகள் ஆராயப்படுகின்றன. சீவகசிந்தாமணி, கம்பராமாயணம், பெருங்கதை ஆகிய காப்பிய இலக்கியங்களில், காப்பியத் தலைவர்கள் உலா வருகின்றபொழுது ஊரிலுள்ள மகளிர் அவர்கள் பால் காதல் கொள்ளும் நிலையில் பாடப் பெற்றிருக்கும் பாடல்களும், சீவகன் மீது காதல் கொண்ட குணமாலையின் கைக்கிளைக் காதலினைக் கூறும் பாடல்களும் மேலே குறித்த முதல் மூன்று பகுதிகளில் ஆராயப்படுகின்றன.

மணிமேகலையில் காதல் பற்றிக் கூறும் பகுதிகளும்,¹⁸ நள வெண்பாவில் அமைந்துள்ள நளனுடைய கைக்கிளைக் காதல் பற்றியும் 'பிற காப்பிய இலக்கியங்களில் கைக்கிளை' என்னும் பகுதியில் விளக்கப்படுகின்றன.

'சிற்றிலக்கியங்களில் கைக்கிளை' என்ற பகுதியில் கோவை, உலா, கலம்பகம், தூது, குறவஞ்சி முதலான இலக்கியங்களிலும், பிற சிற்றிலக்கியங்களிலும் அமைந்துள்ள கைக்கிளைப் பகுதிகள் ஆராயப்படுகின்றன.

கோவை இலக்கியத்தின் முற்பகுதி கைக்கிளையாக அமைகின்றது. இப்பகுதியில் கைக்கிளையின் நிகழ்வுகளாகிய காட்சி, ஐயம், தெளிவு, குறிப்பறிதல் ஆகியன பற்றிய பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. உலா இலக்கியத்தில் அமைந்துள்ள பின்னிலைப் பகுதியில், பேதை, பெதும்பை, மங்கை, மடந்தை, அரிவை, தெரிவை, பேரிளம்பெண் என்னும் எழுவகைப் பருவ மகளிரின் கைக்கிளைக் காதல் நிலைகள் பாடப்பெற்றிருக்கின்றன. தூது இலக்கியத்தில் உலாவரும் தலைவர்மீது காதல் கொண்ட தலைவியரின் கூற்றுக்கள் இடம்பெறுகின்றன. இக்கூற்றுக்களெல்லாம் கைக்கிளைத் தலைவியரின் கூற்றுக்களாக உள்ளன.

கலம்பக இலக்கியத்தில், கைக்கிளை ஓர் உறுப்பாக உள்ளது. இதுதவிர, தூது, குறம், கொற்றியார், வலைச்சியார், இடைச்சியார், மதங்கியார், பிச்சியார் போன்ற அகப்பொருள் கலம்பக உறுப்புக்களும் தலைவர் தலைவியரின் ஒருதலைக் காதலினை வெளிப்படுத்துவனவாக அமைந்துள்ளன.

குறவஞ்சி இலக்கியத்தில் உலாவரும் தலைவர்மீது காதல் கொண்ட தலைவியரின் இரங்கல், புலம்பல் போன்ற பகுதிகள் அமைந்துள்ளன. தலைவர்பால்காதல் கொண்ட தலைவியர், தத்தம் காதற்குரிய தலைவர் தம்மைக் கூடுவாரோ எனக் குறத்தியிடத்துக் குறி கேட்கும் பகுதியும் குறவஞ்சி இலக்கியத்தில் இடம்பெறுகின்றது. இவ்விலக்கியத்தில் ஒருதலைக் காதலாகிய கைக்கிளையின் விளைவே குறி கேட்டலாக அமைகின்றது.

மடல், பரணி, பள்ளு போன்ற சிற்றிலக்கியங்களில் அமைந்துள்ள அகப்பொருட் பகுதிகள் பற்றிய ஆய்வு 'பிற சிற்றிலக்கியங்களில் கைக்கிளை' என்னும் தலைப்பின்கண் இடம்பெறுகின்றது.

‘பாரதியார் பாடல்களில் கைக்கிளை’ என்ற பகுதியில் ‘சுய சரிதைப்’ பகுதியில் கூறப்படுகின்ற அவரது கைக்கிளைக் காதலும், கண்ணனைக் காதலனாக்கியும், கண்ணம்மாவாகிய காதலியாக்கியும் ‘கண்ணன் பாட்டு’ என்னும் பகுதியில் அவர் பாடியிருக்கின்ற பாடல்களும், திருமகள், கலைமகள், காளி, வள்ளி போன்ற தெய்வப் பெண்டிர்மீது காதல் கொண்டதாகப் பாடியிருக்கின்ற அவரது பக்திப் பாடல்களும் ஆராயப்படுகின்றன.

5.3. வரலாற்றுப் போக்கில் கைக்கிளை

இத்தலைப்பின்கண் சங்க காலத்திலிருந்து இக்காலம் வரை எழுந்துள்ள தமிழ் இலக்கண நூல்களிலும் இலக்கியங்களிலும் கைக்கிளை பற்றிய செய்திகள் கூறப்படுவதில் காணப்படுகின்ற மாற்றங்கள் விளக்கப்படுகின்றன.

தொல்காப்பியத்தில் அகப்பொருளாகக் கூறப்படுகின்ற கைக்கிளை நம்பியகப்பொருளில் அகப்புறப் பொருளாகவும், பன்னிரு படலம், புறப்பொருள் வெண்பாமாலை போன்ற நூல்களில் புறப் பொருளாகவும் கூறப்படுகின்றது.¹⁹

சங்க இலக்கியங்களில் அகப்பொருளாக அமைந்த ஆண்பாற் கைக்கிளை, பெண்பாற் கைக்கிளை ஆகியனவும்,²⁰ புறப்பொருள் சார்ந்து அமைந்த பெண்பாற் கைக்கிளையும்,²¹ பிற்காலத்திலு் புறப்பொருள் சார்ந்த ஆண்பாற் கைக்கிளையாகவும், பெண்பாற் கைக்கிளையாகவும் அமைந்துள்ளன.²² இவை பற்றிய செய்திகளும், இலக்கண நூல்களில் கூறப்படுகின்ற கைக்கிளைச் செய்திகளுக்கும் இலக்கியங்களில் அமைந்துள்ள கைக்கிளைப் பாடல்களில் காணப்படுகின்ற பொருண்மைகளுக்கும் உள்ள தொடர்பு, மாற்றம் முதலியன பற்றிய செய்திகளும் இவ்வியலின்கண் ஆராயப்படுகின்றன.

6. மேற்கோள் விளக்கம்

இவ்வாய்வில் தேவையான இடங்களில் உரையாசிரியர்கள், பதிப்பாசிரியர்கள், திறனாய்வாளர்கள் ஆகியோரின் கருத்துரைகள் மேற்கோள்களாகக் காட்டப்படுகின்றன. சிற்றிலக்கியங்களின் பொருள்நிலைகளை விளக்கும் பாட்டியல் நூல்களின் நூற்பாக்களும் இவ்வாய்வில் ஆங்காங்கே இடம்பெறுகின்றன. கலித்தொகை

புறநானூறு, திருக்குறள், முத்தொள்ளாயிரம் போன்ற தனி நூல்களைப் பற்றிய ஆய்வில் அவ்வந் நூல்களில் உள்ள பாடலடிகளை எடுத்துக்காட்டாகத் தருகின்றபொழுது பாடல்கள் அல்லது பாடலடிகளின் எண்கள் அவற்றின் முடிவில் கொடுக்கப்படுகின்றன. இந் நூல்களின் செய்திகள் இடம்பெறுகின்றபொழுது அவை பற்றிய குறிப்புக்கள் ஆய்வுப்பகுதி முடிந்தபின் 'குறிப்புக்கள்' என்னும் பகுதிகளில் கொடுக்கப்படுகின்றன. கோவை, தூது, உலா, கலம்பகம், குறவஞ்சி போன்ற சிற்றிலக்கிய வகைகளில் ஒவ்வொன்றிலும் பல நூல்களின் மேற்கோள்கள் இடம்பெறுவதால், அவற்றின் பாடல்களின் எண்கள், அன்றேல் பாடலடிகளின் எண்கள் ஒவ்வொரு ஆய்வுப்பகுதி முடிந்ததும் இடம்பெறுகின்ற 'குறிப்புக்கள்' என்னும் பகுதியில் இடம்பெறுகின்றன.

இவ்வாய்வில் மேற்கோள்களாகக் காட்டப்பட்டுள்ள தொல்காப்பிய நூற்பாக்களின் எண்கள் இளம்பூரணரின் தொல்காப்பிய உரையைப் பின்பற்றியனவாகும்.

7. பிற செய்திகள்

'கைக்கிளை' என்னும் சிற்றிலக்கிய வகைக்குப் பாட்டியல் நூல்களும் சில இலக்கண நூல்களும் விளக்கம் கூறுகின்றன.¹³ இந்நூல்கள், 'ஒருதலைக் காதல் பொருளாக ஐந்து விருத்தத்தோடு 'கைக்கிளை' அமையும்' எனக் கூறுகின்றன. எனினும் 'கைக்கிளை' என்ற பெயரில் அமைந்த சிற்றிலக்கிய வகைக்கு நூல்கள் எதுவும் கிடைக்கப்பெறவில்லை. எனவே 'கைக்கிளை, என்னும் சிற்றிலக்கிய வகையின் பொருள்நிலை பற்றிய ஆய்வு இங்கு இடம்பெற இயலவில்லை.

கோவை, உலா, கலம்பகம், தூது, குறவஞ்சி என்னும் ஒவ்வொரு சிற்றிலக்கிய வகையிலும் எழுந்துள்ள பல நூல்களின் பொருண்மைகள் எல்லாம் பெரும்பான்மை ஒத்திருத்தலால் ஒவ்வொரு வகைக்கும் சில நூல்கள் மட்டும் இவ்வாய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

தமிழ் இலக்கண நூல்களிலும் இலக்கியங்களிலும் காணப்படும் கைக்கிளை தொடர்பான செய்திகளின் அடிப்படையில், அவற்றை விளக்கம் செய்யும் வகையில் சில வரைடங்கள் பின்னிணைப்பில் தரப்பட்டுள்ளன. மேலும், இலக்கண நூல்கள் காண

லாகும் கைக்கிளை பற்றிய, கைக்கிளை தொடர்பான நூற்பாக்கள் தொகுக்கப்பெற்று அவையும் பின்னிணைப்பில் தரப்பட்டுள்ளன. இவ்வாய்வில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள சுருக்க விளக்கங்கள் இந்த நூலின் தொடக்கத்திலும் இவ்வாய்விற்குத் துணையாக அமைந்த நூல்கள், ஆய்வேடுகள், கட்டுரைகள் முதலானவற்றின் பட்டியல்கள் நூலின் இறுதியிலும் இடம்பெறுகின்றன.

குறிப்புக்கள்

1. அ) Manickam, V.Sp., 'Love in Sangam Poetry', Ph.D. Thesis, University of Madras (1956).
ஆ) சீநிவாசன், அ., 'கலித்தொகை—ஒரு திறனாய்வு' பிளச். டி. ஆய்வேடு, மதுரைப் பல்கலைக்கழகம் (1978).
இ) Leelavathy, R., 'A Critical Study of Kuruntokai—An Advanced study', Ph.D. Thesis, University of Madras (1969).
ஈ) செயராமன், நா., 'புறநானூற்றில் கைக்கிளை', களம் கண்ட கருத்துக்கள், பக்.36—46.
2. அ) இராகவையங்கார், மு., தொல்காப்பியப் பொருளதிகார ஆராய்ச்சி.
ஆ) சுப்பிரமணியபிள்ளை, கா., பழந்தமிழர் நாகரிகம் அல்லது தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரக் கருத்து.
இ) சுப்புரெட்டியார், ந., தொல்காப்பியர் காட்டும் வாழ்க்கை
ஈ) Balasubramanian, C., 'A Critical Study of Kuruntokai' M. Litt., Thesis, University of Madras (1969).
3. தொல்காப்பியம், நம்பியகப்பொருள் போன்ற இலக்கண நூல்களில் அமைந்துள்ள அகத்திணையியல், களவியல் பகுதிகள்.
4. மேற்கோள், பாலசுப்பிரமணியன், சி., தமிழிலக்கிய வரலாறு' ப. 33.
5. 'திராவிடப் பிரகாசிகை என்னும் தமிழ் வரலாறு' என்ற நூலில் தமிழ் இலக்கியங்கள் பற்றிய செய்திகளும், இலக்கணங்கள் பற்றிய செய்திகளும் இடம்பெறுகின்றன. 'தமிழ் வரலாறு'

எழுதிய கே.எஸ். சீனிவாச பிள்ளையும் இலக்கண நூல்கள் பற்றிய செய்திகளை இலக்கியச் செய்திகளோடு சேர்த்துக் கூறியிருக்கிறார். 'தமிழ் இலக்கிய வரலாறு' எழுதிய ஆசிரியர்கள் பலரும் (மீனாட்சிசுந்தரன், தெ. பொ., வரதராசன், மு., அருணாசலம், மு., போன்றோர்) இலக்கண நூல்களையும் இலக்கியங்களோடு சேர்த்துக் கூறுகின்றனர்.

6. கவி., 56, 57, 58, 59, 109.

புறம்., 67, 83, 84, 85.

குறுந்., 31, 78.

7. குறள்., 1081-1100.

8. முத்., 24-61, 85-107; 117-130.

9. திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர் ஆகிய நாயன்மார்களால் இயற்றபெற்ற அகப்பொருளில் அமைந்த பாடல்கள்; நம்மாழ்வார், திருமங்கையாழ்வார், ஆண்டாள் போன்ற ஆழ்வார்களால் இயற்றப்பெற்ற அகப்பொருளில் அமைந்த பாடல்கள்.

10. சிந்., இலக்கணையார் இலம்பகத்தில் சீவகன் உலா வரும் பொழுது அவன்மீது ஊரிலுள்ள மகளிர் காதல் கொண்டதாகப் பாடப்பெற்றுள்ள பகுதி; குணமாலை சீவகன்மீது கொண்ட காதற் பகுதிப் பாடல்கள்; சீவகன்-காந்தருவதத்தை மணம் பற்றிக் கூறும் பாடல்கள்.

கம்., உலாவியற் படலம்.

பெருங்., 'நகர்வலங் கொண்டது' என்னும் பகுதியில் கூறப்படும் மகளிரின் பகுதி.

நள., 38-48.

11. கோவை: கைக்கிளைப் பகுதிப் பாடல்கள்.

உலா: பின்னிலைப் பகுதியாக அமையும் எழுவகைப் பருவ மகளிரின் காதற் பகுதி.

கலம்பகம்: கைக்கிளை, தூது, குறம், கொற்றியார், பிச்சியார்' வலைச்சியார், இடைச்சியார், மதங்கியார் என்னும் உறுப்புக்களின்கீழ் அமையும் பாடல்கள்.

தூது: தலைவியின் காதல் பற்றிக் கூறும் பகுதிகள்.

குறவஞ்சி: பாட்டுடைத் தலைவன்மீது தலைவி கொள்ளும்

காதல் பற்றிக் கூறும் பகுதிகள்.

12. 'சுயசரிதை'ப் பகுதி, அகப்பொருளில் அமைந்த 'பக்திப் பாடல்கள்', 'கண்ணன் பாட்டு' ஆகிய பகுதிகள்.
13. தொல். பொருள்., 423, 424, 462; இ. வி., 827; மு. வீ., 1109; வெ.பா., 15; யாப்., 11; சி.செ., 82; நவ.பா., 41; கடிய நன்னியார் கைக்கிளைச் சூத்திரம், யா.வி., 55 மேற்கோள்.
14. இளம். (உ.ஆ.), தொல். பொருள்., பக். 383, 384.
15. பன்னிரு படலம், புறப்பொருள் வெண்பாமாலை போன்ற நூல்கள்.
16. நம்பியகப்பொருள், மாறனகப்பொருள், முத்துவீரியம், சுவாமி நாதம் போல்வன.
17. நம்பியகப்பொருள்.
18. மணி., பளிக்கறை புக்க காதை, மணிமேகலா தெய்வம் வந்து தோன்றிய காதை, உதயகுமாரன் அம்பலம் புக்க காதை, உதயகுமாரனைக் காஞ்சனன் வாளாலெறிந்த காதை ஆகியவற்றில் கூறப்படும் உதயகுமாரன் காதல் பற்றிய பகுதிகள்.
19. தொல். பொருள்., 1; ந. அ., 141; பு. வெ. மாலை., 11, 12.
20. கலி., 56, 57, 58, 59, 109, குறுந்., 78, நற்., 39; நற்., 94; பரி., 11.
21. புறம்., 83, 84, 85.
22. சிற்றிலக்கியங்கள், பக்தி இலக்கியங்கள் ஆகியவற்றில் காணப்படும் கைக்கிளைப் பகுதிகள்.
23. ப. பா., 184; வெ. பா., 15; இ. வி. பா., 67; மு. வீ., 1109.

I. இலக்கண நூல்களில் கைக்கிளை

1. 1. தொல்காப்பியம்

1.1.0. தொல்காப்பியர் அகத்திணையியல், புறத்திணையியல், களவியல், செய்யுளியல் ஆகிய இயல்களில் கைக்கிளை பற்றிய செய்திகளைத் தருகிறார். அவர் அகத்திணையியலைத் தொடங்கும் பொழுதே,

“கைக்கிளை முதலா பெருந்திணை இறுவாய்
முற்படக் கிளந்த எழுதிணை என்ப”

(தொல். பொருள்., 1)

என்ற நூற்பாவால் அகத்திணைகள் ஏழு என்று குறித்து, அவற்றில் கைக்கிளையும் ஒன்று எனக் கூறுகின்றார். இந்நூற்பாவில் தொல்காப்பியர் கைக்கிளையினை அகத்திணைகள் ஏழுனுள் ஒன்றாகச் சொல்லுவதோடு அவற்றுள் முதலாவதாகவும் வைத்து கூறுகின்றார். தொல்காப்பியத்தில் ஏழு அகத்திணைகளும், கைக்கிளை, குறிஞ்சி, முல்லை, பாலை, மருதம், நெய்தல், பெருந்திணை என்ற முறையில் வரிசைப்படுத்திச் சொல்லப்பெற்றிருந்தாலும் அவை விளக்கம் பெறுகின்ற நிலையில் கைக்கிளை பற்றிய விளக்கமும்,¹ பெருந்திணை பற்றிய விளக்கமும்,² குறிஞ்சி, முல்லை, பாலை, மருதம், நெய்தல் என்னும் ஐந்திணைகளுக்குப் பின்னே தான் சொல்லப்பெற்றிருக்கின்றன. கைக்கிளையினையும், பெருந்திணையினையும் உரிப்பொருள் நிலையிலேதான் பிற்பகுதியில் ஓரிரு நூற்பாக்களில் தொல்காப்பியர் விளக்கம் செய்கிறார்.³ இவ்விருத்திணைகளும் நீங்கிய பிற ஐந்திணைகளின் முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் ஆகியன பற்றியே அவர் அகத்திணையியலின் முற்பகுதியில் மொத்தமாகத் தொகுத்துப் பேசுகின்றார்.⁴ உரிப்பொருள் மட்டுமே தழுவிக் கைக்கிளையும் பெருந்திணையும் வரும் என்ற கருத்தினால் அவை அகத்திணையியலின் இறுதிப்பகுதியில் தொல்காப்பியரால் வைக்கப்பட்டிருக்கலாம் என எண்ண இடமுள்ளது.

1. 1. 1. அகத்திணைப் பகுப்பு

தொல்காப்பியர் தமக்கு முந்திய இலக்கண ஆசிரியர்கள் கூறிய இலக்கணப் பகுதிகளுடனும் பாகுபாடுகளுடனும் புல இடங்களில் உடன்படுகின்றார். அவ்வாறு அவர் உடன்படுகின்றபோது, ‘என்மனார் புலவர்’ (தொல். பொருள்., 165, 147), ‘மொழிப’

(தொல். பொருள்., 97, 126, 214), 'என்ப' (தொல். பொருள்., 116) போன்ற சொல், சொற்றொடர் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்துகிறார். அகத்திணையியலில் திணைகளைச் சொல்லி அவை 'முற்படக் கிளந்த எழுதிணை என்ப' எனக் கூறப்பட்டிருத்தலால் இப்பாகுபாடு தொல்காப்பியருக்கு முன்பே சொல்லப்பட்டது என்றும், தொல்காப்பியர் அதனோடு உடன்படுகிறார் என்றும் கருத இடமுள்ளது.

1. 1. 2. கைக்கிளை

1. 1. 2. 1: அகக்கைக்கிளை - உரிப்பொருள்

புணர்தல், பிரிதல், இருத்தல், இரங்கல், ஊடல் என்னும் ஐந்திணைகளின் உரிப்பொருள்கள் போலவே கைக்கிளையும் பெருந்திணையும் சொல்லளவிலேயே (கைக்கிளை, பெருந்திணை என) உரிப்பொருள்களை விளக்கி நிற்கின்றன என்ற கருத்தில் உரையாசிரியர் இளம்பூரணர், 'உரிப்பொருளாவது, மக்கட்கு உரிய பொருள், அஃது அகம், புறம் என இருவகைப்படும். அகமாவது, புணர்தல், பிரிதல், இருத்தல், இரங்கல், ஊடல் எனவும், கைக்கிளை, பெருந்திணை எனவும் எழுவகைப்படும்' என எழுதுகின்றார்.⁵

“காமஞ் சாலா இளமை யோள்வயின்

ஏமஞ் சாலா இடும்பை யெய்தி

நன்மையும் தீமையும் என்றிரு திறத்தான்

தன்னொடும் அவளொடும் தருக்கிய புணர்த்துச்

கொல்எதிர் பெறாஅன் சொல்லி இன்புறல்

புல்லித் தோன்றும் கைக்கிளைக் குறிப்பே”

(தொல். பொருள்., 53)

என்பது கைக்கிளையின் உரிப்பொருளினை விளக்கம் செய்யும் தொல்காப்பிய நூற்பாவாகும்.

இந்நூற்பாவிற்குப் 'பருவம்' எய்தாத இளையாளிடத்து ஆடவன் கொள்கின்ற காதல்' என்றே பெரும்பான்மையோர் விளக்கம் எழுதுகின்றனர்.⁶ தொல்காப்பியர் காதலை-அகத்தைக், 'காமம்' என்றே குறிப்பார். 'காமக் கூட்டங் காணுங் காலை'

(தொல். பொருள்., 89), 'காமஞ் சான்ற கடைக்கோட் காளை' (தொல். பொருள்., 190) என்றெல்லாம் தொல்காப்பியத்துள் வருதல் காணலாம். 'காமஞ் சாலா இளமையோள்' என்பதற்குப் பருவம் (வயது) எய்தாத இளையாள் என்பது பொருளன்று. 'சாலா' என்பதனை 'மிகுதியில்லாத' என்ற பொருளிலேயே தொல்காப்பியர் கூறுகிறார். சாலா என்பது சான்ற என்பதன் எதிர்மறை; இது 'சால' என்னும் உரிச்சொல் அடியாகத் தோன்றியது எனக் கருதலாம். சால என்பதற்குத் தொல்காப்பியர் உரியியலில் பொருள் விளக்கம் தரவில்லை. ஆனால் பிற்காலத்தில் பவணந்தியார், தொல்காப்பியர் கூறுகின்ற உறு, தவ, நனி என்னும் மிகுதிப்பொருள் சுட்டும் சொற்களோடு சால என்பதனையும் சேர்த்துக் கூறுகின்றார். ஆதலின் தொல்காப்பியர் கூறுகின்ற 'காமஞ் சாலா இளையவள்' (தொல். பொருள்., 53) என்பது காதல் உணர்வு நிரம்பப் பெறாதவளே எனலாம்.

காதல் உணர்வை அறிதற்கு இயலாதவளிடத்தே தன் காதல் உணர்வை வெளிப்படுத்துகின்ற தலைவன் ஒருவன் எவ்வகையான காதல் எதிர்மொழியையும் தன் காதலுக்குரிய தலைவியிடத்து இருந்து பெறான். எதிர்ச் சொல்லும் பெறாத நிலையில் துன்பம் கொள்ளுகின்ற தலைவன் தன்னுடைய காதல் உணர்வைத் தன்னோடும் அவளோடும் இயைபுபடுத்திப் பலமுறை சொல்லிச் சொல்லி நிற்பான். இது தொல்காப்பியர் கூறும் கைக்கிளையின் விளக்கமாகும்.

1. 1. 2. 1. 1. ஆண்பாற் கைக்கிளை

'காமஞ் சாலா இளமை யோள்வயின்' எனத் தொடங்கும் நூற்பாவில் (தொல். பொருள்., 53) கூறப்படும் உரிப்பொருளின் வாயிலாகத் தொல்காப்பியர் ஆண்பாலாரிடத்து மட்டுமே நிகழும் காதலாகக் கைக்கிளையினைக் கூறுகின்றார் என்பதனை அறியலாம். கைக்கிளை என்ற சொல்லே ஒருதலைக் காதலை உணர்த்துவதோடு, அதனை விளக்குகின்ற நிலையில் கூறப்படும் நூற்பாவின் பொருளும் ஆடவரின் காதலுணர்வினைச் சுட்டுவதாக அமைவதாலேயே உரையாசிரியர்கள் இதனை 'ஒருமருங்கு பற்றிய கேண்மை', என்றும் 'ஒருதலை வேட்கை' என்றும் எழுதுகின்றனர்.⁸

1.1.2.1.2. பெண்பாற் கைக்கிளை

ஆண்பாலாரிடத்தே தோன்றுகின்ற கைக்கிளையினைக்

கூறிய தொல்காப்பியர் பெண்பாற் கைக்கிளையினை ஏன் கூறாது விடுத்தார்? பெண்பாற் கைக்கிளை அவர் காலத்து நிகழவில்லையா? நிகழ்ந்திருப்பின் அதனைச் சொல்லாது விடுத்ததற்குக் காரணமென்ன? என்பன போன்ற கேள்விகள் எழுகின்றன.

‘உயிரினும் சிறந்தன்று நானே, நாணினும் செயிர்தீர் காட்சிக் கற்புச் சிறந்தன்று’ (தொல். பொருள்., 111) என்று சொல்லுகின்ற தொல்காப்பியர், பெண்பாலார்க்கு ஏற்காதன எனச் சிலவற்றைக் கூறுகின்றார். ‘முந்நீர் வழக்கம் மகடுவோ டில்லை’ (தொல். பொருள்., 38) என்றும், ‘மகடு உமடலேறுதல் பொற்புடை நெறியில்லை’ (தொல். பொருள்., 37) என்றும் சொல்லுவதோடு ‘உயர்மொழிக் கிளவி உறமுங் கிளவி, ஐயக் கிளவி ஆடு உவிற்குரித் தே’ (தொல். பொருள்., 234) என்றும், ‘பெருமையும் உரனும் ஆடு உமேன’ (தொல். பொருள்., 95) என்றும் சிறந்தனவற்றை ஆடவர்மேல் ஏற்றிச் சொல்வதனைத் தொல்காப்பியப் பொருளாதி காரத்தில் பல இடங்களில் காணலாம். இவைபோலவே பெண் பாலாரிடத்து நிகழ்கின்ற கைக்கிளையினைக் கூறுதல் பொற்புடைய நெறியில்லை எனத் தொல்காப்பியர் கருதியிருக்கலாம். இவ்வாறு பெண்பாலாரிடத்து நிகழ்கின்ற கைக்கிளையினைக் கூறாதிருத்தல் இலக்கிய மரபு தழுவியதாகக் கொள்ளலாம்.

1.1.2.1.3. கைக்கிளை — முன்னைய நான்கு

கைக்கிளைக்கும் பெருந்திணைக்கும் விளக்கம் தருகின்ற நூற்பாக்களுக்குப் பின்,

“முன்னைய நான்கும் முன்னதற் கென்ப”

(தொல் பொருள்., 55)

என்றொரு நூற்பா தொல்காப்பியத்தில் காணப்படுகின்றது. இந் நூற்பாவிற்கு விளக்கம் கூறுகின்ற உரையாசிரியர்கள் ஒவ்வொரு வரும் ஒவ்வொரு வகையான விளக்கம் தருகிறார்கள்: உரையா சிரியர் இளம்பூரணர், இந்நூற்பாவிற்கு முன்னதாக உள்ள பெருந்திணையின் பொருள்களாகச் சொல்லப்படுகின்ற ஏறிய மடல்திறம், இளமை தீர்திறம், தேறுதலொழிந்த காமத்து மிகுதிறம், மிக்க காமத்து மிடல் என்பனவற்றைச் சுட்டிக்காட்டி இவற்றின் எதிர் நிலைகளைக் கைக்கிளைப் பொருள்களாகச் சொல்லுகிறார்.

‘அவை ஏறா மடற்றிறம், இளமை தீராத்திறம், தேறுதலொழிந்த காமத்து மிகாத்திறம், மிக்க காமத்தின் மாறாகாத்திறம் என்பன’⁹ என்பது அவர் தரும் உரை விளக்கமாகும். நச்சினார்க்கினியர், ‘இயற்கைப்புணர்ச்சிக்கு முன் நிகழ்ந்த காட்சியும், ஐயமும், தெரிதலும், தேறலும் என்ற குறிப்பு நான்கும் கைக்கிளைக்குரியன’ என உரை எழுதுகிறார்.¹⁰ இவற்றை (காட்சி, ஐயம், தெரிதல், தேறல் ஆகியவற்றை) இந்நூற்பாவிற்கு முன் தொல்காப்பியர் எங்கும் கூறியதாக இல்லை. களவியல் பகுதியில் சொல்லப்படுவனவற்றை இங்கே தொடர்பு செய்து அவர் எழுதுகிறார். பிற்கால இலக்கண நூலாகிய நம்பியகப்பொருள் கைக்கிளையினைக் கூறி அதன் நிகழ்வுகளாகக் காட்சியும், ஐயமும், துணிவும், குறிப்பறிதலும் நிகழும் என நூற்பா¹¹ செய்தமையை நினைந்து உரை எழுதுவதுபோல இங்குக் காணப்படுகின்றது. சோமசுந்தர பாரதியார் இவ்விருவர் உரையினும் வேறுபட்ட உரையினை எழுதுகின்றார்.¹² மேலும் அவர் கைக்கிளைக்குச் சொன்ன ‘காமஞ்சாலா’ எனத் தொடங்கும் நூற்பாவிற்கு முன் உள்ள நான்கு நூற்பாக்களைக்¹³ காட்டி அவற்றைக் கைக்கிளைக்கு உரியன என எழுதுகிறார். அவை உள்ளுறை உவமம் பற்றியும், உள்ளுறை உவமம் நீங்கிய பிற உவமங்கள் பற்றியும் கூறுவன. அவற்றைக் கைக்கிளைக்குரியதாகச் சோமசுந்தர பாரதியார் கூறுவது பொருந்துவதாக இல்லை.

தொல்காப்பியர் கைக்கிளையைப் போலவே பெருந்திணையும் ஒருவர் உள்ளத்தின்கண் நிகழ்வதுபோலப் பேசுகின்றார்.¹⁴ கைக்கிளையும் பெருந்திணையும் ஒருவர் உள்ளத்துத் தோன்றும் உணர்வுகள் எனின் இவ்விரண்டினையும் வேறுபடுத்துவது எங்ஙனம்? இரண்டையும் தனித்தனி திணைகளாகச் சொல்லுதற்குக் காரணம் என்ன? என்பன போன்ற ஐயங்கள் எழுகின்றன. இவ்ஐயப்பாட்டினைப் போக்குதல் காரணமாக மேலே சுட்டிய ‘முன்னைய நான்கும் முன்னதற் கென்ப’ என்னும் நூற்பாவினைத் தொல்காப்பியர் செய்திருக்கலாம் எனக் கருத இடமுண்டு. இளம்பூரணர், பெருந்திணைக்குத் தொல்காப்பியர் சொல்லிய செயல்திறங்களின் எதிர் நிலைகளைக் கைக்கிளைக்குரியனவாகக் காட்டிப் பெருந்திணையும் கைக்கிளையும் உணர்வு நிலையில், செயல்திறன் நிலையில் வேறுபடுகின்றன என்று கூறுதலே இங்குப் பொருந்துவதாகக் கொள்ளலாம்.

1. 1. 2. 1. 4. கைக்கிளை - முன்னைய மூன்று

களவியலின் முதல் நூற்பாவில் ‘மறையோர் தேளத்து மன்றல் எட்டு’ (தொல். பொருள்., 89) எனத் தொல்காப்பியர் கூறியுள்ளதைப் பொருளாகக் கொண்டு, ‘பாங்கர் நிமித்தம் பன்னிரண்டென்ப’ (தொல். பொருள்., 101) என்ற நூற்பாவிற்கும், அந்நூற்பாவிற்குப் பின் கூறப்படுகின்ற,

“முன்னைய மூன்றுங் கைக்கிளைக் குறிப்பே”

(தொல். பொருள்., 102)

“பின்னர் நான்கும் பெருந்திணை பெறுமே”

(தொல். பொருள்., 103)

“முதலொடு புணர்ந்த யாமோர் மேன
தவலருஞ் சிறப்பின் ஐந்திலம் பெறுமே”

(தொல். பொருள்., 104)

என வரும் நூற்பாக்களுக்கும் உரையாசிரியர்கள் விளக்கம் தருகின்றனர்.

“மறையோர் தேளத்து மன்றல் எட்டனுள்

துறையமை நல்லியாழ்த் துணைமையோர் இயல்பே”

(தொல். பொருள்., 89)

எனக் கூறுகின்ற தொல்காப்பியர், ‘மறையோர் தேயத்து மன்றல் எட்டு’ எனக் குறிப்பிடுவன எவையெவை எனக் கூறவில்லை. எனினும் உரையாசிரியர்கள், பிரமம், பிரசாபத்தியம், ஆரிடம், தெய்வம், காந்தருவம், இராக்கதம், பைசாசம் என வடமொழி நூல்கள் கூறுகின்ற மணமுறைகளில் ஒத்த இருவர் கூடும் கூட்டம் ‘காந்தருவ மணம்’ என்று கூறி இதுவே தொல்காப்பியர் ஐந்திணைக் காதலரின் காமக் கூட்டமாகக் கூறுகின்ற ‘துறையமை நல்லியாழ்த் துணைமையோர் இயல்பு’ என உரை செய்துள்ளனர்.¹⁵

ஐந்திணை மருங்கின் காமக் கூட்டம் ‘துறையமை நல்லியாழ்த் துணைமையோர் இயல்பு’ என நூற்பா செய்துள்ளமையால் காந்தருவம் நீங்கிய பிற ஏழும் ஐந்திணை நீங்கிய கைக்கிளை, பெருந்திணைகளிடத்தே நிகழ்தல் கூடும் எனப் பொருள் கொள்ளுதற்கு இடமாகின்றது. இதனாலேயே பின்வரும் கைக்கிளை, பெருந்திணை நூற்பாக்களுக்கு இவ்வேழிணையும் பொருளாகக் கூறுகின்றனர் உரையாசிரியர்கள்.

‘பாங்கர் நிமித்தம் பன்னிரண்டு’ எனக் கூறிய தொல்காப்பியர், பாங்கர் நிமித்தங்கள் பன்னிரண்டும் எவை எனக் குறித்தாரில்லை. நச்சினார்க்கினியர், மேற்கூறிய மன்றல்கள் எட்டனுள் காந்தருவத்தைக் குறிஞ்சி, முல்லை, பாலை, மருதம், நெய்தல் எனப் பகுத்துப் பாங்கன் நிமித்தம் பன்னிரண்டு என எழுதுகின்றார்.¹⁶ இவ்வரையாசிரியர் ‘மன்றல்’ என்பதற்குப் பாங்கன் காரணமாக நிகழும் மணமுறைகள், கூட்டங்கள் எனப் பொருள் கொள்கிறார்.¹⁷ உரையாசிரியர் இளம்பூரணரும் இத்தகைய கருத்துடையவராகவே காணப்படுகின்றார்.¹⁸

மேலே உரையாசிரியர்கள் கூறிய பிரமம் முதலாகப் பைசாசம் ஈறாகவுள்ள நிமித்தங்களே தொல்காப்பியர் கூறும் நிமித்தங்களா என்பதும், பாங்கன் நிமித்தமாக நிகழும் கூடங்கள் இவையென உரையாசிரியர்கள் பொருள் செய்கின்ற நிலையில் தொல்காப்பியர் இந்நூற்பாவினைச் செய்தாரா என்பதும் ஆராய் தற்குரியன.

‘முன்னைய மூன்றும் கைக்கிளைக் குறிப்பே’ என்னும் நூற்பாவில் சொல்லப்படுகின்ற கைக்கிளைக் குறிப்பு, அசுரம், இராக்கதம், பைசாசம் என்ற மூன்று என்றும், ‘பின்னர் நான்கும் பெருந்திணை பெறுமே’ என்ற நூற்பாவில் சொல்லப்படுகின்ற பெருந்திணைக் குறிப்பு பிரமம், பிரசாபத்தியம், ஆரிடம், தெய்வம் என்ற நான்கு என்றும் உரையாசிரியர்கள் கூறுகின்றனர்.¹⁹

உரையாசிரியர்கள், மன்றல்கள் எட்டினை 1. பிரமம் 2. பிரசாபத்தியம் 3. ஆரிடம் 4. தெய்வம் 5. காந்தருவம் 6. அசுரம் 7. இராக்கதம் 8. பைசாசம் என்ற நிலையில் வரிசைப்படுத்துகின்றனர்.²⁰ இதன்பின் ‘முன்னைய மூன்று’ என்பதற்குப் பின்னுள்ள மூன்றைக் காட்டி இவை கைக்கிளை எனவும், ‘பின்னுள்ள நான்கு’ என்பதற்கு முன்னுள்ள நான்கையும் காட்டி இவை பெருந்திணை எனவும் உரை எழுதியுள்ளனர். முன்னைய என்பதற்கு, ‘இதன் முன்னுள்ள மூன்று’ எனப் பொருள் கொண்டாலுங்கூட அவை மூன்றின் பொருள்களும் தொல்காப்பியர் கூறுகின்ற அகப்பொருள் பொருண்மைக்கு முற்றிலும் வேறுபட்டனவாகக் காணப்படுகின்றன.

‘கைக்கிளை புணராது நிகழும்’ என்றும், ‘மடலேறாத்திறம், இளமை தீராத்திறம், தேறுதலொழிந்த காமத்து மிகாத்திறம், மிக்க காமத்து மாறாகாத்திறம் என்பன கைக்கிளையின் பொருள் நிலைகள்’ என்றும் அகத்திணையியலில் உரை எழுகின்ற இளம் பூரணர்,²¹ கொல்லேற்றினை அடக்கியானுக்கும், திரிபின்றி அம் பெய்தானுக்கும் மகள் கொடுத்தலைக் கூறுகின்ற அசுரத்தையும், தலைவியின் விருப்பில்லாதபோது தலைவன் தலைவியை வலிந்து பெறுகின்றமையைக் கூறுகின்ற இராக்கதத்தையும், தன்னினும் மூத்தோரிடத்தும், தன் குடித்துக் களித்தோரிடத்தும், துயின்றோரிடத்தும் உறவு கொள்ளுதலைக் கூறுகின்ற பைசாசத்தையும் (பேய் நிலையையும்) கைக்கிளையெனக் கூறுதல் பொருந்துவதாக இல்லை.

தொல்காப்பியர் தமிழ் மாந்தரின் காதல் வாழ்விற்கு இலக்கணம் கூறுகின்றாரேயன்றி வடநாட்டு மாந்தரின் காதல் வாழ்விற்கு இலக்கணம் கூறினாரில்லை. வடநாட்டுக் காதல் வாழ்வின் நிகழ்வுகள் எல்லாவற்றையும் தமிழ் மாந்தரின் காதல் வாழ்வுகள் அனைத்திற்கும் தொடர்புபடுத்தியும் இணைத்துப் பார்த்தும் அவர் நூற்பா செய்யவில்லை. மேலும் அது அவரது நோக்கமன்று. தொடர்புடையனவற்றை மட்டுமே குறிப்பிடுவது அவர் நெறி. அவ்வாறே அவர் காந்தருவத்தை ஐந்திணைக் காதலரின் கூட்டத்தோடு ஒப்பிடலாம் எனக் கூறுகின்றார். ஆனால் உரையாசிரியர்கள் எட்டுவகை வடநாட்டு மணங்களையுமே தமிழ் மணங்களாகத் தொடர்புபடுத்துகின்றனர்.

இளமை தீர்ந்து முதுமை எய்தியோரிடத்துக் கொள்ளுகின்ற காதலையும், விருப்பில்லாதவரை வலிதிற் சென்றடைதலையும் பெருந்திணைக்குரியன எனத் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகின்றார்.²² எனவே இந்நிகழ்வுகளுக்குரிய பைசாசம், இராக்கதம் என்பனவற்றை ஒருகால் பெந்திணைக்குரியனவென ஒப்பீடு செய்யலாமேயன்றிக் கைக்கிளைக்குக் கூறுதல் பொருந்துமாறில்லை.

1. 1. 2. 1. 5. கைக்கிளை மாந்தர்

தொல்காப்பியர் அகத்திணைகள் ஏழு எனச் சொல்லி, அவற்றுள் ஐந்திணைகளைப் பிறிதாகக் காட்டி, அவ்வைந்திற்கும் முதற்பொருளும் கருப்பொருளும் உரிப்பொருளும் உண்டு எனச் சொல்லி, ஒவ்வொன்றின் முதற்பொருளையும் தனித்தனியாகக் கூறி, இறுதியில் கருப்பொருளைச் சுட்டுகின்ற நிலையில் - மாந்

தரைக் கருப்பொருள்களினின்று தனித்துக் கூறி, காதல் மாந்தர்கள் குலப்பெயராலும் தொழிற்பெயராலும் சுட்டப்படுவர் என்றும் கூறுகின்றார். இதன்பின் தலைமை மாந்தராக வருவோர் இன்னார் என நான்கு நூற்பாக்களில் கூறுகிறார். அவை,

“ஆயர் வேட்டுவர் ஆடுதத் திணைப்பெயர்
ஆவயின் வருஉம் கிழவரும் உளரே”

(தொல். பொருள்., 23)

“ஏனோர் மருங்கினும் எண்ணுங் காலை
ஆனா வகைய திணைநிலைப் பெயரே”

(தொல். பொருள்., 24)

“அடியோர் பாங்கினும் வினைவலர் பாங்கினும்
கடிவரை யிலபுறத் தென்மனார் புலவர்”

(தொல். பொருள்., 25)

“ஏவல் மரபின் ஏனோரும் உரியர்
ஆகிய நிலைமை அவரும் அன்னர்”

(தொல். பொருள்., 26)

என்பனவாகும்.

இவையெல்லாம் தொல்காப்பியர் கைக்கிளை, பெருந்திணைகளுக்குப் பொருண்மை விளக்கம் (உரிப்பொருள் விளக்கம்) கூறுகின்ற நூற்பாக்களுக்கு முன்னதாக அமைந்துள்ளன. அன்பின் ஐந்திணைகளுக்கு உரிப்பொருள் கூறுகின்ற நூற்பாக்களுக்குப் பின் அமைந்துள்ளன. இந்நூற்பாக்கள் ஐந்திணைகளின் உரிப்பொருள் கூறும் நூற்பாக்களுக்குப் பின் தொடர்ந்து காணப்படுவதால் அன்பின் ஐந்திணைகளுக்குரிய காதல் மாந்தரை மட்டுமே தொல்காப்பியர் இங்கே இந்நூற்பாக்களின் வாயிலாகக் கூறியிருக்கிறார் எனக் கொள்ளலாம். இக்கருத்தினைச் சோம்சுந்தர பாரதியாரும் வலியுறுத்துகின்றார்.²³ எனினும் மேற்சொன்ன நூற்பாக்களில் திணையும் திணைக்குரியோரும் தனித்தனியே இன்னார் எனக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்படவில்லை. ஆகவே, ‘கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணை இறுவாய், முற்படக் கிளந்த எழுதிணை என்ப’ (தொல். பொருள்., 1) என முதல் நூற்பா செய்து பின்னர் காதலுக்குரிய தலைமை மாந்தரைக் கூறுதலால் மேல் நூற்பாக்களில் கூறப்பட்டோர் எல்லோரும் எல்லாத் திணைகளுக்கும் பொதுப்படவே குறிக்கப்பட்டுள்ளனர் எனக் கொள்ளுதற்கு இடமுள்ள -

கைக்கிளையினை, 'பெருமையில்லாத தலைமக்கள் உறவு, என எழுதுகின்ற இளம்பூரணரும்,²⁴ 'காமஞ்சாலா இளமையோள் வயின் எனப் பொதுப்படக் கூறிய அதனால் வினைவல பாங்காயர்க் கண்ணும் இவ்விதி கொள்க' என எழுதுகின்ற நச்சினார்க் கினியரும்,²⁵

“அடியோர் பாங்கினும் வினைவலர் பாங்கினும்
கடிவரை யிலபுறத் தென்மனார் புலவர்”

(தொல். பொருள்., 25)

என்ற நூற்பாவிற் கு உரை எழுதுகின்றபொழுது, 'கைக்கிளை, பெருந்திணைக் காதற்குரியோர் இன்னார் எனக் கூறுதற்குச் செய்த நூற்பா இது' எனக் கூறுகின்றனர்.²⁶ இந்நூற்பாவின் இறுதியடியில் வருகின்ற 'புறத்து' என்ற சொல்லால் நடுவணைந்திணைப் புறத்து நின்ற கைக்கிளை, பெருந்திணை என்று பொருள் கொண்டு இவர்கள் உரை எழுதியிருக்கின்றனர்.

தொல்காப்பியர் ஒரே பொருள்பற்றி வருகின்ற நூற்பாக்களைக் கூறுகின்றபொழுது ஒன்றோடு ஒன்றினைத் தொடர்பு படுத்திக் கூறுவார்.²⁷ அவர் முதல் நூற்பாவில் கூறப்படாதவற்றை அடுத்த நூற்பாவில் கூறுவார். இந்நிலையில் இந்நூற்பாவில் வருகின்ற 'புறத்து' என்ற சொல்லிற்கு 'நீங்கிய' என்ற பொருள் கொண்டு, மேலே கூறப்பட்ட நூற்பாக்களில் (தொல். பொருள்., 23, 24) ஆயர், வேட்டுவர், இவர்கள் நீங்கிய ஏனைய திணைப் பெயர் ஆடவர் ஆகியோரைக் கூறி, அவர்கள் நீங்கிய அடியோர், வினைவலர் ஆகியோரும் ஐந்திணைக் காதலுக்குரியோர் எனத் தொல்காப்பியர் இந்நூற்பாவில் (தொல். பொருள்., 25) கூறுகிறார் எனக் கொள்ளலாம்.

தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்கள், கைக்கிளைக்கும் பெருந்திணைக்கும் தொல்காப்பியர் உரிப்பொருளை மட்டுமே கூறுகிறார் என்ற எண்ணத்தில், 'முதற்பொருள், கருப்பொருள் இல்லாக் கைக்கிளை, பெருந்திணை' என்றே உரை எழுதினர்.²⁸ எனவே அவர்கள் கூற்றுப்படி கருப்பொருளில் அடங்கும் காதல் தலைமை மாந்தரைப் பற்றிக் கைக்கிளைக்கும் பெருந்திணைக்கும் தொல்காப்பியர் கூறியிருப்பாரா என்பது ஐயத்திற்குரியது.

உள்ளது. 'மக்கள் நுதலிய அகன்ஐந் திணையும்' (தொல். பொருள்., 57) என வரும் தொல்காப்பியரது நூற்பா அடியே 'மக்கள் நுதலா கைக்கிளை பெருந்திணை' என்பதனைக் கூறுவதாகத் தோன்றுகின்றது. இவ்வாறிருக்க உரையாசிரியர்கள் மேற்காட்டிய தொல்காப்பியர் நூற்பாவில் கூறப்பட்டிருக்கின்ற மாந்தரைக் கருப்பொருளில்லாக் கைக்கிளைக்கும் பெருந்திணைக்கும் உரியர் என்று கூறுதல் பொருந்துவதாக இல்லை. எனவே இவர்களுடைய கருத்தில் முரண்பாடு இருக்கின்றதென்பது தெளிவாகத் தெரிகின்றது. இவர்களின் இம்முரண்பாட்டிற்குக் காரணம் இவ்வுரையாசிரியர்கள் தங்களின் காலக் கண்ணோட்டத்தோடு தொல்காப்பியரது நூற்பாக்களுக்குப் பொருள் விளக்கம் செய்ய முற்பட்டமையாகும் என்று கருத முடிகிறது.

கைக்கிளைக்கும் பெருந்திணைக்கும் கருப்பொருளும் முதற் பொருளும் கூறவில்லை என்றாலும், கருத்தாவும், களமும், காலமும் இல்லாதபொழுது இவற்றின் உரிப்பொருள்கள் எங்ஙனம் நிகழும்? தொல்காப்பியர் ஏழு திணைகளுக்குரிய ஒழுக்கங்களைக் கூறுகிறார்; அவற்றுள் நான்கனுக்கு (குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல்) மட்டுமே நிலம் கூறுகிறார். இதனால் ஏழு அக ஒழுக்கங்களும் இந்நான்கு நிலங்களுக்குள்ளேயே நடக்கவேண்டும். எனவே பிற திணைகளுக்குரிய கருப்பொருளும் முதற்பொருளும் கைக்கிளை பெருந்திணைகளுக்குமுரியன என்றே கொள்ளவேண்டும். ஆதலினால்தான், தொல்காப்பியர் ஐந்திணைகளுக்குரிய முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் ஆகியவற்றை விளக்கியபின் அவற்றோடு தொடர்புடைய கைக்கிளை, பெருந்திணைகளை இறுதி நிலையிலேயே சொல்லியிருக்கிறார். எனவே அன்பின் ஐந்திணை மட்டுமின்றிக் கைக்கிளை, பெருந்திணை என்னும் இரண்டு திணைகளையும் கருத்துட்கொண்டே தெரல்காப்பியர் அகத்திணையியலை எழுதியிருக்கிறார் என எண்ண முடிகின்றது. இவற்றால் பிற திணைகளுக்குரிய தலைமை மாந்தர்களே கைக்கிளைக்குரியோர் என்பதும், கைக்கிளை எல்லோரிடத்தும் நிகழும் என்பதும் தெளிவாகின்றன.

1. 1. 2. 2. அகப்புறக் கைக்கிளை

1. 1. 2. 2. 1. திணை நிலையில் அமையும் கைக்கிளை

தொல்காப்பியர் அகத்திணை மாந்தர்கள் இயற்பெயர் சுட்டப்

பெறாது வருவர் என்பதனை,

“மக்கள் நுதலிய அகன்ஐந் திணையும்
சுட்டி ஒருவர்ப் பெயர்கொளப் பெறாஅர்”
(தொல். பொருள்., 57)

என்னும் நூற்பாவின் வாயிலாகக் கூறுவார். இந்நூற்பாவினால் கைக்கிளையும் பெருந்திணையும் பெயர் சுட்டித்தான் வரும் என்னு மொரு பொருளை உணர்த்தி நிற்பதாகத் தோன்றுகின்றது. கைக்கிளையும் பெருந்திணையும் பெயர் சுட்டித்தான் வரும் என்பது தொல்காப்பியரது கருத்தாக இருப்பின் அவ்விரண்டையும் பெயர் சுட்டிவராத அகத்திணையில் தொல்காப்பியர் ஏன் கூறவேண்டும்? எனவேதான் இந்நூற்பாவிற்கு அடுத்து வருகின்ற,

“புறத்திணை மருங்கின் பொருந்தின் அல்லது
அகத்திணை மருங்கின் அளவுதல் இலவே”
(தொல். பொருள்., 58)

என்னும் புறனை நூற்பாவிற்கு உரை எழுதும் இளம்பூரணர் ‘ஒருவருக்குரித்தாகி வரும் பெயர் அகத்திணைபற்றி வரும் கைக்கிளை பெருந்திணையினும் வரப்பெறாது என்பதூஉம் கூறியவாறு. இதனால் அகப்பொருள் ஒருவரைச் சாராது பொதுப்பட வருஉமென்பது கொள்க’²⁹ என எழுதுகிறார். எனவே தொல்காப்பியர் பெயர் சுட்டாமலும் இயற்பெயர் சுட்டியும் வருவன இவை என இருநிலைப் பொருண்மையில் கைக்கிளையையும் பெருந்திணையையும் சுட்டுகின்றார் என்பது தெரிகின்றது. தொல்காப்பியரின் இத்தகைய குறிப்பினைச் சுட்டிக்காட்டி அக நிலையிலேயும், அகமும், புறமும் கலந்த அகப்புற நிலையிலேயும் இவை (கைக்கிளை, பெருந்திணை) நடைபெறுவன என்பதைத் ‘திராவிடப் பிரகாசிகை என்னும் தமிழ் வரலாறு’ என்ற நூலில் சபாபதி நாவலர் குறிப்பிடுகின்றார்.³⁰ அகக்கைக்கிளை ஒருவர்க்கு உரித்தாகிப் பெயர் சுட்டி வருகின்றபொழுது அதனை அகப்புறக் கைக்கிளையாகக் கூறலாம். தொல்காப்பியரின்,

“மக்கள் நுதலிய அகன்ஐந் திணையும்
சுட்டி ஒருவர்ப் பெயர்கொளப் பெறாஅர்”

(தொல். பொருள்., 57)

என்னும் நூற்பாவின் வாயிலாகத் தெரியவரும் கைக்கிளை திணை நிலையில் அமையும் கைக்கிளையாகக் கொள்ளலாம்.

1.1.2.2.2. துறை நிலையில் அமையும் கைக்கிளை - பாடாண் கைக்கிளை

தொல்காப்பியர் புறத்திணை இலக்கணம் கூறுகின்ற பொழுது புறத்திணைகளுக்கு மற்ற அகத்திணைகளைச் சார்புநிலைத் திணைகளாகக் கூறுவது போலவே,

“பாடாண் பகுதி கைக்கிளைப் புறனே”

(தொல். பொருள்., 78)

எனக் கைக்கிளைத் திணையையும் பாடாண் திணை என்னும் புறத்திணைக்குச் சார்பு நிலைத் திணையாகக் கூறுகின்றார். அத் துடனில்லாது ‘நாலிரண் டுடைத்தே’ (தொல்.பொருள்., 78) எனச் சுட்டப்படுகின்ற பாடாண் திணைத் துறைகளுள் ஒன்றாகக் கைக்கிளையினைத் தொல்காப்பியர் கூறுகின்றார்.³¹ அதாவது நாடக வழக்கு நிலையில்-படைத்து மொழிதல் நிலையில் பரவலும் புகழ்ச்சியும் காரணமாகக் கைக்கிளை நிகழும் எனத் தொல்காப் பியர் கூறுகின்றார்.³² இங்குக் கூறப்படுகின்ற கைக்கிளை சிறப் புப் பொருளாகக் கூறப்படாமல் துணைப் பொருளாகவே கூறப் படுகின்றது. துணைப் பொருளாக அமைகின்ற கைக்கிளையைத் துறை நிலையில் அமையும் கைக்கிளையாகக் கூறலாம். இவ்வாறு துணைப் பொருளாக அமைகின்ற கைக்கிளைக்கு விளக்கம் புறத் திணையியலில் கூறப்பெறவில்லை.

தொல்காப்பியரது அகத்திணையியலில் வரும் அகக்கைக் கிளை நூற்பா (தொல்.பொருள்., 53) ஆண்பாலாரிடத்தே நிகழும் கைக்கிளையினைச் சுட்டிச் சொல்லுதல் உட்கிடையாகத் தோன்று தலால் அவ்வியலின் இறுதியில் கூறப்படுகின்ற திணை நிலையில் அமையும் அகப்புறக் கைக்கிளையும் ஆண்பாலாரிடத்து நிகழும் கைக்கிளையினைக் கூறுவதாகக் கொள்ளலாம். பெண்பாற் கைக் கிளையினை அகத்திணை நிலையில் சுட்டுதல் தொல்காப்பியரது கருத்தன்று எனத் தோன்றுதலால் துறை நிலையில் நிகழ்வதாக அவரால் சொல்லப்படுகின்ற அகப்புறக் கைக்கிளை பெண்பாலாரி டம் நிகழும் கைக்கிளை என்பது அவரது கருத்தாக இருக்கலாம். உரையாசிரியர் இளம்பூரணர் ‘கைக்கிளை வகை’ என்பதற்கு விளக்கம் கூறுகின்றபோது, ‘ஆண்பாற் கைக்கிளையும், பெண்பாற் கைக்கிளையும்’ என எழுதுகின்றார்.³³ இவரது உரை பொருந்

துவதாக இல்லை. ஆதலின் தொல்காப்பியர் பாடாண் திணையில் 'கைக்கிளை வகை' (தொல்.பொருள்.,87) எனச் சொல்பவை எவை என்பதனை அறிதல் வேண்டும். தொல்காப்பியர் அதே பாடாண் திணையில் பரவுதல் நிலையில் அமைகின்ற மூன்று வகைக் காமப்பகுதிகளைக் கூறுகின்றார். அவை, 1. தலைவன் உலா வருகின்றபோது எழுபருவ மகளிர் காதல் கொள்வதாகப் பாடுவது, 2. கடவுள்மீது காதல் கொள்வதாகப் பாடுவது, 3. குழவியிடத்துத் தோன்றும் காதலினைப் பாடுவது என்பன.³⁴ இவை தொல்காப்பியர் பாடாண் திணையில் கூற நினைத்த கைக்கிளை வகைகளாக இருக்கலாம்.

முடிவுரை

தொல்காப்பியர் அகக்கைக்கிளை, அகப்புறக் கைக்கிளை என இருவகைக் கைக்கிளைகளைக் கூறுகிறார். தொல்காப்பியத்தில் அகக்கைக்கிளை திணை நிலையிலேயும், அகப்புறக் கைக்கிளை திணை, துறை ஆகிய இரு நிலைகளிலேயும் அமைகின்றன. தொல்காப்பியரது அகத்திணையியலில் கைக்கிளையின் உரிப் பொருள் மட்டுமே வெளிப்படையாகக் கூறப்பட்டிருந்தாலுங்கூட அதன் முதற்பொருளாகிய நிலமும், கருப்பொருளாகிய மாந்தரும் நடுவணைந்திணைகளுக்குரிய நிலங்களும் மாந்தர்களுமே என்பது அகத்திணையியலில் காணப்படுகின்ற நூற்பாக்களின் செய்தி, போக்கு ஆகியவற்றினின்று தெரியவருகின்றது. உரையாசிரியர்கள் கூறுகின்ற அசுரம், இராக்கதம், பைசாசம் என்னும் மூன்றும் தொல்காப்பியர் கூறும் அகக்கைக்கிளைக்குப் பொருந்துவனவாக இல்லை.

தொல்காப்பியர் கூறும் துறை நிலையில் அமையும் அகப்புறக் கைக்கிளையினைப் பெண்பாற் கைக்கிளையாகக் கொள்ளலாம். கடவுள் மாட்டும், உலாவின்போதும், குழவி மருங்கும் நிகழ்வதாகக் கூறப்படும் காமப் பகுதிகளை இவ்வகைக் கைக்கிளை வகையினவாகக் கொள்ளலாம்.

குறிப்புகள்

1. தொல். பொருள்., 53.

2. மேலது, 54.

3. தொல். பொருள்., 53, 54.
4. மேலது, 2-52.
5. இளம். (உ.ஆ.), தொல். பொருள்., ப. 2.
6. இராகவையங்கார், மு., தொல்காப்பியப் பொருளதிகார ஆராய்ச்சி, ப. 45.
7. நன். காண்டிகை, 456.
8. இளம். (உ.ஆ.), தொல். பொருள், ப. 4.
நச். (உ.ஆ), மு.நூ., ப. 6.
9. இளம். (உ.ஆ.), தொல்., பொருள்., ப. 69.
10. நச். (உ.ஆ), மு.நூ., ப. 120.
11. ந.அ., 119-122.
12. சோமசுந்தர பாரதியார், தொல்காப்பியர் பொருட்படலப் புத்துரை (அகத்திணையியல்), ப. 195.
13. தொல். பொருள்., 49-52.
14. மேலது, 54.
15. இளம். (உ.ஆ), தொல். பொருள், ப. 159, 160.
நச். (உ.ஆ), மு.நூ., ப. 347.
16. நச், (உ.ஆ), மு.நூ. ப. 347.
17. மேலது, ப. 347.
18. இளம். (உ.ஆ), மு.நூ., ப. 183.
19. இளம். (உ.ஆ), மு.நூ., ப. 183, 184.
நச். (உ.ஆ), மு.நூ., ப. 348.
20. இளம். (உ.ஆ), மு.நூ., ப. 153.
நச். (உ.ஆ), மு.நூ., ப. 304.
21. இளம். (உ.ஆ), மு.நூ., ப. 69.
22. தொல். பொருள்., 54.

23. சோமசுந்தர பாரதியார், தொல்காப்பியர் பொருட்படலப் புத்துரை (அகத்திணையியல்), பக். 67 - 83.

24. இளம்.(உ.ஆ), தொல். பொருள்., ப. 6.

25. நச்.(உ.ஆ), மு.நா., ப. 117.

26. இளம்.(உ.ஆ), தொல். பொருள்., ப. 27.

27. “முன்னைய நான்கும் முன்னதற் கென்ப”

(தொல். பொருள்., 55)

“முன்னைய மூன்றும் கைக்கிளைக் குறிப்பே”

(தொல். பொருள்., 102)

“பின்னர் நான்கும் பெருதிணை பெறுமே”

(தொல். பொருள்., 103)

28. இளம். (உ.ஆ), தொல். பொருள்., ப. 21.

29. மேலது, ப. 71.

30. சபாபதி நாவலர், திராவிடப் பிரகாசிகை என்னும் தமிழ் வரலாறு, ப. 110

31. தொல். பொருள்., 87.

32. மேலது, 80.

33. இளம்.(உ.ஆ), தொல். பொருள்., ப. 147.

34. தொல். பொருள்., 81-83.

1. 2. நம்பியகப்பொருள்

1.2.0. தொல்காப்பியத்திற்குப் பின்னர் முழுமையாக நமக்குக் கிடைக்கின்ற அகப்பொருள் இலக்கண நூல் 'களவியல்' என்ற இறையனார் அகப்பொருள்' என்னும் நூலாகும். களவியல், கற்பியல் என்னும் இரண்டு பகுதிகளில் அகவிலக்கணத்தைக் கூறுகின்றது.¹ இதனினும் சற்று விரிந்த நிலையில் இவ்விலக்கணம் பற்றிக் கூறும் இலக்கணநூல், நம்பியகப்பொருள் என்னும் அகப்பொருள் விளக்கமாகும்.² இந்நூல் அகத்திணையியல், களவியல், வரைவியல், கற்பியல், ஒழிபியல் என்னும் ஐந்து இயல்களிலும் அகப்பொருள் இலக்கணத்தைக் கூறுகின்றது. இவற்றில் அகத்திணையியல், களவியல், ஒழிபியல் என்னும் மூன்று இயல்களில் கைக்கிளை பற்றிய செய்திகள் கூறப்பட்டுள்ளன:

1.2.1. அகப்பொருள் விளக்கம்

தொல்காப்பியர் அகத்திணைகளாகக் கூறுகின்ற³ கைக்கிளை, குறிஞ்சி, முல்லை, பாலை, மருதம், நெய்தல், பெருந்திணை என்னும் அகத்திணைகளின் பொருள் அமைவினை, நம்பியகப்பொருள் ஆசிரியர்,

“கைக்கிளை யுடைய தொருதலைக் காமம்”

(ந. அ., 3)

“ஐந்திணை யுடைய தன்புடைக் காமம்”

(ந. அ., 4)

“பெருந்திணை என்பது பொருந்தாக் காமம்”

(ந. அ., 5)

என வரும் நூற்பாக்களின் வாயிலாகக் கூறுதல் காணலாம். இந்நம்பியகப்பொருள் கூறும் விளக்கத்திணைக் கருத்திற்கொண்டே தொல்காப்பியர் கூறும் அகத்திணைகள் ஏழிற்கும் தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்கள் விளக்கம் கூறுகின்றனர்⁴ எனலாம்.

1.2.2. இருவகைக் கைக்கிளை

நம்பியகப்பொருள் ஆசிரியர் இரண்டு வகைக் கைக்கிளைகளைக் கூறுகின்றார். ஒன்று அகப்பொருள் கைக்கிளை; மற்றொன்று அகப்புறக் கைக்கிளை. இந்நூலாசிரியர் அகப்பொருள்

கைக்கிளையினை அகத்திணையியலில் கூறி, இதன் விரிவினைக் களவியல் பகுதியில் கூறுகின்றார்;⁵ அகப்புறக் கைக்கிளையினை ஒழிபியல் பகுதியில் கூறுகின்றார்.⁶

நம்பியகப்பொருளில் கூறப்படுகின்ற இரண்டு வகைக் கைக்கிளையின் காதல் நிலைகளும் வேறுபடுத்திக் காட்டப்பட்டுள்ளன; அவற்றிற்குரிய தலைமை மாந்தர்களும் வேறுபடுத்திக் காட்டப்பட்டுள்ளனர்.

1.2.2.1. அகப்பொருள் கைக்கிளை

காம (காதல்) உணர்வுகளையுடைய, காம உணர்வுகளை அறிகின்ற, காம உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துகின்ற இளைய வளாகிய தலைவியிடத்துக் காதல் கொள்கின்ற தலைவன், அவனுடைய காதல் உணர்வுகளை-காதல் விருப்பினை, அவனுடைய காதலுக்குக் காரணமாக இருக்கின்ற தலைவி அறியும்வரை தான் கொண்ட காதலைத் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லி நிற்பான். இதுவே நம்பியகப்பொருள் ஆசிரியர் கூறும் அகப்பொருள் கைக்கிளையாகும். இதனை,

“காமஞ் சான்ற இளமை யோள்வயிற்
குறிப்பறி காறுங் குறுகாது நின்று
குறிப்படு நெஞ்சொடு கூற லாகும்”

(ந. அ., 29)

என்னும் நூற்பாவின் வாயிலாக நாற்கவிராச நம்பி கூறுகின்றார்.

1.2.2.1.1. கைக்கிளை நிகழும் காலம்

நம்பியகப்பொருள், அகத்திணையியலில் களவொழுக்கத்தின் கண் நிகழும் புணர்ச்சி வகைகளாக இயற்கைப் புணர்ச்சி, இடந்தலைப்பாடு, பாங்கற் கூட்டம், பாங்கியிற் கூட்டம் என்பனவற்றைக் கூறி⁷, இப்புணர்ச்சி வகைகளுக்கு முன்னதாகக் கைக்கிளை நிகழும் எனக் கூறுகின்றது. இதனை,

“மெய்க்கிளை யாமோர் வேண்டும் புணர்ச்சிமுன்
கைக்கிளை நிகழ்தல் கடனென மொழிப”

(ந. அ., 28)

என வரும் நூற்பாவால் அறியலாம்.

1.2.2.1.2. கைக்கிளையின் நிகழ்வுகள்

நம்பியகப்பொருள் ஆசிரியர் அகத்திணையியலில் கூறிய அகப்பொருள் கைக்கிளையினைக் களவியலில் விரித்துக் கூறி, அதன் நிகழ்வுகளாகக் காட்சி, ஐயம், துணிவு, குறிப்பறிதல் என்பனவற்றைக் கூறுகின்றார். இதனை,

“காட்சி ஐயந் துணிவுகுறிப் பறிவென
மாட்சி நான்கு வகைத்தே கைக்கிளை”

(ந. அ., 118)

என வரும் நூற்பாவால் அறியலாம். இதன்பின் இந்நான்கிணையும் இந்நூலாசிரியர் விளக்குகின்றார்.

தொல்காப்பியம், களவியல் பகுதியில் காட்சி, ஐயம், துணிவு, குறிப்பறிதல் பற்றிச் சொன்னாலும் இவை கைக்கிளைக்குரியன என விளக்கமாகச் சொல்லவில்லை. உரையாசிரியர்கள் தாம் இவற்றைக் கைக்கிளைக்குரியன என எழுதுகின்றனர்.⁹ அவர்களும், நம்பியகப்பொருளின் இவ்விலக்கணப் பகுதியை மனத்தில் கொண்டே அவ்வாறு எழுதியுள்ளனர் என எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

நம்பியகப்பொருள் களவு என்பதனை, ‘ஒருநான்கு வேதத்துள் இருநான்கு மன்றலுள் யாழோர் கூட்டத்து இயல்பு’¹⁰ எனக் கூறி அதன்பின் கைக்கிளையினைக் கூறுவதால்¹¹ களவியல் பகுதியில் கூறப்படுகின்ற கைக்கிளையும் ஒத்த தலைவன் தலைவியரிடத்து நிகழும் என்பது இந்நூலாசிரியரின் கருத்தாக இருக்கலாம் என எண்ணத் தோன்றுகின்றது. எனினும் ‘இத் தலைமை மாந்தருள் ஆடவன் உயர்ந்தவனாயினும் குறைவில்லை’ எனக் கைக்கிளையின் காட்சியினை விளக்கும்பொழுது அவர் கூறுவதிலிருந்து கைக்கிளைத் தலைவன் தலைவியினும் உயர்வுடையவனாக இருக்கலாம் என்பதும் அவருடைய கருத்தாக இருக்கிறது என அறிதற்குரியதாக உள்ளது.

தலைவனிடம், தலைவியின் வடிவும், அவளைக் கண்ட இடமும் சிறப்புடைய காலத்து ஐயம் தோன்றும் எனவும், அவளது எழுதிய கோலம், தொழில்புனை கலன், வாடிய மலர், கூடும் வண்டு, நிலம் தோயும் அடி, இமைக்கும் கண், அச்சம் ஆகியன கண்டு அவன் தன் ஐயத்தைப் போக்கித் துணிவு கொள்வான் எனவும், அவளது பாடல் குறிப்பினை அவளது சண் குறிப்பால்

அகப்புறக் கைக்கிளைக்குரியோரையும் தனித்தனியாக வேறுபடுத்திக் கூறுகின்றார்.

“மறையோர் மன்னவர் வணிகர்குத் திரரெனும்
இறையோர் தத்தமக் கெய்துமற் றதுவே”

(ந. அ., 30)

எனவும்,

“அதுவே,

மொழிந்தோர் நால்வரு மொழிந்தைந் நிலத்துறை
இழிந்தோர் தம்முள் உயர்ந்தோரு மெய்துப்”

(ந. அ., 31)

எனவும் வருகின்ற நூற்பாக்களின் வாயிலாக அகப்பொருள் கைக்கிளை மறையோர், மன்னவர், வணிகர், சூத்திரர் ஆகியோரிடத்தும், குறிஞ்சி, முல்லை, பாலை, மருதம், நெய்தல் என்னும் ஐந்து நிலத்தும் வாழ்கின்ற கீழ்நிலை மக்களுள் தலைமை மக்களாக இருப்போரிடத்தும் நிகழுமென இந்நூலாசிரியர் கூறுகின்றார்.

“இறைமையில் லோர்க்கும் இழிகுலத் தோர்க்கும்
முறைமையின் உரித்தே முன்னுங் காலை”

(ந. அ., 242)

என வரும் நூற்பாவின் வாயிலாக அகப்புறக் கைக்கிளைத் தலைமைப்பாடு இல்லாதாரிடத்தும் இழிந்த குலத்தாரிடத்தும் நிகழுமென நாற்கவிராச நம்பி கூறுகின்றார்.¹³

முடிவுரை

கைக்கிளை, ஐந்திணை, பெருதிணை என்னும் மூன்று வகைக்கும் அகப்பொருள் விளக்கம் நம்பியகப்பொருளில் காணப்படுகின்றது. நம்பியகப்பொருள் அகப்பொருள் கைக்கிளை, அகப்புறக் கைக்கிளை என இருவகைக் கைக்கிளைகளைக் கூறுகின்றது. நம்பியகப்பொருள் ஆசிரியர் காமஞ் சான்ற இளையவளிடத்து ஆடவன் ஒருவன் தான் கொண்டிருக்கின்ற ஒரு தலைக் காதலினைத் தன் நெஞ்சோடு கூறி நின்றதை அகப்பொருள் கைக்கிளை எனக் கூறுகின்றார். காமஞ் சாலாதவளிடத்துக் காதல் கொண்ட தலைவன் ஒருவன் அவளைச் சார்ந்து

நின்று தன் காதலைக் கூறுதல் அகப்புறக் கைக்கிளை எனக் கூறுகின்றார். கைக்கிளை இயற்கைப் புணர்ச்சியின் முன் நிகழ் வது என்பதனையும், அதன் நிகழ்வுகளாகக் காட்சி, ஐயம், துணிவு, குறிப்பறிதல் என்பனவற்றையும் நம்பியகப்பொருள் கூறு கின்றது. அகப்புறக் கைக்கிளை, அகக்கைக்கிளை என்னும் இரு வகைக் கைக்கிளைக்குரிய தலைமை மாந்தர் இன்னின்னார் என்ப தையும் நம்பியகப்பொருள் கூறுகின்றது.

குறிப்புக்கள்

1. இந்நூலாசிரியர் இறையனார், குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்ற ஐந்து திணைகளைப் பற்றி மட்டுமே கூறுகின்றார் (இ.அ., 1). இவ்விலக்கண நூலிற்கு உரையெழுதும் நக்கீரர் இந்நூலின் இரண்டாவது நூற்பாவாகிய,

“தானே அவளே தமிழார் காணக்
காமப் புணர்ச்சி இருவயின் ஒத்தல்”

(இ.அ., 2)

என்பதற்கு உரையெழுதும் பொழுது கைக்கிளைக்குரிய காட்சி, ஐயம், துணிவு, தேறல் என்பனவற்றை ஐந்திணைக்கண் ஒத்த தலைவன் தலைவியிடத்து நிகழ்வதாகக் கூறுவது திணை மயக்கம் எனக் கூறுகின்றார். ‘இது கைக்கிளை இலக்கணம். தெய்வங்கொல்லோ, மகடுஉகொல்லோ என ஐயமுற்ற மகடுஉவாதல் துவர உணர்ந்த அத்துணிவு நிலைமையும் எனக் கைக்கிளையிலக்கணமாகச் சொல்லப்பட்டமையின், ஈண்டு அகத்திணையுள் அஃது உரைப்பது திணைமயக்கம் ஆகலின்’ என்பது அவரது உரைப்பகுதி (நக்கீரர் உரை, இ.அ., ப.87). காட்சி, ஐயம், துணிவு, தேறல் என்பவை கைக்கிளைக்குரியன என்பது இவ்வரையாசிரியரது கருத்தாகவுள்ளது என இவரது மேற்காட்டிய உரைப்பகுதியினின்று தெரிகின்றது. எனினும் கைக்கிளையினை அகப்பொருளாகக் கூறுவது இந்நூலாசிரியருக்குக் கருத்தில்லை.

2. நம்பியகப்பொருளின் ஆசிரியர் நாற்கவிராச நம்பி என்பவர். இவருடைய காலம் கி. பி. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டின் முற்புறம் எனக் கூறி கி.பி. பத்தாம் நூற்றாண்டாக

இருக்கலாம் எனக் கூறுவர் (இளவரசு, சோம., இலக்கண வரலாறு, ப.153). தொல்காப்பியத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கின்றபொழுது இந்நூல் பன்னிரண்டு அல்லது பதினைந்து நூற்றாண்டுகள் பிந்தியதாகும் இவ்விடைப்பட்ட காலப் பகுதியில் தோன்றிய அகப்பொருள் பற்றிய தமிழ் இலக்கியங்களை யெல்லாம் ஒருங்கு நோக்கி அவற்றிற்கு இலக்கணம் கூறுகின்ற நிலையில் இந்நூல் தொல்காப்பியத்தினும் வேறுபட்டிருக்கின்றது.

நம்பியகப்பொருள், பிற்காலத்துத் தோன்றி வளர்ந்த கோவை என்னும் சிற்றிலக்கிய வகைக்கு இலக்கணம் கூறுகின்ற நிலையில் அமைந்துள்ளது என்றும், தஞ்சைவாணன் கோவை என்னும் நூல் இந்நம்பியகப் பொருள் கூறும் அகப்பொருள் துறை வகைகளுக்கு ஏற்ப இயற்றப்பெற்றது எனவும் கூறுவர் (கோவிந்தராச முதலியார், கா. ர., ந. அ., முன்னுரை, ப.4).

3. தொல். பொருள்., 1, 2.

4. இளம். (உ.ஆ.), தொல். பொருள், அகத்திணையியல் உரைப் பகுதி, நச். (உ.ஆ.), தொல். பொருள். அகத்திணையியல் உரைப்பகுதி.

5. ந.அ., 117-122.

6. மேலது, 241, 242.

7. ந.அ., 29, 241; 30, 31, 242.

8. ந.அ., 27.

9. இளம்.(உ.ஆ.), தொல்.பொருள்., ப. 164, நச்.(உ.ஆ.), மேலது, ப. 211.

10. ந.அ., 117.

11. மேலது, 118.

12. “இறையோன் உயரினுங் குறைவின் றென்மனார்”
(ந.அ., 119)

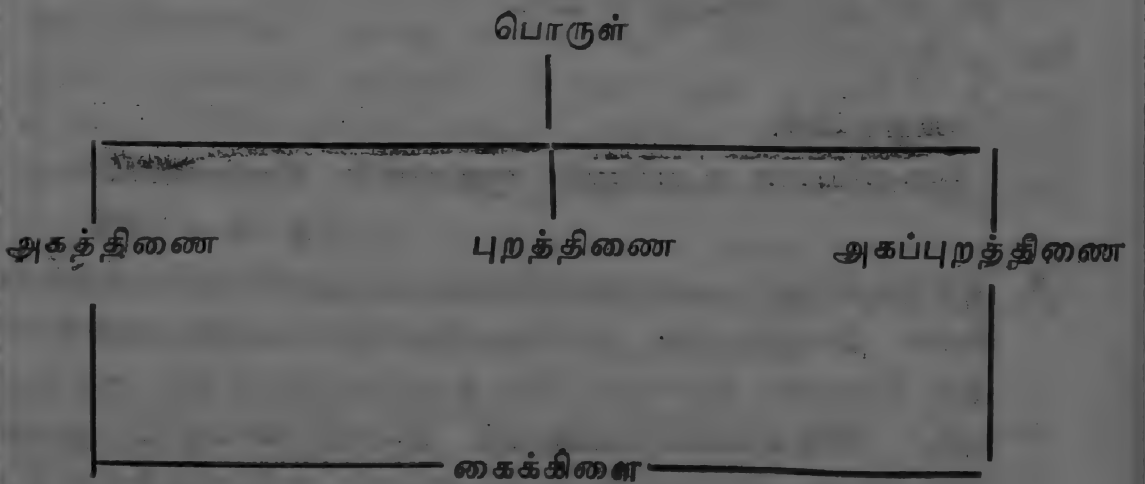
13. இழிகுலத்தோர், தலைமையில்லாதார் ஆகியோரிடத்தும் கைக்கிளை நிகழும் என நம்பியகப்பொருள் கூறுவதனைக் கருத்தில் கொண்ட தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்கள் அடியோரையும், வினைவலபாங்கரையும் கைக்கிளைக்குரிய தலைமை மாந்தர்களாகத் தொல்காப்பியரையும் குறிப்பிடுகின்றார் என உரை எழுதியிருக்கின்றனர்.

1.3. அவிநயம்

இவ்விலக்கண நூலின் சில நூற்பாக்கள் மட்டுமே யாப்பருங்கல விருத்தியுரையில் ஒழிபியல் பகுதியில் மேற்கோள்களாகக் காட்டப்பெற்று நமக்குக் கிடைக்கின்றன.¹ இந்நூற்பாக்களில் கைக்கிளை பற்றிய விளக்கம் கூறுகின்ற நூற்பா எதுவும் காணப்பெறவில்லை; எனினும் காட்சி, ஐயம், தெரிதல் (தெளிதல்), தேறல் (குறிப்பறிதல்) என்ற நான்கும் கைக்கிளைக்கு உரிய திகழ்வுகள் எனக் கூறும் நூற்பா ஒன்று கிடைக்கின்றது.²

‘பொருள் - ஒருசாரார் அகத்திணை, புறத்திணை, அகப் புறத்திணை என மூன்றாய் அடங்கும் என்ப. ஆமாறு அவிநயத்துள் காண்க’³ என யாப்பருங்கல விருத்தியுரையில் காணப் படுவதால் இந்நூல் பொருளினை அகம் என்றும், புறம் என்றும், அகப்புறம் என்றும் பகுத்திருக்கலாம் எனத் தெரிகின்றது.

அவிநயத்திற்கு முன்னூல்களாகிய தொல்காப்பியமும் நம்பியகப்பொருளும், கைக்கிளையினை அகப்பொருளாகவும், அகப்புறப் பொருளாகவும் கூறுகின்றமையாலும், அகப்பொருள் பகுப்பும் அகப்புறப் பகுப்பும் இந்நூல் செய்திருக்கலாம் எனத் தெரிவதாலும் கைக்கிளையினை அகப்பொருளாகவும், அகப்புறப் பொருளாகவும் இந்நூல் பாகுபாடு செய்திருக்கலாம் என எண்ண வாய்ப்பு உள்ளது.

குறிப்புக்கள்

1. இளங்குமரன், இரா. (ப.ஆ), யா.வி., பக். 573, 576.
யாப்பருங்கல விருத்தியுரையில் மேற்கோள்களாகக் காட்டப்
பட்டுள்ள அவிநய நூற்பாக்களையெல்லாம் தொகுத்து க.ப.அற
வாணன் தனிநூலாகப் பதிப்பித்திருக்கின்றார்.
2. “காட்சி ஐயம் தெரிதல் தேறல் என நான்கு”
(இளங்குமரன், இரா. (ப.ஆ), யா.வி., ப.576)
3. இளங்குமரன், இரா. (ப.ஆ), யா.வி., ப.573.

1.4. பன்னிரு படலம்

புறப்பொருள் வெண்பாமாலைக்கு முன் கைக்கிளையையும் பெருந்திணையையும் புறப்பொருளில் சேர்த்து இலக்கணம் கூறும் புற இலக்கண நூல் பன்னிருபடலம் ஆகும். இதனை இளம்பூரணர், பேராசிரியர், நச்சினார்க்கினியர் ஆகியோரது உரைகளாலும் புறப்பொருள் வெண்பாமாலையின் பாயிரத்தாலும், யாப்பருங்கல விருத்தியுரையாலும் அறியமுடிகின்றது.¹ பன்னிருபடலம் நூல் வடிவில் இன்று நமக்குக் கிடைக்கப்பெறவில்லை. யாப்பருங்கல விருத்தியுரைகாரர் ஒழிபியல் பகுதியில் கைக்கிளை பற்றிய பன்னிரு படலத்தின் நூற்பாக்களையும், அகப்பொருள் தொடர்பான பிற நூற்பாக்களையும் மேற்கோள்களாகக் காட்டுகின்றார்.²

பன்னிருபடலம் திணையினை அகத்திணை, அகப்புறத்திணை, புறத்திணை, புறப்புறத்திணை என நான்காகப் பகுத்துக் கூறுகின்றது; கைக்கிளையினை அகப்புறத்திணையாகக் கூறுகின்றது. இதனை,

“அகமே அகப்புறம் புறமே புறப்புறம்
எனநான் கென்ப திணையின் பகுதி”³

என வரும் நூற்பாவாலும், ‘அகப்புறமாவன, காந்தள், வள்ளி, சுரநடை, முதுபாலை, தாபதம், தபுதாரம், குற்றிசை, குறுங்கலி, பாசறை முல்லை என்ற இவை பத்தும்; கைக்கிளை, பெருந்திணை என்ற இவை இரண்டும் என்க’ என வரும் உரைப்பகுதியாலும் அறியலாம்.⁴

பன்னிருபடலம் கைக்கிளையினைக் ‘கூட்டமில் கிளவி’ எனக் கூறுகின்றது. இதனை,

“கைக்கிளை தானே காணுங் காலை
கூட்டமில் கிளவிக் கைக்கிளை அகப்புறம்”⁵

என்னும் நூற்பாவின் வாயிலாக அறியலாம். பன்னிருபடலம் ‘கூட்டமில் கிளவி கைக்கிளை’ என்பதனால் அது தனித்த ஒரு வரிடத்து நிகழ்வது என்பது தெளிவாகின்றது. இந்நூலின் வழி நூலாகிய புறப்பொருள் வெண்பாமாலை ஆண்பாற் கூற்றுக் கைக்கிளை, பெண்பாற் கூற்றுக் கைக்கிளை என இருவகைக் கைக்கிளையினைக் கூறுவதால்⁶ பன்னிருபடலமும் ஆண்பாற்

கைக்கிளையையும் பெண்பாற் கைக்கிளையையும் கூறியிருக்கலாம் எனக் கொள்ள இடமுண்டு.

குறிப்புக்கள்

1. இளம்.(உ.ஆ), தொல். பொருள்., ப.519.
நச்.(உ.ஆ), சிந்., ப.218.

“பன்னிருபடலம் முதலாலாக வழிநூல் செய்த வெண்பா
மாலை ஐயனாரிதனாரும் இது கூறினார்”

(பேரா. (உ.ஆ), தொல். பொருள்., ப.481)

“துன்னருஞ் சீர்த்தித் தொல்காப்பியன் முதல்
பன்னிரு புலவரும் பாங்குறப் பகர்ந்த
பன்னிரு படலமும் பழிப்பின் றுணர்ந்தோன்”

(பு.வெ.மாலை, பாயிரம், 4-6)

இளங்குமரன், இரா. (ப.ஆ), யா.வி., பக். 569-571.

2. இளங்குமரன், இரா. (ப.ஆ), யா. வி., ப. 570.
3. மேலது, ப.569.
4. மேலது, ப.570.
5. பு.வெ.மாலை, 14, 15.

1. 5. புறப்பொருள் வெண்பாமாலை

1.5.0. தமிழில் புறத்திணை இலக்கணத்தை மட்டும் முழுமையாகக் கூறுகின்ற, முழுவடிவில் கிடைக்கின்ற முதல் நூலாகப் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை காணப்படுகின்றது. இந்நூல் வெட்சி, கரந்தை வஞ்சி, காஞ்சி, நொச்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை பாடாண், பொதுவியல், கைக்கிளை, பெருந்திணை என்னும் பன்னிரண்டு படலங்களில் புறப்பொருளை விளக்குகின்றது. தொல்காப்பியர் அகப்பொருள் திணைகளாகக் கூறுகின்ற கைக்கிளையினையும் பெருந்திணையினையும் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை ஆசிரியர் ஐயனாரிதனார் புறப்பொருள் திணைகளாகக் கூறுகின்றார்.¹ மேலும் தொல்காப்பியர் பாடாண் திணையில் கூறியுள்ள கைக்கிளைத் துறையினை இந்நூலாசிரியரும் பாடாண் திணையில் ஒரு துறையாகக் கூறுகின்றார்.²

1.5.1. கைக்கிளை-திணை

தொல்காப்பியர் ஆண்பாற் கூற்று நிலையில் கூறுகின்ற கைக்களை, யினைப் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை கைக்கிளைப் படலமெனப் புறப்பொருளில் சேர்த்தும், ஆண்பாற் கூற்றுக் கைக்கிளை, பெண்பாற் கூற்றுக் கைக்கிளை என அதை விரித்தும் கூறுகின்றது.³ கைக்கிளைப் படலத்தில் இவ்விருபாற் கூற்றுக் கைக்கிளைகளுக்குரிய விளக்கங்கள் காணப்படவில்லை. எனினும் இவற்றிற்குத் துறை நிலையினவாகச் சில செய்திகள் கூறப்பெற்றுள்ளன. ஆண்பாற் கூற்றுக் கைக்கிளை காட்சி, ஐயம், துணிவு, உட்கோள், பயந்தோர் பழிச்சல், நலம் பாராட்டல், நயப்புற்றிரங்கல், புணரா இரக்கம், வெளிப்பட இரத்தல் முதலான பொருள் நிலைகளில் நிகழும் எனவும், பெண்பாற் கூற்றுக் கைக்கிளை காண்டல், நயத்தல், உட்கோள், மெலிதல் மெலிவோடு வைகல், காண்டல் வலித்தல், பகல்முனி வுரைத்தல் இரவுநீடு பருவரல், கனவின் அரற்றல், நெஞ்சொடு மெலிதல் முதலான பொருள் நிலைகளில் நிகழும் எனவும் அவர் கூறுகின்றார்.

1.5.2. கைக்கிளை-துறை:

“தண்டாக் காதல் தளரியல் தலைவன்
வண்தார் விரும்பிய வகையுரைத் தன்று”

என்னும் புறப்பொருள் வெண்பாமாலைப் பாடாண் படலக் கொழு, பாடாண் கைக்கிளை இன்ன பொருண்மையுடையது எனக் கூறுகின்றது. இங்குக் கூறப்படுகின்ற பொருள் நிலை பெண்பாற் கைக்கிளையாக உள்ளது. 'மீக்க அன்பினை உடைய தலைவி ஒருத்தி தலைவனது மாலையினை விரும்பி திற்பல்' இதன் பொருளாகும்.

1.5.3. கடவுளரிடத்துத் தோன்றும் காதல் - கைக்கிளை

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை பாடாண் படத்தில், கடவுளரிடத்துத் தோன்றும் கடவுளரின் காதலையும், கடவுளர்மீது தோன்றுகின்ற மானிடக் காதலையும் கூறுகின்றது. இவற்றை இந்நூல் 'கடவுள் மாட்டுக் கடவுட் பெண்டிர் நயந்த பக்கம்' என்றும், 'கடவுள் மாட்டு மானிடப் பெண்டிர் நயந்த பக்கம்' என்றும் கூறுகின்றது. இவை,

“இமையா நட்டத் திலங்கிழை மகளிர்
அமையாக் காதல் அமரரை மகிழ்ந்தன்று”

(பு. வெ. மாலை, 9 : 48)

என்றும்,

“முக்கணான் முயக்கம்வேட்ட
மக்கட்பெண்டிர் மலிவுரைத்தன்று”

(பு. வெ. மாலை, 9 : 46)

என்றும் இந்நூலின்கண் கூறப்படுகின்றன. இவை கைக்கிளைப் பொருளாக நிகழ்வனவாகும். இவையும் கைக்கிளையாகவே நிகழ்வன என்ற நிலையில் கூறப்பட்டுள்ளன.

முடிவுரை

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை கைக்கிளையினைப் புறப்பொருளாகக் கூறுகின்றது. இந்நூல் திணை நிலையிலும், துறை நிலையிலும் நிகழும் கைக்கிளையினை வேறுபடுத்திக் காட்டுகிறது. இது திணை நிலையில் நிகழும் கைக்கிளையினை ஆண்பாற்கைக்கிளை, பெண்பாற் கைக்கிளை என இரண்டு வகையாகக் கூறப்படுகிறது. துறை நிலையில் நிகழும் கைக்கிளையினைப் பெண்பாற் கைக்கிளையாகக் கூறுகின்றது. இப்பெண்பாற் கைக்கிளை பாடாண் படலத்தில் கூறப்படுகின்றது. கடவுளரிடத்துத் தோன்றும்

கைக்கிளையினையும் இந்நூல் கூறுகின்றது. இதுவும் பாடாண் படலத்தில் பெண்பாற் கைக்கிளையாகக் கூறப்படுகின்றது.

குறிப்புகள்

1. தொல்காப்பியர் புறப்பொருள் திணைகளாக, வெட்சி, வஞ்சி உழிஞை, தும்பை, வாகை, காஞ்சி, பாடாண் என்ற ஏழிணைக் கூறுகின்றார்; கைக்கிளை பெருந்திணை என்பனவற்றை அவர் அகத்திணைகளாகக் கொள்கின்றார். ஐயனாரிதனார், தொல்காப்பியர் கூறுகின்ற ஏழு புறத்திணைகளையும், கைக்கிளை, பெருந்திணை என்னும் அகத்திணைகளையும், கரந்தை, நொச்சி, பொதுவியல் என்பனவற்றையும் சேர்த்துப் புறத்திணைகள் பன்னிரண்டாகக் கூறுகின்றார்.
2. தொல். பொருள், 82.
3. பு. வெ. மாலை, 9 : 45.
4. தொல். பொருள்., 53.
5. பு. வெ. மாலை, 14,15.
6. அ. நூ., 14 : 1-9; 15: 10-21.
ஐயனாரிதனார், கைக்கிளைக்குக் கூறுகின்ற இருபத்தியொரு பொருள் நிலைகளுக்கான எடுத்துக்காட்டுப் பாடல்களையும் தாமே இயற்றியிருக்கின்றார். பிற படலங்களுக்கான மேற்கோள் பாடல்கள் வெண்பா யாப்பில் பாடப்பெற்றுள்ளன. தொல்காப்பியர் கைக்கிளைப் பொருண்மைப் பாடல்கள் வெண்பாவும் ஆசிரியப்பாவும் கலந்த மருட்பா யாப்பில் அமையும் என இலக்கணம் செய்திருப்பதைக் (தொல். பொருள்., 442) கருத்திற் கொண்டு இக்கைக்கிளைப் படல மேற்கோள் பாடல்களை ஐயனாரிதனார் மருட்பா யாப்பிலேயே பாடியிருக்கிறார் எனலாம்.
7. பு. வெ. மாலை, 9:48,49.
தொல்காப்பியர் 'காமப் பகுதி கடவுளும் வரையார்' (தொல். பொருள்., 81) எனக் கூறுகின்ற பாடாண் திணை நூற்பாவிற் குளம்பூரணர், 'கடவுள் மாட்டுத் தெய்வப் பெண்டிர் தயந்த

பக்கமும் பாடப்பொறும்' (தொல். பொருள்., ப.188) என எழுதுகின்றார்; நச்சினார்க்கினியர், 'அது கடவுள் மாட்டுக் கடவுட்பெண்டிர் நயப்பனவும், அவர்மாட்டு மானிடப் பெண்டிர் நயப்பனவுங், கடவுளர் மானிடப் பெண்டிரை நயப்பனவும் பிறவுமாம்' (தொல். பொருள்., ப. 259) என எழுதுகின்றார்.

1.6. வீரசோழியம்

வீரசோழியம்¹ என்ற நூலின் ஆசிரியர் புத்தமித்திரனார் பொருளின் தொகையினை, 1. அகப்பொருள் 2. புறப்பொருள் 3. அகப்புறப்பொருள் 4. புறப்புறப் பொருள் என நான்காகப் பகுத்துக் கூறுகின்றார். இதனை,

“ஆற்று மகமே புறமே யகப்புற மன்றிவென்றி
போற்றும் புறப்புற மென்றாம் பொருள்”

(வீ.சோ., 84 : 1,2)

என வரும் நூற்பாவடிகளால் அறியலாம். இந்நூலில் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்னும் ஐந்தும் அகப்பொருள் திணைகளாகக் கூறப்பட்டுள்ளன;² கைக்கிளை அகப்புறப் பொருளாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதனை,

“ஏற்று முதுபாலை பாசறை முல்லை யியன்றவள்ளி
தோற்றுஞ் சுரநடை யில்லவண் முல்லைதொல் காந்தளன்றி
மாற்றுங் குறுங்கலி தாபதங் குற்றிசை கைக்கிளையோ(டு)
ஆற்றும் பெருந்திணை யாந்தபு தார மகப்புறமே”

(வீ. சோ., 95)

என வரும் நூற்பாவின் வாயிலாக அறியலாம்.

இந்நூலாசிரியர் அகப்புறப் பொருளினை விளக்குகின்ற பொழுது,

“அறனும் வாட்கையு மொருதலைக் காமமும்
பொதுவியல் பாடா ணையநிலைப் படலமென்
றிவைக ளனைத்து மகப்புற மாகும்”

என்ற நூற்பாவை மேற்கோளாகக் காட்டுகின்றார்;³ இம்மேற்கோளினுள் கூறப்படுகின்ற ஒருதலைக் காமம், ஆண்பாற் கைக்கிளை, பெண்பாற் கைக்கிளை என இரண்டு வகைப்படும் என அவர் எழுதுகின்றார்.⁴ புத்தமித்திரனார் கைக்கிளைக்கு விளக்கம் கூறுகின்ற பொழுது,

“காட்சி முதலாக் கலவியி னொருதலை
வேட்கையிற் புலம்புதல் கைக்கிளை அதுதான்
கேட்போ ரில்லாக் கிளவிகள் பெறுமே”

என்ற மேற்கோளினைக் காட்டுகின்றார்.

வீரசோழியம் கைக்கிளை பற்றிக் கூறுகின்ற நூற்பாக்களிலிருந்தும், வீரசோழிய ஆசிரியர் கைக்கிளை தொடர்பாக எழுதுகின்ற உரைப் பகுதியிலிருந்தும், அவர் கைக்கிளைக்கு மேற்கோள்களாகக் காட்டுகின்ற நூற்பாக்களிலிருந்தும், கைக்கிளை கேட்போரில்லாக் கிளவிகள் பெறுவது என்பதும், அகப்புறப் பெர்ருளாகக் கொள்ளப் பட்டிருக்கின்றது என்பதும், ஆண்பாற் கைக்கிளை, பெண்பாற் கைக்கிளை என இருவகையாகப் பகுக்கப்பெற்றிருக்கின்றது என்பதும் அறியப்பெறுகின்றது.

குறிப்புகள்

1. 'இலக்கண வகை ஐந்தனையும் ஒருங்கு கூறும் நூல்களுள் முதலாயது வீரசோழியம் என்னும் நூலாகும்' என்றும், 'இந்நூல் ஐந்திலக்கணமும் கூற எழுந்ததெனினும் வடமொழி இலக்கண அமைப்பையே பெரிதும் தழுவிக் குறியீடுகளைக்கூட அப்பெயரால் அமைத்திருத்தலின் பெரிதும் பயில்ப்படாதா யிற்று' என்றும், 'இதன் காலம் கி.பி.11-ஆம் நூற்றாண்டாகும்' என்றும் இந்நூலின் முன்னுரையில் (ப. 13) கு. சுந்தரமூர்த்தி எழுதுகின்றார்.
2. "முல்லை குறிஞ்சி மருதத் தொருபாலை நெய்தலைந்துஞ் சொல்லு மகமாம், " (வீ.சோ., 87:1,2).
3. வீ.சோ., கோவிந்தராச முதலியார், கா.ர. (ப.ஆ), மேற்கோள் நூற்பா, ப. 117.
4. மேலது, ப. 118.
5. மேலது, மேற்கோள் நூற்பா, ப.122.

1. 7. தமிழ்நெறி விளக்கமும் களவியற் காரிகையும்

தமிழ்நெறி விளக்கம் இருபத்தைந்து நூற்பாக்களைக் கொண்டுள்ள ஓர் அகப்பொருள் இலக்கண நூலாக இன்று நமக்கு கிடைக்கின்றது¹. இந்நூலில் காணப்படுகின்ற நூற்பாக்கள் குறிஞ்சி, முல்லை பாலை, மருதம், நெய்தல் என்னும் ஐந்து திணைகளுக்கும் குரிய பொருள்களைப் பற்றிக் கூறுவனவாகவே உள்ளன². கைக்கிளை, பெருந்திணை பற்றிய குறிப்புகள் இந்நூற்பாக்களில் காணப்பெறவில்லை.

“அகத்ததும் புறத்தது மாயிரு பகுதியின்
மிகுந்தது மாகி விரிந்தது பொருளே”

(த. நெ. வி., 1)

என இந்நூலின் முதல் நூற்பா தொடங்குவதால் இது, ‘அகம், புறம், அகப்புறம் என்னும் மூன்று பிரிவுகளாக இருந்திருக்க வேண்டும்’ என்றும், ‘பொருளியல் என்ற பொதுப்பெயரே இதன்கண் அகப்பொருள் புறப்பொருளெனும் இரண்டு பகுதியேனும் இருக்கவேண்டுமென்று நினைக்க ஆதாரமாகின்றது’ என்றும் உ.வே. சாமிநாதையர் கூறுகின்றார்³.

களவியற் காரிகையில், ‘தெய்வப் புணர்ச்சியும்’ (க. கா., 23) எனத் தொடங்குகின்ற களவொழுக்கப் பகுதியின் முதல் நூற்பா விற்கு இந்நூலின் உரையாசிரியர், ‘இச்சூத்திரம் என்(னுதலிற்றோ) எனின், தமிழ்நெறி விளக்கத்திற் பொருளியலுடையாருங் களவொழுக்கம் ஆறு வகைபடும் என்றார். அவை யறிவித்தலைக்கரு(திற்று). அவையாவ(ன) : தெய்வப் புணர்ச்சியும் பாங்கற் கூட்டமும், தோழியாலாய கூட்டத்திற் பகற்குறியும், இரவுக்குறியும், வரைவு கடாதலும், உடன்போக்கு வலித்தலும் என அவ(ற்றை) அறிந்து கொள்க’⁴ என எழுதுகின்றார். இதனால் இவ்விலக்கண நூல் களவியற் காரிகையினும் முந்தியது என்பது தெரிகின்றது.

களவியற் காரிகை என்னும் அகவிலக்கண நூல் பொருளினை அகப்பொருள், களவொழுக்கம், தோழியாலாய கூட்டம், கற்பொ

மூக்கம் என்ற நான்கு பகுப்புக்களில் கூறுகின்றது,⁵ இந்நூலின்கண் அகப்பொருள் பகுதியில் கைக்கிளை பற்றிக் கூறப்படவில்லை. இவ் விலக்கண நூல் களவொழுக்கப் பகுதியில் கைக்கிளையினை 'அகப் புறம்' எனக் கூறுகின்றது.⁶ வீரசோழியம்⁷ போலவே இந்நூலும் கைக்கிளையினை அகப்புறமாகக் கூறினாலும், அதனைக் கள வொழுக்கம் என்னும் அகப்பொருள் சார்ந்த பகுதியில்⁸ வைத்துப் பேசியிருப்பது வேறுபட்ட நிலையாகும். இந்நூலின்கண் கைக் கிளையின் விளக்கமாக,

“காட்சி முதலாக் கலவியி னொருதலை
வேட்கையிற் றோன்றுதல் கைக்கிளை யதுதான்
கேட்போ ரில்லாக் கிளவிய தாகும்”

என்னும் நூற்பா மேற்கோளாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.⁹

இவ்விலக்கண நூலாசிரியர்¹⁰ காட்சி, ஐயம், தெளிதல் என்ற மூன்றினையும் ஒருதலைக் காமமாகிய கைக்கிளையின் நிகழ்வு களாக கூறுகின்றார். இதனை,

“காட்சியொ டையந் தெளித லெனத்தனி கட்டுரைத்த
வேட்கையின் மூன்று மொருத்தலைக் காமமென(மி) குந்தோர்
மாட்சிமை தோன்று(மதியாற் சொன்னார்)கள்மதிநுதல்வேய்த்
தோட்சிறு கோங்கரும் பாமென் முலைப்பூண் டிடுயிடையே”
(க. கா., 24)

எனவரும் நூற்பாவின் வாயிலாக அறியலாம்.

களவியற் காரிகைக்கு முந்தியது தமிழ்நெறி விளக்கம் என்ப தாலும், களவியற் காரிகை தமிழ்நெறி விளக்கத்தைப் பின்பற்றிக் களவொழுக்கத்தைக் கூறுகின்றது எனக் களவியற் காரிகையின் உரையில் எழுதப்பெற்றிருப்பதாலும் களவியற் காரிகை கூறுகின்ற அகப்புறக் கைக்கிளையினையே தமிழ்நெறி விளக்கமும் கூறியிருக்க லாம் எனக் கொள்ள இடமுள்ளது.

குறிப்புகள்

1. இந்நூலினை உ. வே. சாமிநாதையர் 1937-ல் பதிப்பித்துள் ளார். முத்துவீரியத்தின் முன்னுரையில் 'தமிழ்நெறி விளக்கத்தில்

அகப்பொருள் பற்றிய இருபத்தைந்து நூற்பாக்களே இஞ்ஞான்று கிடைத்திருப்பினும் இஃது ஐவகை இலக்கணமும் அமைந்த முழு நூலாக விளங்கியிருத்தல் வேண்டுமென இதன் முன்னுரையால் தெரிகிறது' என கு. சுந்தரமூர்த்தி எழுதியுள்ளார்.

(மு. வி. முன்னுரை, ப. 13)

2. இந்நூலில் அமைந்துள்ள நூற்பாக்கள் எல்லாம் ஐந்திணையின் இடம், பெரும்பொழுது, சிறுபொழுது, கருப்பொருள், கருப்பொருளில் தெய்வம், மக்கள், மரம், உரிப்பொருள் முதலியவற்றைப் பற்றி கூறுகின்றனவாகவே காணப்படுகின்றன. இந்நூல் அகப்பொருளினைக் களவு, கற்பு என இரண்டாகப் பகுத்துள்ளது. களவுப் பகுதியில் இயற்கைப் புணர்ச்சி, பாங்கற் கூட்டம் தோழியிற் கூட்டம், பகற்குறி, இரவுக்குறி, வரைவு கடாதல், உடன்போக்கு வலித்தல் முதலியன பற்றியும், கற்புப் பகுதியில் அறத்தொடு நின்றல், உடன் செலவு, சேயிடைப் பிரிவு, ஆயிடைப்பிரிவு முதலியன பற்றியும் இந்நூலின்கண் கூறப்படுகின்றன.
3. சாமிநாதையர், உ. வே., தமிழ்நெறி விளக்கம் முன்னுரை.
4. த. நெ. வி., இளங்குமரன், இரா. (ப. ஆ), ப. 11.
5. க. கா. அகப்பொருள், 1. 22; களவொழுக்கம், 23-282 தோழியாலாய கூட்டம், 29-42; கற்பொழுக்கம், 43-54.
6. கைக்கிளையின் நிகழ்வுகளாகக் காட்சி, ஐயம், தெளிதல் என்ற மூன்றையும் கூறுகின்ற நூற்பாவின் கீழ் (க. கா. 24) எழுதப்பட்டுள்ள உரை கைக்கிளையினை அகப்புறம் எனக் கூறுகின்றது. '(இச்சூத்திரம்) என்(னுதலிற்றோ) எனின் ஒருதலைக் காமமென்னும் அகப்புற முணர்த்துதல் நுதலிற்று' - க. கா., இளங்குமரன் இரா. (ப. ஆ), ப. 11.
7. வீ. சோ., 95
8. க. கா., 24-ன் தலைப்பும் உரைப்பகுதியும்.
9. மேலது, மேற்கோள் நூற்பா, 18.
10. இந்நூலாசிரியர் இன்னாரென்று அறியப்படவில்லை.

1. 3. மாறனகப்பொருள்

இந்நூல் அகப்பொருளினால் அகத்திணையியல், களவியல், வரைவியல், கற்பியல், ஒழிபியல் என ஐந்து பகுதிகளாகப் பகுத்துக் கூறுகின்றது¹. இந்நிலையில் இது நம்பியகப்பொருளினால் ஒத்திடுக்கின்றது. மேலும் இது கைக்கிளையையும் பெருந்திணையையும் அகத்திணைகளாகவே கொள்ளுகின்றது. தொல்காப்பியம், நம்பியகப்பொருள், வீரசோழியம் போன்ற நூல்களில் கைக்கிளையினால் அகப்புற ஒழுக்கமாகக் காட்டியிருக்கின்ற நிலை² இந்நூலில் காணப்பெறவில்லை. மறையோர் தேயத்து மன்றல்கள் எட்டு என்பதனை இந்நூல் குறிப்பதோடு அவற்றில் அசுரம், இராக்கதம், பைசாசம் என்னும் மூன்றும் கைக்கிளை வகையினை என்பதனையும் தெளிவாகக் கூறுகின்றது. இதனைக் கூறுகின்ற நூற்பாக்கள்,

“வரனுடை நூல்விதி மன்ற லெட்டாவன
பிரமம் பிரசா பத்தியம் ஆரிடந்
தெய்வங் காந்தருவமோ டசுர மிராக்கத
மையல்கூர் பைசாச மெனவரு மாட்சியு”

(மா. அ., 2)

“முறைபெறப் பின்னிகழ் மூன்றுங் கைக்கிளை”

(மா. அ., 3)

என்பனவாகும். ஆனால் தொல்காப்பியர் இம்மன்றல்கள் எட்டனுள் ‘முன்னைய மூன்றுங் கைக்கிளை’ எனக் கூறியுள்ளதாக இளம் பூரணரும் நச்சினார்க்கினியரும் எழுதுகின்றனர்.³

காண்டல் (காட்சி), சந்தயங் கொள்ளல் (ஐயம்), தெளிதல் (துணிவு), கருத்துறல் (குறிப்பறிதல்) என்னும் நான்கும் கைக்கிளைக் குரியன என மாறனகப்பொருள் கூறுகின்றது. இதனை,

“காண்டல் சந்தயந் தெளிதல் கருத்துறலென்
றாண்ட நால்வகைத்தே யழகுடைக் கைக்கிளை”

(மா. அ., 6)

என வரும் நூற்பாவால் அறியலாம்.

குறிப்புகள்

1. “மன்னு மகத்திணையே மாண்பார் களவியலே
துன்னு வரைவியலே தூத்தொடியே-பின்னமறக்
கூற நகுகற்பே கோதி ரொழியியலே
மஃற னகப்பொருளின் வைப்பு”

இராமாநுஜையங்கார், கி. (ப. ஆ.), மாறனகப்பொரு
ளும் திருப்பதிக் கோவையும், முகவுரை, ப. 3.

‘இச்செய்யுள் இலக்கண விளக்கம் வைத்தியநாத தேசிகர்
பரம்பரைத் திருவாளர் சோமசுந்தர தேசிகரவர்களால் அவர்
நண்பரொருவர் பிரதியிலிருந்து எடுத்தெழுதியனுப்பப்பட்டது,
என கி. இராமாநுஜையங்கார் மாறனகப்பொருளும் திருப்பதிக்
கோவையும் நூலின் முகவுரையில் (ப. 2) எழுதுகிறார்.

2. தொல். பொருள்., 57.

ந. அ., 241.

வி.சோ., கோவிந்தராச முதலியார், கா.ர. (ப.ஆ.), மேற்கோள்
நூற்பா, ப. 117.

இளம். (உ. ஆ.), தொல். பொருள்., ப. 183.

நச். (உ. ஆ.), மு. நூ., 348.

1. 9. இலக்கண விளக்கம்

இலக்கண விளக்கம்¹ கைக்கிளையினை ஏழு அகத்திணைகளில் ஒன்றாகக் கூறி² அதனைப் பொது நிலையிலும் சிறப்பு நிலையிலும் விளக்குகின்றது.³ இந்நூலின் ஆசிரியர் வைத்தியநாத தேசிகர் சிறப்பு நிலையில் கூறும் கைக்கிளையை அகத்திணையியலில் அமையும் களவுப்பகுதியில் கூறுகின்றார். பொது நிலையில் கூறப்படும் கைக்கிளையின் விளக்கம் கூறும் நூற்பா⁴ நம்பியகப்பொருள் கூறும் கைக்கிளை நூற்பாவாகவும்⁵, சிறப்பு நிலையில் கூறப்படும் கைக்கிளையின் விளக்கம் கூறும் நூற்பா⁶ தொல்காப்பியம் கூறும் கைக்கிளை நூற்பாவாகவும்⁷ உள்ளன.

சிறப்பு நிலையில் கூறும் கைக்கிளைக்கு முன்னராகப் பொது நிலையில் கூறும் கைக்கிளையின் தொடர்பாகக் கைக்கிளை நிகழும் காலமும், கைக்கிளையின் வகைகளும் இந்நூலில் கூறப்படுகின்றன.

“மெய்க்கிளை யாமோர் வேண்டும் புணர்ச்சிமுன்
கைக்கிளை நிகழ்தல் கடனென மொழிப”

(இ.வி., 398)

என்னும் நூற்பா இயற்கைப் புணர்ச்சிக்கு முன் கைக்கிளை நிகழும் எனக் கூறுகின்றது. இந்நூற்பா நம்பியகப்பொருள் கூறும் நூற்பா⁸ என்பது அறிதற்குரியதாகும்.

இலக்கண விளக்கம் காட்சி, ஐயம், துணிவு, குறிப்பறிதல் என்ற நான்கையும் கைக்கிளையின் வகைகளாகக் கூறுகின்றது¹⁰ இவற்றிற்கு இந்நூல் தரும் விளக்க நூற்பாக்கள்¹¹ தொல்காப்பியம், நம்பியகப்பொருள் ஆகியவற்றில் காணப்படும் நூற்பாக்களாகவே¹² உள்ளன. இந்நூல் பொது நிலையிலும் சிறப்பு நிலையிலும் கூறுகின்ற கைக்கிளைகளுக்குரிய மாந்தரையும் கூறுகின்றது.¹³ அம் மாந்தர்களும் நம்பியகப்பொருள் அகக் கைக்கிளைக்கும் அகப் பொருள்கைக்கிளைக்கும் கூறுகின்ற மாந்தர்களாகவே உள்ளனர்.¹⁴

குறிப்புகள்

1. தொன்னூல் விளக்கம் என்னும் வீரமாமுனிவரின் ஐந்திலக்கண நூலிற்கு முன் தோன்றிய அகப்பொருள் இலக்கண நூல் இலக்

கண விலக்கமாகும். இந்நூலின் காலம் கி. பி. பதினேழாம் நூற்றாண்டு எனக் கூறப்படுகின்றது.

(மு. வி., ஆராய்ச்சி முன்னுரை, ப. 14)

2. இ. வி., 367.
3. மேலது, 399, 589.
4. மேலது, 399.
5. ந. அ., 29.
6. இ. வி., 589.
7. தொல்.பொருள்., 53.
8. இ. வி., 398, 486.
9. ந. அ., 28.
10. இ. வி., 486.
11. மேலது, 487-491.
12. இ. வி., 487, 488. தொல். பொருள்., 90, 269;
இ. வி., 489, 490, 491; ந. அ., 120, 121, 122.
13. இ. வி., 400, 590.
14. ந. அ., 30, 31. 242.

1. 10. தொன்னூல் விளக்கம்

வீரமாமுனிவர் இயற்றிய தொன்னூல் விளக்கத்தில் கைக்கிளை, பெருந்திணை ஆகியவற்றின் விளக்கங்கள் இல்லையென்றாலும், அவை இரண்டின் சிறு குறிப்புக்கள் காணப்படுகின்றன.¹ தொன்னூல் விளக்கம் அகத்திணைகள் ஏழு என்று கூறி அவ்வேழனுள் ஒன்றாகக் கைக்கிளையினைக் கூறுகின்றது.² இவ்விளக்கண நூலின் ஆசிரியர் பொருள்களில் ஒன்றாகக் காரணம் (திணை) என்பதனைக் கூறுகின்றார்; காரணத்தை (திணையினை) அகத்திணை என்றும் புறத்திணை என்றும் இரண்டாகப் பிரித்துக் கூறுகின்றார்; அகத்திணைகளாகக் கைக்கிளை, 'பெருந்திணை' குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்ற ஏழினையும் புறத்திணைகளாக வெட்சி, கரந்தை, வஞ்சி, காஞ்சி, நொச்சி, உழிஞை, தும்பை என்ற ஏழினையும் கூறுகின்றார்; களவு, கற்பு என்ற இரண்டினையும் கைகோள்களாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.³

கா. மீனாட்சிசுந்தரம், 'புறநடை நூற்பாவாகப் பழைய இலக்கண மரபில் கூறப்பட்டுள்ள அகத்திணை ஏழினையும் புறத்திணை ஏழினையும் மிகச்சுருக்கமாகத் தொகுத்து விளக்கமின்றி ஒரு நூற்பாவில் (வீரமாமுனிவர்) கூறியுள்ளார்' என்றும், 'வழக்கு, தேற்றம், தோற்றம் என்னும் மூன்று பொருள்களையும், பதிகம், காரணம், பிரிவு, தொகை, துணிவு என்னும் ஐந்து வழிகளையும், இயல்பு, வகை, பொது, சிறப்பு, உவமை, புறநிலை, எதிர்நிலை, கருவி, காரியம், காரகம், முன்னுரை, பின்னுரை என்னும் பன்னிரண்டு அகத்திணைகளையும் வீரமாமுனிவர் தம் பொருளதிகாரத்தில் கூறியுள்ளார்' என்றும் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.⁴ அவர் வீரமாமுனிவரின் இப்பகுப்பிற்குக் காரணமும் காட்டுகின்றார்.⁵

குறிப்புகள்

1. தொ. வி., 199.
2. மேலது, 151, 174, 199.
3. மேலது, 150, 151, 161, 199.
4. மீனாட்சிசுந்தரம், கா., 'வீரமாமுனிவர் காட்டும் பொருளதிகாரம்', வ. சுப்பையாபிள்ளை பவளவிழா மலர், பக். 109, 110.

5. வீரமாமுனிவர் சிறித்தவ மதத்தைச் சார்ந்த, துறவியாதலால் தமிழ் மரபில் கூறப்பட்டு வந்த அகத்திணை, புறத்திணை ஒழுக்கங்களை அவரால் ஏற்றுக்கொள்ள இயலவில்லை. “பொருள் நூல் தந்த செந்தமிழ் உணர்ந்தோர் அகப்பொருளெனச் சிறின்பம் ஒன்றையும் விரித்துரைத்தார்” என உரையில் காணும் வரிகள் அவர் அகத்திணை, புறத்திணை ஒழுக்கங்களை எவ்வாறு மதிப்பீடு செய்துள்ளார் என்பதைக் காட்டும். அதனால் பொருளதிகாரம் என்ற தலைப்பில் தமிழ் மரபை விட்டுவிட்டுத் தாமராக ஒரு புதிய வழியில், புதுமையான போக்கில் பொருளதிகார இலக்கணம் வரைந்துள்ளார். பழைய இலக்கண நூல் கவிக் கவிவழங்கியுள்ள அகத்திணை, புறத்திணை போன்ற சொற் றொடர்களுக்கு வேறுவகையான பொருள் தந்து தம் கருத்துக்கு ஏற்றவாறு திரித்துள்ளமை கூர்ந்து நோக்குதற்குரியது.

(மீனாட்சிசுந்தரம், கா., ‘வீரமாமுனிவர் காட்டும் பொருளதிகாரம், வ. சுப்பையாபிள்ளை பவள விழா மலர், ப. 108)

1. 11. முத்துவீரியம்

முத்துவீரியத்தில் பொருளதிகாரப் பகுப்பு அகவொழுக்க வியல், களவொழுக்கவியல், கற்பொழுக்கவியல் என மூன்றாக அமைகின்றது¹. இந்நூல் பெரும்பான்மையும் தொல்காப்பியச் செய்திகளை அடியொற்றி அகப்பொருட் செய்திகளைக் கூறுவதால் 'இம்முத்துவீரியமும் தொல்காப்பிய நூற்பாக்கள் சிலவற்றிற்கு உரை விளக்கம் போன்றுள்ளது' என இந்நூலின் பதிப்புரையில் கூறப்பட்டுள்ளது².

முத்துவீரியம் அகவொழுக்கவியலில் அகத்திணைகள் ஏழு என்று கூறி³ அவற்றுள்,

“கைக்கிளை யொருதலைக் காமம்”

(மு. வீ., 771)

எனக் கைக்கிளைக்கு விளக்கமும் கூறுகின்றது. இக்கைக்கிளையின் நிகழ்வுகளாகக் களவொழுக்கவியலில் காட்சி, ஐயம், தெளிவு, நயப்பு, உட்கோள், தெய்வம், துணிதல் என்பன கூறப்படுகின்றன⁴. இம்முத்துவீரியத்தின் ஆசிரியர் முத்துவீர உபாத்தியாயர் கைக்கிளையின் நிகழ்வுகளாக ஏழினைக் கூறுவது முன்னைய அகப்பொருள் இலக்கண நூலாசிரியர்கள் கைக்கிளைக்குரிய நிகழ்வுகளைக் கூறுவதனின்றும் வேறுபட்டுள்ளது. நம்பியலப் பொருள், வீரசோழியம் முதலிய இலக்கண நூல்கள் கைக்கிளையின் நிகழ்வுகளாகக் காட்சி, ஐயம், தெளிவு, குறிப்பறிதல் என்ற நான்கினை மட்டுமே கூறுகின்றன. களவியற் காரிகை காட்சி, ஐயம், தெளிவு என்ற மூன்றினை மட்டுமே கைக்கிளையின் நிகழ்வுகளாகக் கூறுகின்றது. முத்துவீரியம் காட்சி, ஐயம், தெளிவு, குறிப்பறிதல் என்ற நான்கோடு, உட்கோள், தெய்வம், துணிதல் என்னும் மூன்றையும் சேர்த்துக் கைக்கிளையின் நிகழ்வுகள் ஏழு எனக் கூறுகின்றது.

முத்துவீரியத்தில் அகப்புறக் கைக்கிளை பற்றியும் கைக்கிளைக்குரிய தலைமை மாந்தரைப் பற்றியும் செய்தி எதுவும் இல்லை.

1. சுவாமிநாதம்

சுவாமிநாதம் 1. 12. சுவாமிநாதம்

சுவாமிநாதம்

சுவாமிநாதம்¹ அகப்பொருளின், அகத்திணை மரபு எனவும், கைக்கோள் மரபு எனவும், புறத்திணை மரபு எனவும் மூன்றாகப் பகுத்துக் கூறுகின்றது. இந்நூலாசிரியர் சாமிக்கவிராயர் தொல்காப்பியர் கூறுவது² போலவே கைக்கிளை முதலாகப் பெருந்திணை இறுதியாகவுள்ள ஏழு திணைகளையே அகத்திணைகளாகக் கூறுகின்றார்³. அகத்திணை மரபு என்னும் பகுதியில் கூறப்படுகின்ற ஏழு திணைகளின் வரிவரினைக் கைக்கோள் மரபில் இந்நூலாசிரியர் விரித்துரைக்கிறார்.

2. சுவாமிநாதம்

இந்நூலாசிரியர் அகத்திணை மரபில், அகத்திணை

“கடன் எனுங் கைக்கிளை இறைவி குறிப்பு அறியுங் காறுங் கணவன் அணு காதுநின்று நெடுஞ்சொடு கூறுதலாம்”⁴

(சு. நா. 81 : 1-2)

எனக் கைக்கிளை பற்றி விளக்கம் கூறுகின்றார். மாறனகப்பொருள் கூறுவது⁵ போலவே வேதத்தில் செல்லப்பட்ட எட்டுவகை மணமுறைகளில் ஆசரம், இராக்கதம், பைசாசம் என்ற மூன்றையும் கைக்கிளைக்குரியதாக இந்நூலும் கூறுகின்றது.⁶

கைக்கோள் மரபில் கைக்கிளைக்குரிய நிகழ்வுகளாகக் காட்சி, ஐயம், துணிவு, குறிப்பறிதல் என்ற நான்கினைப் பற்றியும் கூறுகின்றார்.⁷ தொல்காப்பியர் கைக்கிளைக்குப் புறமாகப் பாடாண் திணையினைச் சொல்வது⁸ போலவே இந்நூலாசிரியரும் ‘கைக்கிளைக்குப் புறம் பாடாண் திணை’ எனக் கூறுகின்றார்.⁹ தொல்காப்பியர் கூறுகின்ற கடவுள் மருங்கு நிகழும் காமப்பகுதியினையும் சுவாமிநாதம் ஆசிரியர், ‘கடவுள் மின்னார் விரும்பல் நயத்தல்’¹⁰ எனக் கூறுகின்றார்.

குறிப்புக்கள்

1. நமக்குக் கிடைக்கின்ற பொருள் இலக்கணம் கூறுகின்ற தமிழ் இலக்கண நூல்களில் காலத்தால் பிந்திய நூல் சாமிநாதம் ஆகும். இந்நூலினை ‘சுவாமிநாதம்’ என்ற பெயரில் சி. வை. சண்முகம் பதிப்பித்திருக்கின்றார்.

2. தொல். பொருள்., 1.

3. "... அகப்பொருள்கைக் கிளையொடுஐந் திணையே நிறிய
பெருந்திணை ஏழாய்ப் புனைந்து உரையும் உலக
நெறியும் வழாஅது (உ)ரைப்பனவாம்...."

(சு. நா. 71: 4-6)

4. மர.அ., 3.

5. சு.நா., 85.

6. மேலது., 85.

7. தொல். பொருள்., 78.

8. சு.நா., 144.

9. தொல். பொருள்., 81.

10. சு.நா., 146.

2. இலக்கியங்களில் கைக்கிளை

1. சங்க இலக்கியங்கள்
2. திருக்குறள்
3. முத்தொள்ளாயிரம்
4. பக்தி இலக்கியங்கள்
5. காபிய இலக்கியங்கள்
6. சிற்றிலக்கியங்கள்
7. பாரதியார் பாடல்கள்

2.1. சங்க இலக்கியங்கள்

2.1.1. கலித்தொகை

2.1.1.0. 'காமஞ் சாலா இளமை யோள்வயி, நேமஞ் சாலா இடும்பை யெய்தி, நன்மையுந் தீமையு மென்றிரு திறத்தாற் றன்னொடு மவளொடுந் தருக்கிய புணர்த்துச், சொல்லெதிர் பெறா அன் சொல்லி யின்புறல், புல்லித் தோன்றுங் கைக்கிளைக் குறிப்பே' என்பதனாற் றருக்கிச் சொல்லிச் சொல்லெதிர்பெறான் இன்புற்றது¹ எனவும், 'மடலூர்ந்து தலைவியை எய்திய தலைவன் தான் மடலூர்ந்தவாறும் அவளை எய்தியவாறுந் தனக்குப்பாங்காயினார்க்குக் கூறியது'² எனவும் தொல்காப்பியம் கைக்கிளைக்கும் பெருந் திணைக்கும் கூறுகின்ற உரிப்பொருண்மைகள். கலித்தொகைப் பாடல்கள்³ சிலவற்றின்கீழ்க் குறிக்கப்பெற்றுள்ளன. இக்கைக் கிளைப் பாடல்கள் குறிஞ்சி, முல்லை ஆகிய இரண்டு திணைகளின் கீழ்க் கலித்தொகையில் காணப்படுகின்றன⁴. முல்லைக் கலியில் ஆயமகளை ஏறு தழுவி அடக்கிய ஆடவனுக்கு உரியவளாக்குகின்ற செய்தி சில பாடல்களில்⁵ கூறப்பட்டுள்ளது.

2.1.1.1 குறிஞ்சித் திணையில் கைக்கிளைப் பாடல்கள்

குறிஞ்சித் திணையில் காணப்படுகின்ற கைக்கிளைப் பாடல்கள் நான்கு.⁶ இப்பாடல்களில் குறிஞ்சிக்குரிய நிலமோ, பொழுதோ, மாந்தரோ சுட்டப்படவில்லை. இப்பாடல்களைப் 'புணர்த்தனிமித்த மாதலிற் குறிஞ்சியுட்' கோத்தார் எனக் குறிஞ்சித்திணையில் சேர்த்தமைக்கு நச்சினார்க்கினியர் காரணம் கூறுகின்றார். 'ஞாழல் முடித்தாளென நெய்தற் றலைவி போலவும், 'ஊர்க்கா னிவந்த பொதும்ப' ரென்றதனால் மருதத்துக் கண்டான் போலவுங் கூறிக் குறிஞ்சிப் பொருளாகிய புணர்த்தனிமித்தம் பொருளாக முடித்தார்'⁸ (கபிலர்) என்றும் அவர் உரை எழுதுகிறார். ஒரு திணைக்குரிய உரிப்பொருள் மற்றொரு திணைக்குரிய நிலத்தும் மாந்தரிடத்தும் திகழதலும் உண்டு என்பதனை, நிலம் மயங்குதலும், காலம் மயங்குதலும், கருப்பொருள்கள் மயங்குதலும் பெறும் என்பதனை, 'உரிப் பொருள் அல்லன மயங்கவும் பெறுமே,' திணைமயக் குறுதலும் கடிநிலை இலவே'¹⁰ என வரும் தொல்காப்பிய நூற்பாக்களால் அறியலாம்.

கலித்தொகையில் காணப்படுகின்ற கைக்கிளைப் பாடல்கள் ஆண்பாற் கைக்கிளையினைக் கூறுவனவாக உள்ளன. தன் காதலுக்குரிய தலைவியின் பொருட்டே வாழ்வு எனக் கருதுகின்ற குறிஞ்சிக்கலியில் (கலி., 56, 57, 58) வருகின்ற கைக்கிளைத் தலைவன் பெருந்துன்பம் எய்தியவனாய் அவளை முன்னிலைப்படுத்தியே, 'கேளினி' (கலி., (56:28) எனவும், 'அறியாயோ' (கலி., 56:17, 21) எனவும், 'உணராயோ' (கலி., 56 : 25) எனவும் பேசுகின்றான். அவளது காதல் உள்ளத்தினைப் பெறாதிருக்கின்ற தன்னுடைய துன்ப நிலையினைக் கூறுகின்ற பொழுது, 'உளனா வென்னுயிரையுண்டுயவுநோய் கைமிகத்' (கலி., 58:7) தான் வருந்துவதாக அவனே கூறிக்கொள்கின்றான்.

தலைவி அவனுடைய காதல் மொழிக்கு எதிர்மொழி கூறாது நின்றமையை, 'யாதொன்றும் வாய்வாளா திறந்தீவாய் கேளினி' (கலி., 56:28) எனவும், 'இனையன கூற இறைஞ்சுபு நிலனோக்கி, நினையுபு நெடிதொன்று நனைப்பாள்போல், மற்றாங்கே துணையமை தோழியர்க் கமர்த்த கண்ணள்' (கலி., 57:21-23) எனவும் தலைவன் கூறுகின்றான்.

அவள் சொல்லாடாது நிற்பப் பெருகுகின்ற காமத் துயரால், 'இவ்வூர் மன்றத்து மடலேறி நிற்பேன்' (கலி., 58:22) என அவன் கூறுகின்றான். 'மடல் ஏறுதல்' பெருந்திணை என்றும், 'மடன்மா கூறுதல்' (மடல் ஏறுவேன் என்று கூறுதல்) கைக்கிளை என்றும் நச்சினார்க்கினியர் எழுதுகின்றார்.¹¹ அவளால் அவன் துன்பம் எய்தியபோதும் அத்துன்பத்தினைத் தந்த அவளைக் குற்றம் கூற அவனுடைய காதல் உள்ளம் மறுக்கின்றது. எனவே, 'நீயுந் தவறிலை, நின்னைப் புறங்கடைப் போதரவிட்ட நுமருந் தவறிலர்' நிறையழி கொல்யானை நீர்க்குவிட்டாங்குப் பறையறைந் தல்லது செல்லற்க வென்னா இறையே தவறுடையான்' (கலி., 56:29-33) என அவன் கூறுகின்றான்.

'இளமையான் அறியாதாள்' (கலி., 58 : 8), 'மடமையான் அறியாதாள்' (கலி., 58:12) என்றெல்லாம் உணர்ந்த பின்னும் அவள் பொருட்டே தன் வாழ்வு எனக் காதல் உறுதியோடு, ஐந்தி

திணைக் காதலாகத் தன்னுடைய கைக்கிளைக் காதல் தொடரக் காலத்தை எதிர்நோக்கி இருக்கின்ற தலைவனே இக்கைக்கிளைப் பாடல்களில் காட்டப்படுகின்றான்.

‘தளைநெகிழ் பிணிவந்த பாசடைத் தாமரை’ (கலி., 59) எனத் தொடங்கும் குறிஞ்சிக்கலிப் பாடலும் தலைவனது ஒருதலைக் காதலைக் கூறுவதாக உள்ளது. ‘இரந்து குறையுற்றுப் பின்னிற்ற தலைவன் ஆற்றானாய் தலைவியை நோக்கி இங்ஙனம் வருத்துவையாயின் நீ செய்தவம் இன்றாமெனக் கூறியது’ எனக் கூறப்படும் இப்பாடலின் துறை விளக்கம் கைக்கிளைப் பொருண்மையையே குறிப்பாக உணர்த்துதல் காண்டற்குரியது.

‘என் பால் (அறிவு) என்னைவிட் டிகந்தர இறந்தீவாய் கேளினி’ (கலி., 59:8-9) என விளித்து, ‘எனக்கருள் செய்யாயாயின், நற்கணவர் பெறுதல் வேண்டி தையில் நீராடிய தவம் தலைப்படுவாயோ?’ (கலி., 59:10 - 13) எனவும், ‘பிறர்மனைப் பாடிநீ யெய்திய பலர்க்கீத்த பயம் பயக்கிற்பவோ’ (கலி., 59:16-17) எனவும் இத்தலைவன் பேசுகின்றான். ‘நீ செய்த தவத்தின் பயனைப் பெறக் கருதின் எனக்கு அருள் செய்க; இல்லையெனில் செய்த தவத்தின் பயன் கிட்டாது’ (கலி., 59:24 - 25) எனவும் அவன் கூறுகின்றான். அவனோ அத்தலைவனுக்குக் காதலருள் செய்ததாக இப்பாடலில் கூறப்பெறவில்லை; அவள் எதிர் மொழி பேசியதாகவும் இப்பாடலில் குறிப்பு இல்லை. எனவே இப்பாடலின் தலைவன் ஒருதலைக் காதல் உள்ளத்தோடு நிற்பவனாகக் காட்டப்பெற்றுள்ளான் எனக் கூறலாம். ஆதலின் இப்பாடலையும் கைக்கிளைப் பாடல் எனக் கொள்ளலாம்.

கைக்கிளைப் பாடல்களில் தொடர்புநிலை

குறிஞ்சிக் கலியில் தொடர்ந்து வருகின்ற மூன்று கைக்கிளைப் பாடல்கள் (கலி., 56, 57, 58) ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையனவாகவே காணப்படுகின்றன. இம்மூன்று பாடல்களிலுமே ஒருவளர்ச்சி நிலையினைக் காணலாம். இம்மூன்று பாடல்களிலும் செல்லெதிர் பெறாது நிற்கின்ற தலைவனை ஒருவனாகவே கொள்ளலாம்; அவனது ஏமஞ் சாலா இடும்பைக்குக் காரணமான தலைவியையும் ஒருத்தியாகவே கொள்ளலாம்.

இப்பாடல்களில், முதற் பாடலில் (கலி., 56) தலைவியைக் கண்டு காதல் விருப்புற்ற தலைவன் தன்னுடனும் அவளுடனும் தருக்கிய புணர்ப்பினைக் கூறுகின்றான்; அடுத்த பாடலில் (கலி., 57) தான் ஏமஞ் சாலா இடும்பை எய்தியமையைக் கூறுகின்றான்; இறுதிப் பாடலில் (கலி., 58) சொல்லெதிர் பெறாது தனிமைக் காதலில் வருந்திக்கொண்டிருக்கின்ற தன் நிலையைக் சொல்லி நிற்கின்றான்.

கைக்கிளை நிகழ்வுகள்

ஐயற்கைப் புணர்ச்சிக்கு முன் நிகழும் காட்சி, ஐயம், துணிவு, குறிப்பறிதல் முதலியன கைக்கிளைக் காதலரிடத்து நிகழ்வன. 'ஐயக் கிணவி ஆடுஉவிற் குரித்தே' என்ற நூற்பாவின் வாயிலாக ஐயம் ஆடவரிடத்து நிகழும் எனத் தொல்காப்பியர் கூறுகின்றார். குறிஞ்சிக்கலியில் (கலி., 56) வருகின்ற கைக்கிளைத் தலைவனிடத்துக் காட்சி, ஐயம், துணிவு, குறிப்பறிதல் என்ற நான்கு நிகழ்வுகளும் நிகழ்ந்ததாகக் காணப்படுகின்றது.

'ஊர்க்கால் நிவந்த பொதும்பருள், ஞாழல் முதிரினர் கொண்டு கழுமம் முடித்து, அகன்மதி தீங்கதிர் விட்டது போல முகனமர்ந்து' (கலி., 56:1-5) நிற்கின்ற தலைவியைத் தலைவன் காண்கின்றான் (காட்சி); கண்டதும், 'இவள் யார்கொல்? ஆங்கேயோர் வல்லவன் தைஇய பாவைகொல்? நல்லார் உறுப்பெல்லாங் கொண்டியற்றி யார்கொல்? வெறுப்பினால் வேண்டுருவங் கொண்டதோர் கூற்றங் கொல்?' (கலி., 56:6-9) என ஐயம் கொள்கின்றான் (ஐயம்) ஐயுற்றவன், 'கொடியியற் பல்கலைச் சில்புங் கலிங்கத்தன், ஈங்கிதோர் நல்கூர்ந்தார் செல்வமகள்' (கலி., 56:10-12) எனத் தெளிவடைகின்றான் (துணிவு); ஐயம் தெளிந்த தலைவன் தலைவியின் காதற் குறிப்பினைத் தேறுதல் நோக்கோடு, 'இவளைச் சொல்லாடிக் காண்பேன்' (கலி., 56:13) எனக் கூறுகின்றான் (குறிப்பறிதல் நோக்கு).

குறிஞ்சிக்கலியில் அமைந்துள்ள 20, 21, 22 என்னும் மூன்று கைக்கிளைப் பாடல்களிலும் (கலி., 56, 57, 58) தலைவனுக்குக் காட்சி, ஐயம், தெளிவு முதலானவை நிகழ்வனவாகப் பாடப்பெற்றன. இப்பாடல்களைப் பாடிய புலவரும் ஒருவராகவே கூறப்படு

கின்றார்.¹² அம்முன்று பாடல்களிலும் காட்சி, ஐயம், தெளிவு முதலியன திகழ்வனவாகப் பாடப்பெற்றிருப்பின் அப்பாடல்கள் ஒவ்வொன்றுக்குமுரிய தலைவன் தலைவியர் வேறு வேறானவர்கள் என எண்ணுதற்கு இடமுண்டு.

தலைவியின் உருவப் பொலிவில் ஒப்புமை

முதற் பாடலில், 'நுணங்கமைத் திரள்' (கலி., 56:18) எனத் தலைவியின் தோளினை மூங்கிலின் தோல் போலும் தோள் எனப் பாராட்டுகின்ற தலைவன், அடுத்த பாடலிலும் 'வேயெனத் திரண்ட தோளள்' (கலி., 57:1) என அவளது நலம் பாராட்டுகின்றான். 'மானோக்கினள்' (கலி., 56:16) என முதற்பாடலில் கூறுவது போலவே, 'மாவென்ற மடநோக்கினள்' (கலி., 57:2) என்றும் அடுத்தடுத்துள்ள பாடல்களிலும் அவளைப் பற்றி அத்தலைவன் புகழ்கின்றான். மேலும் 'வாலெயிற்றினள்' (கலி., 56:20), 'கூரெயிற்றிலள்' (கலி., 58:4) என ஒருபுடை ஒப்புமைப்படுத்தியே தலைவியின் அழகினை அத்தலைவன் கூறுகின்றான்.

தலைவி

குறிஞ்சிக்கலிக் கைக்கிளைப் பாடல்களில் (கலி., 56, 57, 58) தலைவன் காண்கின்ற தலைவி 'மயிலியலாள்' (கலி., 57:2), 'மலருண் கண்ணாள்' (கலி., 58:2), 'முதிர் கோங்கின் முகையென முகஞ்செய்த குரும்பையெனப், பெயல்துளி முகிழெனப் பெருத்த இளம் முலையாள்' (கலி., 56:22-23), 'உயிர் வெளவும் தோற்றத்தாள்' (கலி., 58:17). இப்பாடல்களில் கூறப்படுகின்ற தலைவியின் உருவப் புனைவுகளெல்லாம் அவளைப் பருவமுற்றவளாகவே காட்டுகின்றன. தலைவியிடத்துக் காதல் கொள்கின்ற தலைவன் அவளைப் புனைகின்றபொழுது பருவம் அடையாதாளுக்குரிய உறுப்புப் புனைவுகளைக் கூறான். இங்குக் கூறப்படுகின்ற தலைவி பருவமுற்றவளாகக் காட்டப்பெற்றிருந்தாலும் காம உணர்வுகளை உணராதவளாகக் காட்டப்பெற்றிருக்கிறாள். இதனைத் தலைவன், 'இளமையான் உணராதாய்' (கலி., 58:8), என்றும் 'சொல்லினும் அறியாதாய்' (கலி., 58:16) என்றும், 'மடமையான் உணராதாய்' (கலி., 58:12) என்றும் கூறுதலால் அறியலாம்.

தலைவன்

குறிஞ்சிக்கலிக் கைக்கிளைப் பாடல்களின் (கலி.. 56,57,58) தலைவன் பாண்டிய நாட்டிற்குரியவனாக இருத்தல் வேண்டுமெனத் தெரிகின்றது. காதல் நோயினைத் தந்து தன்னை வருத்துகின்ற தலைவியின் உறுப்பு நலங்களுக்குத் தலைவன் பாண்டிய மன்னனது சார்பு பொருள்களையே ஒப்புமை கூறுகின்றான். இதனை,

“பூந்தண்டார்ப் புலர்சாந்தின் தென்னவ னுயர்கூடல்
தேம்பாய அவிழ்நீலத் தலர்வென்ற அமருண்கண்
ஏந்துகோட் டெழில்யானை ஒன்னாதார்க் கவன்வேலின்
சேந்துநீ இனையையால் ஒத்ததோ”

(கலி.; 57:8-11)

எனவும்,

“வகையமை தண்தாரான் கோடுயர் பொருப்பின் மேல்
தகையிண ரிளவேங்கை மலரன்ன சுணங்கினாய்”

(கலி., 57:16-17)

எனவும் வருகின்ற பாடல்களால் அறியலாம்.

2.1.1.2 முல்லைத் திணையில் கைக்கிளைப் பாடல்கள்

2.1.1.2.1. வினைவல பாங்கனிடத்து நிகழும் கைக்கிளை

கலித்தொகையில் வினைவல பாங்கனிடம் நிகழ்கின்ற கைக்கிளையினைக் கூறுகின்ற பாடலொன்று (கலி., 109) காணப்படுகின்றது. குறிஞ்சிக்கலியில் காணப்படுகின்ற கைக்கிளைப் பாடல்கள் வினைவல பாங்கர் நீங்கிய பிற (ஐந்திணை ஒழுக்கத்திற்குரிய ராகக் கூறப்படுகின்ற) தலைவரிடத்து நிகழ்கின்ற கைக்கிளையினைக் கூறுவன.

முல்லைக் கலியின்கண் அமைந்துள்ள கைக்கிளைப் பாடலில் கூறப்படுகின்ற தலைவன் (வினைவல பாங்கன்) தன் காதலுக்குரிய தலைவியிடமிருந்து எதிர்க்காதல் பெறாது அவளிடம் கொண்ட காதலைத் தனக்குத்தானே சொல்லுகிறான். ‘பாலோடும் மோரோடும் வருகின்ற என் தலைவி, எல்லா ஆடவர்க்கும் அணங்காவாள் என்று

கருதிய ஊரிலுள்ள மகளிர் எல்லாரும், தத்தம் கணவன்மார் இவனைக் கண்டால் இவள் பின்னே சென்றுவிடுவர் என எண்ணியவராய், அவரை வெளியே செல்லவிடாது தத்தம் இல்லின் கதவினை அடைத்து, 'எம் கொழுநர்க்கு மாங்காயோடு உண்டி ஊட்டுவோம், நின் கிளையோடு நீ செல்க' என்று கூறுதற்குரிய சொற்களைக் கேட்டற்குரியவள் என்னை வருத்தும்படி எனக்குக் காதல் நோயினைத் தந்துவிட்டு அந்நோயினைத் தீர்க்கும் மருந்தினைத் தாராது செல்கின்றாள்' (கலி., 109:20-26) என அவன் தனது தனிமைக் காதலாகிய கைக்கிளையினைக் கூறுதல் காணலாம்.

முல்லைக்கலியின் இரு பாடல்களின்கீழ் (கலி., 112,113), 'இது வினைவல பாங்கிற் றலைவியை ஆற்றிடைக் கண்டு வினைவல பாங்கற் றலைவன் விலக்கி நகையாடி இருவருஞ் சிலமொழி கூறிய வழி அவள் கூட்டத்திற்கு உடம்பட்டது. இது கைக்கிளை.¹⁵ எனவும், 'இது வினைவல பாங்கிற் றலைவியை ஆற்றிடைக் கண்டு அவளை வினைவல பாங்கிற் றலைவன் விலக்கி அவளோடு சிறிது கூறியவழி அவள் கூடலுறுகின்றாள் கூறியது. இது கைக்கிளை.'¹⁶ எனவும் நச்சினார்க்கினியர் எழுதுகின்றார். இவரே, 'உரிப்பொருள் அல்லன மயங்கவும் பெறுமே' என்னும் தொல்காப்பிய நூற்பாவிற்கு

“கல்லாப் பொதுவனை நீமாறு”

(கலி.,112)

எனப் பொதுவியர் கூறலும்,

“நாடாஅக் கரும்பமன்ற தோளாரைக் காணின்
விடாஅலோம் பென்றா ரெமர்”

(கலி., 112)

எனத் பொதுவர் கூறலும் மிக்க காமத்து மிடலாகிய பெருந்திணையாகலின் முல்லையுட் கோத்தார்.¹⁷ என மேலே கைக்கிளை எனக் கூறிய கலித்தொகைப் பாடல் ஒன்றின் அடிகளை எடுத்துக் காட்டுகின்றார். இதனால் இவருடைய தொல்காப்பிய உரைக்கும் கலித் தொகையின் நூற்றிப் பன்னிரண்டாம் பாடல் உரைக்கும் முரண்பாடு இருப்பது தெளிவாகத் தெரிகின்றது.

நச்சினார்க்கினியர் கைக்கிளையெனக் காட்டுகின்றமுல்லைக் கலிப் பாடலொன்றில் (கலி., 112), தன்னைத் தடுத்து நிறுத்திய தலைவன் (வினைவல பாங்கன்) ஒருவனிடம் தலைவி (வினைவல பாங்கி) ஒருத்தி, 'கல்லாப் பொதுவனே' உன்னோடு பேசவேண்டாம் என என்னுடைய சுற்றத்தார் கூறினர்' (கலி., 112:3-4) என்று கூறுகின்றாள்; அதற்கு அத்தலைவன், 'நோய் செய்த தோளரைக் (தலைவியைக்) காணின் அவரை விடாது அவர் செய்த நோயினை அவராலே தவிர்த்துக்கொள்க என என்னுடையசுற்றத்தார் கூறினர்' (கலி., 112:5-7) என்று கூறுகின்றான். அத்தலைவி, 'நின் பெற்றோர் செயல் நானறிந்ததே; என்னைச் செல்லுதற்கு விடு' (கலி., 112:11,15) என்று கூறுகின்றாள். அத்தலைவன், 'நின் பெற்றோர் சொல்லாடாது நிற்கவெனக் கூறினாரேயன்றிப் புல்லாது நிற்கவெனக் கூறினாரல்லர்! முயங்குகநின் முள்ளெயி றுண்கும்' (கலி., 112:18-20) என்றெல்லாம் கூறி மிக்க காமத்தால் அவளைக் கூடுகின்றான்.

நச்சினார்க்கினியர் கைக்கிளையெனக் கூறுகின்ற பிறிதொரு முல்லைகலிப் பாடலொன்றின் (கலி., 113) தலைவன், 'உன்மீது கொண்ட காதலால் வருந்தியிருக்கும் நோயினின்றும் நான் உய்யும் நெறியினை எனக்குக் கூறியபின் நீ செல்' (கலி., 113:2-3) எனத் தலைவியிடம் கூறுகின்றான்; அவளோ, 'என்னிடத்துக் காமப் பித்தேறியவனாக இருக்கின்ற நீ யார்?' (கலி., 113:4-5) என வினவுகின்றாள்; 'புல்லினத்து ஆயர் மகன் நான்' (கலி., 113:7) எனக் கூறுகின்றான் தலைவன்; புல்லினத்து ஆயன் நீயாயின், குடஞ் சுட்டு நல்லினத்து ஆயன் மகள் நான்' (கலி., 113:9-10) என்று கூறி 'இப்போது என்னைப் போகவிடு' (கலி., 113:13) என்கிறாள் தலைவி; 'நின்னைப் போகவிடேன்' (கலி., 113:14) என்று கூறி நல்லேறு நாகுடன் சேர்ந்திருப்பதுபோல நாமும் சேர்ந்திருப்போம்' (கலி., 113:28-29) எனக் கூறுகின்றான் தலைவன்.

மேலே கூறப்பட்டுள்ள பொருள் நிலைகளைக் கொண்டுள்ள அவ்விரண்டு பாடல்களும் (கலி., 112, 113), மிக்க காமத்து மடலொடு கூடுதலாகத் தொல்காப்பியர் கூறுகின்ற பெருந்தணைக்கு உரியனவாகக் கொள்வதற்குப் பொருந்துவனவேயன்றிக் கைக்கிளைக்கு உரியனவாகக் கூறுதல் பொருந்துவதாக இல்லை.

2.1.1.2.2. ஏறு தழுவும் தலைவரின் கைக்கிளை

“கொல்லேற்றுக் கோடஞ்சு வானை மறுமையும்
புல்லானே ஆய மகள்”

(கலி., 103:63-64)

“.....முள்ளெயிற் றேள ரிவளைப் பெறுமிதோர்
வெள்ளேற் றெருத்தடக்கு வான்”

(கலி., 104:18-19)

என வரும் முல்லைக்கலிப் பாடல்களின் வாயிலாக ஏற்றினை அடக்குகின்ற தலைவனுக்கு ஆயர் மகளை மணமகளாகக் கொடுக்கின்ற செய்தி கூறப்படுகின்றது.

வடநாட்டு மணமுறைகள் எட்டனுள்¹⁹ ‘அசுரம்’ என்பது, வில்லேற்றிப் பிழைப்பின்றி அம்பெய்தவனுக்கும், கொல்லேறு அடக்கியவனுக்கும் மகள் கொடுத்தலாகும். தாம் பெறுதற்கு விரும்பும் ஆயர் மகளைத் தலைவியாகக் கொள்ளுதற் பொருட்டுப் பலர் ஏற்றினை அடக்க முற்படுவர். ஏறு அடக்கிய ஒருவன் தலைவியை அடைவான். அவனும் தலைவியின் காதலைப் பெறுதல் வேண்டும் என்ற காதல் உணர்வு அவனுள் எழுந்தமையாலேயே ஏறுதழுவ வான்ஏறு தழுவியஎல்லாரையும் தலைவி விரும்பினாள் என்று கூறு தற்கியலாது. இந்நிலையில் ஏறுதழுவிய ஆடவரின் காதல் உணர்வு ஒருபால் உள்ளத்து நிகழ்கின்ற கைக்கிளை உணர்வாக இருக்கும் எனக் கூறலாம். இதனால், ‘கொல்லேறு அடக்குதலைக் கைக்கிளை’ எனக் கூறுகின்ற நச்சினார்கினியர், ‘ஏறு தழுவினாற்கு உரியள் இவள் என வந்த கைக்கிளைகளெல்லாம் முல்லைக்கலி பலவற்றுள் காண்க’²⁰ என எழுதுகின்றார். ஆனால் ஏறு தழுவ விழைந்த ஆடவருடைய கைக்கிளைக் காதல் உணர்வுகள், ‘ஏறு தழுவியானுக்கு உரியள் ஆயமகள்’ என்ற பொருள் நிலையில் பாடப்பெற்ற முல்லைக்கலிப் பாடல்களில் (கலி., 101-106) கூறப் பெறவில்லை. ஏற்றினை அடக்கிய தலைவனைத் தலைவியும் விரும்பியிருந்த செய்தியினை,

“கோளான ரென்னொப்பா ரில்லென்ன நம்மானுள்
தாளாண்மை கூறும் பொதுவன் நமக்கொருநாள்

“கோளாள னாகாமை யில்லை அவற்கண்டு
வேளாண்மை செய்தன கண்”

(கலி., 101:43-46)

“..... அன்றவன்
மிக்குத்தன் மேற்சென்ற செங்காரிக் கோட்டிடைப்
புக்கக்காற் புக்கதென் நெஞ்சு”

(கலி., 105:67-69)

என வரும் முல்லைக்கலிப் பாடலடிகளால் அறியலாம்.

2.1.1.3. கைக்கிளைத் திணைப் பாடல்கள்.

கலித்தொகையில், கைக்கிளைப் பாடல்களைக் குறிஞ்சித் திணையுள்ளும் முல்லைத் திணையுள்ளும் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதால் இவ்விரண்டு திணைகளுக்குள்ளும் வருகின்ற ஒரு துறையாகக் கைக்கிளை காணப்படுகின்றது. கைக்கிளைப் பாடல்களைக் குறிஞ்சித் திணையில் சேர்த்தமைக்கு, ‘புணர்தல் நிமித்தமாகநிற் குறிஞ்சியிற் கோர்த்தார் என நச்சினார்க்கினியர் எழுதுகின்றார். இருத்தலையும், இருத்தல் நிமித்தத்தையும் பொருளாகக் கொண்ட முல்லைத் திணையின் கீழ்க் கைக்கிளைப் பாடலொன்றைச் சேர்த்துள்ளமைக்குக் காரணம் தெரியவில்லை. குறிஞ்சியின் உரிப்பொருள்களில் ஒன்றாகப் புணர்தல் நிமித்தத்தைத் தொல்காப்பியர் கூறுகின்றார்.²² கலித்தொகையில் காணப்படுகின்ற கைக்கிளைப் பாடல்களில் தலைவன் கூறுகின்ற மொழிகளையெல்லாம் புணர்தல் நிமித்தமாக எழுந்தவையாகவே கொள்ளலாம். ஆனால் தொல்காப்பியர் குறிஞ்சிக் குரியதாகக் கூறுகின்ற புணர்தல் நிமித்தமும் கைக்கிளைக்குரிய புணர்தல் நிமித்தமும் வெவ்வேறானவை. குறிஞ்சிக் குரிய உரிப்பொருள் மனம் ஒத்த காதலர் இருவருக்குரியதாகக் கூறப்படுவது; கைக்கிளைக்குரிய உரிப்பொருள் ஒருபால் உள்ளத்து நிகழ்வதாகக் கூறப்படுவது. இதனால் குறிஞ்சிக் குரிய புணர்தல் நிமித்தம் காதலர்களின் உள்ளப் புணர்விற்குப் பின் நிகழ்வதற்குரியது எனவும், ஆனால் கைக்கிளைக்குரிய புணர்தல் நிமித்தம் உள்ளப் புணர்வு நிகழ்வதன் முன் நிகழ்வதற்குரியது எனவும் கொள்ளல்வேண்டும் எனவே ஒருபால் உள்ளத்து நிகழ்கின்ற கைக்கிளை காதலினைக்

கூறுகின்ற கைக்கிளைப் பாடல்களை இருபால் உள்ளத்து நிகழும் காதல் பகுதி களையெல்லாம் கூறுகின்ற குறிஞ்சி, முல்லை, ஆகிய திணைகளில் அடக்கிக் கூறுவது பொருந்துவதாக இல்லை எனலாம். உரிப்பொருள் அடிப்படையிலேதான் தொல்காப்பியர் திணைகளை ஏழாகச் சொல்லுகின்றார். இக்கருத்தினை வ.சுப. மாணிக்கம், 'திணை எழுவகைக் காதலொழுக்கங்களே-உரிப்பொருள்களே-ஆம் என்று அறிவோமாக. இவ்வொழுக்கங்கள் தனிநிலை கொண்டவை; தம் முள் தொடர்பு வேண்டி நில்லாதவை என்பது நீளநினையத்தகும் ஒரு சிறப்பியல்பு'²³ எனக் கூறுவதன் வாயிலாக வலியுறுத்துகின்றார். கைக்கிளை ஒழுக்கம் பிற திணை ஒழுக்கத்தினும் வேறாயது. அவ்வொழுக்கத்தினைப் பொருளாகக் கொண்டுள்ள கலித்தொகைப் பாடல்கள் தனித் திணைக்குரியனவாகப் பிரித்துக் காண்பதற்குரியன.

முடிவுரை:

கலித்தொகையில் ஐந்திணை ஒழுக்கத்திற்குரிய தலைவரிடத்தும் அவர்கள் நீங்கிய பிற வினைவல பாங்கனிடத்தும் நிகழ்ந்த கைக்கிளையினைக் கூறுகின்ற பாடல்கள் குறிஞ்சித் திணையுள்ளும் முல்லைத் திணையுள்ளும் காணப்படுகின்றன. குறிஞ்சிக்கலியில் தொடர்த்து காணப்படுகின்ற மூன்று கைக்கிளைப் பாடல்கள் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையனவாக உள்ளன. கலித்தொகைக் கைக்கிளைப் பாடல்களில் வருகின்ற தலைவி பருவப் பொலிவு பெற்றவளாயினும் காம உணர்வு நிறைவு பெறாதவளாகக் காணப்படுகிறாள். ஏற்றினை அடக்கிய ஆடவனுக்கு மகள் கொடுத்தல் என்னுக் பொருண்மையில் அமைகின்ற பாடல்கள் கைக்கிளைக்குரிய பாடல்களாகக் காணப்படவில்லை. எனினும் ஆயமகளைப் பெற விரும்பி ஏறுதழுவ விழைந்த ஆடவரின் உணர்வு நிலையினைக் கைக்கிளையாகக் கூறலாம். கலித்தொகையில் அமைந்துள்ள கைக்கிளைப் பாடல்கள் குறிஞ்சித் திணையுள்ளும், முல்லைத் திணையுள்ளும் அடக்கப்பெற்றிருந்தாலும், அவை அவ்வொழுக்கத்திணைகளின் உரிப்பொருள்களினின்றும் வேறுபட்ட ஓர் ப பொருளை உடையனவாகக் காணப்படுவதால் அவற்றை அவ் விரண்டு திணைகளின்று பிரித்துக் கைக்கிளை என்னும் தனித் திணைக்குரிய பாடல்களாகக் கொள்ளலாம்.

குறிப்புகள்

1. நச். (உ. ஆ.) கலி., ப. 164.
2. மேலது., ப. 426.
3. கலி., 56, 57, 58, 109, 130, 139, 140, 141.
4. கலி., குறிஞ்சி, 20, 21, 22.
5. மேலது., முல்லை, 1, 2, 3, 4, 5, 6.
6. மேலது., குறிஞ்சி, 20, 21, 22, 23.
7. நச்., (உ. ஆ.) கலி., ப. 167.
8. மேலது., ப. 165
9. தொல். பொருள்., 15.
10. மேலது, 14.
11. மேலது., 234.
12. குறிஞ்சிக்கலிப் பாடல்கள் இருபத்தொன்பதும் கபிலர் என்னும் புலவர் பாடியதாகக் கூறப்படுகின்றது (நச். (உ. ஆ.), கலி., ப. 28).
13. நச். (உ. ஆ.), தொல். பொருள்., ப. 117.
14. நச். (உ. ஆ.), கலி. ப. 173.
15. மேலது, ப. 358.
16. மேலது, ப. 361.
17. நச். (உ. ஆ.), தொல். பொருள். பக். 35, 36.
18. தொல். பொருள்., 54.
19. 1. பிரமம் 2. பிரசாபத்தியம் 3. ஆரிடம் 4. தெய்வம்
5. காந்தருவம் 6. அசுரம் 7. இராக்கதம் 8. பைசாசம்.
20. நச். (உ. ஆ.), தொல். பொருள்., ப. 35.
21. கலி., ப. 167 (ஒ. பா., குறிப்பு 7).
22. தொல். பொருள்., 16.
23. மாணிக்கம், வ. சுப., தமிழ்க் காதல், ப. 36.

2. 1. 3. புறநானூறு

2. 1. 2. 0. புறநானூற்றில், 'திணை-கைக்கிளை, துறை-பழிச்சுதல்' என்ற அடிக்குறிப்போடு மூன்று பாடல்கள் (புறம்., 83-85) காணப்படுகின்றன. இம்மூன்று பாடல்களையும் பாடியவர் பெருங்கோழி நாய்கன் மகள் நக்கண்ணையார் என்பதும், அவரது பாடல்களின் தலைவர் போரவைக் கோப்பெரு நற்கிள்ளி என்பதும் அடிக்குறிப்பின்கண் அமைந்துள்ளன.¹ புறநானூற்றில் பேகனைப் பற்றிக் கபிலர், பரணர், அரிசில்கிழார், பெருங்குன்றார்க்கிழார் ஆகியோரால் பாடப்பெற்றுள்ள பாடல்களையும் (புறம். 143 144-145 146. 147) கைக்கிளைப் பாடல்கள் எனப் புலவர் குழந்தை எழுதுகின்றார்². இப்பாடல்கள் புறநானூற்றில் பெருந்திணைப் பாடல்கள் என அடிக்குறிப்பில் குறிக்கப்பெற்றுள்ளன. இப்பாடல்களில் ஒன்றிணைத் (புறம். 144) தொல்காப்பியப் பாடாண் திணையில் கூறப்பட்டுள்ள கைக்கிளைக்கு³ நச்சினார்க்கினியர் எடுத்துக்காட்டாகக் கூறுகின்றார்⁴. பிசிராந்தையார் கோப்பெருஞ் சோழன் மீது பாடியுள்ள 'அன்னச் சேவல்' (புறம்., 67) எனத் தொடங்கும் பாடலைப் பாடாண் கைக்கிளைப் பாடல் எனப் ப. அருணாசலம் கூறுகின்றார்⁵.

2. 1. 2. 1. நக்கண்ணையாரின் காதல்-கைக்கிளை

தலைவியர் தாம் விரும்பும் தலைவரைக் கூடப்பெறாத பொழுது அவர்களது வளை கழல்தலும், மேனி பசப்புறுதலும் உண்டு என்பதனை அகவிலக்கியங்களில் கூறுதல் காணலாம்.⁶ அவ்வாறே நக்கண்ணையாரும் தம் தலைவனின் காதலினைப் பொறாமையினால் தம் தொடி கழிந்திடுவதாகவும், மேனி பசப்புறுவதாகவும் பாடுகின்றார். இதனை,

“அடிபுனை தொடுகழன் மையணற் காளைக்கென்
தொடிகழித் திடுதல்யான் யாயஞ் சுவலே”

(புறம்., 83:1-2)

“யாமே, புறஞ்சிறை யிருந்தும் பொன்னன் னம்மே”

(புறம்., 84:2)

என வரும் பாடல்களால் அறியலாம்.

(புறம்., 83:2), 'அடுதோண் முயங்கலவை நானுவல்' (புறம்., 83:3) என்றெல்லாம் அவர் கூறுவதினின்றும் அறியலாம்.

நக்கண்ணையார் பாடியுள்ள பாடல்களுக்குரிய தலைவன் ஓபாரவைக் கோப்பெரு நற்கிள்ளி என அப்பாடல்களின் கீழே குறிக்கப்பெற்றிருந்தாலும் அவனது பெயர் அப்பாடல்களில் எவ்விடத்தும் இடம்பெறவில்லை. நக்கண்ணையார் தவிர, சாத்தந்தையார் என்னும் புலவரும் அவன்மீது மூன்று பாடல்கள் பாடியிருக்கிறார்⁷. இப்பாடல்கள் மூன்றும் நக்கண்ணையார் பாடியுள்ள மூன்று பாடல்களுக்கு முன் புறநானூற்றில் அமைந்துள்ளன. அவற்றிலும் கோப்பெரு நற்கிள்ளியின் பெயர் காணப்படவில்லை. ஆனால் அடிக்குறிப்பில் காணப்படுகின்ற ஆமூர் மல்லனைப் போரிட்டு வென்ற செய்தி,

“இன்கடுங் கள்ளி னாமு ராங்கண்
மைந்துடை மல்லன் மதவலி முருக்கி”

(புறம்., 80:1-2)

என ஒரு பாடலில் அமைந்துள்ளது.

உ. வே. சாமிநாதையர், 'இவன் (கோப்பெரு நற்கிள்ளி) தித்தனென்னுஞ் சோழன் மகன். அவனோடு பகைத்து நாடிழந்து வறுமையுற்றுப் புல்லரிசிக் கூழை யுண்டிருந்தான்' எனக் கோப்பெரு நற்கிள்ளியைப் பற்றி எழுதுகின்றார்⁸. இங்கு இவர் கூறுகின்ற கோப்பெரு நற்கிள்ளி புல்லரிசிக் கூழை உண்ட செய்தி நக்கண்ணையார் பாடலில்,

“என்னை புற்கை யுண்டும் பெருந்தோ ளன்னே”

(புறம்., 84:1)

என வரும் அடியில் கூறப்பட்டிருத்தல் காணலாம். எனவே போரவைக் கோப்பெரு நற்கிள்ளி புற்கை உண்ட செய்தி உண்மையானால் நக்கண்ணையாரின் புறநானூற்றுப் பாடல்களில் கூறப்படுகின்ற தலைவன் அவன்தான் எனக் கருத இடம் உண்டு.

மேனி பசப்புறுதலும், தொடி கழிதலும் பெண்பாலாரிடத்து நிகழ்வனவாகக் கூறப்படுவனவாகும். இந்நிகழ்வுகள் இப்பாடல்

களில் (புறம்., 83, 84), ‘என் தொடி கழித்திடுதல்’ என்றும், ‘யாமே புறஞ்சிறை யிருந்தும் பொன்னன் னம்மே’ என்றும் தம்மால் திகழ்வனவற்றைத் தாமே கூறுவதாகப் (தன்மைக் கூற்றாகப்) பாடப் பெற்றுள்ளன. எனவே இப்பாடல்களைப் பாடிய புலவர் பெண்பா லாரே என்பது மேலும் தெளிவாகும்.

நக்கண்ணையார் தம் தலைவன்மீது கொண்ட காதல் நிறை வேறாத நிலையினை அவரது பாடலடிகளே காட்டுகின்றன. ‘அவ னது (கோப்பெரு நற்கிள்ளியின்) இயல்பான வெற்றியைச் சிலர் சிறந்த வெற்றி எனக் கூறுகின்றார்; சிலர் வெற்றியன்று என்று கூறுகின்றனர்; பிறர் கூற்று எத்தகையதாயினும் நான் அவனது வெற்றியினைக் கண்டேன்; எவ்வாறெனில் அவன்மீது நான் கொண்ட காதலால் எனது வளையும் தோளும் தோற்றன; எனது வளையும் தோளும் தோற்குமாறு அவன் என்னை வெற்றி கொண் டான்’ என இரங்கற்பொருள் தோன்ற நக்கண்ணையார் தமது கைக்கிளைக் காதலினைக் கூறுகின்றார். இதனை,

“ஆடா டென்ப வொருசா ரோரே
ஆடென் றென்ப வொருசா ரோரே
நல்ல பல்லோ ரிருநன் மொழியே
அஞ்சிலம் பொலிப்ப வோடி யெம்மில்
முழாவரைப் போந்தை பொருந்திநின்
றியான்கண் டனனவ னாடா குதலே”

(புறம்., 85 : 3 - 8)

என வரும் பாடலடிகளின் வாயிலாக அறியலாம். இவ்வாறு தம் கைக்கிளைக் காதலினைத் தாமே பாடியவராக நக்கண்ணையார் விளங்குகின்றார்.

தம் களவுக் காதலினைத் தம் தாய்க்கும் ஊராருக்கும் வெளி யிட அவர் அஞ்சுகின்றார். இதனை, ‘என் தொடிகழித் திடுதல் யான் யாய் அஞ்சுவல்’ என்பதனால் அறியலாம்.

2. 1. 2. 2. பேகனைப் பற்றிய பாடல்கள்

‘ஓத்த அன்புடைய இருவர் இனிது இல்லறம் நடத்தி வரும் போது, யாதேனுமொரு காரணத்தால் கணவன் மனைவியைத்

துறப்பதனால் உண்டாகும் பெண்பாற் கைக்கிளையும் உண்டு. பேகனால் துறக்கப்பட்ட அவன் மனைவி கண்ணகியைக் கபிலர் முதலிய சான்றோர் பேகனோடு கூட்டிவித்தது இதற்குக் (புறப்பொருள் கைக்கிளைக்குக்) காட்டாகும்⁹ எனப் புலவர் குழந்தை எழுதியிருப்பது எத்துனை அளவிற்குப் பொருந்தும் என்பது ஆய்விற் குரியது.

அவர், யாதேனுமொரு காரணத்தால் பேகன் பிரிந்திருக்கலாம் என்பதால் அவன் பரத்தையின் பொருட்டுப் பிரிந்திருக்கலாம். பரத்தையின் பொருட்டுத் தலைவன் தலைவியை பிரிந்தால் தலைவி தலைவனிடத்துக் கொள்ளும் அன்பு முன்பு அவள் அவன்பால் கொண்டிருந்த தன்மைத்தாய் இருக்கும் என்பது ஐயத்திற்குரியது. இதனை, 'யாமவன் கிளைஞரே மல்லேங்கேளினி, எம்போலொருத்தி நலனயத் தென்றும், வருஉ மென்ப வயங்குபுகழ்ப் பேக' (புறம்., 144 : 10 - 13) எனப் பேகனுடைய மனைவி கூறியதாகப் பேகனிடம் பரணர் பாடிய பாடலிகள் காட்டி நிற்கின்றன. பேகன் சங்ககாலத் தலைவன் என்பதனால் பரத்தையிடத்துச் சென்று மீண்ட தலைவன் தலைவியிடத்து வாயில் வேண்டல் போல அவனும் வாயில் வேண்டியிருக்கலாம்; அவன் மனைவியோ அவனுக்கு வாயில் மறுத்திருக்கலாம்; எனவே பேகன் அவனோடு கூடி வாழாது இருந்திருப்பான். இந்நிலையில் கண்ணகியின் (பேகன் மனைவி) காதல் ஒருதலை விருப்பான கைக்கிளை என்று கூறுவது பொருந்துவதாக இல்லை. கைக்கிளை புணராது நிகழும் என்பதாலும், களவுக் காலத்து முன் நிகழும் என்பதாலும் கணவன் பிரிந்த நிலையில் வருந்தியிருக்கும் கண்ணகி பற்றிய பாடல்களைக் கைக்கிளைப் பாடல்கள் என ஏற்றுக்கொள்ள இடமில்லை.

2. 1. 2. 3. கோப்பெருஞ் சோழனைப் பற்றிய பாடல்

'பெண்பாற் புலவர் காதல் வாசகத்தில் பாடியதற்கு வேறாக ஆண்பாற் புலவர் ஒருவர், காதல் மொழியில் வேந்தன் ஒருவனைப் புகழ்ந்து பாடியதையும் புறநானூற்றில் காண்கிறோம்' என்று கூறிப் பிசிராந்தையாரின் புறப்பாடலினைப் (புறம்., 67) ப. அருணாசலம் எடுத்துக் காட்டுகின்றார் 'மையல் மாலையாம் கையறு பினைய' (புறம்., 67 : 5) என்னும் தொடர், காதலை வெளிப்படுப்பதன்றி

நட்பை வெளிப்படுத்தன்று' என்றும், 'காலையரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி மாலை மலரும் நோய் காமமே; நடப்பன்று' என்றும், 'பறவைகளைத் தூதனுப்புதலும் காதலை வெளிப்படுத்தும் உத்தியே' என்றும் அவர் கூறுகின்றார்.¹⁰

'பிசிராந்தையார் 'சோழன்' பெருமையைப் பாட விழைந்தவரே; அவ்விழைவைக் காதல் வாசகத்தில் வெளிப்படுத்துகிறார். தனிவாழ்க்கை நிகழ்ச்சி என்பதனைச் சிறிது மறந்து பாடலை ஆராய்ந்தால், காதல் வாசகத்தில் தலைவன் ஒருவன் புகழைப் பாடும் பாடாண் கைக்கிளை என்றே முடிவுக்கு வருவோம்'¹¹ எனவும் ப. அருணாசலம் எழுதுகின்றார். அப்பாடலில் காணப்படுகின்ற பொருள் நிலையில் இவரது கருத்து பொருந்துவதாகக்கொள்ளலாம். பிசிராந்தையாரும் கோப்பெருஞ் சோழனும் நேருக்கு நேராக ஒருவரையொருவர் கண்டு கொள்ளாமலேயே மனம் ஒன்றியவர்கள் எனக் கூறப்படுகின்றது.¹² இதனால், முன்பே பழகிய தலைவன் ஒருவனிடம் ஒருவன் விடுத்த தூதுப் பாடலாக அப்பாடலைக் கொண்டால் பெண்பாற் கைக்கிளைப் பொருண்மையில் பாடப்பெற்ற பாடல் அது எனக் கொள்ள இடமில்லை. இருவரும் மனம் ஒன்றுவதற்கு முன் பிசிராந்தையார் அச்சோழன்பால் விடுத்த தூதாக அதனைக் கொண்டால் அப்பாடலைக் கைக்கிளைப் பாடலாகக் கொள்ள வாய்ப்பு உள்ளது.

2. 1. 2. 3. பாடாண் கைக்கிளை

நக்கண்ணையார் பாடிய பாடல்களில் அப்பாடல்களுக்குரிய தலைவனே மிகுதியும் பாராட்டப் பெறுகின்றான் 'அடியின்கண் செறிந்த வீரக்கழலினை உடையவன்' (புறம்., 83 : 1) என்றும், 'பூற்கை உண்டானாயினும் பெருந்தோளன்' (புறம்., 84 : 1) என்றும், 'போரெதிர்ந்து போர்க்களம் புகின் ஏழுற்றுக் கழிந்த மள்ளர்க்கு உமணர் வெருவும் துறையன்னன்' (புறம்., 84 : 3,5,6) என்றும் அப்பாடல்களில் வருகின்ற தலைவன் (போரவைக் கோப்பெரு நற்கிள்ளி) பாராட்டப்படுகின்றான். எனவே தலைவனின் புகழ்ச்சி பற்றிய செய்திகளைக் கூறும் பாடாண் திணையினைச் சார்ந்தனவாக நக்கண்ணையாரின் பாடல்களைக் கொள்ளலாம். இக்கருத்தினை உடையவராய், 'மன்னனைக் காதலிப்பது போன்ற

பாவனையில் இப்பாடல்கள் பாடப்பட்டன எனலாம்' என நா. செயராமன் கூறுகின்றார்.¹³

நக்கண்ணையாரின் புறநானூற்றுப் பாடல்களுக்கு அடிக்குறிப்பிட்டோர், கைக்கிளைத் திணை என்றும், பழிச்சுதல் துறை என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.¹⁴ தொல்காப்பியரின் புறத்திணையியலில் 'பழிச்சுதல்' என்றொரு துறை கூறப்பெற்றிருப்பதாகக் காணப்படவில்லை. புறப்பொருள் வெண்பாமாலையின் பாடாண் படலத்தில் 'பழிச்சினர் பணிதல்' என்றொரு துறை காணப்படுகின்றது. இது,

“வயங்கியபுகழ் வானவனைப்
பயன்கருதிப் பழிச்சினர் பணிந்தன்று”¹⁵

என அந்நூலில் கூறப்பட்டுள்ளது. புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில் இத்துறைக்கு அடுத்தே கைக்கிளை என்ற துறையும் கூறப்படுகின்றது.¹⁶ ஒரு திணையின்கண் கூறப்படுகின்ற இரண்டு துறைகளில் ஒன்று திணையாகவும் மற்றொன்று துறையாகவும் புறநானூற்றில் ஒரே பாடலில் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இது மேலும் ஆராய்தற்குரியதாகும்.

முடிவுரை

புறநானூற்றில் நக்கண்ணையார் பாடிய பாடல்கள் மூன்றும், பிசிராந்தையார் பாடிய பாடலொன்றும் கைக்கிளைப் பாடல்களாகக் கொள்ளத்தக்கன எனலாம். இவை பாடாண் திணையில் அடங்கும் பெண்பாற் கைக்கிளைப் பாடல்கள் ஆகும். நக்கண்ணையார் தம் முடைய கைக்கிளைக் காதலைத் தாமே பாடியிருக்கிறார். இது கைக்கிளையில் புதிய ஒரு நிலையாகும். தாமே தலைவியாகி அன்னச் சேவலைத் தூது விடுக்கின்ற நிலையில் அமைந்த கைக்கிளைப் பாடலாகப் பிசிராந்தையாரின் பாடல் அமைந்துள்ளது. புறநானூற்றுக் கண்ணகியின் கைக்கிளைக் காதலினைக் கூறுகின்ற பாடல்களாகக் குறிக்கப்படுகின்றவை கைக்கிளைப் பாடல்கள் எனக் கொள்ளுதற்குரியனவாக இல்லை.

குறிப்புகள்

1. புறம்., 83,84,85 ஆகிய பாடல்களின் அடிக்குறிப்புகள்
2. குழந்தை, தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம், ப. 37.
3. தொல். பொருள்., 87.
4. நச். (உ.ஆ.), தொல். பொருள்., ப. 280.
5. அருணாசலம்., ப., 'புறநானூற்றுப்பாடல்களில் அகம்', புலமை (காலாண்டு இதழ்), சூலை - செப்டம்பர் 1975, ப. 94.
6. "பன்னாளும் படரடப் பசலையால் உணப்பட்டாள்
பொன்னுரை மணியன்ன மாமைகட் பழியுண்டோ"
(கலி., 48 : 16 - 17)
"இன்ன பண்பின் இணைபெரிது உழக்கும்
நன்னுதல் பசலை நீங்க"
(குறுந்., 48 : 3 - 4)
"இலங்குவளை நெகிழ்ச் சாஅய் யானே
உளனே வாழி தோழி"
(குறுந்., 125 : 1 - 2)
"தொடிநெகிழ்ந் தனவே தோள்சா யினவே"
(குறுந்., 239 : 1)
7. புறம்., 80 - 82.
8. சாமிநாதையர், உ. வே. (ப.ஆ.), புறம்., 74.
9. குழந்தை, தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம், ப. 37.
10. அருணாசலம், ப., 'புறநானூற்றுப் பாடல்களில் அகம்' புலமை (காலாண்டு இதழ்), சூலை - செப்டம்பர் 1975, பக். 93,94.
11. மேலது., ப. 94.
12. துரைச்சாமி பிள்ளை, ஓளவை சு., புறம்., வி. உரை, ப. 171.
13. செயராமன், நா., களம் கண்ட கருத்துக்கள், ப. 43.
14. புறம்., 83 - 85 பாடல்களின் அடிக்குறிப்புக்கள்.
15. பு. வெ. மாலை, 9 : 44.
16. மேலது, பழிச்சினர் பணிதல், 9 : 44; கைக்கிளை, 9 : 45.

2.1.3. பிற சங்க இலக்கியங்கள்

2.1.3.0. குறுத்தொகையில் ஒரு பாடலும்¹ நற்றிணையில் இரண்டு பாடல்களும்,² பரிபாடலில் ஒரு பாடலும்³ கைக்கிளைப் பாடல்களாக அமைந்துள்ளன. இப்பாடல்கள் பற்றிய ஆய்வு இவண் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

2.1.3.1. குறுந்தொகை

குறுந்தொகை எழுபத்தெட்டாவது பாடல் ஆண்பாற் கைக்கிளைக்குரியதாக அமைந்துள்ளது.⁴ இது பாங்கன் தலைவனிடம் கூறும் கூற்றாக உள்ளது. தலைவனுடைய காதலுக்கு, அவன் விரும்பும் தலைவி உடன்படாத நிலையினை அவன் வாயிலாகக் கேட்டறிந்த பாங்கன் அவனை ஆற்றுவிக்கும் பொருட்டு,

“நோதக் கன்றே காமம், யாவதும்

நன்றுஎன உணரார் மாட்டும்

சென்றே நிற்கும் பெரும்பே தைமைத்தே”⁵

எனக் கூறுகின்றான். இவ்வடிகள் தலைவனுடைய ஒருதலைக் காதலினைக் கூறுவனவாக உள்ளன. தொல்காப்பியர், ‘தலைவன் தனக்குற்ற ஒருதலைக் காதலைத் தானே சொல்லி நின்றல் கைக்கிளை’ என்பர்.⁶ ஆனால் குறுந்தொகையில் தலைவன் ஒருவனுடைய ஒருதலைக் காதலை அவனுடைய பாங்கனது கூற்று வெளிப்படுத்துவது புதிய நெறியாக உள்ளது.

2.1.3.2. நற்றிணை

நற்றிணையில் ஆண்பாற் கைக்கிளையில் அமைந்த ஒரு பாடலும், பெண்பாற் கைக்கிளையில் அமைந்த ஒரு பாடலும்காணப்படுகின்றன.⁷ இவை இரண்டு பாடல்களும் அகத்திணைக் கைக்கிளைக்குரியவையாகும்.

‘சொல்எதிர் பெறாஅன் சொல்லி இன்புறல் புல்லித் தோன்றும் கைக்கிளை’⁸ எனத் தொல்காப்பியர் கூறுவதுபோல நற்றிணையில் ஆண்பாற் கைக்கிளையாக அமையும் பாடலுக்குரிய தலைவன், ‘சொல்லிற் சொல்லெதிர் கொள்ளாய்’⁹ எனத் தலைவியை விளித்துக் ‘காமம் கைம்மிகின் தாங்குதல் எளிதோ’ என்றும்,

‘கடைமணி சிவந்த நின் கண்ணும், கரும்புடைத் தோளும் துன்புறுத்துவனவாக உள்ளன’ என்றும் பேசுகின்றான்.¹⁰ இத்தன்மையில் இப்பாடல், தலைவனின் கைக்கிளை ஒழுக்கத்தைக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது.

தலைவன் ஒருவனிடத்துக் கொண்ட காதல் நோயால் மிகவும் கலக்கமுற்று இருக்கின்ற நற்றிணைத் தலைவி ஒருத்தி, ‘தானுற்ற காதலைத் தன் காதலுக்குரிய தலைவியிடத்துக் கூறுதல் ஆடவர்க்குப் பொருந்துவதாகும்; பெண் தானுற்ற காதலைத் தன் காதலனிடத்து கூறுதல் பொருந்துவதில்லை, என்ற கருத்தினளாய்,

“நோயலைக் கலங்கிய மதனழி பொழுதின்
காமஞ் செப்பல் ஆண் மகற் கமையும்
யானே, பெண்மை தட்ப நுண்ணிதின் தாங்க”¹¹

எனக் கூறுகின்றாள். இப்பாடலடிகளின் வாயிலாகத் தலைவி தான் கொண்ட காதலினைத் தன் பெண்மைத் தன்மையால் தலைவனிடம் கூறமுடியாதிருக்கின்ற நிலையினைக் கூறுகின்றாள். மேலும் அவள், ‘தலைவன் எத்தகைய இயல்பினை உடையவன் என்பதை நான் தெரியாதவளாகவும் இருக்கின்றேன்’¹² என்றும் தோழியிடம் சொல்லுகின்றாள். இவ்வாறு தலைவியின் கூற்றுக்கள் அவளை ஒருதலைக் காதல் உடையவளாகக் காட்டுகின்றன. கைக்கிளைக் காதலுற்ற தலைவி தன் காதலைத் தோழிக்குக் கூறுவதும் கைக்கிளை என்னும் அகப்பொருட் பகுதியில் காணப்பெறும் புதிய செய்தியாகும்.

2.1.3.3. பரிபாடல்

பரிபாடலில் அமைந்துள்ள பதினோராவது பாடல் வையை ஆற்றில் மகளிர் நீராடுகின்ற நிகழ்ச்சியினை மிகுதியாகக் கூறுகின்றது. எனினும் அப்பாடலில் குறிப்பாகச் சொல்லப்படுகின்ற தலைவி வையை ஆற்றில் தைநீராடுதற்குரிய காரணம் அவளது கைக்கிளைக் காமம் என்பதாகக் கூறப்படுகின்றது.¹³ இப்பாடலில் கூறப்படுகின்ற தலைவியின் கைக்கிளைக் காமம் என்பது விரைவில் தலைவன் ஒருவனை மணம்பெற வேண்டி நிற்கும் நிலையாகும் எனத் தெரிகின்றது. இதனை,

“இன்ன பண்பின் நின்றைநீ ராடல்
மின்னிழை நறுநுதல் மகள்மேம் பட்ட
கன்னிமை கனியாக் கைக்கிளைக் காமம்”

என வரும் பாடலடிகளின் வாயிலாக அறியலாம். இப்பாடலடிகள்
தோழியின் கூற்றாக அமைந்துள்ளன.

முடிவுரை

குறுந்தொகையில் அமைந்துள்ள கைக்கிளைப் பாடலும்,
நற்றிணையில் அமைந்துள்ள ஒரு கைக்கிளைப் பாடலும் ஆண்
பாற் கைக்கிளையினைக் கூறுவனவாக உள்ளன. நற்றிணையில்
அமைந்துள்ள மற்றொரு கைக்கிளைப் பாடலும், பரிபாடலில்
காணப்பெறும் கைக்கிளைக் காமம் பற்றிக் கூறும் பாடலும் பெண்
பாற் கைக்கிளையினைக் கூறுவனவாக உள்ளன. குறுந்தொகைப்
பாடலில் தலைவனின் கைக்கிளைக் காதல் பாங்கன் கூற்று வாயி
லாகவும், பரிபாடலில் தலைவியின் கைக்கிளைக் காதல் தோழி
கூற்று வாயிலாகவும் வெளிப்படுகின்றன. இவ்வாறு சங்க இலக்
கியங்களாகிய குறுந்தொகையிலும் பரிபாடலிலும் பிறர் கூற்று வாயி
லாகத் தலைவன், தலைவி இவர்களின் ஒருதலைக் காதலைக்
கூறுவது புதிய நெறியாக உள்ளது. பரிபாடலில் தலைவன் ஒரு
வனைக் கணவனாக அடையப்பெற வேண்டும் என்ற எண்ணத்
தில் நீராடுகின்ற தலைவி ஒருத்தியின் நிலையும் கைக்கிளையாகக்
கூறப்பெற்றிருப்பது பிறிதொரு புதிய நெறியாகும்.

குறிப்புகள்

1. குறுந்., 78.
2. நற்., 39, 94.
3. பரி., 11.
4. இப்பாடலைக் கைக்கிளைத் திணைப் பாடலாகக் கருதலாம்
என வ. சுப. மாணிக்கம் குறிப்பிட்டுள்ளார். (தமிழ்க் காதல்
ப. 106).
5. குறுந்., 78.

6. தொல். பொருள்., 53.
7. நற்., 39, 94.
8. தொல். பொருள்., 53.
9. நற்., 39:1.
10. மேலது, 39:3, 11.
11. மேலது, 94:1 — 3.
12. மேலது, 94:7.
13. பரி., 13:134 — 136.

2. 2. திருக்குறள்

2.2.0. அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என மூன்று பகுதிகளாகப் பகுக்கப்பட்டிருக்கின்ற திருக்குறளின் இறுதிப் பகுதியில் அகவாழ்க்கையின் நுணுக்கங்கள் எல்லாம் கூறப்படுகின்றன. திருக்குறள் கூறுகின்ற அகவாழ்வு நெறி சங்க இலக்கியங்கள் கூறுகின்ற அகவாழ்வு நெறியிலிருந்து சிறிது வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றது.

சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்ற அகப்பாடல்கள் தனித்தனிக் காதலர்களின் அகவாழ்வு பற்றியவை. அப்பாடல்கள் காதலர்களின் அகவாழ்வின் சிறுசிறு பகுதியினை மட்டும் கூறுகின்ற தனித்தனிப் பாடல்களாகக் காணப்படுகின்றன. திருக்குறளின்கண் அமைந்துள்ள அகப்பாடல்கள் தனித்தனி சிறு பாடல்கள் என்றாலும் அவையெல்லாம் ஒரே தலைவன் தலைவியிடத்து நிகழ்கின்ற காதல் நிகழ்வுகளைக் கூறுவனவாகவே காணப்படுகின்றன. திருக்குறளில் காணப்படுகின்ற அகப்பொருள் பகுதி எல்லாக் காதல் மாந்தர்க்கும் பொதுவானது என்றாலும் அதில் கூறப்படுகின்ற அகப்பொருட் பகுதி ஒரு தலைவனையும், ஒரு தலைவியையும், அவர்கட்குப் பாங்காயினாரையும் எடுத்துக்காட்டாக (Representation) முன்னிறுத்திப் பேசுகின்ற பகுதியாகவே காணப்படுகின்றது.

சங்க இலக்கியங்களில் ஒரே நூலில் பல ஆசிரியர்களின் பல பாடல்கள் இடம்பெறுவதால் ஒரே அகப்பொருள் துறையில் அமைந்த பாடல்கள் பல முன்னும் பின்னும் தொடர்பில்லாமல் ஆங்காங்கே இடம்பெறுகின்றன. ஒரே புலவரால் பாடப்பெற்றுள்ள திருக்குறளின் அகப்பாடல்கள் ஒருவருடைய காதல் வாழ்வின் தொடக்கநிலை (கைக்கிளை) முதல் இல்லறவாழ்வின் வளர்நிலை வரை நிகழ்கின்ற காதல் நிகழ்வுகள் எல்லாம் ஒன்றன்பின் ஒன்று தொடர்வனவாகக் (தொடர்புடையனவாகக்) காணப்படுகின்றன.¹

2.2.1. கைக்கிளையின் நிகழ்வுகள்

‘முன்னைய நான்கும் முன்னதற் கென்ப’ என்னும் தொல்

காப்பிய அகத்திணையியல் நூற்பாவிற்கு நச்சினார்க்கினியர், 'காட்சி, ஐயம், துணிவு, குறிப்பறிதல் நான்கும் கைக்கிளைக் குரியன' என உரை எழுதுகின்றார்.² மேலும் அவர், 'இவை தலைவி வேட்கைக் குறிப்புத் தன்மேல் நிகழ்வதனைத் தலைவன் அறிதற்கு முன்னே தன் காதல் மிகுதியிற் கூறுவனவாதலிற் கைக்கிளையாயிற்று' எனவும் எழுதுகின்றார்³. மு. இராகவையங்கார், ஒருதலைக் காமமாகிய கைக்கிளை நிகழுமிடம் தொல்காப்பியத்தில் மூன்று வகையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது எனக் குறித்து, அவை 'காமஞ்சாலா இளமைப் பருவத்தாளிடத்து நிகழ்வது; ஒத்த அன்பினராய ஒருவனும் ஒருத்தியும் ஊழ்வசத்தால் தம்முள் எதிர்ப்பட்டுக் கூடும் இயற்கைப் புணர்ச்சிக்கு முன் தலைவனிடம் பெரும் பான்மை நிகழும் காட்சி, ஐயம், தெளிதல், தேறல் என்ற நான்கு செய்திகள்; வடமொழி நூலில் கூறப்பட்ட எண்வகை மணங்களுள் கொல்லேறு கோடல், வில்லேற்றுதல் முதலியன செய்து கொள்ளுதலாகிய ஆசரம், தலைமகள் விரும்பாத போதும் சுற்றத்தார் தரப்பெறாத போதும் அவளை வலிதிற் கொள்ளுதலாகிய இராக்கதம், மூத்தோர், களித்தோர் முதலியோருடன் கூடுதலாகிய பைசாசம் என்பன' எனக் கூறுகின்றார்.⁴ இங்குக் கூறப்படுகின்ற காட்சி, ஐயம், தெளிதல், தேறல் என்பன தொல்காப்பியம் களவியலில் கூறப்பட்டாலுங்கூட இந்நிகழ்வுகள் எல்லாம் அகத்திணையியலில் கூறப்படுகின்ற கைக்கிளைக்கும் உரிய நிகழ்வுகளேயாம். நம்பியகப்பொருள் களவியல் பகுதியில், 'களவெனப் படுவது யாழோர் கூட்டத்தின் இயல்பு' எனக் கைக்கிளைக் காதலையே களவு வாழ்வின் தொடக்க நிலையாகக் கூறுகின்றது. இதனை நம்பியகப்பொருள்,

“மெய்க்கிளை யாழோர் வேண்டும் புணர்ச்சிமுன்
கைக்கிளை நிகழ்தல் கடனென மொழிப”⁵

“காட்சி ஐயந் துணிவு குறிப்பறிவென
மாட்சி நான்கு வகைத்தே கைக்கிளை”⁶

என வரும் நூற்பாக்களின் வாயிலாகக் கூறுகின்றது. இதனால் காதல் வாழ்வின் தொடக்க நிலையாகிய கைக்கிளை, காட்சி, ஐயம், துணிவு, குறிப்பறிதல் என்ற நான்கும் நிகழும்பொழுது நிகழும் என்பது தெளிவாகின்றது.

2.2.2. திருக்குறளில் கைக்கிளை

2.2.2.1. கைக்கிளையின் நிகழ்வுகள்

காட்சி, ஐயம், துணிவு, குறிப்பறிதல் ஆகிய நான்கு நிகழ்வுகளும் தலைவனிடம் நிகழுகின்ற நிலையிலேதான் திருக்குறள் காமத்துப்பாலும் தொடங்குகின்றது. இந்நான்கு நிகழ்வுகளும் தலைவியின் வனப்பு தலைவனை வருந்தச் செய்தலைக் கூறுகின்ற ‘தகையணங்குறுத்தல்’ என்னும் திருக்குறள் களவியலின் முதலதிகாரத்திலும், தலைமகளின் காதற் குறிப்பினைத் தலைமகன் அறிதலைக் கூறுகின்ற களவியலின் இரண்டாவது அதிகாரமாகிய ‘குறிப்பறிதல்’-லும் கூறப்படுகின்றன. இவற்றில் காட்சி, ஐயம், துணிவு ஆகியன ‘தகையணங்குறுத்தல்’ என்னும் அதிகாரத்திலும் (குறள்., 1081, 1083, 1084, 1087), குறிப்பறிதல், ‘குறிப்பறிதல்’ என்னும் அதிகாரத்திலும் (குறள்., 1091—1100) சுட்டப்படுவனவாகக் காணப்படுகின்றன.

2.2.2.1.1. காட்சியும் ஐயமும்

காமத்துப்பாலின் முதற் குறள் (1081), தலைவன் தலைவியைக் கண்டபொழுது அவனிடத்து நிகழ்கின்ற, தலைமகளைப் பற்றிய ஐயப்பாட்டினைக் கூறுவதாக உள்ளது. ‘இங்கே நான் காணும் இவள் இப்பொழிலிடத்து உறைந்திருக்கின்ற தெய்வமகளோ? அல்லது அழகிய சிறந்த மயிலோ? அல்லது காதணிகள் அணியப்பெற்ற மானிடப் பெண்ணோ? இவள் யார் என்றும் எத் தகையவள் என்றும் துணியப்பெறாத என்னுடைய நெஞ்சம் வருந்துகின்றதே’ எனத் தலைவன் ஐயமுற்று நிற்கின்றான் இதனை,

“அணங்குகொல் ஆய்மயில் கொல்லோ கனங்குழை
மாதர்கொல் மாலும்என் நெஞ்சு”

(குறள்., 1081)

என வரும் குறட்பாவால் அறியலாம்.

பிற்காலத்துத் தோன்றிய கோவை இலக்கியங்களில் காட்சி, ஐயம், தெளிவு, குறிப்பறிதல் ஆகியனவற்றிற்குத் தனித் தனிப் பாடல்கள் காணப்படுகின்றன.⁷ கோவை இலக்கியங்களில்

அமைந்திருப்பதைப் போல திருக்குறளில் தலைவன் தலைவியைக் காணுகின்ற காட்சியினைக் கூறுகின்ற நிலையில் அமைந்த குறள் எதுவும் அமைந்திருக்கவில்லை. எனினும் திருக்குறள் உரையாசிரியர் பரிமேலழகர், 'பொழில் விளையாட்டு விருப்பான் ஆயம் நீங்க, அதன்கண் தமிழளாய் நின்றாளை வேட்ட விருப்பான் இளையார் நீங்கத் தமிழளாய் வந்து கண்ணுற்ற தலைமகன் அவள் விருப்புத் தன்னை வருத்தமுறுத்தலைச் சொல்லுதல்' என எழுதுகிறார்.⁸ காட்சியின்றி ஐயம் நிகழ்தலில்லை. எனவே 'அணங்கோ, ஆய்மயிலோ, கனங்குழை மாதரோ' என்றெல்லாம் தலைவனிடத்து ஐயம் நிகழ்கின்றபொழுதே அல்லது அதற்கு முன்பே காட்சியும் நடந்திருக்கிறது எனக் கொள்ள வேண்டும்.

2.2.2.1.2. தெளிவு

தான் கண்ட தலைவி 'யார்கொல்' என ஐயுற்ற தலைவன் இவள் மானிட மகள்தான் எனத் தெளிவடைகின்றான். இதனை வெளிப்படையாகத் தெரிவிக்கின்ற குறட்பாக்கள் திருக்குறளில் காணப்படவில்லை. அடுத்தடுத்து வருகின்ற குறட்பாக்களின் (குறள்., 1083, 1084, 1087) செய்திகளைக் கொண்டு தலைவன், அவள் மானிட மகள்தான் என்று தெளிவடைகின்றான் என அறியமுடிகின்றது.

தலைவி தலைமகனைப் பார்த்தாள். அத்தலைவியின் கண் நோக்கம் அத்தலைவனை வருத்தமுறச் செய்தது. அவளுடைய கண் தன்னை வருத்துகின்ற தன்மையினைக் கூறுகின்ற தலைவன் 'தெய்வம் தன் சேனையோடு வந்து தாக்குவதுபோல என்னை வருத்தியது' (குறள்., 1082) எனக் கூறுகின்றான். அணங்கு தாக்குவதுபோல அவளது நோக்குத் தாக்கியது என அவன் கூறுவதனால் அவள் அணங்கு (தெய்வமகள்) அல்லள் எனத் தெளிந்திருக்கிறான் என்பதனை அறியலாம். அடுத்து வரும் குறட்பாக்களில் (குறள்., 1083, 1084) பெண்தகையாள், பெண்தகையாள் என்றே மீண்டும் மீண்டும் அவன் பேசுகின்றான். தலைவியினுடைய உலகம் இமைக்கப்படுவதால் அவளுடைய கண்கள் தனக்கு நடுநடுந் தரவில்லை என்றும் அவன் பேசுகின்றான். தொலையா பியர், கண் இமைத்தலைத் தலைவனிடத்துத் தோன்றிய ஐயப் பாட்டினை நீக்கும் கருவிகளில் ஒன்றாகக் கூறுகின்றார்.⁹ அங்குத்

தலைவியின் கண்கள் இமைத்தலால் அவள் மானிட மகன்தான் என அவன் தெளிவுற்றிருப்பான்.

தலைவியின் கண்கள் தன்னை வருந்தச் செய்வதால் தலைவனுக்குத் தலைவியின் கண்களைப் பற்றியும் ஐயம் ஏற்படுகின்றது (குறள்.,1085). அவன், தலைவியின்கண் நோக்குத் தன்னை வருத்தமுறச் செய்யும் நோக்காக இருத்தலினால் அவளுடைய கண்கள் கூற்றத்தின் கண்கள் தாமோ என்றும், அஞ்சுதல் தன்மையுடைய நோக்காகவும் இருத்தலினால் அவளுடைய கண்கள் மானின் கண்கள் தாமோ என்றும், இயல்பாக நோக்கும் நோக்காகவும் இருத்தலினால் அவளுடைய கண்கள் மாதர் கண்கள் தாமோ என்றும் எண்ணி ஐயமுறுகின்றான். இவ்வாறு ஐயமுறுகின்ற தலைவன் தெளிவு பெறாதவனாய், 'கூற்றத்தின் நோக்கும், மாதர் நோக்கும், பிணையின் நோக்கும் அவளிடத்து உண்டு' (குறள்.,1085) என முதலில் கூறுகின்றான். தலைவியை மானிடப் பெண் என அறிந்த பின்னும் அவளுடைய கண்கள் வருத்தம் செய்வித்தலால், 'பெண்களுடைய கண்கள் கூற்றுவன் என்பதனை இவளைக் காண்பதற்கு முன் அறியேன்; இப்போது இவளுடைய கண்களைப் பார்த்ததும் அறிந்தேன்! (குறள்.,1086) எனக் கூறுகின்றான். தலைவன், தலைவியின் கண்ணிமைகள் அவளது கண்களை இமைத்து மூடுதலால் துன்பம் சிறிது நீங்கப்பெற்றவனாய், 'பிணையேர் மடநோக்கும் நானும் உடையாள்' (குறள்.,1089) எனத் தெளிவடைகின்றான்.

மேலே சொல்லப்பட்ட செய்திகளெல்லாம் திருக்குறள் காமத்துப்பாலின் முதலதிகாரமாகிய 'தகையணங்குறுத்தலில்' சொல்லப்படுகின்றன. இவ்வதிகாரத்தில் தலைவன் தலைவியின்பால் கொண்ட காதல் மட்டுமே பேசப்படுகின்றது. தலைவனே தன்காதலைக் கூறுகின்றான். 'என்னோடு பொருத போர்க்களத்திற்கு வந்த பகைவர் பலரும் அஞ்சுதற்குக் காரணமான என் வலிமை இவளுடைய ஒண்ணுதல் ஒன்றினுக்கு மட்டுமே அழிந்துவிட்டது' (குறள்., 1088) என வெளிப்படையாக அவன் தன் காதல் நிலையை எடுத்துரைக்கின்றான்.

2.2.2.1.3. குறிப்பறிதல்

'தகையணங்குறுத்தல்' என்னும் அதிகாரத்தில் தலைவி

தலைவன்பால் காதல் கொள்ளும் குறிப்பினைக் கூறும்படியான பாடல்கள் இல்லை. 'குறிப்பறிதல்' என்னும் இரண்டாவது அதிகாரத்தில்தான் தலைவி தன்பால் கொள்ளுகின்ற காதல் விருப்பினைத் தலைவன் அறிவதாகக் கூறப்படுகின்றது. இவ்வதிகாரத்திலும் தலைவன்தான் பேசுகின்றான்; தலைவி பேசுவதாகப் பாடல்கள் இல்லை. தலைவன் தன் காதலுக்குத் தலைவி உடன் படுகின்றமையை அவளுடைய மெய்ப்பாடு உணர்த்துதலால் உணர்கின்றான் (குறள்., 1093, 1095). அவளது கண்களால் தாக்குண்ட தலைமகன், 'இருநோக்கு இவளிடத்து உண்டு, ஒருநோக்கு நோய் செய்யும் நோக்கு; மற்றது நோய் நீக்கும் நோக்கு' (குறள்., 1091) எனக் கூறுகின்றான். பின்னும், 'யான் நோக்காக்கால் தலைவி தான் நோக்கி மெல்ல நகுவாள்' (குறள்., 1094) என்றும் பேசுகின்றான்.

2.2.2.2. கைக்கிளைக் காதல்

பிறனுக்கு உரியவளைத் தான் பெற விரும்புவது கொடுமை; தன்னை விரும்பாத ஒருத்தியைத் தான் விரும்புவது கயமை; தன்னைப்பற்றி அறியாத ஒருத்தியைத் தான் அறிந்து நாடுவது குற்றம்; தன்னைப் புறக்கணிக்கும் ஒருத்தியைத் தான் நாடி நிற்பது பேதமை; தன்னை வெறுத்து ஒதுக்கும் ஒருத்தியை தான் நினைத்து வருந்தி உடைவது ஆண்மைக்கு இழக்கான கோழைத்தன்மை. இவற்றை நன்கு உணர்ந்தவன் தலைவன். ஆகையால் தொடக்கத்தில் 'அணங்கோ, மயிலோ, மங்கையோ' என்னும் அளவில் உடல் கவர்ச்சியால் மயங்கினாலும், அதன்பிறகு தலைவியின் கண்களின் வாயிலாக உள்ளக் கவர்ச்சியும் பெற்ற பிறகே வருந்தத் தொடங்கினான் அவளும் தன்னை விரும்புகிறாள் என்று அறிந்த பிறகே தன் உள்ளத்தைப் பறிகொடுக்கின்றான். இதை அறிவிப்பதே காமத்துப்பாலில் அமைந்த குறிப்பறிதல் என்னும் பகுதி¹⁰ என மு. வரதராசன் குறிப்பிடுகின்றார். ஆனால் தலைவியின் உள்ளக்குறிப்பை அறிதற்கு முன்னரே அவள்பால் காதல் கொண்டு 'ஞாட்பினுள் நண்ணாரும் உட்கும் என் பீடு ஒண்ணுதற்கு உடைந்ததே' (குறள்., 1088) என்றும், 'பெண்தகை பேதைக் கமர்ந்த கண் கண்டார் உயிர் உண்ணும் தோற்றம் உடைத்து' (குறள்., 1084) என்றும் கூறி வருந்துகின்ற தலைவன்,

‘காமம் கண்டார்கள் மகிழ் செய்வது’ (குறள்., 1090) எனக் கூறுதல் காணலாம்.

தலைவன், தலைவி ஆகிய இருவரும் உள்ளப்புணர்ச்சியால் ஒன்றுபடுவதற்கு முன் ஒருவர் ஒருவர்மேல் கொண்ட காதல் நிகழ்வின் காலம் குறுகிய கால அளவேயாயினும் அக்குறுகிய காலத்தில் அவ்விருவரில் ஒருவரிடத்தே தோன்றிய காதல் கைக்கிளைக் காதல் என்று கூறுதற்குரியதாகும். இங்குத் தலைவன் தலைவியின் குறிப்பினை அறிதற்குமுன் அவனிடத்துத் தோன்றிய காதலும் குறுகிய காலத்து நிகழ்ந்த கைக்கிளைக் காதலேயாம்.

‘தொல்காப்பியத்தில் கூறியபடி காட்சியிலேதான் காமத்துப் பாலும் தொடங்குகிறது. அந்தக் காட்சி காதலன் வாழ்க்கையில் ஒரு பெரும் புரட்சியாகும்’ என்றும், ‘வள்ளுவர் காட்சி மட்டும் கூறுகிறார் என்பதில்லை. உரையாசிரியர்கள் பாங்கற் கூட்டம் (1103, 1104), இடந்தலைப்பாடு (1102), பாங்கியிற் கூட்டம் (1105) என்றெல்லாம் பல குறள்களை எடுத்துக்காட்டுகின்றனர்’ என்றும் தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரன் குறிப்பிடுகின்றார்¹¹. இங்குக் கூறப்படுகின்ற காட்சி என்பது கைக்கிளைக் காதல் நிகழ்வின் முதற்படியாக இருப்பது. இக்காட்சியினைத் திருக்குறளின் காமத்துப்பாலும் தொடக்கமாகக் கொண்டிருக்கின்றது என்று கூறுகின்ற அவரே, ‘வழிநிலைக் கைக்கிளையிலிருந்து முற்ற முடிய அனைத்துக் கிளவிகளையும் கோவை செய்து வள்ளுவர் பாடவில்லை’¹² என்று கூறியிருப்பது முன் கூறியதற்கு மாறுபாடாக இருக்கின்றது.

‘காமஞ் சாலா இளமையோள் வயின், சொல்லி இன்புறல் கைக்கிளை’ என்பார் தொல்காப்பியர்¹³. ஆனால் இங்குத் திருக்குறளில் காணப்படுகின்ற தலைவி காமஞ் சான்றவளாவாள். அதாவது அவள் பருவம் எய்தியவள்; காம உணர்வினை வெளிப்படுத்துகின்றவள். இதனை,

“கடாஅக் களிற்றின்மேற் கட்டடாம் மாதர்
படாஅ முலைமேல் துகில்”

(குறள்., 1087)

என வருகின்ற குறளின் உவமைப் பொருளாலும்,

“குறிக்கொண்டு நோக்காமை அல்லால் ஒருகண்
சிறக்கணித்தாள் போல நகும்”

(குறள்., 1095)

என வருகின்ற குறளின் பொருட் சிறப்பாலும் அறியலாம்.

முடிவுரை

தலைவனுடைய காதல் விருப்பு திருக்குறள் களவியலின் தொடக்கத்திலும், தலைவி தலைவன்பால் கொள்ளுகின்ற காதல் விருப்பு முதல் பத்துக் குறள்களுக்குப் பின்னும் கூறப்படுகின்றது. முதல் பத்து குறட்பாக்களில் தலைவனுடைய ஒருதலைக் காதல் வேட்கை மட்டுமே பேசப்படுகின்றது. கைக்கிளையின் நிகழ்வுகளாகிய, காட்சி, ஐயம், தெளிவு, குறிப்பறிதல் என்னும் நான்கும் தலைவனிடத்தே நிகழ்கின்றன. இவை களவியலின் முதலிரு அதிகாரங்களில் கூறப்படுகின்றன. இங்குக் காட்டப்படுகின்ற தலைவி காமஞ்சான்றவள் ஆவாள்.

குறிப்புக்கள்

1. காட்சி, ஐயம், தெளிவு, குறிப்பறிதல் (குறள்., 1081 - 1100 இடந்தலைப்பாடு (குறள்., 1102), பாங்கற் கூட்டம் (குறள்., 1103 - 1104), பாங்கியிற் கூட்டம் (குறள்., 1105), நாணுத்துறவுரைத்தல் (குறள்., 1131 - 1140) இவ்வாறு தொடர்கின்றன.
2. ‘இயற்கைப் புணர்ச்சிக்கு முன் நிகழ்ந்த காட்சியும் ஐயமும் தெரிதலும் தேறலும் என்ற குறிப்பு நான்கும் நற்காமத்துக்கு இன்றியமையாது வருதலின் முற்கூறிய சிறப்புடைக் கைக்கிளையாதற்கு உரியவென்று கூறுவர் ஆசிரியர்.

(நச். (உ. ஆ.), தொல். பொருள்., ப. 120).

3. நச். (உ. ஆ.) தொல். பொருள்., ப. 120.
4. இராகவையங்கர், மு., தொல்காப்பிய பொருளதிகார ஆராய்ச்சி பக். 18-19,

5. ந. அ., 28.
6. மேலது, 118.
7. ஒ. பா., 2. 6. 1. 2. 1.
8. பரிமே. (உ. ஆ.), குறள்., ப. 407.
9. “வண்டே இழையே வள்ளி பூவே
கண்ணே அலமரல் இமைப்பே அச்சமென்று
அண்ணவை பிறவும் ஆங்கன் நிகழ்
நின்றவை களையுங் கருவி என்ப”
(தொல். பொருள்., 92)
10. வரதராசன், மு., திருவள்ளுவர் அல்லது வாழ்க்கை விளக்கம்
ப. 57.
11. மீனாட்சிசுந்தரன், தெ. பொ., வள்ளுவர் கண்ட நானும்
காமமும், பக். 169, 203.
12. மேலது, ப. 198.
13. தொல். பொருள்., 53.

2. 3. முத்தொள்ளாயிரம்

2. 3. 0. முத்தொள்ளாயிரம் தலைவியர் பலரின் காதல் பொருள் பற்றி வரும் அகப்பாடல்களையும், அத்தலைவியர் காதல் கொள்ளும் தலைவரின் வீரம், கொடை, புகழ் முதலியன பற்றி வரும் புறப்பாடல்களையும் உள்ளடக்கியிருக்கின்றது. இவற்றில் தலைவியரின் காதல் உணர்வுகளை வெளியிடும் நிலையில் அமைந்த பாடல்களே மிகுதியாக உள்ளன.¹ இப்பாடல்கள் அனைத்தும் தலைவியரின் கைக்கிளைக் காதலின் உணர்வுகளை வெளியிடுவனவாகக் காணப்படுகின்றன.

2. 3. 1. கைக்கிளை வகை

முத்தொள்ளாயிரத்தில் உள்ள கைக்கிளைப் பாடல்களில் காணப்படும் செய்திகள் தொல்காப்பியர் கூறும் அகக்கைக்கிளை இலக்கணத்திற்கு இயைபுடையன அல்ல. தொல்காப்பியர் பெண்பாலாரிடத்துத் தோன்றும் ஒருபாற் காதல் உணர்வை அகத்திணைக் காதலாகக் கூறவில்லை.² முத்தொள்ளாயிரத்தில் காணப்படும் கைக்கிளை பாடல்கள் அனைத்தும் தலைவி தன்னுள் கிளந்தும், வெளிப்பட மொழிந்தும், இனப்பெயர் சுட்டியும் வந்த கைக்கிளைக் காதலைக் கூறுகின்ற நெறியினவே. இவை பெண்பாலாரிடத்து நிகழ்கின்ற கைக்கிளையினை விளக்கும் பாடல்கள் ஆகும்

முத்தொள்ளாயிரக் கைக்கிளைப் பாடல்கள் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை ஆசிரியர் ஐயனாரிதனார் கூறுகின்ற கைக்கிளைப் படலத்திற்குப் பொருந்துவனவும் அல்ல. தொல்காப்பியர் அகத்திணையியலில் கூறுகின்ற கைக்கிளைத் திணையையே ஐயனாரிதனார் புறத்திணைக் கைக்கிளையாகக் கூறி அதனை ஆண்பாற் கூற்றுக் கைக்கிளை எனவும், பெண்பாற் கூற்றுக் கைக்கிளை எனவும் பிரித்துக் கூறியுள்ளார்.³ அவர் பெண்பாற் கைக்கிளையின் விளக்கத்தினைப் பாடாண் படலத்தில் கூறியுள்ளார்.⁴

முத்தொள்ளாயிரத்தில் காணப்படுகின்ற கைக்கிளைப் பாடல்கள் திணை வகையில் அமைகின்றனவாக இல்லை. இப்பாடல்களில் காதல் உணர்வு நிலை பேசப்பட்டிருந்தாலுங்கூட இப்

பாடல்களின் உள்நோக்கம் பாட்டிற்குரிய தலைமை மாந்தரைப் பாராட்டுதலே ஆகும். இங்கு, பாராட்டுதல் முதற் பொருளாகவும் பாராட்டிற்குக் காதற் பொருள் சார்பு பொருளாகவும் அமைகின்றன. எனவே இக்கைக்கிளைப் பாடல்கள் முதற் பொருளாக திணைவகையில் அமையாது சார்பு பொருளாகத் துறை வகையில் அமைகின்றவைகளாக உள்ளன.

முத்தொள்ளாயிரக் கைக்கிளைப் பாடல்களில் பாராட்டப்படுகின்ற தலைமை மாந்தர்கள், சேர, சோழ, பாண்டிய மன்னர்கள் ஆவர். இப்பாடல்கள் 'பட்டாங்கு மொழிதல்' என்னும் நிலையில் பாடப் பெறாது. 'படைத்து மொழிதல்' என்னும் நிலையில் பாடப் பெற்றுள்ளன. மூவேந்தர்களும் வீதில் உலா வந்ததாகக் கூறுவதும், உலா வரும் அத்தலைவர்களைத் தலைவியர் கண்டதாகக் கூறுவதும், அத்தலைவர்களிடத்துத் தலைவியர் தத்தம் நெஞ்சினைப் போக்கியதாகக் கூறுவதும் ஆசிரியர் படைத்துக் கொண்டவையே ஆகும்.

இக்கைக்கிளைப் பாடல்கள் மூவேந்தர்களின் இனப்பெயர்களையும்⁵. அவர்களது நாடு, நகர், துறைமுகங்களையும்⁶ சுட்டுகின்றன. இப்பாடல்கள், சேர, சோழ, பாண்டிய மன்னர்களின் அடைமொழிச் சிறப்புப் பெயர்களை ஏற்று வருகின்றவைகளாகவே உள்ளன. சில பாடல்கள், தலைவன், 'அரசன்' என்ற நினைவில் பாடப்பெறுவனவாகக் காணப்படுகின்றன⁷. தொல்காப்பியர், 'மக்கள் நுதலிய அகன்ஐந் திணையும், சுட்டி ஒருவர் பெயர்கொளப் பெறார்'⁸ என்னும் நூற்பா வாயிலாகத் தலைமை மாந்தர்களின் இயற்பெயர்கள் சுட்டி வருகின்ற காதற் பாடல்கள் எல்லாம் புறத்திணைப் பாடல்களாகக் கூறுதற்குரியன என்பார். இதன்படி தலைமை மாந்தரின் இனப்பெயர் சுட்டிவரும் முத்தொள்ளாயிரக் கைக்கிளைப் பாடல்களைப் புறம் சார்ந்த காதற் பாடல்களாகக் கொள்ளலாம்.

இனப்பெயர் சுட்டிப் புறம் சார்ந்திருப்பதாலும், தலைமை மாந்தரைப் பரவலையும் புகழ்தலையும் உள்நோக்கமாகக் கொண்டிருப்பதாலும் பெண்பாலார் கொள்கின்ற ஒருதலைக்காதலைச்சார்பு பொருளாகக் கொண்டிருப்பதாலும் இம்முத்தொள்ளாயிரக் காதற் பாடல்களைத் தொல்காப்பியமும் புறப்பொருள் வெண்பாமாலையும்

சூறுகின்ற பாடாண் திணைப் பெண்பாற் கைக்கிளைப் பாடல்கள்⁹ எனத் துணியலாம்.

2.3.2. கைக்கிளைக்கு உரியோர் :

முத்தொள்ளாயிரக் கைக்கிளைப் பாடல்கள் தமிழகத்தில் முடியுடை மூவேந்தர்களையும், அவர்தம் நாட்டு மகளிரையும் தலைவர்களாகவும், தலைவியராகவும் கொண்டிருக்கின்ற பாடல்களாகும்¹⁰. மூன்று நாட்டிற்குரிய மகளிர் பலரும் அவர்தம் மன்னர்கள்மீது காதல் விருப்புக்கொண்டு சொல்லிச் சொல்லி ஏக்கற்று நிற்கின்ற காட்சி நிலையினையே முத்தொள்ளாயிரக் காதற் பாடல்களில் காணமுடிகின்றது.

“புல்லாதார் வல்லே புலர்கென்பர் புல்லினார்
நில்லா யிரவே நெடிதென்பார்”

(முத்., 45 : 1 - 2)

“குடத்து விலக்கேபோற் கொம்பன்னார் காமம்
புறப்படா”

(முத்., 54 : 1 - 2)

-(பாண்டிய நாட்டு மகளிர்)

“திறந்திடுமின் தீயவை பிற்காண்டும் மாதர்
இறந்து படிற்பெரிதாம் ஏதம்”

(முத்., 85 : 1 - 2)

-(சோழ நாட்டு மகளிர்)

“தாயர் அடைப்ப மகளிர் திறந்திடத்
தேயத் திரிந்த குடுமியவே”

(முத்., 117 : 1 -?)

“இவனென் னலங்கவர்ந்த கள்வ னிவனெனது
நெஞ்சம் நிறையழித்த கள்வனென்-றஞ்சொலாய்
செல்லு நெறியெலாஞ் சேரலர்கோக் கோதைக்குச்
சொல்லும் பழியோ பெரிது”

(முத்., 126)

-(சேர நாட்டு மகளிர்)

என வரும் அடிகள் பாண்டிய, சோழ சேர நாட்டு மகளிர் லரும்

சாலாதவர்களல்லர்; காமஞ்சான்றவர்கள். அவர்களெல்லாம், 'வாருயர் பெண்ணை வருகும்பை வாய்த்தனபோல் ஏரிய முலையினை' (முத்., 29:1-2) உடையோர்; காமச் செவ்வியினைப் புலப்படுத்துவோர் ஆவர்.

முந்நாட்டிற்குமுரியகாமஞ்சான்ற மகளிர் அனைவரும் காதல் விருப்புக் கொண்டவர்களாகக் காட்டப்பெறவில்லை; ஆனால் தலைவரிடத்துத் தாம் கொண்ட காதலினைத் தலைவியர் தோழியரிடம் கூறுகின்றனர்; அத்தோழியரோ அவர்தம் தலைவியரது காதல் நிறைவேறுதலுக்காக வருந்தி நிற்கின்றனர்¹¹. எனவே தலைவியர்தம் தோழியர் அவர்தம் நாட்டுத் தலைவரின் காதலினை வேண்டி நின்றதாகப் பாடல்களில் குறிப்பில்லை. பின்னொருவிடத்தில் பாண்டிய நாட்டுத் தலைவியொருத்தி, தன்னொடு இருவர் நின்றனரென்றும், பாண்டியன் உலா வருங்கால் அவன் உலா வந்த யானை நன்றென ஒருத்தி கூறியதாகவும், யானைக்கு அணியப் பெற்றிருந்த பொன்னோடை நன்றெனப் பிறிதொருத்தி கூறியதாகவும்¹² தான் அவனுடைய மார்பின்மீது அணியப்பெற்றிருந்த திருத்தார் நன்றென உரைத்ததாகவும் கூறுகின்றாள்.¹³ இங்கு இவளைத் தவிர பிற இரண்டு மகளிரும், உலா வந்த தலைவனின் காதலைப் பெற விழைந்தோராகக் காட்டப்படாத நிலையைக் குறிப்பால் அறியலாம்.

சேர, சோழ, பாண்டிய நாட்டிற்குரிய மகளிர் பலரும் கைக்கிளைக் காதலர்களாக இருப்பினும் அவ்வனைவரது காதல் நிகழ்வெல்லாம் எல்லாம் பாடல்களிலும் சுட்டப்படவில்லை. ஒவ்வொரு நாட்டிற்கும் ஒவ்வொருவரை எடுத்துக்காட்டாக வைத்து அவரவர் காதல் நிகழ்வுகள் காதல் உணர்வுகள் பாடப்பெற்றிருக்கின்றன.

நச்சினார்க்கினியர், கைக்கிளைக்குரிய மாந்தர்கள் பெருமையில்லாதார் என்றும், வினைவல பாங்கர் என்றும் குறிப்பர்¹³. ஆனால் இங்கு முத்தொள்ளாயிரத்தில் கூறப்படுகின்ற சேர, சோழ, பாண்டிய நாட்டு மன்னர்களும், மகளிரும் பெருமையில்லாதார் அல்லர்; பெருமைக்குரியோரே இங்குக் கூறப்படுகின்ற தலைமை மாந்தர்கள்.

2.3.3. கைக்கிளைக் காதல்

சேர, சோழ, பாண்டிய நாட்டு மகளிர் அவர்தம் மன்னர்கள்

அவரவர் தம் மன்னர்கள் மீது காதல் கொண்டமையைச் சுட்டு
கின்றன. காதல் கொண்ட அம்மகளிர் அனைவரும் காமஞ்
மீது கொண்ட ஒருதலைக் காதல் விசுவப்பினை,

“... பொதியிற் கோமாற்கென்
வரத்தால் தோற்றேன் வளை”

(முத்., 41 : 3-4)

“... மெய்ம்மலர்த்தார் மாற்ற
குழந்துபின் சென்றவென் னெஞ்சு”

(முத்., 61 : 3 - 4)

-(பாண்டிய நாட்டு மகளிர்)

“என்னெஞ்சு நாணு நலனு மிவையெல்லாம்
மன்னன் புனனாடன் வெளவினான்”

(முத்., 89 : 1 2)

-(சோழ நாட்டு மகளிர்)

“..... பூழியர்கோக் கோதைக்
கழலுமென் னெஞ்சங் கிடந்து”

(முத்., 120 : 3 - 4)

-(சேர நாட்டு மகளிர்)

என வரும் அடிகள் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன.

இப்பாடல்களின் தலைவியரே தலைவர் தம்மைக் காதலால்
எண்ணியெண்ணி எளியராகி ஏங்கி நிற்கின்றனர். இப்பாடல்களுக்
குரிய தலைவர்கள் அத்தலைவியரிடத்துக் காதல் கொண்டதாகக்
காட்டப்பெறவில்லை. ‘நறவேந்து கோதை நலங்கவர்ந்து நல்கா,
மறவேந்தன் வஞ்சியான் அல்லன்’ (முத்., 59 : 1 - 2) என வரும்
அடி எதிர்க்காதல் கொள்ளாத்தலைவரைக் குறிக்கின்றது. இவ்வாறு
காட்டுதற்குக் காரணம் பாராட்டிற்றுகுரிய இம்மண்ணாரும் வேந்தன்
காதல் வேட்கையால் எளியனாகவில்லை. என்பதை அறிவுறுத்தற்
பொருட்டேயாம்.

‘தலைவியர்’ தலைவர்தம் காதலுக்காக ஏங்கி நிற்கின்ற நிலை
களும், அதே தலைவியரின் காதலுக்காகத் தோழியர், செவிலியர்,

ஊரார் போன்றோர் இரங்கி நிற்கின்ற நிலைகளும் இக்கைக்கிளைப் பாடல்களில் காணப்படுகின்றன.¹⁴ இவ்வாறு தோழியர், செவிலியர், ஊரார் போன்றோர் தலைவியரின் கைக்கிளைக் காதலுக்குத் துணைநிற்றல் சங்க இலக்கியத்துள் காணப்படாத செய்தியாகும். தொல்காப்பியர் அகத்திணையியலில், 'சொல்லெதிர் பெறான் சொல்லி இன்புறல் கைக்கிளைக் குறிப்பு' என்பார்.¹⁵ இங்குக் காட்டப்படுகின்ற கைக்கிளைப் பாடல்கள் தலைவியர் சொல்லிச் சொல்லி இன்புற்றமையை உணர்த்துவனவல்ல; ஏக்கப் பாடல்களாகவே உள்ளன. காதற்குரிய தலைவர், அவரிடத்துக் காதல் விருப்புக் கொண்டோரை விரும்பி நின்ற நிலையும் சுட்டப்பெறவில்லை. எனவேதான் இப்பாடல்கள் எல்லாம் ஒரு பாலார் (பெண்பாற்) காதல் நிலை கூறும் கைக்கிளைப் பாடல்கள் எனக் கூறுதற்குரியனவாக உள்ளன.

'குதலைப் பருவத்தே கோழிக் கோமானை வதுவை பெறுகென்றாள் அன்னை' (முத்., 97:1-2) எனக் குழந்தைப் பருவத்தே தன் அன்னை கூறிய சொல்லினை நினைவுகூர்கின்றாள் ஒரு தலைவி. இதனால் குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே தலைவனைத் தலைவி நினைத்திருந்தாள், அத்தலைவனிடத்துக் காதல் கொண்டிருந்தாள் என்பது குறிப்பால் உணர்த்தப்படுகிறது. குழந்தைப் பருவத்திலிருந்து காமஞ்சான்ற பருவம் வரை அவள் தான் விரும்பிய தலைவனிடத்துக் காதல் கொண்டிருந்தமையைக் குறித்தலால் தலைவியின் கைக்கிளை நிகழ்கின்ற காலம் சிறிது என்பது பெறப்படவில்லை.

2.3.3.1. காதல் உணர்வுகள் உணர்த்தப்படும் நிலைகள்

முத்தொள்ளாயிரத்தில் காதல் உணர்வு, கனவு, நாணம் ஊடல், கூடல், தூது விடல், இற்செறிப்பு, வேண்டல், பிற காதல் உணர்வுகள் ஆகிய பல நிலைகளில் கூறப்பட்டுள்ளது. அவ்வுணர்வு நிலைகளும் அவற்றை வெளியிடும் பாடல்களின் எண்ணிக்கையும் கீழே கொடுக்கப்படுகின்றன:

கனவு நிலை	7	} 75 பாடல்கள். ¹⁶
நானுதல் நிலை	6	
கூடுதல் நிலை	4	
ஊடல் நிலை	2	
தூது நிலை	7	
இற்செறிப்பு நிலை	8	
வேண்டல் நிலை	8	
பிற உணர்வு நிலைகள்	33	}

இவற்றை ஐயனாரிதனார் கூறும் பெண்பாற்கூற்றுக் கைக்கிளையின் நிலைகளாகிய காண்டல், நயத்தல், உட்கோள், மெலிதல், மெலிவொடு வைகல், காண்டல் வலித்தல், பகல்முனிவுரைத்தல் இரவுநீடு பருவரல், கனவில் அரற்றல், நெஞ்சொடு மெலிதல் என்னும் பத்து நிலைகளுக்குள்ளும் காணலாம்.¹⁷

2.3.3.1.1. கனவு:

தலைவன், 'மால்யானைத் தன்னுடன்வந் தென்கண் புகுந் தானிரா' (முத்., 38:3-4) என்றும், 'தானை (ஆடை) கொண் டோடுவ தாயிற்றன்' (முத்., 91:1) என்றும் தலைவியரின் கனவு நிகழ்வினை ஆசிரியர் உணர்த்துதல் காணலாம். கனவின்பொழுது கலவியும் புலவியும் நடந்ததாகக் கூறப்பட்டுள்ளமையை,

“புலவி புறக்கொடுப்பன் புல்லிடினா ணிற்பன்
கலவி களிமயங்கிக் காணேன்”

(முத்., 95:1-2)

என வரும் பாடலடிகளால் அறியலாம்.

‘தென்னனாகிய பாண்டியன் என் கனவில் வந்து எனக்குக் காதலின்பம் தருபவன் போலத் தோன்றி மறைந்தான்; அதனைக் கனவென்று கருதாது என் கைகளால் பக்கத்தில் தடவிப்பார்த்தேன்; அவனைக் காணவில்லை; நான் தனிமையால் துன்புறுகின்றேன் என்கிறாள் ஒரு முத்தொள்ளாயிரத் தலைவி. இதனை,

“களியானைத் தென்னன் கனவின்வந் தென்னை
யளியா னனிப்பானே போன்றான் - நெளியாதே
செங்காந்தள் மென்விரலாற் சேக்கை தடவந்தேன்
என்காண்பே னென்னலால் யான்”

(முத்., 24)

என வரும் பாடலால் அறியலாம். கனவு நிலையில் தலைவியிடத்து நாணமும், ஊடலும், கூடலும் நிகழ்கின்றன.

யானுதல்

‘நானோடு டுன்பிறந்த நான்’ (முத்., 44:4) என்றும், ‘நாணாக்கால் பெண்மை நலனழியும்’ (முத்., 28:1) என்றும் சொல்லுகின்ற தலைவி, ‘கனவில் வருகின்ற என் தலைவனைக் கண்டு நாணாது அவனையே விழித்துப்பார்த்திருக்கும் எனது கண்கள் நனவில் அவன் உலா வருகின்றபொழுது அவனைக் காண நாணி விழிக்காது மூடிக்கொள்கின்றனவே; என் கண்களே எனக்குப் பகையாயினவே’ (முத்., 37) என்றெல்லாம் எண்ணிப் பார்க்கிறாள்.

பிறிதொரு முத்தொள்ளாயிரத் தலைவி, தலைவனாகிய சோழன் தன் வீதி வழியே உலா வருவதைக் கேள்வியுறுகிறாள் அவனைக் காண அவளது மனம் அவளை வீதிக்கு இழுத்துச் செல்கிறது. ஆனால் பெண்மையின் நாணம் அவளைத் தடுத்து நிறுத்துகிறது. மனமோ அவனை மீண்டும் மீண்டும் ‘தனக்குக் காட்டு’ என்கிறது. இந்நிலையில், ‘தான் இருதலைக் கொள்ளியின் உள்ளெறும்பு போல உழல்வதாகக்’ (முத்., 100:3-4) கூறுகிறாள் தலைவி.

ஊடல்

தலைவியிடத்து நிகழ்கின்ற ஊடல் நிகழ்வு,

“யானாடத் தானுணர்த்த யானுணரா விட்டதற்பின்
தானாட யானுணர்த்தத் தானுணரான்”

(முத்., 47:1-2)

என வரும் அடிகளில் கூறப்பட்டிருத்தல் காணலாம். மேலும் கனவினுள் தலைவனைக் கண்டு அவனோடு கூடவிருந்த தன்னை ஊடல் தோன்றிக் கூடலைத் தவிர்த்துவிட்டதாகத் தலைவி வருந்துகிறாள் (முத்., 99:1-3). இவையெல்லாம் நடந்தனவாகக் காட்டப்படுகின்றன; ஆனால் இவை கனவில் நிகழ்ந்தவை.

எனவேதான் இவை கைக்கிளைப் பாடல்கள் எனக் கொள்ளுதற்குரியனவாயின. இவ்வுடலும் கூடலும் நனவில் நடந்திருப்பின் இவை கைக்கிளைக் காதலைக் கடந்த ஐந்திணைக் காதலுக்குரியனவாகக் கொள்ளப்பட்டிருக்கும்.

கூடல்

தலைவன்பால் காதல் கொண்ட தலைவி, தலைவனைக் கூட நினைத்தாள்; நனவில் கூடாதாளாயினும் கனவிலேனும் கூடி மகிழ நினைத்தாள். கனவில் தலைவனைக் கண்டு கூட நினைத்தபொழுது ஊடல் தோன்றி அவளுடைய கூடலைத் தவிர்த்தது. இதனால் தலைவனைக் கூடப்பெறுதல் கூடுமோ என்னும் ஐயம் தலைவியின் உள்ளத்துள் எழுந்தது. எனவே அவள் கூடலிழைத்துப் பார்க்க எண்ணினாள். எனினும் கூடலிழைக்குங்கால் 'இழைக்கும் கோடுகள் கூடாது (இணையாது) போனால் என்னாவேன்' என எண்ணிப்பார்த்தவள், கூடலிழைக்க எண்ணிய தன் எண்ணத்தையும் கைவிட்டாள். இதனை,

“கூடற் பெறுமானைக் கூடலார் கோமானைக்
கூடப் பெறுவேனெல் கூடென்று -- கூடல்
இழைப்பாள்போற் காட்டி யிழையா திருக்கும்
பிழைப்பிற் பிழைபாக் கறிந்து”

(முத்., 31)

என வரும் பாடலால் அறியலாம்.

2.3.3.1.2. தூது

தன் காதலுக்காகத் தலைவி, நெஞ்சு, வாடை, நாரை முதலானவற்றையும், தோழியையும் தலைவனிடத்துத் தூது செல்லுமாறு விடுக்கின்றாள்.

நெஞ்சு	4	}	7 பாடல்கள். ¹⁸
வாடை	1		
நாரை	1		
தோழி	1		

பாண்டிய மன்னனிடத்துத் தன் நெஞ்சினைத் தூது விட்ட தலைவி தன் நெஞ்சு அவன்பால், 'சென்றதுகொல், போந்தது

கொல், செவ்வி பெறுந்துணையும் நேர்மருங்கில் கையூன்றி நின்றது கொல்' (முத்., 61 : 1 - 2) என்றெல்லாம் எண்ணிப்பார்த்துத் துயருறுகிறாள். மீண்டும் அத்தலைவி குளிர்வாடையை விளித்து, பொதிகைமலைக் கோமானாகிய பாண்டியனிடத்துக் கொண்ட காதல் அன்பினாலே கைவளையல்களை இழந்த என் நிலையைச் செங்கோல் தவறாத அப்பாண்டிய மன்னனுக்குச் சொல்லுக' (முத்., 41) என்கிறாள். மேலும் அவள் தன் தோழியை அழைத்து, 'தமிழ் நர் பெருமானாகிய பாண்டிய மன்னனது நினைவாலே கண்ணுறங்காது இருக்கும் என் நிலையைச் சொல்லுக' (முத்., 32 : 3 - 4) என்றும் கூறுகிறாள். பிறிதொரு தலைவி, 'காவிரி நீர்நாடனாகிய சோழனுக்குத் தானுற்ற காதல் நோயினைக் கூறிடுக' (முத்., 96 : 3 - 4) எனச் செங்கால் நாரையைத் தூது விடுக்கின்றாள். இவையெல்லாம் தலைவியரின் காதல் தனிமையின் புலம்பலைக் காட்டுதல் காணலாம்.

2.3.3.1.3. இற்செறிப்பு

வீட்டினுள்ளே அடைத்து வைக்கப்பெற்றுத் தன் தாயின் காவலுக்குள்ளே அடங்கியிருக்கின்ற தலைவியொருத்தி, 'தலைவனின் கொடி பாடி, தேர் பாடி, முடி பாடி, முத்தாரம் பாடேனோ' (முத்., 34 : 1 - 2) என ஏக்கமுற்று நிற்கிறாள். ஏங்கிநின்ற தலைவி, கதவின் பூட்டுத்துளை வழியாகத் தன் தலைவன் உலா வருவதைக் கண்டு, 'கதவு அடைக்கப்பட்டாலென்ன, என் நெஞ்சந்தான் தலைவனிடத்துச் சென்றுவிட்டதே; பறவையை விட்டு விட்டுக் கூட்டை மட்டும் காத்து நிற்கின்ற வேட்டுவன் போல என் நெஞ்சு தலைவன்பால் சென்றுவிட்டதை அறியாது என் உடலை மட்டும் இங்கு அடைத்து வைத்திருக்கிறாளே தாய்' (முத்., 35) எனத் தன் தாயின் செயலுக்காக இரங்குகிறாள்.

2.3.3.1.4. வேண்டுதல்

உலா வருகின்ற தலைவனைக் காண நினைத்தாள் தலைவி. எனவே உலா வருகின்ற தலைவனைத் தாங்கி வருகின்ற பிடியானையை ஊரகத்தே நடக்குங்கால் 'பைய நடக்க' (முத்., 21 : 3) என்றும், 'நான் காணுமாறு என் வீட்டுச் சாளரம் வழியாக நடக்க, (முத்., 50 : 4) என்றும் அத்தலைவி வேண்டினாள். ஆனால் வீதி

வழியே நடந்த அவ்யானை வேகமாக நடந்தது கண்டு, 'நின் பெண்மை ஐயப்படுவதுடைத்து' (முத்., 51 : 3 - 4) என்றும் பேசுகிறாள் அவள். தலைவனையே எப்பொழுதும் நினைத்திருக்கிற பிறிதொரு தலைவியைக் குளிர்வாடை வருத்துகிறது. தன்னை வருத்துகின்ற வாடையை நோக்கி, 'என் தலைவன் விரைவில் வந்து என்னோடு கூடுவானென வண்டு வந்து என்னிடம் சொல்லியது. எனவே வாடையே வருத்தாதே' (முத்., 103 : 3) எனப் பேசுகிறாள் அத்தலைவி.

2.3.3.1.5. பிற உணர்வுகள்

தென்னவனாகிய பாண்டியன் உலாவரக் கண்ட தலைவி தன் நெஞ்சத்தை அத்தலைவன்பால் போக்கினாள்; அதனால் இரவெல்லாம் அவள் தூக்கம் கொண்டாளில்லை. அலைஓலி எழுப்பும் கருங்கடலும் அவளது காதல் துயரத்தைப் பெருக்கிற்று. இப்படித் துயருறுகின்ற தலைவி, 'இக்கருங்கடற்கும் காவலனாக இருப்பவனும் அவன்தானே; இனி யாரிடத்துச் சென்று எனது காதல் துன்பத்தினை எடுத்துரைக்க முடியும்' (முத்., 55 : 3 - 4) என எண்ணிப்பார்க்கிறாள். இவ்வாறு எண்ணிப்பார்ப்பவள், 'என்கையில் அணிந்திருப்பதும் என் தலைவனாகிய பாண்டிய மன்னனின் கடலிலிருந்து எடுக்கப்பெற்ற சங்காலான வளையல்கள்தானே; என் கழுத்தில் நான் அணிந்திருப்பதும் அவனுடைய கடற்சங்கு ஈன்ற முத்துக்களால் ஆனதுதானே; என் மார்பில் பூசியிருப்பதும் அவனது பொதிகைமலைச் சந்தனந்தானே; இவ்வாறிருந்தும் என் தோள்கள் வாடுகின்றனவே' (முத்., 27) எனவும் நினைத்துப் பார்க்கின்றாள். இவ்வாறு நினைத்துப்பார்க்கும் தலைவி 'தலைவனைக் கண்ட கண்கள்தாமே வருத்தமுற வேண்டும்; அவ்வாறில்லாது தோள் மெலிதற்குக் காரணம் என்ன?' (முத்., 60 : 2 - 4) எனத் தனக்குள்ளே வினவிக்கொள்கிறாள்.

காதல் துன்பம் மிகுதியும் வருத்த, 'தலைவனாகிய பாண்டியனது கனவட்டம் என்னும் குதிரையின் கால்களால் எழுப்பப்பட்ட புழுதியில் விழுந்து புரண்டு புழுதி விளையாடுவேனோ? அல்லது புழுதியை அள்ளியெடுத்துத் தலையில் பூவாகச் சூடிக்கொள்வேனோ? அல்லது அதனைக் குழம்பாக்கி மலரின் தாள் கொண்டு

தொய்யில் எழுதுவேனோ? (முத்., 53) என்றெல்லாம் தலைவி புலம்புதல் காணலாம்.

2.3.3.2. கைக்கிளை நிகழ்வுகள்

முத்தொள்ளாயிரப் பெண்பாற் கைக்கிளைப் பாடல்களில் காட்சி, ஐயம், தெளிவு போன்ற கைக்கிளை நிகழ்வுகள்,

“அடிநோக்கின் ஆழ்கடல் வண்ணன் அவன்றன்
படிநோக்கிற் பைங்கொன்றைத் தாரான் — முடிநோக்கித்
தேர்வளவ னாகத் தெளிந்தேன்றன் சென்னியின் மேல்
ஆரங்கல் தோன்றியது கண்டு”

(முத்., 105)

“இந்திரன் என்னின் இரண்டேகண் ஏறார்ந்த
அந்தரத்தான் என்னிற் பிறையில்லை—அந்தரத்துக்
கோழியான் என்னின் முகன்ஒன்றே கோதையை
ஆழியான் என்றுணரற் பாற்று”

(முத்., 130)

என வரும் பாடல்களின் வாயிலாகக் கூறப்பெற்றிருத்தலை அறியலாம். காட்சி, ஐயம், தெளிவு போன்ற நிகழ்வுகள் ஆண்பாற் கைக்கிளைக்கு உரியனபோல் இலக்கண நூல்கள் கூறுகின்றன¹⁵. ஆனால் இவை முத்தொள்ளாயிரக் கைக்கிளைத் தலைவியரிடத்து நிகழ்வனவாகக் காணப்படுதல் ஒரு புதிய நெறியாக உள்ளது.

2.3.3.3. காதல் உணர்வின் வளர்ச்சிநிலை

முத்தொள்ளாயிரத்தில் மூன்று பகுதிகளாகப் (பாண்டியன் கைக்கிளை, சோழன்-கைக்கிளை, சேரன்-கைக்கிளை) பிரித்துக் கூறப்படுகின்ற கைக்கிளைப் பாடல்களில் (முத்., 24-61; 25-107; 117-130) வளர்ச்சிநிலை காணப்படுகின்றது; உளப்பாங்கும் வேறுபடுத்திக் காட்டப்படுகின்றது. உணர்ச்சிகளால் ஏற்படுகின்ற கதவடைப்புப்போன்ற இச்செறிப்பினை முன்பகுதியில் (பாண்டியன் கைக்கிளை) காணலாம். ‘கதவடைப்பால் உயிருக்கே உளதாகும் துயருண்டு’ என்ற எண்ணத்தில், ‘திறந்திடுமின் தீயவை பிற்காண்

டும் மாதர் இறந்துபடிற் பெரிதாம் ஏதம்' (முத்., 85:1-2) எனச் செவிலியர், தத்தம் உள்ளத்தைத் தலைவனிடத்து உலாவிட்டாரைச் சிறிது உலா விட்டு உள்ளடக்கும் தன்மையில் கூறுவதாக இரண்டாம் பகுதி (சோழன்-கைக்கிளை) அமைகிறது. 'தாயர் அடைப்ப மகளிர் திறந்திட்ட' (முத்., 117:1) செய்தி மூன்றாம் பகுதியில் (சேரன்-கைக்கிளை) கூறப்படுகின்றது.

தலைவியரது பெரும்பணைத் தோள் கொண்ட பசப்பு மூன்று பகுதிகளிலும் மூன்று நிறங்களோடு ஒப்பிடப்பட்டுள்ளது. முதற் பகுதியில் 'கொய்ந்தளிர் அன்ன நிறம்' (முத்., 36:4) என மாந்தளிர்க்கும், இரண்டாம் பகுதியில் 'நலந்தொலைந்து பீர் மேற்கொளலுற்ற பேதையர்' (முத்., 98:2-3) என்றதனால் பீர்க்கும் பூவிற்கும், மூன்றாம் பகுதியில் 'பொன்னூறி யன்ன பசப்பு' (முத்., 119:4) எனப் பொன்னின் நிறத்திற்கும் ஒப்புமை செய்யப் பட்டிருத்தல் காணலாம். இதனால் மூன்று பகுதிகளிலும் கூறப்படுகின்ற தலைவியரின் வேறுபாடு உணர்த்தப்படுகிறது எனத் துணியலாம்.

தலைவன் உலா வருகின்றபொழுது தலைவி தலைவனைக் கண்டு காதல் கொள்ளும் நிலையும் முத்தொள்ளாயிரத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. அதற்கேற்ப தலைவர்கள் பிடி, களிறு, குதிரை முதலானவற்றில் அமர்ந்து உலா வந்த செய்தி பத்துப் பாடல்களில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

பிடி	3	}	யானை	4	}	10 பாடல் ²⁰
களிறு	1					
குதிரை			4			
பொது			2			

தலைவி தலைவன்பால் தூது விடுத்த செய்தி முன்னர்க் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. (2.3.3.1.2). எனவே பிற்காலத்தில் தோன்றி வளர்ந்த உலா, தூது போன்ற சிற்றிலக்கியங்களின் கூறுகள் முத்தொள்ளாயிரத்தும் காணப்படுகின்றன எனலாம்.

முடிவுரை

முத்தொள்ளாயிரத்தில் காணப்படுகின்ற எழுபதைந்து கைக்

கிளைப் பாடல்களும் பெண்பாற் கூற்று என்னும் துறை நிலையில் அமைந்தனவாகும். இவை தன்னுள் கிளந்தும், வெளிப்பட மொழிந்தும், இனப்பெயர் சுட்டியும் வந்த பாடாண் திணையில் அமைந்த பாடல்கள். இப்பெண்பாற் கைக்கிளைக்குரிய தலைவியர் சேர, சோழ, பாண்டிய நாட்டிற்குரியவர்கள். இவர்களின் காதலுக்குக் காரணமான தலைவர் சேர, சோழ, பாண்டிய மன்னர்களே. இவர்கள் தம் காதலைச் சொல்லிச் சொல்லி ஏக்கற்று நிற்கும் நிலையில் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

தலைவியர் குழந்தைப் பருவத்திலிருந்து அவர்தம் தலைவர் மீது காதல் கொண்டிருந்த செய்தியும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. தலைவியர் தம் காதல் விருப்பு, கனவு நிலையில் நாணம் கொள்ளுவதாகவும், தலைவனோடு ஊடுவதாகவும் கூடுவதாகவும் நினைத்துப் பார்க்கின்ற நிலையிலும் நெஞ்சு, நாரை, வாடை முதலியனவற்றையும், தோழியையும் தூது விடுக்கும் நிலையிலும், தாயரின் இற்செறிப்பு நிலையிலும், வாடை, பிடி முதலானவற்றைத் தம் காதலுக்குத் துணை நிற்குமாறு வேண்டும் நிலையிலும் வெளிப்படுகின்றது.

இப்பாடல்களில் தலைவியரின் காதலுக்காகத் தோழி, செவிலி, ஊரார் போன்றோரும் பரிந்து பேசுகின்ற நிலையினையும் காண முடிகின்றது. ஆண்பாற் கைக்கிளைக்குரியவனாகச் சொல்லப்படுகின்ற காட்சி, ஐயம், தெளிவு போன்றன முத்தொள்ளாயிரப் பெண்பாற் கைக்கிளைப் பாடல்களில் காணப்படுதல் புதிய செய்தியாக உள்ளது.

முத்தொள்ளாயிரத்தில் பாண்டியன்-கைக்கிளை, சோழன் கைக்கிளை, சேரன்-கைக்கிளை என மூன்று பகுதிகளாகப் பிரித்துக் கூறப்படுகின்ற கைக்கிளைப் பாடல்களில் வளர்ச்சி நிலை காணப்படுகின்றது. இம்மூன்று பகுதிகளில் வருகின்ற தலைவியரின் வேறுபாடும் உணர்த்தப்படுகின்றது.

குறிப்புக்கள்

1. மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் செந்தமிழ் வெளியீடாக வந்த ரா. இராகவையங்காரின் முத்தொள்ளாயிரப் பதிப்பு நூலில் நூற்றியெட்டுப் பாடல்கள் மட்டுமே காணப்படுகின்றன. இப் பதிப்பில் காணப்படும் பாடல்கள் தென்னிந்தியச் சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழக வெளியீட்டுப் பதிப்பில் காணப்படுவதைப்போலப் பாண்டியன் பற்றிய பாடல்கள், சோழன் பற்றிய பாடல்கள், சேரன் பற்றிய பாடல்கள் எனப் பகுக்கப்படவில்லை. ஆனால் அவை கடவுள் வாழ்த்து, நாடு, நகர், பகைப்புலம் பழித்தல், திறை, எயில் கோடல், குதிரை மறம், யானை மறம், களம், வென்றி, புகழ், கைக்கிளை எனப் பகுக்கப்பெற்றுப் பதிப்பிக்கப்பெற்றுள்ளன. இந்நூற்றியெட்டுப் பாடல்களில் அறுபத்தைந்து பாடல்கள் கைக்கிளைப் பாடல்களாகக் காணப்படுகின்றன. இப்பாடல்களில் பாண்டிய மன்னனைத் தலைவனாகக் கொண்டிருக்கும். காதற் பாடல்கள் முப்பத்தைந்து, சோழ மன்னனைத் தலைவனாகக் கொண்டிருக்கும் காதற் பாடல்கள் பதினெட்டு; சேர மன்னனைத் தலைவனாகக் கொண்டிருக்கும் காதற் பாடல்கள் பன்னிரண்டு. நா. சேதுரகுநாதன் உரைவிளக்கம் எழுதியுள்ள கழக வெளியீட்டுப் பதிப்பு நூலில் நூற்றிமுப்பது பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. இப்பதிப்பில் பாண்டியன் பற்றிய பாடல்கள், சோழன் பற்றிய பாடல்கள், சேரன் பற்றிய பாடல்கள் தனித் தனியாகப் பகுக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு பகுதியும், நாடு, நகர், பகைப்புலம் பழித்தல், திறை, எயில் கோடல், குதிரை மறம், யானை மறம், களம், வென்றி, புகழ், கைக்கிளை எனவும் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. இப்பாடல்களில் எழுபத்தைந்து பாடல்கள் கைக்கிளைப் பாடல்களாகக் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் பாண்டிய மன்னனைத் தலைவனாகக் கொண்டிருக்கும் பாடல்கள் முப்பத்தெட்டு (முத்., 24 - 61); சோழ மன்னனைத் தலைவனாகக் கொண்டிருக்கும் பாடல்கள் இருப்பத்திமூன்று (முத்., 84-107); சேர மன்னனைத் தலைவனாகக் கொண்டிருக்கும் பாடல்கள் பதினான்கு (முத்., 117-130).

முத்தொள்ளாயிரப் பாடல்களைப் பாடிய ஆசிரியர் யார் என்பது அறியப் பெறவில்லை.

2. தொல்காப்பியர் அகத்திணையியலில் கைக்கிளைப் பொருள் பற்றிக் கூறுகிறார் (தொல். பொருள். ,53) . இங்குக் கூறப்படும் கைக்கிளைப் பொருள் ஆண்பாலாரிடத்து நிகழ்வதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

3. பு.வெ.மாலை, 14,15.

தொல்காப்பியர், கைக்கிளை, குறிஞ்சி, முல்லை, பாலை, மருதம், நெய்தல், பெருந்திணை, ஆகிய ஏழு திணைகளாகவும் வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை, காஞ்சி, பாடாண் ஆகிய ஏழு திணைகளைப் புறத்திணைகளாகவும் கூறுகின்றார். தொல்காப்பியர் அகத்திணைகளாகக் கூறுகின்ற கைக்கிளை, பெருந்திணைகளையும், ஏழு புறத்திணைகளையும், கரந்தை, நொச்சி, பொதுவியல் ஆகியவற்றையும் சேர்த்துப் புறத்திணைகள் பன்னிரண்டு எனப் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை ஆசிரியர் கூறுகின்றார். இவர் கைக்கிளையினை ஆண்பாற் கூற்றுக் கைக்கிளை எனவும் பெண்பாற் கூற்றுக் கைக்கிளை எனவும் பிரித்திருக்கின்றார். இவ்விருவகைக் கூற்றுக் கைக்கிளைகளுக்கும் இவ்வாசிரியர் விளக்கம் தரவில்லை.

4. பு. வெ. மாலை, 9:45.

“தண்டாக் காதல் தளரியல் தலைவன்
வண்தார் விரும்பிய வகை யுரைத்தன்று”

5. பாண்டியன் - தென்னன், வழுதி, மாறன் (முத்.,24,29,36;25;28;27,39)

சோழன் - கிள்ளி, வளவன் (முத்., 91, 100,107;8695)

சேரன்-பூழியர்கோ, தேர்க்கோதை (முத்.,120;117,119).

6. பாண்டியன் - மதுரை, கொற்கை (முத்.,26,58;40,55) .

சோழன் - காஞ்சி, புகார், காவிரி நீர்நாடு (முத்.,89;90;96).

சேரன் - வஞ்சி,மாந்தை,குடநாடு (முத்.,125,128,122;118).

7. முத்., 36, 41, 55, 56.

8. தொல். பொருள்., 57,

9. தொல், பொருள்., 87; பு. வெ. மாலை, 9:45.

திணை - பாடாண் ; துறை - கைக்கிளை ; வகை-பெண்பாற்
கூற்றுவகை.

10. முத்., கைக்கிளைப் பாடல்கள்:

பாண்டியன் பற்றியன 38 பாடல்கள்

சோழன் பற்றியன 23 பாடல்கள்

சேரன் பற்றியன 14 பாடல்கள்

11. முத்., 31, 46, 59, 118, 125, 126.

12. “பன்மாடக் கூடல் மதுரை நெடுந்தெருவில்

என்னோடு நின்றார் இருவர் அவருள்ளும்

பொன்னோடை நன்றென்றாள் நல்லளே பொன்னோடைக்

கியானை நன் நென்றாரும் அந்நிலையள் யானை

எருத்தத் திருந்த இலங்கிலைவேல் தென்னன்

திருத்தார்நன் நென்றேன் தியேன்”

(முத்., 58)

13. நச். (உ.ஆ.) தொல். பொருள்., பக். 115 - 117.

14. முத்., 31, 46, 59, 118, 125, 126; 98; 54, 85, 87, 107, 117.

15. தொல். பொருள்., 53.

16. கனவு நிலை-24, 38, 39, 90, 91, 95, 122.

தூது நிலை- 32, 40, 41, 42, 61, 66, 124.

இற்செறிப்பு நிலை - 33, 34, 35, 49, 94, 117, 121, 127.

நாணுதல் நிலை - 28, 37, 44, 54, 100, 101.

ஊடல் நிலை - 47, 99.

கூடல் நிலை - 31, 56, 57, 58.

வேண்டுதல் நிலை - 50, 51, 52, 86, 102, 103, 120, 128.

பிற உணர்வு நிலைகள் - 25, 26, 27, 29, 30, 36, 43, 45, 46.

48, 53, 55, 59, 60, 85, 87, 88, 89, 92, 93, 97, 98, 104

105, 106, 107, 118, 119, 123, 125, 126, 129, 130.

17. பு. வெ. மாலை, 15.

காண்டல் - 25, 105, 106.

நயத்தல் - 26, 28, 29, 37, 44, 53, 97.

உட்கோள்-31, 56, 57, 58, 94, 96.

மெலிதல் - 27, 122.

மெலிவோடு வைகல் - 30, 33, 34, 35, 36, 46, 60, 88, 89, 92, 95, 93, 100, 104, 119, 120.

காண்டல் வலித்தல் - 40, 41, 42, 48, 49, 50, 51, 52, 61, 86, 93, 101, 102, 103, 117, 123, 124, 127, 128.

பகல்முனிவுரைத்தல் - 43.

இரவுநீடு பருவரல் - 24, 32, 39, 45, 47, 55, 90, 91 95, 99.

கனவில் அரற்றல்-38.

நெஞ்சோடு மெலிதல் - 121.

18. முத். 40, 42, 61, 124; 41; 32; 96.

19. தொல். பொருள்., 91 - 93; 119-121

20. முத்., 50, 51, 86, 58, 52, 87, 10, 88, 117.

2.4. பக்தி இலக்கியங்கள்

2.4.0. உரையாசிரியர்களாகிய இளம்பூரணரும் நச்சினார்க்கினியரும்,

“காமப் பகுதி கடவுளும் வரையார்
ஏனோர் பாங்கினும் என்மனார் புலவர்”¹

என்னும் தொல்காப்பிய நூற்பாவிற்கு, ‘கடவுள் மாட்டுக் கடவுட் பெண்டிர் நயப்பனவும்’, ‘அவர் மாட்டு மானிடப் பெண்டிர் நயப்பனவும்’ பாடப்பெறும்’ என உரை எழுதுகின்றனர்.² இவ்வுரையாசிரியர்கள் கூறுகின்ற ‘கடவுள் மாட்டு மானிடப் பெண்டிர் நயந்த நிலையினை விளக்குவனவாகத் திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர் போன்ற சைவசமயக் குரவர்களின் சில பாடல்களும்,³ நம்மாழ்வார், திருமங்கையாழ்வார், ஆண்டாள், குலசேகராழ்வார் போன்ற ஆழ்வார்களின் பல பாடல்களும்⁴ காணப்படுகின்றன. இத்தகைய பாடல்கள் நாயக-நாயகி பாவனையில் (Bridal mysticism) பாடப்பெற்றவனாக விளங்குகின்றன. சங்க அகப்பாடல்களைப் பெரிதும் தழுவிப் பாடப்பெற்றுள்ள திருவாசகப் பாடல்கள் நீங்கலாக உள்ள பிற பாடல்கள் அடியார்களின் ஒரு தலைக் காதலினைக் கூறுவனவாக உள்ளன.

2.4.1. நாயக-நாயகி பாவம்

சைவ சமய அடியார்களும், வைணவ சமய ஆழ்வார்களும் இறைவனைத் தலைவனாகவும் தம்மை அவ்விறைவன்மீது காதல்கொள்ளுகின்ற தலைவியராகவும் ஆக்கிக்கொண்டு பக்திப் பாடல்களைப் பாடியிருக்கின்றனர்.⁵ ‘அன்பினால் இறைவனை அடையத் துடிக்கும் ஆன்மா, தன்னைப் பெண்ணாகப் பாவித்து, இறைவனைத் தன் தலைவனாகப் பாவித்து அன்பு செலுத்துகிறது. இதையே நாயக நாயகி பாவமாகக் கூறுவது என்றும், ‘அடியவர்களின் வாழ்க்கையிலுள்ள பாவனை தெய்வீக சாதனையின் தோற்றங்கள் என்றும் ப. அருணாசலம் கூறுகின்றார்.⁶ இந்த நாயகி-நாயகி பாவத்தால் இறைவனைப் ‘பத்தி’ அடியார்கள் வழி வழியாகப் பாடிவந்துள்ளார்கள். இதனை, ‘நமது பாகவதத்தில் கோபிகைகளின் உபாக்கியானங்கள் எல்லாம் நாயக-

நாயகி பாவத்தைத் தழுவி எழுதப்பட்டனவே' என்றும், 'மகா பத்திமதியான மீராபாய் உலகில் உள்ள ஜீவகோடிகள் அனைத்தும் ஸ்திரி பிராயம் என்றும் பகவான் ஒருவனே புருஷன் என்றும் பாவித்துப் பக்தி செய்திருக்கிறார்' என்றும், 'பரமஹம்ஸ ஸ்ரீராம கிருஷ்ணத் தேவரும் தம்முடைய அனுபவங்களுள் நாயகி அனுபவத்தையும் அனுபவிக்க எண்ணி சேலை தரித்துக்கொண்டு இராதை என்கிற பாவத்தால் கண்ணனை வழிபட்டார் என்று சொல்லப்படுகிறது' என்றும் வ.வே.சு. ஐயர் எழுதுவதிலிருந்து' அறியலாம்.

2.4.2. பக்திக் காதல்

பக்திப் பாடல்களைப் பாடிய அடியவர்கள் எல்லாரும் இறையருளைப் பெற்றவர்கள்; இறையோடு கலந்தவர்கள் எனக் கொள்ளலாம். அவர்களில் பலர் பக்தி அனுபவத்தைக் காதலனுபவமாகப் பாடியிருக்கிறார்கள்; பக்தியைக் காதலாக உருவகித்திருக்கிறார்கள். இறைவனுடைய காதலைப் பெறுதல் என்பது இறையருளைப் பெறுதல் என்பதுதான். இறையோடு இரண்டறக் கலந்த நிலையிலே அவர்களுடைய பத்தி அனுபவம் என்னும் காதல் அனுபவத்தை அன்பினைந்திணைக் காதல் தன்மைத்ததாகக் கொள்ளலாம். பக்தி அடியார்கள் எல்லாரும் தொடக்க நிலையிலேயே இறையருளைப் பெற்றார்களா என்பது ஆய்விற் குரியது. தொடக்க நிலையில் அவர்கள் இறையருளைப் பெற்றவர்கள் என்றாலுங்கூட அவர்களுடைய பாடல்களை அகச்சான்றாக வைத்துப் பார்க்கின்ற பொழுது இறையருளைப் பெற்றதாக அவர்கள் பாடவில்லை. அவர்களின் பாடற்பகுதியின் இறுதி நிலையில் இறையருள் கிட்டியதாகப் பாடியிருக்கின்றனர்.⁸ இறைவன்மீது காதல் கொண்ட அடியார்கள் எல்லாரும் அவன் அவர்களிடத்து வந்து சேராமையால் துன்புற்று இருக்கின்ற நிலையையே பெரிதும் பாடியிருக்கின்றனர். இந்நிலையில் அவர்களின் காதல் புலம்பல் ஒருதலைக் காதல் (கைக்கிளை) புலம்பலாகக் கொள்ளுதற்குரியதாக உள்ளது. இவ்வொருதலைக் காதல் பிற்பகுதியில் இறையோடு கலந்த நிலையில் பாடப்பெறுகின்ற பொழுது ஒன்றிய காதலாக மாறுகின்றது. தொடக்கத்தில் கைக்கிளை நிலையில் இருந்த அவர்களின் காதல் முடிவு நிலையில் அன்புடைக் காத்

லாக மாறுகின்றது. இந்த நிலையில்தான் தேவாரம், நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம் போன்ற பக்தி இலக்கியங்களில் அமைந்துள்ள காதற் பாடல்களைப் பார்க்க முடிகின்றது. இவ்வகப்பொருள் பாடல்களில் தலைவனின் சிறப்பே பெரிதும் பேசப்படுகின்றது. இதனால் பக்தி இலக்கியத்தில் காணப்படும் கைக்கிளையினைப் பெயர் சுட்டி வந்த அகத்துறைகளைத் தழுவிய பாடாண் திணைக் கைக்கிளை எனலாம்.

பக்தி இலக்கியங்களில் அமைந்துள்ள அகப்பொருள் பாடல்களில் பாடியோர் (தலைவியர்) பெயர் சுட்டப்படாதிருந்தாலுங் கூடப் பாட்டிற்குரியோர் (தலைவர்) பெயர் சுட்டப்படுகின்றது. நாயன்மார்கள் சிவபெருமானைத் தங்களுடைய காதல் தலைவனாகக் கூறுகின்றனர். ஆழ்வார்கள் திருமாலைத் தங்களுடைய காதல் தலைவனாகக் கூறுகின்றனர். 'இறைவன் ஒருவனாகவும் நிரந்தரமாகவும் இருப்பதாலும் அவனுடைய காதலைப் பெற விரும்பும் உயிர்கள் பலவாக இருப்பதாலும் பக்திக் காதற் பாடல்களில் இறைவனுடைய பெயர் மட்டும் சுட்டப்படுகின்றது' என கு. தாமோதரன் கூறுகின்றார்.⁹

2.4.2.1. நாயன்மார்கள் பாடல்கள்

திருஞானசம்பந்தர் தேவாரத்தில் பதினான்கு பதிகங்களும், திருநாவுக்கரசர் தேவாரத்தில் பத்துப் பதிகங்களும், சுந்தரர் தேவாரத்தில் இரண்டு பதிகங்களும் அகப்பொருள் பதிகங்களாக அமைந்துள்ளன.¹⁰ இப்பதிகங்களில் பாடப்பெற்றுள்ள பாடல்கள் தலைவனின் காதலைப் பெறாத தலைவியரின் இரங்கல் நிலையினைப் பெரிதும் கூறுவனறாக உள்ளன.

சம்பந்தர் தேவாரத்தில் அமைந்துள்ள முதல் அகப்பொருள் பதிகம்¹¹ 'தலைவன் தன் உள்ளத்தை கவர்ந்து சென்றான்' எனத் தலைவி கூறும் நிலையில் அமைந்துள்ளது. இப்பதிகத்தில் தலைவனாகிய இறைவனை 'என் உள்ளங்கவர் கள்வன்'¹² என்றே ஞானசம்பந்தர் பாடுகின்றார். தலைவி, தனக்குத் தந்த காதல் மயக்கத்தைப் போக்காதிருக்கும் நிலையினைக் கூறுவதாக, 'கனமலர்க் கொன்றை அலங்கல் இலங்கக் கனல்தரு தூமதிக் . கண்ணி புனமலர் மாலையணிந்து அழகாய புனிதர் கொலாம் இவரென்ன

வனமலி வண் பொழில் சூல்தரு பாச்சி லாச்சிரா மத்துறைகின்ற
மனமலி மைந்தரோ மங்கையை வாடமயல் செய்வதோ இவர்
மாண்பே''¹³

என வரும் சம்பந்தர் பாடல் அமைந்துள்ளது. தலைவி, தன்
அழகினைத் தலைவன் கவர்ந்தமையை,

“எண்ணார் வந்தென் எழில் கொண்டார்”

“எவ்வம் செய்தென் எழில் கொண்டார்”

“வந்தென் நன்னலம் வெளவினார்”

என வரும் பாடலடிகளின்¹⁴ வாயிலாகக் கூறுகின்றாள். தலைவன்
மீது காதல் கொண்ட தலைவி வண்டு, வாரணம், குருகு, அன்
னம், கிளி, பூவை போன்ற உயிரினங்களை அவன்பால் தூது
விடுக்கும் நிலையில் திருத்தோணிபுரம் பதிகம்¹⁵ ஒன்று சம்பந்தர்
தேவாரத்தில் காணப்படுகின்றது.

திருநாவுக்கரசர் திருப்பழனத்துத் தலைவனாகிய சிவபெரு
மானிடத்துக் காதல் கொண்டு தாம் வருந்துகின்ற நிலையினை
நாரையிடத்தும், குயிலிடத்தும் சொல்லிப் புலம்புதலை,

“இணையார மார்பினென் னெழினலமுண் டிகழ்வானோ”

“பொன்மாலை மார்பினென் புதுநலமுண் டிகழ்வானோ”

என வரும் பாடலடிகளினால்¹⁶ அறியலாம்.

‘இறைவனாகிய தலைவனே தனக்குற்ற துணையாக
எண்ணி, அவனுடைய பெயரையும் ஊரையும் சொல்லிச் சொல்லி,
அவன் தாளே தஞ்சமெனக் கிடக்கிறாள் தலைவி’ எனத் தாய்
கூறுகின்ற நிலையிலும் நாவுக்கரசர் பாடியிருக்கிறார். இதனை,

“முன்ன மவனுடைய நாமம் கேட்டாள்

மூர்த்தி யவனிக்கும் வண்ணம் கேட்டாள்

பின்னை யவனுடைய ஆரூர் கேட்டாள்

பேர்த்து மவனுக்கே பிச்சி யானாள்

அன்னையையும் அத்தனையும் அன்றே நீத்தாள்

அகன்றாள் அகலிடத்தார் ஆசா ரத்தை

தன்னை மறந்தாள் தன்நாமம் கெட்டாள்

தலைப்பட்டாள் நங்கை தலைவன் தாளே”¹⁷

என வரும் பாடலால் அறியலாம்.

‘மங்கை காணக் தொடார் மண மாலையைக்
கங்கை காணக் கொடார் முடிச் கண்ணியை’¹⁸

என வரும் பாடலடிகள் தலைவியின் காதலுக்குத் தலைவன் இரங்காத நிலையினைக் கூறுகின்றன. இதனால் தலைவியின் காதல் கைக்கிளையாக விளங்குதலைத் தெளியலாம்.

தன் காதலுக்குரிய தலைவன் வந்து தனக்குக் காதலின்பம் தராத நிலையில் தலைவி கிள்ளைகளையும், பூவைகளையும், அன்னப் பெடைகளையும், குயில்களையும், வண்டுகளையும் விளித்து,

“அறக்க னெனத்தகு மடிகளா ரூரரை
மறக்கில் லாமையும் வளைகள் நில்லாமையும்
உறக்கமில் லாமையும் உணர்த்தவல் லீர்களே”

“ஆடுமம் பொற்கழ லடிகளா ரூரரைப்
பாடுமா றும்பணிந் தேத்துமா றுங்கூடி
ஊடுமா றும்மிவை யுணர்த்தவல் லீர்களே”

எனப் பாடுவதாக வரும் பாடலடிகளைச்¹⁹ சுந்தரர் தேவாரத்தில் காணலாம்.

தேவாரத்தில் காணப்படுகின்ற அகப்பொருள் பாடல்கள் தலைவனை நினைந்து தனிமையில் இருந்து புலம்பும் தலைவியரின் நிலையினைக் கூறுவனவாக உள்ளன என்பதை இது காரும் காட்டிய சான்றுகளின் வாயிலாகத் தெளியலாம்.

2.4.2.2. ஆழ்வார்கள் பாடல்கள்

‘நம்மாழ்வார் பாடிய ‘திருவிருத்தம்’ முழுவதும், ‘திருவாய் மொழியில் இருபத்தேழு அதிகங்களும் அகத்துறைப் பாசுரங்களாக அமைந்துள்ளன’²⁰ என்றும், ‘திருமங்கையாழ்வாரின் ‘பெரிய திருமடல்’, ‘சிறிய திருமடல்’ என்னும் பிரபந்தங்களும் ‘பெரிய திருமொழி’யில் பிற்பகுதியும் காதல் உணர்வில் நின்று பாடப்பட்டவை’²¹ என்றும், ‘நாச்சியார் திருமொழி’யில் உள்ள

நூற்று நாற்பத்து மூன்று பாசுரங்களிலும் கண்ணன்மாட்டு ஆண்டாள் காட்டும் காதற் பெருக்கு புலனாவதை அறியலாம்²² என்றும் அறிஞர் கூறுவர்.

2.4.2.2.1. திருவிருத்தம்

திருவிருத்தத்தில் அமைந்துள்ள நூறு பாடல்களும் அகத்துறை அமையப் பாடப்பெற்றவையாக உள்ளன. 'அகத்துறை இலக்கிய மரபில் அகத்திணை மொழியில் வெளிப்படுத்தப்படும் பிரேம பக்தியினையே இப்பிரபந்தம் பாடுகிறதெனல் வேண்டும்'²³ என்பர் அறிஞர்.

திருமாலிடம் தன் நெஞ்சம் சென்ற செய்தியினைத் திருவிருத்தத்தின் மூன்றாவது பாடலில், 'அப்புள்ளின்பின் போன தனிநெஞ்சமே'²⁴ எனப் பாடுகின்றார் நம்மாழ்வார். தன்னை மையல் கொள்ளும்படிச் செய்த கண்ணனாகிய தலைவன் தன் மேனியில் பசலை ஊரும்படி செய்துவிட்டுச் சென்றுவிட்டான் என இவ்வாழ்வார் பாடுவதனை,

‘‘பேர்கின்றது மணிமாமை பிறங்கியள்ளல் பயலை
ஊர்கின்றது கங்குலாழிகளே இதெல்லா மினவே
ஈர்க்கின்ற சக்கரத்தெம்பெருமான் கண்ணன் தண்ணந்துழாய்
சார்கின்ற நன்னெஞ்சினார் தந்துபோன தனிவளமே’’²⁵

என்னும் பாடலின் வாயிலாக அறியலாம்.

2.4.2.2.2. திருவாய்மொழி

நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழியில் பாடியிருக்கின்ற அகத்துறையில் அமைந்துள்ள பாடல்களைத் தாய்—பாசுரம், தோழி—பாசுரம், மகள்—பாசுரம் எனப் பாகுபாடு செய்யலாம் என்பார் ப. அருணாசலம்.²⁶ திருவாய்மொழியின் முதற்பத்தில் அமைந்துள்ள நான்காம் திருவாய்மொழியில் உள்ள பாடல்கள் எல்லாம் திருமாலின்மீது காதல் கொண்ட தலைவி, புள்ளினங்களையும் வாடைக் காற்றினையும் அவன்பால் தூது விடுக்கின்ற நிலையில் பாடப்பெற்றுள்ளன.

“விதியினால் பெடைமணக்கும் மென்னடைய வன்னங்காள்
மதியினால் குறள்மாணாய் உலகிரந்த கள்வர்க்கு
மதியிலேன் வல்வினையே மாளாதோவென்று ஒருத்தி
மதியெல்லா முள்கலங்கி மயங்குமா லென்னீரே”²⁷

என வரும் தூதுப் பாடல் தலைவன்மீது காதல் கொண்ட தலைவி
பெரிதும் வருந்தி நிற்கின்றமையைக் கூறுகின்றது.

நம்மாழ்வாராகிய தலைவி,

“நோயும் பயலைமையும் மீதூர வெம்மேபோல்
நீயும் திருமாலால் நெஞ்சங் கோட்பட்டாயே”

“ஆட்பட்ட வெம்மேபோல் நீயு மரவணையான்
தாட்பட்ட தண்டுழாய்க் காமம் காமுற்றாயே”

“தீமுற்றத் தென்னிலங்கை ஊட்டினான் தாள்நயந்த
யாமுற்ற துற்றாயோ வாழி கனைகடலே”

என வரும் பாடலடிகளின்²⁸ வாயிலாகத் தானுற்ற காதலையும்
அதனால் உண்டாய ஆற்றாமையையும் நாரையிடத்தும் அன்றி
லிடத்தும் கடலிடத்தும் சொல்லி நிற்கிறாள். இவையெல்லாம்
ஒருதலைக் காதலுற்ற தலைவியின் காதல் பேச்சுக்களாக உள்
ளன.

2.4.2.2.3. பெரிய திருமொழி

திருமாலாகிய தலைவலிடத்துக் காதல் கொண்டு, வண்டு,
குருகு, குயில், முதலானவற்றை அவன்பால் தூது விடுக்கும் நிலை
யில் இறைக் காதலைத் திருமங்கையாழ்வாரும் பெரிய திருமொழி
யில் பாடியிருக்கிறார்.²⁹

“ஏவரிவெஞ் சிலையானுக்கு என்னிலைமை யுரையே”

“பணியறியேன் நீசென்றுஎன் பயலைநோ யுரையாயே”

என்பன³⁰ அவர் தூது விடுக்கும் காதற் செய்திகள். பெரிய திரு
மொழியின் மூன்றாவது பத்தில் ஏழாந் திருமொழியாக அமைந்
திருக்கின்ற பாடல்கள், மகள் கொண்ட காதலுக்குத் தாய் இரங்கிப்
பாடுகின்ற நிலையில் பாடப்பெற்றுள்ளன. தாயாக நின்று
பாடுகின்ற ஆழ்வாரே காதலுக்குரிய தலைவியாகவும் இருக்கி

றார். இதனால் தாயின் புலம்பலைத் தலைவனின் காதலினைப் பெறமுடியாத தலைவியின் புலம்பலாகக் கொள்ளலாம். இக்காதற் பாடலில் தலைவன் தலைவியின் காதலுக்கு இயையாத நிலையே கூறப்படுகின்றது. இந்நிலையில் தலைவியின் காதல் கைக்கிளையாகவே இருக்கிறதெனலாம். தன் காதல் கைகூடப் பெறாத இத்தலைவி தான் மடலேறப் போவதாகப் பாடுகிறார்.³¹

2.4.2.2.4. திருமடல்கள்

திருமங்கையாழ்வாரின் சிறிய திருமடலும் பெரிய திருமடலுமாகிய பிரபந்தங்கள் இரண்டும் தலைவனோடு சேர நினைக்கும் தலைவி மடலேறப் போவதைக் கூறுவனவாக உள்ளன. திருமங்கையாழ்வாராகிய தலைவி,

“என்னுடைய நெஞ்சு மறிவு மினவளையும்
பொன்னியலும் மேகலையு மாங்கொழியத்”³²

தலைவன் சென்றுவிட்டான் எனக் கூறுகின்றாள். காதலுற்ற பெண் மடலேறுவதாகக் கூறுதல் பொற்புடை நெறியில்லை என்பார் தொல்காப்பியர்.³³ ஆனால் இத்தலைவி, ‘பெண் மடலேறுதல் வடநூல் மரபெனினும் என் தலைவனை நான் எவ்வாறாயினும் அடையப்பெற வேண்டுமாகையினால் நான் வடநூல் மரபினைப் பின்பற்றி மடலேறப் போகிறேன்’³⁴ என்பதாகக் கூறுகின்றாள். இது ஒருதலைக் காதலுற்ற தலைவியின் கூற்றாகும். இப்பகுதி தலைவி தலைவன்மேல் கொண்ட காதலினைக் கூறுவதாக உள்ளது.

2.4.2.2.5. நாச்சியார் திருமொழி

நாச்சியார் திருமொழியில் அமைந்துள்ள பாடல்கள், கவினழிவு உரைத்தல், தலைவற்கு உணர்த்தல் வேட்டல், காமமிக்க கழிபடர் கிளவி, தனிப்படர் மிகுதி, கனவு நலிவு உரைத்தல், தென்றலுக்கிரங்கல், காமமிகவுரைத்தல் என்னும் சில அகத்துறைகளைக் கொண்டு அமைந்துள்ளனவாகக் கூறப்படுகின்றது.³⁵ இப்பாடல்கள் எல்லாம் தலைவனிடம் தன்னை முற்றுமாக அடைக்கலப்படுத்திய தலைவி அவனுடைய காதல்

கிடைக்கப் பெறாததால் வருந்தியிருக்கின்ற நிலையினைக் கூறுகின்றன. இதனை,

“காமத்தீயுள் புகுந்து கதுவப்பட்ட டிடைக்கங்குல்
ஏமத்தோர் தென்றலுக்கு இங்கிலக்காய் நானிருப்பேனே”

“பெண்ணின் வருத்த மறியாத பெருமான்”

என வரும் தலைவியின் கூற்றுக்களால்³⁶ அறியலாம்.

ஆண்டாள் கண்ணன்மீது கொண்ட காதலைப் பெரியாழ்வார் பின்வருமாறு பாடுகின்றார் :

“காறைபூணும் கண்ணாடிகாணும் தன்கையில் வளை
குலுக்கும்
கூறையுடுக்கு மயிர்க்கும் தன்கொவ்வைச் செவ்வாய்
திருத்தும்
தேறித்தேறி நின்றாயிரப் பேர்த்தேவன் திறம் பிதற்றும்
மாறில் மா மணிவண்ணன் மேல்இவள் மாலுறுகின்றாளே”³⁷

முடிவுரை

தேவாரம், நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தத்தில் உள்ள திருவாய்மொழி, திருவிருத்தம், பெரிய திருமொழி, சிறிய திருமடல், பெரிய திருமடல், நாச்சியார் திருமொழி, திருப்பாவை போன்ற இறையடியார்களின் பக்தி இலக்கியங்களில் அமைந்துள்ள அகப் பொருள் பாடல்கள் எல்லாம் நாயக — நாயகி பாவனையில் பாடப்பெற்றவை. இவற்றைப் பிற்காலத்து உரையாசிரியர்கள் கூறுகின்ற ‘கடவுள் மாட்டு மானிடப் பெண்டிர் நயந்த பக்கம்’ என்னும் பொருள் நிலையில் அமைவனவாகக் கொள்ளலாம். இவற்றில் திருவாசகம் நீங்கலாக உள்ள பிற பக்தி இலக்கியங்களில் அமைந்துள்ள அகப்பொருள் பாடல்கள் இறைவனுடைய காதலைப் பெறாத நிலையில் அதனைப் பெறத் துடிக்கும் தலைவியரின் ஒருதலைக் காதலினை (கைக்கிளையினை) வெளிப்படுத்தும் நிலையில், அவர்களின் புலம்பலைக் கூறுவனவாக உள்ளன. பக்தி இலக்கியங்களில் அமைந்துள்ள கைக்கிளை பாடாண் திணைக் கைக்கிளையாகும். கைக்கிளை நிலையில் ஒரு பெண் மடலேறப் போவதாகத் திருமங்கையாழ்வார் பாடியிருப்பது தமிழ் இலக்கியத்துள் காணப்படும் ஒரு புதிய நெறியாகும்.

குறிப்புக்கள்

1. தொல். பொருள். 81.
2. இளம். (உ.ஆ.), தொல். பொருள்., ப. 138.
நச்., மேலது, ப. 259.
3. ச.தே., பதிகம்—1, 56, 60, 63, 73, 76, 159, 256, 308, 321
358, 359, 362, 374.
நா. தே. பதிகம்—6, 12, 142, 153, 158, 222, 226, 248, 258,
271.
ச. தே., பதிகம்—36, 37.
4. நம்., திருவிருத்தம், திருவாய்மொழி—27 பதிகங்கள்.
திருமங்., பெரிய திருமடல், சிறிய திருமடல், பெரிய திரு
மொழி இறுதிப் பகுதிப் பாடல்கள்.
ஆண்., நாச்சியார் திருமொழி, திருப்பாவை.
குல., 3, 4, 7 ஆம் திருமொழிகள்
5. திருஞான சம்பந்தர்—ஞானசம்பந்த நாயகி
திருநாவுக்கரசர்—வாகீசநாயகி
சுந்தரர்—சுந்தர நாயகி
மாணிக்கவாசகர்—மாணிக்கவாசக நாயகி
நம்மாழ்வார்—சடகோப நாயகி
திருமங்கையாழ்வார்—பாராங்குச நாயகி
குலசேகர ஆழ்வார்—குலசேகர நாயகி
6. அருணாசலம், ப., பக்தி இலக்கியம், பக். 106—109.
7. ஐயர், வ.வே. சு., 'பாரதியின் கண்ணன் பாட்டு' அமுத
சுரபி (செப்டம்பர் 1975), ப. 6.
8. நாயன்மார்களின் வரலாற்றினைப் பாடிய சேக்கிழார் பெரு
மான் தான் இறையடியார்களுக்குத் துன்பம் நேர்ந்தபொழு
தெல்லாம் இறைவன் அருள் தந்ததாகப் பாடியிருக்கிறார்.
இறுதியிலே தான் கண்ணனாகிய காதலனைப் பிருந்தாவனத்
தில் கண்டதாக ஆண்டாள் பாடுகின்றார்.

9. Damodaran, G., The Literary Value of Tiruvaymoli, p.56.
10. ச. தே., நா. தே., சு. தே., (ஒ. பா. குறிப்பு 3).
11. ச. தே., 1:1.
12. மேலது, 1:1:2.
13. மேலது, 1:44:4.
14. மேலது, 1:56:3:2; 1:56:8:2; 1:56:10:2.
15. மேலது, 1:90.
16. நா. தே., 4:12:7:4; 4:12:1:4.
17. மேலது, 6:25:7.
18. மேலது, 5:14:6:1-2.
19. சு. தே., 7:37:2:2-4; 7:37:10:2-4.
20. சுப்பிரெட்டியார், ந., 'வைணவ சமய நூல்கள்', தெய்வத் தமிழ், ப.466.
21. அருணாசலம், ப., பக்தி இலக்கியம், ப.333.
22. சுப்பிரெட்டியார், ந., 'வைணவ சமய நூல்கள்' தெய்வத் தமிழ், ப.456.
23. அருணாசலம். ப., பக்தி இலக்கியம், ப.339,
24. நாலா., திருவிருத்தம், 3:4.
25. மேலது, 12.
26. அருணாசலம், ப., பக்தி இலக்கியம், ப.350.
27. நாலா. திருவாய்., முதற்பத்து-நான்காந் திருவாய்மொழி, 3.
28. மேலது, இரண்டாம் பத்து -முதல் திருவாய்மொழி, 1:3-4; 2:3-4; 3:3-4.
29. மேலது, மூன்றாம் பத்து-ஆறாந் திருமொழி.

30. மேலது, 1:4; 2:4
31. மேலது, பெரிய திருமடல், சிறிய திருமடல்.
32. மேலது, பெரிய திருமடல், 165-169.
33. தொல். பொருள்., 38.
34. நாலா. பெரிய திருமடல், 80—83.
35. பொன்னம்மாள். அ., திவ்யப் பிரபந்தம் (முதலாயிரம்) - ஒரு திறனாய்வு, ப, 24.
36. நாலா. நாச்சியார் திருமொழி, எட்டாவது திருமொழி 2:3 — 4; பதின்மூன்றாவது திருமொழி 1:3.
37. நாலா., பெரியாழ்வார் திருமொழி, மூன்றாம் பத்து—ஏழாந் திருமொழி, 8.

2.5. காமிய இலக்கியங்கள்

2.5.1. சீவகசிந்தாமணி

2.5.1.0. சீவகசிந்தாமணியில் குணமாலையார் இலம்பகத்தில் குணமாலை சீவகன்மீது கொண்ட காதலும், காந்தருவதத்தையார் இலம்பகத்தில் சீவகன்-காந்தருவதத்தை மணமும், இலக்கணையார் இலம்பகத்தில், சீவகன் உலா வருகின்றபொழுது மகளிர் பலரும் அவன்மீது காதல் கொள்வதாகக் கூறப்படும் பகுதியும் கைக்கிளைச் சார்புடையனவாக உள்ளன.

2.5.1.1 குணமாலையின் காதல்

குணமாலையார் இலம்பகத்தில், சீவகன் குணமாலை என்பாளை மணம் செய்வதற்கு முன் குணமாலை அவன்மீது கொண்ட ஒருதலைக் காதல் கூறப்படுகின்றது.¹

குணமாலையும் சுரமஞ்சரியும் தந்து அனுப்பிய சுண்ணப் பொடிகளை அவர்களது தோழியர் சீவகனிடத்தில் காட்டி, 'இப் பொடிகளில் சிறந்தது எது' எனக் கேட்டு நின்றனர்.² சீவகன் அவர்கள் காட்டிய பொடிகளில் குணமாலையின் சுண்ணப் பொடியே சிறந்ததென உரைத்தான்.³ இச்செய்தியினைத் தோழியர்கள் குணமாலையிடத்துச் சென்று கூறியதும் அப்பொழுதிருந்தே அவள் சீவகன்மீது காதல் கொண்டவளாக ஆயினாள். பின்பு ஒருநாள் சீவகன், கட்டுத்தறியை முறித்துப் பாகனுக்கு அடங்காமல் குணமாலைக்கு எதிரே சினந்து வந்த அசனிவேகம் என்னும் பட்டத்து யானையிடமிருந்து அவளைக் காத்தான்.⁴ முன்னரே சீவகனிடத்துக் காதல் கொண்டிருந்த குணமாலை அவனை நேரில் கண்டதும் அவன்மீது மிக்க காதல் கொண்டவளாய், 'சீவகனைத் தன்பால் கொண்டுவந்து சேர்ப்பீர்' எனத் தன் தோழியரிடத்துக் கூறினாள். அதனை,

“பூமி யும்பொறை யாற்றருந் தன்மையால்
வேமெ னெஞ்சமும் வேள்வி முளரிபோற்
றாம மார்பனைச் சீவக சாமியைக்

காம உனக்கடி தேதம்மின் றேவிர்காள்''

(சிந்., 996)

என வரும் பாடலால் அறியலாம்.

குணமாலை சீவகன்மீது கொண்ட காதலால் அவளது கண்கள் ஒளி இழந்தன; கைவளைகள் சோர்ந்தன; நெஞ்சம் புண்ணாகிப் புலம்பியது. இதனால் 'பெண்ணினும் பெருந்துயர் எய்தும் பொருள் இவ்வுலகில் இல்லை' (சிந்., 998) என அவள் பேசுகின்றாள். மேலும் அவள்,

“உய்யு மாறுரை யுன்னைய லாலிலேன்
செய்ய வாய்க்கிளி யேசிறந் தாயென”

(சிந்., 1000:1-2)

தான் வளர்த்த கிளியைச் சீவகனிடத்துத் தூது சென்று தன் காதலைக் கூறிவருமாறு வேண்டுகிறாள். குணமாலை வேண்டிய வாறே கிளியும் சீவகனிடம் தூது சொல்லப் பறந்து சென்ற செய்தி,

“வீணை வித்தகற் காணிய விற்படர்ந்
தாணுப் பைங்கிளி யாண்டுப் பறந்ததே”

(சிந்., 1002:3-4)

எனக் கூறப்படுகிறது.

சீவகனுக்குக் குணமாலையை மணமகளாக்கிய செய்தியும், சீவகன் குணமாலையை மணந்த செய்தியும் குணமாலையார் இலம்பகத்தின் பிற்பகுதியில் கூறப்படுகின்றன.⁵ சீவகன் குணமாலையை மணமகளாக ஏற்ற செய்தி,

“கரைகொன் றிரங்குங் கடலிற்கலி கொண்டு கல்லென்
முரசங் கறங்க முழவிம்மவெண் சங்க மார்ப்பப்
பிரசங் கலங்கிற் றெனமாந்தர் பிணங்க வேட்டான்
விரைசென் றமைந்த குழலாளையவ் வேனி லானே

(சிந்., 1063)

என வரும் பாடலில் கூறப்பட்டிருத்தல் காணலாம். சீவகன் குணமாலையை மணப்பதற்கு முன் அவன் அவளிடத்துக் காதல் கொண்டதாகப் பாடல்களில் காணப்பெறவில்லை; குணமாலை சீவகன்மீது கொண்ட காதல் மட்டுமே கூறப்படுகின்றது. இந்நிலையில் குணமாலை சீவகன்மீது கொண்ட காதல் கைக்கிளை உறவு எனக் கூறுதற்குரியதாக உள்ளது. இது அகப்பொருள் நிலையில் அமைந்த பெயர் சுட்டி வந்த பெண்பாற் கைக்கிளையாகும். இது பாடாண் திணைப் பொருளாக வந்த கைக்கிளை அன்று.

குணமாலையின் காதல் பற்றி நச்சினார்க்கினியர், 'ஈண்டுக் கூறியது புலனெறி வழக்கமல்லாத காந்தருவமாய் ஆசுரத்தின் பாற்படும் கைக்கிளை' என எழுதுகின்றார். ஆசுரம் என்பதற்கு உரையாசிரியர் நக்கீரர் கூறும் பொருள், 'கொல்லேறு கொண்டான் இவளை எய்தும், வில்லேற்றினான் இவளை எய்தும், திரிபின்றி எய்தான் இவளை எய்தும், மாலை சூட்டப்பட்டான் இவளை எய்தும் என இவ்வாறு சொல்லிக் கொடுப்பது' எனப்பதாகும். நக்கீரர் ஆசுரம் என்பதற்குக் கூறும் இப்பொருள் நிலையிலிருந்து நோக்கும்பொழுது சீவகசிந்தாமணியில் கூறப்படுகின்ற குணமாலையின் கைக்கிளை உறவினை நச்சினார்க்கினியர் கூறுவது போல ஆசுரத்தின் பாற்படும் கைக்கிளையாகக் கொள்ள இயலவில்லை.

2.5.1.2. சீவகன்-காந்தருவதத்தை மணம்

காந்தருவதத்தையார் இலம்பகத்தில் சீவகன் வீணை மீட்டி இசையில் வென்று காந்தருவதத்தையை மணந்த செய்தி கூறப்படுகின்றது. இதனை,

“தீந்தொடை மகர வீணைத் தென்விளி யெடுப்பித் தேற்றிப்
பூந்தொடி யரிவை தன்னிற் புலமிகுத் துடைய நம்பிக்
கீந்திடு மிறைவ ராதி மூவகைக் குலத்து ளார்க்கும்
வேந்திடு குருதி வேற்கண் விளங்கிழை தாதை யென்றாள்”

(சிந்., 608)

என வரும் பாடலாலும்,

“வெள்ளிலை வேற்க ணாளைச் சீவகன் வீணை வென்றான்”

(சிந்., 741:1)

என வரும் பாடலடியாலும் அறியலாம். இவ்வாறு சீவகன் வீணை வென்று காந்தருவதத்தையை மணந்த தன்மை, உரையாசிரியர்களாகிய இளம்பூரணரும், நச்சினார்க்கினியரும் வடநாட்டு மணமுறைகளில் கைக்கிளைக்கு உரியதாகச் சொல்லுகின்ற ஆசிரம், இராக்கதம், பைசாசம்⁹ என்னும் மூன்றில் ஆசிரத்தை ஒத்துள்ளது.

2.5.1.3. சீவகன் உலா வரும்பொழுது நிகழும் மகளிரின் காதல்

சீவகன் வீதியில் உலா வருகின்றபொழுது பேதை, பெதும்பை, மங்கை, மடந்தை, அரிவை, தெரிவை, பேரிளம்பெண் என்று சொல்லப்படுகின்ற எல்லாப் பருவத்து மகளிரும் அவன் மீது காதல் கொண்டதாக இலக்கணையார் இலம்பகத்தில் கூறப்படுகின்றது. இதனை,

“பிள்ளைமை காதல் கூர”

(சிந்., 2520:2)

“பெதும்பையர் விதும்பி நின்றார்”

(சிந்., 2539:4)

“மணிநிலா வீச மாலை மங்கையர் மயங்கி நின்றார்”

(சிந்., 2531:3)

“அரும்பொரு ணீதி கேளா வரசனிற் சுருங்கி நந்து
மருங்குநொந் தொழிய வீதி மடந்தைய ரிடங்கொண் டாரே”

(சிந்., 2534:3-4)

“அல்குற்கு முலைக்கு மீந்தா ரணிகல மாய வெல்லாம்
நல்கூர்ந்தார்க் கில்லை சுற்றமென்றுநுண் ணுசப்பு நைய்ய
ஒல்கிப்போய் மாடஞ் சேர்ந்தா ரொருதடங் குடங்கைக்

கண்ணார்”

(சிந்., (2535:2-4)

“அவிரிழை சுடர முல்லை யலங்கலங் கூந்தல் சோரத்
தவிர்வெய்ய காமந் தாங்கித் தடமுலைக் கால்கள் சாய
இவர்தரு பிறவி யெல்லா மின்னமா மென்று நின்றார்
சுவர்செய்தாங் கெழுதப் பட்ட துகிலிகைப் பாவை

யொத்தார்”

(சிந்., 2542)

என வரும் பாடலடிகளால் அறியலாம்.

இங்குக் கூறப்படுகின்ற மகளிரின் காதற் பகுதி கைக்கிளையாகும். இப்பகுதி பாட்டிற்குரிய தலைவன் மகளிர் பலரும் காதல் கொள்ளுதற்குரிய சிறத்த குணங்களை உடையவன் என்பதனைக் கூறுவதாக அமைத்துக்கொண்ட பகுதியாகும். எனவே இக்கைக்கிளையினைப் பாடாண் திணைக் கைக்கிளையாகக் கொள்ளலாம்.

முடிவுரை

சீவகசிந்தாமணியில் குணமாலையார் இலம்பகத்தில் கூறப்படுகின்ற குணமாலையின் காதல் அகப்பொருள் சார்ந்த பெயர் சுட்டி வந்த கைக்கிளையாகக் காணப்படுகின்றது. காந்தருவதத்தையார் இலம்பகத்தில் கூறப்படுகின்ற, காந்தருவதத்தையை இசையில் வென்று அவளைச் சீவகன் மணந்தது உரையாசிரியர்கள் வடநாட்டார் மணமுறையினைத் தழுவிக் கைக்கிளை எனச் சொல்லுகின்ற ஆசுரத்தை ஒத்துள்ளது. இலக்கணையார் இலம்பகத்தில் சீவகன் உலா வருகின்றபொழுது அவன்மீது மகளிர் பலர் காதல் கொள்வதாகக் காணப்படுகின்ற அகப்பொருள் பகுதி பாடாண் திணைக் கைக்கிளையினைச் சார்ந்ததாகும்.

குறிப்புக்கள்

1. சிந்., 908 முதல் 1001 வரையுள்ள பாடற் செய்திகள்.
2. மேலது, 884.
3. மேலது, 893-897
4. மேலது, 985.
5. மேலது, 1062, 1063.
6. பாடாண் திணைக் கைக்கிளை பாட்டிற்குரிய தலைவனைப் பாராட்டுதற்காக அமைத்துக்கொள்ளும் கைக்கிளையாகும்.
7. நச்., (உ.ஆ.), சிந்., ப. 503.
8. நக். (உ.ஆ.), இ.அ., பக். 26.
9. இளம். (உ.ஆ.), தொல். பொருள்., ப. 183.
நச். (உ.ஆ.), மு.நா., ப. 348.

2.5.2. கம்பராமாயணம்

கம்பராமாயணத்தின் உலாவியற் படலத்தில்¹ மிதிலை நகரத்து வீதியில் இராமன் தேர்மேல் ஏறி ஊர்வலம் வரும் பொழுது அவனைக் கண்டு அந்நகரத்து மகளிர் பலரும் காதல் கொண்ட செய்தியினைக் கூறும் நாற்பத்தொரு பாடல்கள் காணப்படுகின்றன.²

தெரிவைப் பெண் ஒருத்தி, 'உயிர் ஒன்றைத் தவிர ஆடை, அணி, அறிவு, அடக்கம் அனைத்தையும் சிந்த விட்டாள்' (கம்., 1156) எனவும், பிறிதொருத்தி, 'காமனின் அம்பு பாய உடல் துவண்டாள்' (கம்., 1156) எனவும், மற்றொருத்தி, 'குளிர்ப் பொடு காண வந்தவள் வெதுப்பொடு வீடு சேர்ந்தாள்' (கம்., 1163) எனவும் இராமன்மீது காதல் கொண்ட மகளிரின் நிலை கூறப்படுகின்றது.

உலாவியற் படலத்தில் கூறப்படுகின்ற இக்காதற் பகுதி, தலைவனாகிய இராமன் காதல் கொள்ளாத நிலையில் அவனைக் கண்ட மகளிர் பருவம் அவன்மீது கைக்கிளை உறவு கொள்ளுகின்ற நிலையாக அமைந்திருக்கின்றது. உலா இலக்கியத்தில் பாட்டிற்குரிய தலைவனைப் பாராட்டும் நிலையில் உலாக் காண வரும் எழுபருவ மகளிரும் காதல் கொள்ளுவதாகப் பாடப்பெறும் அகப்பொருள் பகுதி போலக்³ கம்பராமாயணத்தின் உலாவியற் படலம் காணப்படுகின்றது.

குறிப்புக்கள்

1. உலாவியற் படலம் கம்பராமாயணத்தின் பால காண்டத்தில் பத்தொன்பதாவது படலமாக அமைந்துள்ளது.
2. கம்., 1148-1188.
பேதை, பெதும்பை, மங்கை, மடந்தை, அரிவை, தெரிவை, பேரிளம்பெண் என்று சொல்லப்படுகின்ற எல்லாப் பருவத்து

மகளிரும் இராமனது உலாவினைக் காணவந்த செய்தி இப்படலத்திற்கு முன்னுள்ள 'எதிர்கொள் படல'த்தின் இறுதிப் பாடலில் கூறப்படுகின்றது. எனவே உலாவியற் படலத்தில் கூறப்படுகின்ற காதல் மகளிர் ஏழு பருவத்தினர் எனக் கொள்ளலாம்.

3. உலா இலக்கியத்தில் காணப்படும் அகப்பொருள் பகுதி பற்றிய ஆய்வு 'சிற்றிலக்கியத்தில் கைக்கிளை' என்னும் ஆய்வுப் பகுதியில் இடம்பெறுகின்றது (ஒ.பா., 2.6).

2.5.3. பெருங்கதை

உதயணனும் வாசவதத்தையும் சயந்தி நகர வீதியில் உலாவரும்பொழுது அந்நகரத்துக் குலமகளிர் அல்லாத பொதுமகளிர் பலரும் உதயணன் மீது காதல் கொண்டமை பெருங்கதை இலாவண காண்டத்தின் நகர்வலங் கொண்ட பகுதியில் கூறப்பட்டுள்ளது.¹

உதயணனைக் கண்ட மகளிர் எல்லாரையும் காமனது மலர்க்கணைகள் துளைக்க அவர்கள் அழகு கெட்டுக் கைவளைகள் கழன்று வீழவும், கண்கள் பசலை அடையவும் வருந்தி நின்றனர் என்னும் செய்தி,

“உத்தம மகளிர் ஒழிய மற்றைக்
கன்னியர் எல்லாங் காமன் துரந்த
கணையுளங் கழியக் கவினழி வெய்தி
.....
..... பசலை பாய்ந்த
கருங்கண் புலம்ப வருந்தினர்”

(பெருங்.ந.கொ , 54-62)

என வரும் பாடலடிகளில் கூறப்பெற்றுள்ளது.

உதயணன்மீது காதல் கொண்ட மகளிர் அவனோடு தாம் கூடப்பெற்றால் உண்டாகும் இன்பத்தைத் தம்முள்ளே கற்பனை செய்துகொண்டு தூங்குகின்ற செய்தியும் பெருங்கதையில் கூறப்படுகின்றது.² அவர்கள், ‘உதயணன் தம்மோடு கூடப்பெறின் எய்தும் இன்சுவை அமிர்தம் புணரக் கூடின் போகமும் இனிதெனக்’ (பெருங்.ந.கொ., 90-91) கூறுகின்றவர்களாகக் காட்டப்படுகின்றனர். இப்பகுதி பாட்டிற்குரிய தலைவன் காதலுறாதவழி அவன்மீது மகளிர் பலரும் காதலுறுவதாகப் பாடுகின்றது. எனவே பெருங்கதையில் இலாவண காண்டத்தில் கூறப்படுகின்ற பொதுமகளிரின் இக்காதற் பகுதி பாடாண் திணையின் சார்பாக அமைந்த பெண்பாற் கைக்கிளைப் பகுதி எனக் கூறுதற்குரியதாகும்.

குறிப்புக்கள்

1. பெருங்.ந.கொ., 54-116.
2. மேலது., 79-91.

2.5.4. பிற கார்பிய இலக்கியங்கள்

2.5.4.1. மணிமேகலை

மணிமேகலை என்னும் கார்பியத்தில், உதயகுமாரன் மணிமேகலையின்மீது கொண்ட காதல் ஒரு நோக்கில் கைக்கிளையாகவும், இன்னொரு நோக்கில் பெருந்திணையாகவும் காணப்படுகின்றது.

உதயகுமாரன், 'உவவனம் சென்றிருக்கும் மணிமேகலையைக் கண்டு அவளை என் தேர்மீது ஏற்றி வருவேன்' (மணி. பளிக்., 73-74) என எட்டிகுமாரனிடத்தில் கூறி உவவனம் செல்கின்றான். அவனது தேரொலியினைக் கேட்ட மணிமேகலை அச்சமுற்று,

“சித்திரா பதியோ நுதய குமரனுற்று
என்மேல் வைத்த உள்ளத் தானேன்
வயந்த மாலை மாதவிக் கொருநாள்
கிளந்த மாற்றம் கேட்டேன்; ஆதலின்
ஆங்கவன் தேரொலி போலும் ஆயிழை
ஈங்கென் செவிமுதல் இசைத்ததென் செய்”

(மணி.பளிக்., 79-84)

எனத் தன் தோழி சுதமதியிடத்துச் சொல்லுகின்றாள்; பின்னர் அவளது அறிவுரைப்படி பளிக்கறையில் புகுந்து கொள்ளுகின்றான். மணிமேகலையின் மேற்குறித்த கூற்றில் உதயகுமாரன் அவளை விரும்பிய செய்தியும், அவள் அதற்கு அஞ்சிய செய்தியும் கூறப்படுகின்றன. இதனால் உதயகுமாரனது விருப்பு ஒருதலையானது என்பது தெளிவாகின்றது.

உதயகுமாரன் மணிமேகலையின்மீது கொண்ட தன் காதல் பற்றிச் சுதமதியிடம் குறிப்பிடும்பொழுது,

“சிறையு முண்டோ செழும்புனல் மிக்குழிஇ?
நிறையு முண்டோ காமம் காழ்க்கொளின்?
செவ்விய ளாயினென் செவ்விய ளாகென”

(மணி.மணி.தெ., 19-21)

எனவும்,

“உடம்போடு என்றன் உள்ளகம் புகுந்தென்
நெஞ்சங் கவர்ந்த வஞ்சகக் கள்வி”

(மணி.உத.அம்., 120-121)

எனவும் கூறுகின்றான்.

உதயகுமாரன் பனிக்கரையை விட்டு நீங்கியதும்,

“புதுவோன் பின்றைப் போனதென் நெஞ்சம்,
இதுவோ அன்னாய்! காமத்து இயற்கை?”

(மணி.மணி.தெ., 89-90)

என மணிமேலை சுதமதியிடத்துக் கூறுவதிலிருந்து அவளுடைய
நெஞ்சமும் உதயகுமாரனை விரும்பிய செய்தியினை அறியலாம்.
ஆனால்,

“இதுவே யாயின் கெடுகதன் திறம்”

(மணி.மணி.தெ., 91)

எனத் தொடர்ந்து கூறுகின்ற செய்தி, அவனை அவள் ஏற்க
விரும்பாத நிலையினைக் காட்டுகின்றது.

‘உதயகுமாரன் அம்பலம் புக்க காதை’யில்,

“என்னமர் காதலன் இராகுலன்; ஈங்கிவன்
தன்னடி தொழுதலும் தகவென வணங்கி,
அறைபோய் நெஞ்சம் அவன்பால் அணுகினும்,
இறைவனை முன்கை ஈங்கிவள் பற்றினும்
தொன்று காதலன் சொல்லெதிர் மறுத்தல்
நன்றி யன்று என, நடுங்கினள்”

(மணி.உத.அம்., 128-133)

என வரும் பாடலடிகளில், ‘முன் பிறப்பில் தன் காதலனாக
இருந்த இராகுலன்தான் இப்பிறப்பில் உதயகுமாரனாக வந்து
என்மீது காதல் கொண்டிருக்கிறான்; அவன்பால் என் உள்ளமும்
செல்கின்றது’ என மணிமேகலை கூறுகின்ற செய்தி காணப்படு
கின்றது.

உதயகுமாரன் மிகுந்த காதல் வேட்கை உடையனாய் காயசண்டிகை வடிவம் கொண்ட மணிமேகலையை 'நள்ளிரவில் வந்து கூடக் காண்பேன்' (மணி. உத. காஞ்., 89-90) எனக் கூறிச் செல்கிறான். அவன் எப்படியாவது மணிமேகலையை அடைய எண்ணுகிறான்; மிக்க காமத்தால் வலிந்து அவளைப் பற்ற நினைக்கிறான்; அவளோ தன் உள்ளம் விரும்பியும் அவனைத் தன் காதலனாக்க விரும்பவில்லை. இந்நிலையில் உதயகுமாரனுடைய காதலை ஒருதலை விருப்பானது என்று கூற இயலவில்லை; அது பெருந்திணை மேற்செல்லும் மிக்க காமத் ததாக இருக்கின்றது.

2.5.4.2. நளவெண்பா¹

தமயந்தியின் அழகை அன்னத்தின் வாயிலாக அறிந்த நளன் அவள்பால் காதல் கொண்டு அவ்வன்னத்திடம்,

“அன்னமே நீயுரைத்த வன்னத்தை யென்னாவி
உன்னவே சோரு முனக்கவளோ டென்னை
அடைவென்றான்மற்றந்த வன்னத்தை முன்னே
நடைவென்றான் தன்பால் நயந்து”

(நள., 38)

எனக் கூறுகின்ற செய்தி நளவெண்பாவில் காணப்படுகின்றது. தமயந்தி நளனைத் தன் மணமகனாக ஏற்ற செய்தி நளவெண்பாவில் பிற்பகுதியில் தான் கூறப்படுகின்றது.² தமயந்தியை நேருக்கு நேராகக் கண்டறியாத நளன், அன்னம் அவளுடைய அழகைக் கூறியதும் அவள்பால் காதல் கொண்டவனாகக் கூறப்படுகின்றான். தமயந்தி நளன்மீது காதல் கொள்வதற்கு முன் நளன் தமயந்தியிடம் கொண்ட காதல் கைக்கிளையாகவே காணப்படுகின்றது. இது பாடாண் திணை சார்பாக வந்த கைக்கிளை அன்று; பாட்டுடைத் தலைவன், பாட்டிற்குரிய தலைவியிடத்துக் கொண்ட கைக்கிளையாகும். எனவே இது பெயர் சுட்டி வந்த அகக் கைக்கிளை எனக் கூறுதற்குரியதாகும்.

குறிப்புக்கள்

1. நளவெண்பாவை சிறு காப்பியங்களில் ஒன்றாகக் கொண்டு, 'காப்பிய இலக்கியங்களில் கைக்கிளை' என்னும் பெரும்பகுதியில் இந்நூலில் காணப்படும் கைக்கிளைப் பகுதி கூறப்படுகின்றது.
2. நளன் தமயந்தியின்பால் கொண்ட காதல் 38ஆவது பாடலுக்குப் பின்னும், தமயந்தி நளன்மீது கொண்ட காதல் 49ஆவது பாடலுக்குப் பின்னும், நளன் தமயந்தி இருவரின் திருமணம் 162ஆவது பாடலிலும் கூறப்படுகின்றன.

2.6. சிற்றிலக்கியங்கள்

2.6.1. கோவை இலக்கியம்

2.6.1.0. கோவை இலக்கியம், உலா, தூது, கலம்பகம், குறவஞ்சி போன்ற பிற சிற்றிலக்கியங்களினின்றும் வேறுபட்டதாக விளங்குகின்றது. தொல்காப்பியம், இறையனாரகப்பொருள், நம்பியகப்பொருள் முதலான இலக்கண நூல்களில் கூறப்பட்டுள்ள அகப்பொருள் துறைகளில் அமைந்துள்ள பாடல்களை இவ்விலக்கியம் கொண்டுள்ளது.¹ கைக்கிளை என்னும் பகுதி இவ்விலக்கியத்தில் முதற்கண் அமைந்துள்ளது.

கோவை இலக்கியத்தில், கைக்கிளை முதலாகப் பொருள் வயிற் பிரிவு ஈறாக முப்பத்து மூன்று பகுதிகளில் அகப்பொருள் செய்திகள் விளக்கப்பெறுகின்றன.² இவை யாவும் களவியல், வரைவியல், கற்பியல் என்னும் மூன்று பெரும் பகுதிகளின்கீழ் கூறப்படுகின்றன.³ திருக்கோவையாரில் கைக்கிளை களவியல் பகுதியில் இயற்கைப் புணர்ச்சியின் ஒரு பகுதியாகக் கூறப்படுகின்றது.⁴ ஆனால் இது தஞ்சைவானை கோவை, திருப்பதிக் கோவை, சிராமலைக் கோவை, கலைசைக் கோவை, குத்தாலக் கோவை, திருவாவடுதுறைக் கோவை போன்ற கோவை இலக்கியங்கியங்களில் களவியலின் ஒரு பகுதியாக அமையினும் இயற்கைப் புணர்ச்சியில் அடங்காது, அதற்கு முன் நிகழ்வதாகக் கூறப்பெறுகின்றது.⁵

2.6.1.1. கைக்கிளை — தலைமை மாந்தர்கள்

கோவை இயிக்கியங்களில் கைக்கிளைக்குரிய தலைவர்கள் கடவுளர்களாகவும், மன்னர்களாகவும், பிரபுக்களாகவும், ஜமின்களாகவும், வள்ளல்களாகவும், வணிகர்களாகவும், குருக்களாகவும் (ஆசிரியர்கள்) காணப்படுகின்றனர்.⁶ இவர்கள் கோவை இலக்கியங்களில் கூறப்படுகின்ற பாட்டுடைத் தலைவர்களும் கிளவித் தலைவர்களும் (காதல் தலைவர்) ஆவார். 'பாட்டுடைத் தலைவனின்றிப் பாடப்பட்டது அம்பிகாபதிக் கோவை ஒன்றே' என உ.வே. சாமிநாதையர் எழுதுகின்றார்.⁷

2.6.1.2. கைக்கிளைச் செய்திகள்

‘ஐந்திணையே’ யன்றிக் கைக்கிளையும் பெருந்திணையும் இவ்வகை நூலிற் (கோவை இலக்கியத்தில்) காணப்படும். அகனைந்திணைக்கு முன்னர் நிகழ்வதாகிய இக்கைக்கிளைக்கும் பிற கைக்கிளைக்கும் வேறுபாடு உண்டு. இதிலுள்ளது ஆண்பாற் கைக்கிளையே’ என உ.வே. சாமிநாதையர் எழுதுகின்றார்.⁸ மேலும் அவர், ‘அகத்திணையின்கண் கைக்கிளை வருதல், திணைமயக்கம் பிறவெனின், கைக்கிளை முதற் பெருந்திணையிறுவாய் எழுதிணையினுள்ளும் கைக்கிளையும் பெருந்திணையும் அகத்தைச் சார்ந்த புறமாயினும், கிளவிக் கோவையின் எடுத்துக்கோடற்கண் காட்சி முதலாயின சொல்லுதல் வனப்புடமை நோக்கிக் கைக்கிளை தழீஇயினார். பெருந்திணை தழுவுதல் சிறப்பின்மையின் நீக்கினார் (சிறு.4 உரை)⁹ என்னும் பேராசிரியர் உரையினையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றார்.⁹

அகப்பொருள் இலக்கணம் கூறும் தொல்காப்பியம், நம்பிய கப்பொருள் போன்ற இலக்கண நூல்கள் கைக்கிளையையும் ஓர் அகத்திணையாகக் கூறியுள்ளன.¹⁰ இவற்றுக்கு மாறாகப் பேராசிரியர் ‘அகத்திணையின்கண் கைக்கிளை வருதல் திணைமயக்கம்’¹¹ என எழுதியிருப்பது கைக்கிளை ஓர் அகத்திணை அன்று என்று கூறுவதுபோல உள்ளது. ஆனால், ‘கைக்கிளைக்குரிய காட்சி, ஐயம், முதலாயின தழுவி வரும் அகப்பொருள் இலக்கியம் கோவை என்ற நிலையில் அவரது கூற்று காணப்படுகின்றது நம்பியகப்பொருள் கைக்கிளை அகவொழுக்க நிகழ்வுகளில் முன் நிகழும் எனக் கூறுகின்றது¹² பிற ஐந்திணைகளுக்குரிய ஒழுக்கங்கள் எல்லாம் இதனைத் தொடரும். கோவை இலக்கியம் இவ்வகைகளில்தான் அமைந்துள்ளது. நம்பியகப்பொருளுக்கு இலக்கியமாகத் தஞ்சைவாணன் கோவை இயற்றப்பெற்றது.¹³ கோவை இலக்கிய அமைப்பு சங்க இலக்கிய அகப்பாடல்களின் அமைப்பினின்றும் வேறுபட்டதாகும். சங்க அகவிலக்கியப் பாடல்கள் பெரும்பான்மையும் ஐந்திணை ஒழுக்கங்களைத் தொடர்பின்றிச் சிறுசிறு பகுதிகளாக, தனித்தனியே கூறுவனவாக உள்ளன, அவைத் தனித்தனி ஆசிரியர்களால் பாடப்பெற்ற தனித்தனிப் பாடல்களாகக் காணப்படுகின்றன.

கோவை இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்ற பாடல்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு பகுதியில் தலைவனைப் பற்றிய சிறப்பு கூறப்படும்; மற்றொரு பகுதியில் தலைவன் தலைவி இவர்களின் காதல் கூறப்படும். இரண்டாவது பகுதியாகிய காதல் ஒழுக்கப் பகுதி பாட்டுடைத் தலைவனின் சிறப்புக்களைக் கூறுவதற்காக அமைத்துக் கொள்ளப்பட்டது எனலாம்.

பாட்டிற்குரிய தலைவனை ஒரு வரன்முறையான காதற் பின்னணியில் பாரட்டுகின்ற நிலையில் அமைந்திருப்பது கோவை இலக்கியத்தின் சிறப்பாகும். தூது, உலா, குறவஞ்சி போன்ற பிற சிற்றிலக்கியங்களில் கூறப்படுகின்ற காதற் பகுதிகளெல்லாம் ஒருதலைக் காதலாகிய கைக்கிளை நிலையில் அமைவனவாக இருக்கும். ஆனால் கோவை இலக்கியத்தில் ஒருதலைக் காதலாகிய கைக்கிளையும் அதனைத் தொடர்ந்து அன்புடைக் காதலாகிய ஐந்திணையும் அமைகின்றன.

கோவை இலக்கியத்தில் கூறப்படும் பாட்டுடைத் தலைவன் இன்னான் எனப் பெயர் சுட்டப்படுகின்றான்;¹⁴ அவனே காதலுக்குரிய கிளவித் தலைவனாகவும் இருக்கின்றான். இதனால் கிளவித் தலைவனும் பெயர் சுட்டப்பெற்றவனாக விளங்குகின்றான். தொல்காப்பிய அகத்திணை மரபுப்படி¹⁵ காதல் மாந்தரின் பெயர் தெரியவரின் அவர்மீது கூறப்பட்ட காதல் புறத்தாருக்குத் தெரிந்த காதலாக-புறப்பொருள் காதலாகக் கொள்ளுதற்குரியதாகும். எனவே கோவை இலக்கியத்தில் கூறப்படுகின்ற கைக்கிளை புறக்கைக்கிளையாகக் கொள்ளுதற்குரியதாய் உள்ளது. இக்கைக்கிளைப் பகுதியும் பாட்டிற்குரிய தலைவனைப் பாராட்டுவதாக அமைந்திருப்பதால் கோவை இலக்கியக் கைக்கிளைப் பகுதியினைப் பாடாண் திணைக் கைக்கிளையாகக் கூறலாம். எனினும் அகத்திணைக் கைக்கிளைக்குரிய காட்சி, ஐயம், துணிவு, குறிப்பறிதல் முதலான நிகழ்வுகளுடன் இது நிகழ்வதாகக் கோவை இலக்கியத்தில் காணப்படுகின்றது.

கோவை இலக்கியத்தில் பாட்டுடைத் தலைவரைப் பாராட்டுகின்றவர்கள் அவ்வகை இலக்கியத்தைப் பாடியிருக்கின்ற புலவர்கள்தாம். பாட்டிற்குரிய தலைவரைக் காதலுக்குரிய தலைவராகக் கொள்ளுகின்றபொழுது அவரைப் பாராட்டிச் சிறப்பிக்கின்ற புலவர்களைக் காதலுக்குரிய தலைவியராகக் கொள்ளலாம்.

தலைவியராகிய புலவர்கள் தலைவராகிய பாட்டுடைத் தலைவர் மீது காதல் கொள்கின்ற நிலையில் பாடப்பெறுகின்ற கைக்கிளைப் பகுதி தலைவிரியரின் கைக்கிளையினைக் (பெண்பாற் கைக்கிளையினை) கூறுகின்ற பகுதியாகப் பொதுவாக அமையும். ஆனால் கோவை இலக்கியத்தில் காணப்படுகின்ற கைக்கிளைப் பகுதி ஆண்பாற் கைக்கிளையினைக் கூறுகின்ற பகுதியாக இருக்கின்றது அதாவது பாட்டுடைத் தலைவனே தலைவியர்மீது காதல் கொள்ளுவதாக இருக்கின்றது. இவ்வாறு காணப்படுவதற்குக் காரணம் கோவை இலக்கியம் அகவிலக்கண மரபினை மிகுதியும் பின்பற்றிப் பாடப்பெற்றிருத்தலாக இருக்கலாம். அகவிலக்கண நூல்கள் ஆண்பாற் கைக்கிளையினையே அகக்கைக்கிளையாகக் கூறுகின்றன.¹⁶ இவ்வாறு பெண்பாற் கைக்கிளையாக அமைய வேண்டிய பகுதி ஆண்பாற் கைக்கிளையாகக் கோவை இலக்கியத்தில் அமைந்திருப்பது ஒரு புதிய மரபாகும்.

2.6.1.2.1. கைக்கிளை நிகழ்வுகள்

காதலர் இருவரின் உள்ளமும் ஒன்றுபடுதற்கு முன் ஒருவரிடத்து நிகழும் நிகழ்வுகள், காட்சி, ஐயம், துணிவு, குறிப்பறிதல் முதலியனவாகும். இந்நிகழ்வுகள் தலைவனிடத்து நிகழ்வனவாகப் பெரும்பான்மையான கோவை இலக்கியங்களில் விளக்கப்பெற்றுள்ளன. திருக்கோவையாரின் தலைவனிடத்துக் காட்சி, ஐயம், தெளிவு முதலிய நிகழ்வுகளோடு, நயப்பும், உட்கோளும் நிகழ்வதாகக் காணப்படுகின்றன. சில கோவை நூல்களிலிருந்து சில எடுத்துக்காட்டுகள் மட்டும் இவண் தரப்படுகின்றன.

காட்சி

‘காட்சி’ என்பது தலைவன் தலைவியைக் கண்டு வியந்து நிற்பதனைக் கூறுவதாகும். திருக்கோவையாரின் தலைவன், தாமரை மலர் போன்ற முகத்தினையும், செங்கழுநீர்ப் பூக்கள் போன்ற கண்களையும், குமிழ் மலர் போன்ற மூக்கினையும், தென்னம் பூக்களைப் போன்ற மார்பகங்களையும், காந்தள் மலர்களைப் போன்ற கைகளையும் உடைய தலைவியைக் காண்கின்றான். ‘அன்ன நடையினையும் பெற்றிருக்கின்ற இவள் காமனாகிய மன்

மதனின் வெற்றிக் கொடிபோல விளங்குகின்றாளே' என வியந்து நிற்கின்றான். 'மன்மதனின் வெற்றிக் கொடிபோல விளங்குகின்றாள் தலைவி' என இத்தலைவன் கூறுகின்றமை அவன் அவளிடத்துக் காதல் கொண்டான் என்ற செய்தியினைத் தெரிவிக்கின்றது. இதனை,

“திருவளர் தாமரை சீர்வளர்
காவிக ளீசர்தில்லைக்
குருவளர் பூங்குமிழ் கோங்குபைங்
காந்தள்கொண் டோங்குதெய்வ
மருவளர் மாலையொர் வல்லியி
னொல்கி யனநடைவாய்ந்
துருவளர் காமன்றன் வென்றிக்
கொடிபோன் றொளிர்கின்றதோ” 17

என வரும் பாடல் வாயிலாக அறியலாம். இவ்வாறே தஞ்சை வாணன் கோவைத் தலைவனும், மேகத்தினைப் போன்ற கரிய கூந்தலையும், பிறையினைப் போன்ற நெற்றியினையும், வில்வினைப் போன்ற புருவத்தையும், கயல்மீன் போன்ற கண்களையும் உடையவளாகிய தலைவியைக் கண்டு ஒருதலைக் காதல் கொள்ளுவதாகக் கூறப்படுகின்றது.¹⁸

ஐயம்

‘ஐயம்’ என்பது தலைவியைக் கண்ட தலைவன் ‘இவள் பூங்கொடியோ, பெண்ணோ, அணங்கோ, மயிலோ’ என்றெல்லாம் எண்ணி ஐயுற்று நின்றலைக் கூறும் பகுதியாகும். ‘இவள் காலனாகிய எமன் விடுத்த தூதாக இருக்குமோ அல்லது மன்மதனுடைய துணையாகிய ரதியாக இருப்பாளோ அல்லது தில்லையில் வாழும் பெண்ணாக இருப்பாளோ அல்லது இளம் மயிலாக இருக்குமோ’ என்றெல்லாம் தலைவன் ஐயமுறுகின்ற செய்தி திருக் கோவையாரில் கூறப்படுகின்றது.¹⁹ காமனாகிய மன்மதனின் தேவி போலக் காட்சி தருகின்ற தலைவியைக் கண்டு, ‘இவள் தங்குகின்ற இடம் வானுலகமோ, நாகுலகமோ, தாமரை மலரோ, கடலோ, மண்ணுலகமோ’ என்றெல்லாம் ஐயம் கொள்கின்றவறவனாகச் சிராமலைக் கோவையின் தலைவன் காட்டப்படுகின்றான்.

இதனை,

“வானக மோபனி வாழல கோமரு வார்மலரோ
மேனக மோபுன லாரக மோவன்றி மேதினியோ
தானக மாவது பெம்மான் சிராமலைச் சாரலின்வாய்
மீனக மார்கொடி வேடுணை போனிற்கு மெல்லியற்கே”²⁰

என வரும் பாடலின் வாயிலாக அறியலாம்.

துணிவு

‘துணிவு’ என்பது ஐயம் கொண்ட தலைவன், தான் கண்ட தலைவியின் மாலை வாடுதல், கண்கள் இமைத்தல் முதலியனவற்றைக் கண்டு, அவள் மானிடப் பெண்ணே எனத் தெளிகின்றமையைக் கூறுவதாகும்.

‘இவள் கூந்தலில் சூடியுள்ள செம்மலர்கள் வாடியுள்ளன; இவள் கண்கள் வாவென அழைப்பனபோல் இமைக்கின்றன; எனவே இவள் பெண்ணணங்குதான்’ எனத் தஞ்சைவாணன் கோவைத் தலைவன் தெளிவு பெற்றவனாய், ‘நெஞ்சே வருந்தாதே’ எனக் கூறுகின்ற நிலையில், தஞ்சைவாணன் கோவையில் துணிவு என்னும் பகுதியில் அமைகின்ற பாடலடிகள் காணப்படுபடுகின்றன.²¹ ‘வேல் போலும் இவளது கண்கள் இமைக்கின்றன; இவளது கால்கள் நிலம் தோய்ந்திருக்கின்றன; ஆதலின் இவள் அணங்கில்லை; பெண்தான்’ எனத் திருப்பதிக் கோவையின் தலைவனின் ஐய நீக்கம் கூறப்படுகின்றது. இதனை,

“வேல்காட்டிய துணைக்கண் காட்ட மேதினிமீதினின்ற
கால்காட்டிய தணங்கல்ல ளொன்றாலு மிக்காரிகையே”²²

எனவரும் பாடலடிகளின் வாயிலாக அறியலாம்.

குறிப்பறிதல்

‘குறிப்பறிதல்’ என்பது தலைவியினுடைய பார்வையால் அவளது காதல் விருப்பம் தன்னிடத்து உண்டு எனத் தலைவன் குறிப்படி அறிதலைப் பற்றிக் கூறுவதாகும்.

தஞ்சைவாணன் கோவைத் தலைவன் தலைவியின் காதல் விருப்பினை அறிந்ததும்,

‘‘பெண்ணிற் சிறந்தஇப் பேதைதன் பார்வை பெருவினையேன்
எண்ணிற் சிறந்த இருந்துயர் நோய்தனக் கின்மருந்தாய்க்
கண்ணிற் சிறந்த உறுப்பில்லை யாவதுங் காட்டியதே’’²³

எனக் கூறுகின்றான். திருவாவடுதுறைக் கோவையில் வரும்
தலைவன் தலைவியின் இரண்டு கண்களும் அமுதமாகிய ஒளி
யினைத் தன்பால் வீசியதாகக் கூறுகின்றான்.²⁴ குத்தாலக் கோவை
யில், தலைவியின் நோக்கு நோய் செய்யும் நோக்காகவும், நோய்
நீக்கும் நோக்காகவும் இருப்பதாகத் தலைவன் கூறுகின்றான்.²⁵
தலைவியினுடைய விழியின் கறுப்பு, நஞ்சையும் வெளுப்பு அமு
தத்தையும் பெய்வதாகக் கலசைக் கோவையின் தலைவன்
கூறுகின்றான்.²⁶

நயப்பு

‘நயப்பு என்பது தலைவியைப் பெண் எனத் தெளிந்த
தலைவன் அவளைக் கூட நினைப்பதனைக் கூறுவதாகும்.

திருக்கோவையாரில் அமைகின்ற ‘நயப்பு’ப் பற்றிய பாடலில்,
தலைவன் தன் நெஞ்சினை விளித்து, ‘அழகிய தனங்களையும்,
அல்குலையும், சிறிய இடையினையும் உடையவள்தான் தலைவி;
அவள் உருவு பற்றி ஐயம் கொண்டு வருந்த வேண்டாம்
எனக் கூறுகின்றான்.’²⁷

உட்கோள்

பிற கோவை இலக்கியங்களில் கூறப்படுகின்ற குறிப்பறிதல்
என்னும் பகுதி திருக்கோவையாரில் ‘உட்கோளாக’க் கூறப்
படுகின்றது.

‘தலைவியினுடைய கண்கள் பிறமுந்தோறும் பிறமுந்தோறும்
நோயும் அதற்கு மருந்தும் கிடைப்பதுபோல இருக்கின்றன’ எனத்
தஞ்சைவாணன் கோவையின் தலைவன் கூறுகின்றான். இதனை,

‘‘பிணியு மதற்கு மருந்தும்
பிறழ்ப் பிறழமின்னும்
பணியும் புரைமருங் குற்பெருந்
தோளி படைக்கண்களே’’²⁸

என வரும் பாடலடிகளால் அறியலாம்.

முடிவுரை

கோவை இலக்கியத்தில் காணப்படுகின்ற கைக்கிளை பாடாண் திணையின் சார்பாக நிகழ்கின்ற ஆண்பாற் கைக்கிளையாக உள்ளது. எனினும் இங்குக் கைக்கிளை அகவிலக்கண மரபைப் பின்பற்றிக் காட்சி, ஐயம், துணிவு, குறிப்பறிதல் முதலாயின நிகழ்வுகள் அமையப் பாடப்பெற்றுள்ளது. இங்குப் பாட்டுடைத் தலைவனே கைக்கிளைக்குரிய கிளவித் தலைவனாக இருக்கின்றான். இவ்வாறு பாட்டுடைத் தலைவனாகிய கிளவித் தலைவனைக் கைக்கிளைக்குரிய தலைவனாக ஆக்கிப் பாடப்பெற்றிருப்பது கோவை இலக்கியத்தில் காணப்படும் புதிய அமைப்பாகும்.

குறிப்புக்கள்

1. சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படும் அகப்பொருள் பாடல்கள் எல்லாம் ஒரு வரன்முறையாக அமையாது ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பில்லாத பல துறைகளிலும் கலந்து அமைந்த நிலையில் உள்ளன. இவ்வாறு தனித்தனியாக அமைந்து தொடர்பில்லாமல் அமைந்த அகத்துறைகள் நிரல்பட அமைக்கப்பட்ட சிற்றிலக்கியமாகக் கோவை இலக்கியம் காணப்படுகின்றது. இதனைத் தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரன் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்:

“The akam verses of the cankam age were unconnected monologues. The illustrative readings of the various akam contexts, which were considered in the cankam age as something unconnected came to be arranged in their historical sequence” (A History of Tamil Literature, p. 137).

முதற் கோவை இலக்கியமாக நின்றசீர் நெடுமாறன் என்னும் பாண்டிய மன்னனைத் தலைவனாகக் கொண்டு பாடப்பெற்ற பாண்டிக் கோவை கருதப்படுகின்றது. (Meenakshisundaran)

T. P., A History of Tamil Literature, P. 137).

இக்கோவை இலக்கியத்தின் பாடல்கள் இறையனாரகப்பொருளுரையில் மேற்கோள்களாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இக்கோவை இலக்கியத்தின் காலம் ஏழாம் நூற்றாண்டாகக் கருதப்படுகின்றது (செயராமன், ந. வீ., சிற்றிலக்கியச் செல்வங்கள், ப. 61). மாணிக்கவாசகரின் திருச்சிற்றம்பலக் கோவை என்னும் திருக்கோவையார் இரண்டாவது கோவை இலக்கியமாகக் கருதப்படுகின்றது (Meenakshisundaran, T.P., A History of Tamil Literature, p. 138).

நாற்கவிராச நம்பி அகப்பொருளுக்கு இலக்கியமாகத் தஞ்சை வாணன் கோவை இயற்றப்பட்டது எனக் கூறப்படுகின்றது (கோவிந்தராச முதலியார், கா. ர., நம்பியகப் பொருள்முன்னுரை, ப.4).

பழைய நூலுரைகளிலிருந்து அறியப்படும் குமரசேனாசிரியர் கோவை, தமிழ் முத்தரையர் கோவை, காங்கேயன் நாலாயிரக் கோவை என்பனவும் இவ்வகைப் (கோவை வகை) பிரபந்தங்களென்றே கருதப்படுகின்றன என உ. வே. சாமிநாதையர் எழுதுகின்றார் (கலைசைக் கோவை முன்னுரை, ப. 2).

2. 1. கைக்கிளை, 2. இயற்கைப் புணர்ச்சி, 3. வன்புறை, 4. தெளிவு, 5. பிரிவுழி மகிழ்ச்சி, 6. பிரிவுழிக் கலங்கல், 7. இடந்தலைப் பாடு, 8. பாங்கற் கூட்டம், 9. பாங்கி மதியுடன்பாடு, 10. பாங்கியிற் கூட்டம், 11. ஒருசார் பகற்குறி, 12. பகற்குறி இடையீடு, 13. இரவுக்குறி, 14. இரவுக்குறி இடையீடு, 15. வரைதல் வேட்கை, 16. வரைவு கடாதல், 17. ஒருவழித் தணத்தல், 18. வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிதல், 19. வரைவு மெலிவு, 20. அறத்தொடு நின்றல், 21. உடன் போக்கு, 22. கற்பொடு புணர்ந்த கவ்வை, 23. மீட்சி, 24. தன்மனை வரைதல், 25. உடன் போக்கு இடையீடு, 26. வரைதல், 27. இல் வாழ்க்கை, 28. பரத்தையிற் பிரிவு, 29. ஒதற்பிரிவு, 30. காவற் பிரிவு, 31. தூதிற்பிரிவு, 32. துணைவயிற்பிரிவு, 33. பொருள்வயிற் பிரிவு.

தஞ்சைவாணன் கோவை, குத்தாலக் கோவை, கலைசைக்

கோவை, திருப்பதிக் கோவை போன்ற கோவை இலக்கியங்களில் மேற்குறித்த முப்பது மூன்று அகப்பொருட் பகுதிகளில் பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. ஆனால் திருக்கோவையாரில் (திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடத்துப் பதிப்பு) இருபத்தைந்து பகுதிகள் மட்டும் அமைந்துள்ளன.

3. அகப்பொருட் பகுதிகளில் முதல் பதினெட்டும் களவியல் என்னும் பகுதியிலும், பத்தொன்பது முதல் இருபத்தாறு வரையிலும் உள்ளவை வரைவியல் என்னும் பகுதியிலும், இருபத்தேழிலிருந்து முப்பத்து மூன்று வரையிலும் உள்ளவை கற்பியல் என்னும் பகுதியிலும் அடங்குகின்றன (ஓ. பா. குறிப்பு 2).
4. திருக்கோவையார், திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடத்துப் பதிப்பு, (1972), ப. 3.
5. தஞ்சைவாணன் கோவை, மீனாட்சி பதிப்பகம், புதுக்கோட்டை, (1969), ப. 1.

திருப்பதிக் கோவை, செந்தமிழ்ப் பிரசுரம், (1932), ப. 1.
 சிராமலைக் கோவை, செந்தமிழ்ப் பிரசுரம் (1935), ப. 1.
 கலைசைக் கோவை, செந்தமிழ்ப் பிரசுரம், (1937), ப.1.
 குத்தாலக் கோவை, திருவிதாங்கூர் சர்வகலாசாலை, (1949), ப. 1.

திருவாவடுதுறைக் கோவை, கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடம், சென்னை, (1926), ப. 1.

6. (அ) கடவுளர்மீது அமைந்துள்ள கோவை இலக்கியங்கள் :

- (1) திருக்கோவையார்
- (2) சிராமலைக் கோவை
- (3) திருப்பதிக் கோவை
- (4) கலைசைக் கோவை
- (5) திருவாரூர்க் கோவை போன்றன

- (ஆ) மன்னர்கள்மீது அமைந்துள்ள கோவை இலக்கியங்கள்:

- (1) குமாரகுலோத்துங்கன் கோவை

(இ) பிரபுக்கள் மீது அமைந்துள்ள கோவை இலக்கியங்கள் :

(1) ஆண்டவராயன் கோவை

(2) சசிவர்ணன் ஒருதுறைக் கோவை

(ஈ) ஜமின் மீது அமைந்துள்ள கோவை இலக்கியங்கள் :

கச்சிரெங்கன் கோவை

(உ) வள்ளல் மீது அமைந்துள்ள கோவை இலக்கியம் :

கப்பற் கோவை

(ஊ) வணிகர் மீது அமைந்துள்ள கோவை இலக்கியம் :

காத்தான்பிள்ளை வருக்கக் கோவை

(எ) ஆசிரியர் மீது அமைந்துள்ள கோவை இலக்கியம் :

பண்டார மும்மணிக் கோவை

7. சாமிநாதையர், உ. வே., சி. கோவை முன்னுரை, ப. 3.

8. மேலது.

9. மேலது.

10. தொல். பொருள்., 1; ந. அ., 29.

11. பேரா. (உ. ஆ.), திரு. கோவை., ப. 18.

12. ந. அ., 28.

13. கோவிந்தராச முதலியார், கா. ரா., ந. அ., முன்னுரை, ப. 4 (ஒ. பா. குறிப்பு 1).

14. “பாயும் விடையரன் றில்லையன்” (திரு. கோவை., 3:1) என்னும் பாடலடியில் பாட்டுடைத் தலைவன் சிவன் எனக் குறிக்கப்படுகின்றான்.

‘வயலே தடம்பொய்கை சூழ்தஞ்சை வாணன்’ (த. கோவை, 1 : 3) என்னும் பாடலடியில் பாட்டுடைத் தலைவன் தஞ்சை வாணனின் பெயர் கூறப்படுகின்றது. இவ்வாறே எல்லாக் கோவை இலக்கியங்களிலும் பாட்டுடைத் தலைவரின் பெயர் கூறப்பெறும்.

15. தொல். பொருள்., 58.

16. தொல். பொருள்., 43; ந. அ., 29.
17. திரு. கோவை., 1.
18. த. கோவை, 1.
19. திரு. கோவை., 2.
20. சி. கோவை, 3.
21. த. கோவை, 3 : 2 - 3.
22. திருப். கோவை, 4 : 3 - 4.
23. த. கோவை, 3 : 2 - 3.
24. தி. வ. கோவை, 4 : 4.
25. கு. கோவை, 4 : 4.
26. க. கோவை, 4 : 3 - 4.
27. திரு. கோவை., 3.
28. மேலது, 5 : 5 - 8.

2.6.2. உலா இலக்கியம்

2.6.2.0 உலாவென்பது ஒப்புயர்வற்ற தலைவனொருவன் வீதியில் உலா வரக் கண்டு அவன்மீது பேதை முதல் பேரிளம் பெண் ஈறாகவுள்ள எழுவகைப் பருவ மகளிரும் காதல் கொள்வதாகப் பாடுவது¹. தொல்காப்பியம் பாடாண் திணையில் 'ஊரொடு தோற்றமும் உரித்தென மொழிப'² என ஒரு நூற்பா அமைந்துள்ளது. இந்நூற்பாவிற்கு 'ஊரிடத்தே காமப்பகுதி நிகழ்வதுண்டு' எனக் கூறி, 'தலைவன் உலா வருகின்றபொழுது எழுவகைப் பருவ மகளிர் அவனிடத்துக் காதல் கொள்வது' என்றும், 'அது பின்னுள்ளோர் ஏழு பருவமாகப் பகுத்துக் கலிவெண்பாட்டாகச் செய்கின்ற உலாச் செய்யுளாம்' என்றும் நச்சினார்க்கினியர் உரை எழுதுகின்றார்³.

பன்னிரு பாட்டியல், வெண்பாப் பாட்டியல் போன்ற பாட்டியல் நூல்கள் மட்டுமே உலா இலக்கியத்தின் அமைப்பினைத் தெளிவாகக் கூறுகின்றன.

“பேதை முதலா எழுவகை மகளிர்க்கண்
டோங்கிய வகைநிலைக் குரியான் ஒருவனைக்
காதல்செய் தலின்வரும் கலிவெண் பாட்டே”⁴

எனப் பன்னிரு பாட்டியலும்,

“திறந்தெரிந்த பேதை முதலெழுவர் செய்கை
மறந்தயர வந்தான் மறுகென் - றறைந்தகலி
வெண்பா வுலாவாம்”⁵

என வெண்பாப் பாட்டியலும் கூறுகின்றன.

2.6.2.1. கைக்கிளைப் பகுதி

உலா இலக்கியம் பொருள் அமைவு நிலையில் இரு பகுதி களைக் கொண்டுள்ளது. இவை, 1. முன்னிலைப் பகுதி என்றும், 2. பின்னிலைப் பகுதி என்றும் கூறப்படும். முன்னிலைப் பகுதியில் பாட்டிற்சூரிய தலைவனின் சிறப்புக்களும், அனை உலா வருதலும், கூறப்படும். மேலும் உலா வருகின்ற தலைவனிறு குலம்,

குடிப்பிறப்பு, மங்கலம், பரம்பரை, அரிய குணம், செயல் திறன் முதலியனவும் குறிக்கப்படும் பாட்டுடைத் தலைவனின் மலை, யானை, குதிரை, மாலை, முரசு, கொடி, ஆறு, நாடு, நகர் முதலியனவும் ஆணை அல்லது செங்கோல் என்னும் தசாங்கமும் இப்பகுதியில் பேசப்படுதல் உண்டு. ஆனால் காளமேகப்புவவர் இயற்றிய திருவானைக்கா உலாவில் பாட்டுடைத் தலைவனுடைய தசாங்கம் பாடப்பெறவில்லை. பின்னிலைப் பகுதியில் உலா வருகின்ற தலைவன்மீது எழுவகைப் பருவ மகளிருடைய உடலுறுப்புக்களின் தோற்றம், மாற்றம், அவர்கள் உள்ளத்தில் தோன்றுகின்ற உணர்ச்சி வேறுபாடுகள் முதலியனவும் அம்மகளிரின் சிற்றில் இழைத்தல், பாவை நோற்றல், கழங்காடல், அம்மானையாடல், ஊசல், கிளியோடு பேசியிருத்தல், யாழிசைத்தல், புனலாட்டு, பொழில் விளையாட்டு ஆகியனவும் பேசப்படும். உலா இலக்கியத்தில், தலைவியர் உலா வருகின்ற தலைவன்மீது காதல் கொள்ளுகின்ற நிலை மட்டுமே பேசப்படுகின்றது. ஆனால் உலா வருகின்ற தலைவன் அத்தலைவியர்பால் காதல் கொள்வதாகக் காட்டப்படுதல் இல்லை. எனவே உலா நூல்களில் வருகின்ற காதல் பற்றிய பின்னிலைப் பகுதி பொருள் அமைவு நிலையில் ஒருபாலார் கொள்ளுகின்ற கைக்கிளைப் பகுதியாகவே அமைகின்றது.

2.6.2.2. தலைவர்

தமிழ் இலக்கியத்தில் காணப்படுகின்ற உலா இலக்கியங்களில் கடவுளர்கள், மன்னர்கள், ஞானாசிரியர்கள் (குருக்கள்) போன்றோர் தலைவர்களாகக் கௌரவப்பெட்டிருக்கின்றனர்⁶. கடவுளர் மீது பாடப்பெற்ற உலா இலக்கியங்களே தமிழில் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன.

உலா நூல்களில், தலைவர்கள் தத்தமக்குரிய ஊர்திகளில் உலா வருதல் கூறப்படும். 'ஸ்தல சம்மந்தமாகக் கடவுள்மீது பாடப்பெற்ற உலாக்களெல்லாம் அக்கடவுள் திருத்தேரில் பவனி வருவதாகவே கூறா நிற்கும்' என அறிஞர் குறிப்பர்⁷. கடவுளர் தேர்மீது எழுந்தருளி உலா வரும் ஒரு நாளில் பேதை, பெதும்பை, மங்கை, மடந்தை, அரிவை, தெரிவை, பேரிளம்பெண் என்னும் எழுபருவ மாதர்கள் முறையே கண்டு காதல் கொள்வது பெரும் பான்மையான உலா நூல்களில் பொதுவாகக் கூறப்படும் செய்தி

யாகும். விக்கிரம சோழனுலா, குலோத்துங்க சோழனுலா, இராசராச சோழனுலா என்னும் மூவருலாக்களில் அவற்றின் தலைவர்கள் தத்தம் பட்டத்து யானைமீது ஏறி உலா வந்தபொழுது அவர்களைக் காண வந்த மகளிரின் காதல் நிலை கூறப்படுகின்றது⁹. எனினும் மதுரைச் சொக்கநாதருலாவில் எழுவகைப் பருவ மகளிர்க்கேற்பச் சோமசுந்தரக் கடவுள் ஏழு நாட்கள் ஏழு வகையான வாகனங்களில் உலா (பவனி) வந்தமை கூறப்படுதல் காணலாம்.

2.6.2.3. தலைவியர்

‘ஊரொடு தோற்றமும் பரத்தையர்க்கன்றிக் குலமகளிர்க்குக் கூறப்படாது’¹⁰ என நச்சினார்க்கினியர் தொல்காப்பியம் பாடாண் திணையில் உரை எழுதுகின்றார். உலா வரும்பொழுது காதல் கொள்ளுவதாகக் கூறப்படுகின்ற எழுவகை மகளிரும் பரத்தையர் என்பது அவர் கருத்து. சீவகன் உலா வரும்பொழுது அவன்மீது காதல் கொண்ட மகளிரைக் குறிப்பிடும்பொழுது, ‘இத்துணையும் மனைநிலை வகையிற் பிறந்த பெண்பாலாரையும் பரத்தையரையும் கூறினார்’¹¹ என அவர் உரை எழுதுகிறார். உதயணனும் வாசவ தத்தையும் உலாப் போந்தபொழுது மங்கல மடந்தையர் அல்லாத பரத்தையர் நின்று அவர்தம் உலாக் கண்டு காதலுற்றதாகப் பெருங்கதை கூறுகிறது. -அப்பகுதி பின்வருமாறு :

“உத்தம மகளிரொழிய மற்றைக்
கன்னிய ரெல்லாங் காமன்துரந்த
கணையுளங் கழியக் கவினழிவெய்தி”¹¹

இதனால் காப்பிய இலக்கியங்களில் உலா வரும் தலைவன்மீது காதல் கொண்டவர்களாகக் காட்டப்படுகின்ற தலைவியர் பொது மகளிர் என்பது வெளிப்படுகின்றது.

உலா என்னும் சிற்றிலக்கியங்களில் தலைவன்பால் காதல் கொள்ளுகின்ற தலைவியர் பரத்தையர் என்று கூறப்பட்டிருப்பதாகக் காணப்பெறவில்லை. இங்கு, ‘உலா நூல்களிலே கூறப்படும் எழுவகைப் பருவ மகளிர்க்கும் வகுத்த வயது வரையறையை நோக்குகின்றது அவரனையும் மன்றலெய்தாக் கன்னியரெனக்

கொள்ளற்கில்லை; மன்றலெய்திய மகளிரேல் அவர் உலா வரும் தலைவனைக் கண்டு காதலுற்றனரென்றல் ஒண்ணாது; அவர் கற்புக்கு இழுக்காகும் என்று கொண்டு அவ்வெழுவகைப் பருவ மகளிரும் பரத்தையரென ஒரு சிலரும், உருத்திரக்கணிகையர் என ஒரு சிலரும் கூறுவாராயினர்' எனக் குறிப்பிடுகின்ற இராமா நுஜையங்கார், 'தென்னகர் எதிர்கொள நன்னெடு வீதியில் மதகளிறுர்தல்' என்ற பொய்கையார் பாட்டியல் நூற்பாவினை எடுத்துக்காட்டி, 'இங்கே நன்னெடுவீதி என்றது பரத்தையர் வீதி அல்லது பரத்தையர் சேரி ஆகாது; உருத்திரக்கணிகையர் வீதியு மாகாது, மறையவர் வீதி, அரசர் வீதி, வணிகர் வீதி என்று விதந்து கூறாது பொதுவகையால் 'நன்னெடுவீதி' என்றதனால் பரத்தையர் தெரு உருத்திரக்கணிகையர் தெரு என்று பொருள் கொள்ளளும் ஆம் எனின், உயர்குடிப் பிறப்பும், நல்லொழுக்கமும் அறிவும், திருவும், அழகும், கல்வி கேள்விகளும் கொடையும், ஆண்மையும் முதலிய நலமனைத்தும் ஒருங்குடைய ஓங்கிய வகைநிலைக்குரிய தலைமகன் பரத்தையர் தெருவில் அல்லது உருத்திரக்கணிகையர் தெருவில் உலாப் போதல் ஒல்லாது; உலாப் போந்தான் என்கூறுதலாற் பெறும் சிறப்பும் இல்லை. அன்றியும் அன்பின் விழையார் பொருள் விழையும் ஆய் தொடியினராகிய பரத்தையர் உலா வரும் தலைவனைக் காதலியார்; காதலித்தாலும் உலாப்போந்த தலைமகன் அதனால் எய்தும் பெருமையென்னை? உருத்திரக் கணிகையராற் காதலிக்கப்பட்டான் என்பது உலாவரு தலைவர்க்கெல்லாம் பொருந்தாது. ஆகவே உலாக்களிற் கூறப்படும் எழுவகைப் பருவமகளிர் என்பது சிறப்பு வகையில் எல்லா மகளிரையுமே குறிக்கும் என்று கோடலே பொருந்துமென்று தோன்றுகிறது. இவ்வாறு கொள்ளின் மேற்குறித் தபடி அம்மகளிர் கற்புப்பழுதுபட்டதாகாதோ எனின் ஆகாது. உலாக்கூற்று நிகழ்ந்ததை நிகழ்ந்தபடிகூறும் வாயுரையாகாது, புலவன் புனைந்துரையாதலின் இதனால் உலாவரு தலைமகன் மகளிரனைவரும் கண்டு காதல் கொள்ளத்தக்க கனிந்த கட்டலகன் என்பதே உலாக்கூற்றின் கருத்தென்று கொள்ளத்தக்கதாயிருக்கிறது' எனத் திருச்சிறுப்புவியூர் உலா முன்னுரையில் கூறுதல்¹² இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது.

2.6.2.3.1. எழுபருவ மகளிரின் காதல் நிலை

ஒட்டக்கூத்தர், விக்கிரம சோழனும் குலோத்துங்க சோழனும், இராசராச சோழனும் உலா வருவதாகவும் அச்சோழ மன்னர்கள்பால் எழுபருவ மகளிர் காதல் கொள்வதாகவும் மூவரு லாவில் பாடுகின்றார்.

தாயரைப் பிரியாப் பருவத்துப் பேதையர், பாடத்தெரியாத பசங்கிள்ளையர், தாயர் வர வந்து, தாயர் உலா வரும் மன்னனைத் தொழத் தாமும் தொழுது, தாயர் மொழிந்த சொற்களையே தாமும் மொழிந்து நிற்பதாகக் கூறப்படுகின்றது.¹³ அவ்விளையாட்டுப் பருவத்தினராகிய பேதையர், வம்பின்கள் அன்னையர் எனத் தம் தாயரை அழைத்து 'மன்னன் மாலை வாங்கித் தம் மின்கள்'¹⁴ எனக் கேட்கின்றவர்களாகக் காட்டப்படுகின்றனர்.

தம் மடநோக்கினைத் தாம் வளர்த்த மானிற்கு விட்டு, வேலிரண்டின் நோக்குக் கொண்ட பெதும்பையர், முன்னே கண்டு உணர்ந்து அறியாத காமம் தம்மைக் கலக்கக் கலங்கி நிற்பவர்களாகக் காட்டப்படுகின்றனர்.¹⁵ வேட்கை வரவர வற்றாத மங்கையர் அவர்களுடைய மனத்தையும் உயிரையும் யானை மீது அமர்ந்து உலா வருகின்ற தலைவனாகிய மன்னன் கொண்டு செல்லத் தத்தம் சுற்றத்தாரின் தோள்களில் வீழ்ந்து மயங்குவதாகப் பாடப்பெற்றுள்ளது.¹⁶

இவ்வாறே பிற எல்லாப் பருவப் பெண்டிரும் தாங்கள் கொண்ட காதலில் முற்றுப்பெறாதவராய் தமிழராய் நின்று, தொழுது அயர்ந்து, காதல் நோயால் சோர்ந்தமையை இவ்வுலா இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன.

காதல் நிகழ்ச்சிகள் இம்முன்று உலாக்களிலும் பெரும் பான்மை வேறுபடுத்திக் காட்டப்பெறவில்லை மங்கை, மடந்தை போன்ற பருவத்தினர் தாமுற்ற காதலைத் தம்முள்ளே அடக்க மாட்டாது தம்முடனிருக்கும் வண்டிற்கும், கிள்க்கும், அன்னப் பறவைக்கும் மொழிந்து தலைவர்பால் அவற்றைத் தூது செல்ல வேண்டுகின்றனர்.¹⁷ சங்க இலக்கியங்களிலும் இவ்வாறு தலைவியர் தத்தம் காதலரை, கணவரைப் பிரிந்து இருக்கும்பொழுது வண்டத்தும் கிள்ளையிடத்தும் தாமுற்ற காதல் துயரத்தை

மொழிதல் உண்டு.¹⁸ ஆனால் உலா இலக்கியங்களில் தலைவன் உலா வருகிறபொழுது அவனைக் கண்டு காதல் கொண்ட மகளிர் தம் காதல் துயரத்தை வண்டிடத்தும் கிள்ளையிடத்தும் சொல்வதாகப் பாடப்பெற்றுள்ளது. சோழனைச் சுமந்து செல்கின்ற களிறு தம்மைக் கடந்து செல்லக் காதல் துயரினைத் தமக்குத் தந்த தலைவனாகிய மன்னனைக் கொடுங்கோலன் என ஏசுவதாகவும் விக்கிரம சோழனுலாவில் கூறப்படுள்ளது.¹⁹ இத்தன்மைகளெல்லாம் முத்தொள்ளாயிரக் கைக்கிளைப் பாடங்களிலும் காணப்படுகின்றன.²⁰

சோழர் மூவரும் பலமுறை உலா வந்ததாகவும், ஒவ்வொரு உலாவின்போது காதல் கொண்டதாகவும் தெரிகின்றது. மங்கைப் பருவத்தினளாகிய ஒருத்தி, தான் பெதும்பைப் பருவத்தினளாக இருக்கையில் விக்கிரம சோழன் உலா வந்தபொழுது அவனைக் கண்டு காதல் விருப்புற்றமையை நினைவுகூர்கின்றாள்:

“முன்னொருநாட் கண்ட பெதும்பைப் பருவத்தே
தன்கருத்திற் கொண்ட பரிவுகடைகூட்ட-பண்டறியும்
முன்னை வடிவமும் இழந்தோர் முகநோக்கி
என்னை அறிகலன் யான் என்செய்கேன்”²¹

‘நின் பவனி கண்டு காதல் கொண்ட பேரிளம்பெண்ணின் உடல் மெலிந்தது; உடை நெகிழ்ந்தது; மணிகள் பதித்த பல அணிகளும், முத்துமாலையும், பூமாலையும் கழன்றன; உடல் பசலை பூத்தது’ என்றெல்லாம் கூறி, ‘காதல் கொண்ட அப் பெண்ணைக் கலந்தணைவதுதானே மன்னர் குலத்திற்குத் தக்கது’ என அப் பேரிளம்பெண்ணின் தோழி, உலா வரும் விக்கிரம சோழனிடத்தில் முறையிடுவதாகக் கூறப்படுதல் காணலாம்.²²

‘காமக் கடவுளாகிய மன்மதனுடைய காமப் பேரினினின்று மங்கையரைக் காக்காதிருப்பாயேயானால் மங்கையர் எவ்வாறு உயிர் பிழைப்பர்?’ என மங்கையரின் (பெண்டிரின்) காதலுக்கு உடன்படாத தலைவனின் தன்மையை உலா வரும் அத்தலைவனிடத்துக் கூறி வருந்துகிறாள் மற்றொரு பேரிளம்பெண்.²³ இப் பேரிளம் பெண்ணைப் போலவே பேதை முதலிய எல்லாப் பருவ

மகளிரும் நிறைவேறாத காதலுடையவர்களாக நீங்காத காதல் மயக்கம் கொண்டவர்களாகப் பழிச்சொல் கூறி நிற்க, தலைவனாகிய குலோத்துங்க சோழன் உலாப்போனான் எனவும் குலோத்துங்க சோழனுலாவில் பாடப்பெற்றிருக்கிறது. இதனை,

“..... இப்படியே

தையலார் பொற்றொகைக் சாயலார் கையகலா
மையலார் பேரலராய் மன்றேற-வையம்
பெருகுடையா நீரேழும் பாரேழும் பேணும்
ஒருகுடையான் போந்தா னுலா”²⁴

என வரும் பாடலடிகளால் அறியலாம். இவ்வாறே இராச. ராச சோழனாகிய தலைவன்,

“பேதை முதலாப் பேரிளம்பெண் ணீறாக

மாதர் மனங்கொள்ளா மால்கொள்ளச்-சோதி
இலகுடையான் கொற்றக் குடைநிழற்ற வீரேழ்
உலகுடையான் போந்தா னுலா”²⁵

எனப் பாடப்பெற்றிருத்தலும் காணலாம்.

மன்னர்களைத் தலைவர்களாகக் கொண்டுள்ள மூவருலாக் களில் சொல்லப்படுகின்ற எழுபருவ மகளிரின் காதல் உணர்வு நிலைகளைப் போலவே கடவுளர்களைத் தலைவர்களாகக் கொண்டுள்ள உலா நூல்களில் சொல்லப்படுகின்ற எழுபருவ மகளிரின் காதல் உணர்வு நிலைகளும் சொல்லப்படுகின்றன.

இளந்தென்றல், மாரன் அம்பு வருத்தி அறியாத மயில், விளையாத தேறல், விலைபடா முத்தம்²⁶ என்றெல்லாம் சொல்லுதற்குரிய பேதையர் தம் அன்னையரை அழைத்து,

“அம்மனைமீ ரெம்பிரான் ஆகத் தணிமணியைத்
தம்மினென வாங்கித் தருக”²⁷

எனச் சொல்லுவதாகத் திருச்சிறுபுலியூர் உலாவில் பாடப்பெற்றுள்ளது. பெதும்பைப் பருவமுடைய பெண் தலைவனாகிய திருப்புவண நாதன் உலா வரக் கண்டு காதல் கொள்ள, அத்தலைவன் அவளைப் பார்த்தும் பாராமல் சென்றமை,

“பார்த்தும் பாரா ததுவுமாய்ப் பைங்கொன்றைத்
தீர்த்தனு மந்தத் தெருவகன்றான்”²⁸

எனத் திருப்பூவண நாதருலாவில் கூறப்பெற்றித்தலையும் காணலாம்.

திருச்சிறுபுலியூர் இறைவனாகிய திருமால் உலா வர அவனைக் கண்டு காதல் கொண்ட மங்கைப் பருவத்துப் பெண், ‘காமன் வருத்த என் கைவளைகளெல்லாம் இழந்தேனே; இப்பொழுது ஆலிலையில் படுக்கை கொண்டிருந்த தலைவனது திருமேனியினை எனது மார்பகங்கள் பொருந்துமாறு அனைத்துக்கொள்ள மாட்டேனா எனக் கூறுகின்றான்’.²⁹

கடம்பை நகர்த் தலைவனாகிய சிவன்மீது காதல் கொண்ட மங்கைப் பருவத்துப் பெண், ‘திருமாலைக் காத்தவனாகிய நீ, காமத் துன்பத்தை எனக்குத் தந்தவனாகிய நீ இப்பொழுது உன் மாலையை எனக்குத் தரவேண்டும்; தந்தால் உன்னை வாழ்த்துவேன்’ என அத்தலைவனிடத்துக் கூறுவதனை,

“மாலையளித் தீரெனக்கு மாலையளித் தீரதற்கு
மாலையளித் தீரென்றால் வாழ்த்தேனோ”³⁰

என வரும் கடம்பர்கோயில் உலா அடிகளில் காணலாம்.

திருவாரூருலாவில் சொல்லப்படுகின்ற அரிவைப் பருவத்துப் பெண், ‘உமை பங்கா! நாயகர்க்கு நாயகா! என்பால் உன் நெஞ்சம் இரங்காதோ’ என உலா வரும் தலைவனிடத்தில் வேண்டுதல் காணலாம்.³¹

தெரிவைப் பருவத்துப் பெண் தன் உடனிருக்கும் கிளியினை விளித்து, சிறுபுலியூரில் உள்ள அண்ணலாகிய திருமாலிடம் சென்று அவனது திருமார்பில் அணியப்பெற்றிருக்கின்ற துளசி மாலையை வாங்கி வருமாறு தூது விடுதலைத் திருச்சிறுபுலியூர் உலாவில் காணலாம்.³²

திருக்குற்றால நாதனாகிய தலைவர் உலா வரக் கண்ட பேரிளம்பெண் வாராத செல்வம் வந்தாற்போலத் தலைவனுடைய உறுப்பழகெல்லாம் கண்டு அவன்மீது காதல் கொண்டு கருத்

தழிந்தததாகத் திருக்குற்றால நாதருலாவில் கூறப்படுகின்றது.³³

திருக்குற்றால நாதருலாவில் அரிவைப் பருவத்துப் பெண் ஒருத்தி தன் மாலையைக் குற்றால நாதருக்குக் கொடுத்ததாகவும் குற்றால நாதர் தம் மாலையை அவ்வரிவைப் பெண்ணிற்குத் தந்ததாகவும், அம்மாலையைப் பெற்றுக்கொண்ட அரிவை, மாலையைத் தந்துவிட்டுத் தன்னைக் கடந்து சென்ற அத்தலைவனை நினைத்துக் காதற் பெருந்துயர் எய்தியதாகவும் கூறப்படுகிறது.³⁴ திருச்சிறுபுலியூர் உலாவில் தலைவனாகிய திருமால், தன்மீது காதல் கொண்ட மடந்தைப் பருவத்துப் பெண்ணைப் பார்த்துச் சிரித்து அவளிடத்துக் காம நோயினை உண்டாக்கிப் பின் வேறோர் வீதிக்குச் சென்றான் என்று கூறப்படுதலும் காணலாம்.³⁵ இவை பிற உலா இலக்கியங்களில் கூறப்பெறாத செய்திகளாகும்.

இவ்வுலா நூல்களின் இறுதி நிலையில் உலா வரும் தலைவன், பேதை முதலாகப் பேரிளம்பெண் ஈறாகச் சொல்லப் படும் பருவ மகளிர்கள் காதலால் மயங்கி நிற்க உலாப் போந்தான் எனப் பாடப்பெற்றிருத்தல் காணலாம்.

1. “... மாத ரெழுவகையு மால்கொள்ள

.....

..... யங்கயற்க ணம்மை

ஒருபாகன் போந்தா னுலா”³⁶

2. “பேதை முதலாகப் பேரிளம்பெண் மாதாவா

யேதுமட வாரு மொருகோடி-காதல்

மடவாரு நின்று மயங்கமர நான்குங்

கடவாத தாட்கமலக் கண்ணன்

..... போந்தா னுலா”³⁷

3 “யிவ்வா றெழுபருவத் தெல்லோரு முன்போத

வுய்வார் பவனிக் குடன்போதச்-சைவ

வழிப்போந்தான் நாதாய்ப் பரவையார் மாடத்

துழிப்போந்தான் போந்தா னுலா”³⁸

4. “பேதை முதலாகப் பேரிளம் பெணீறாக

மாதர் பலர்மயங்க மாதேவன்.

. போந்தா னுலா''''

அப்பாண்டைநாதர் உலாவில் எல்லாப் பருவ மகளிரும் இறைவனாகிய தலைவன் உலா வரக் கண்டு காதல் கொண்டதாகக் கூறப்படாது அவர்கள் இறைவனைத் தொழுது வாழ்த்துவதாகக் கூறப்படுகின்றது. இதனை,

“பேதை முதலாகப் பேரிளம்பெண் ணந்தமாய்
ஏதமி லைப்பருவத் தெல்லோரு-நீதியால்
வந்திறைஞ்சி வாழ்த்தி மலர்மாரி தூவவே
. போந்தான் உலா''''

என வரும் அடிகளால் அறியலாம்.

2.2.3.5. கடவுளர்மீது கொள்ளும் காதல்

கடவுளர்களாகிய பாட்டுடைத் தலைவர்கள் உலா வருகின்ற பொழுது அவர்களைக் கண்டு காதல் கொள்ளுவதாகக் கூறப்படும் மகளிரின் எழுவகைப் பருவ நிலைகளையும் பக்தியின் எழுவகை நிலைகளாகக் கூறுவர். பக்தியின் ஏழு நிலைகளாகிய 1. அபிலாசை 2. சிந்தனை 3. அநுஸ்மிருதி 4. இச்சை 5. ருசி 6. பரபக்தி 7. பரமபக்தி என்பனவற்றைக் காதலியராகச் சொல்லப்படுகின்ற ஜீவான்மாக்களின் ஏழு பருவங்களாகக் கூறுவதுண்டு என்பர்.⁴¹

அபிலாசை (பேதை) - தக்க தலைவனைக் காண எழும் விழைவு
சிந்தனை (பெதும்பை) - கண்ட தலைவனைப் பற்றி எழும் நினைவு
அநுஸ்மிருதி (மங்கை) - தலைவனைப் பற்றி எழுந்த நினைவு
இடைவிடாதிருத்தல்

இச்சை (மடந்தை) - தலைவனை அணைவதில் உறுதியான ஆசை

ருசி (அரிவை) - வேறுபுலங்களிற் செல்லாத அவ்வாசையின் முதிர்ச்சி

பரபக்தி (தெரிவை) - தலைவனைக் கூடுதலும் பிரிதலுமாகிய இவற்றை முறையே இன்பமும் துன்பமுமாக நினைத்தல்

பரமபக்தி (பேரிளம்பெண்) - தலைவனைப் பிரிந்தநிலையில் முடிதல்

முடிபுரை

உலா இலக்கியங்களில் தலைவரின் காதல் நிலை மட்டுமே கூறப்படுகின்றது. காதல் கொள்ளும் தலைவியர்பால் தலைவர் காதல் கொள்ளுவதாகக் கூறப்பெறுதல் இல்லை. எனவே உலா நூல்களில் கூறப்படுகின்ற தலைவியரின் காதல் ஒருதலைக் காதலாக, கைக்கிளையாக அமைகிறது. உலா நூல்களில் வரும் தலைவியர் இன்னார் எனக் குறிக்கப்பெறாத நிலையில் அவர்களைப் பரத்தையர்களாகக் கொள்ளுவதற்கில்லை. இவ்விலக்கியங்களின் இறுதி நிலையில் உலாச் செல்லும் தலைவன், பேதை முதலாகப் பேரிளம்பெண் ஈறாகச் சொல்லப்படும் மகளிர் பலரும் காதலால் மயக்கம் கொள்ள உலாச் சென்றான் என்று கூறப் பெற்றிருத்தல் காணலாம். கடவுளர்களைத் தலைவர்களாகக் கொண்டுள்ள உலா நூல்களில் எழுபருவ மகளிரின் காதல் நிலையினைப் பக்தியின் ஏழு நிலைகளாக விளக்குவர் அறிஞர்.

குறிப்புக்கள்

1. ப. பா., 132 ; வெ. பா., 27.
2. தொல். பொருள்., 83.
3. நச். (உ.ஆ.), தொல். பொருள். 262.
4. ப. பா., 132.
5. வெ. பா., 27.
6. (அ) கடவுளர்மீது அமைந்த உலா இலக்கியங்கள் :
 - 1) கச்சி ஏகாம்பரநாதருலா
 - 2) குலசையுலா
 - 3) திருக்கயிலாய ஞானவுலா
 - 4) திருக்கழுக்குன்றத்துலா
 - 5) திருக்குற்றால நாதருலா

6) திருப்புவண நாதருலா

7) திருவானைக்காவுலா

8) தேவையுலா-போன்றன

(ஆ) மன்னர்மீது அமைந்த உலா இலக்கியங்கள்:

1) இரவிவர்ம புவனுலா

2) இராசராச சோழனுலா

3) குலோத்துங்க சோழனுலா

4) சிவந்தெழுந்த பல்லவராயன் உலா

5) விக்கிரம சோழனுலா-போன்றன.

(இ) ஞானாசிரியர்மீது அமைந்த உலா இலக்கியம்:

தருமை ஞானசம்பந்தர் உலா

உலா இலக்கியங்களில் முதலாவது சேரமான் பெருமாள் நாயனார் பாடிய திருக்கயிலாய ஞானவுலாவாகும். இது திருநொடித்தான் என்னும் திருக்கயிலாய மலையில் கோயில் கொண்டிருக்கும் முக்கட் செல்வனாகிய சிவபெருமானைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டது. 'இவ்வுலா மற்றையவுலாக்கள் யாவும் தோன்றுவதற்கு முன் தோன்றியதால் ஆதியுலாவென்றும், இறைவன் திருக்கோலம் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கைலாய திருமலையில் அவ்வெம்பெருமானது திருமுன்னர் அரங்கேற்றப்பெற்ற தெய்வீகவுலாவென்றும் பசுகரணம் நீங்கிப் பதிகரணம் பெற்றதால் ஞான வாக்கினை யுடையாரால் பாடப்பெற்றதால் ஞானவுலாவென்றும் வழங்கப்பெறும்' எனக் கயப்பாக்கம் சதாசிவ செட்டியார் எழுதுகின்றார் (தி. ஞா. உலா., முன்னுரை, ப.5).

7. தி. ஞா. உலா, முன்னுரை, ப. 7.

8. இ. சோ. உலா, 165-228.

கு. சோ. உலா, 201-244.

வி. சோ. உலா, 181-224,

9. நச். (உ.ஆ.), தொல். பொருள்., ப., 263.

10. நச். (உ.ஆ.), சிந்., ப. 1253.

11. பெருங்., இலாவண காண்டம், நகர்வலங் கொண்டது, 55-56.
12. இராமாநுஜையங்கார், கி., திருச்சிறுபுலியூர் உலா, முகவுரை, பக். 5, 6.
13. வி. சோ. உலா, 230, 231, 243, 244.
14. மேலது, 259, 260.
15. மேலது, 273, 274, 318, 319.
16. கு. சோ. உலா, 361, 362, 453, 454.
17. மேலது, 594-600.
வி. சோ. உலா, 599-604.
18. நற்., 277, 102.
19. வி. சோ. உலா, 566-568.
20. முத்., 56, 90, 98.
21. வி. சோ. உலா, 328-330, 359, 360.
22. மேலது, 668-673.
23. கு. சோ. உலா, 668-670.
24. மேலது, 760-774.
25. இ. சோ. உலா, 779-782.
26. தி. சி. பு. உலா, 181, 182.
27. மேலது, 196.
28. தி. பூ. நா. உலா, 253.
29. தி. சி. பு. உலா, 273, 274.
30. க. கோ. உலா, 271.
31. தி. உலா, 384.
32. தி. சி. பு. உலா, 357, 358.
33. தி. கு. நா. உலா, 484, 485.
34. மேலது, 446.
35. தி. சி. பு. உலா, 314.
36. ம. சொ. நா. உலா, 514, 516.

37. தி. சி. பு. உலா, 417, 418, 420.
38. தி. உலா, 527, 528.
39. தி. பூ. நா. உலா, 466, 469.
40. அ. நா. உலா, 616, 617, 619.
41. இராமாநுஜையங்கார், கி., திருச்சிறுபுலியூர் உலா, முகவுரை, பக். 6, 7.

2.6.3. கலம்பக இலக்கியம்

2.6.3.0. கலம்பகம் என்பது பலவகை உறுப்பும், பொருளும், பாட்டும் கலந்து பாடப்பெறுவதாகும். இவ்விலக்கியம், அகப் பொருள், புறப்பொருள் ஆகிய இருவகைப் பொருள் நிலைகளில் அமைகின்ற பல உறுப்புக்களைக் கொண்டுள்ளதாகக் காணப்படுகின்றது. இவ்விலக்கியத்துள் வரப்பெறும் உறுப்புக்கள் எவையெவை எனப் பன்னிரு பாட்டியல், வெண்பாப் பாட்டியல் போன்ற பாட்டியல் நூல்கள் கூறுகின்றன.¹

2.6.3.1. கைக்கிளைப் பகுதியும் மாந்தரும்

கலம்பகத்தில் கைக்கிளையும் ஓர் உறுப்பாக உள்ளது. தூது, குறம், கொற்றியார், பிச்சியார், வலைச்சியார், மதங்கியார், இடைச்சியார் போன்ற கலம்பகத்தின் பிற உறுப்புக்களின்கீழ் அமைந்துள்ள பாடற் பொருள் ஒருதலைக் காதல் நிலையினை விளக்குவனவாக உள்ளன. இவையெல்லாம் பாடாண் திணைக் கைக்கிளையாக அமைவனவாகும்.

பிற சிற்றிலக்கியங்களைப் போலவே கலம்பக இலக்கியங்களின் பொருளமைதி, கடவுளர், அரசர், அடியார், ஆசிரியர் (குரு) ஆகிய இவர்களில் பாட்டுடைத் தலைவர் யாரோ அவரைப் போற்றுவதாக அமைகிறது.

திருவரங்கக் கலம்பகம், திருவருணைக் கலம்பகம், அழகர் கலம்பகம், கச்சிக் கலம்பகம், காசிக் கலம்பகம், திருப்பாதிரிப் புலியூர்க் கலம்பகம், திருக்காவலூர்க் கலம்பகம் போன்றன கடவுளரைத் தலைவர்களாகக் கொண்டுள்ளன. நந்திக் கலம்பகம் மூன்றாம் நந்திவர்மன் என்ற மன்னனைத் தலைவனாகக் கொண்டுள்ளது. நம்பியாண்டார் நம்பி, திருஞானசம்பந்தராகிய சைவ அடியார்மீது ஆளுடையபிள்ளையார் திருக்கலம்பகம் பாடியுள்ளார். சிவப்பிரகாசர் தம்முடைய குருநாதர் சிவஞானபாலைய சுவாமிகள் மீது கலம்பக இலக்கியம் பாடியுள்ளார்.

கலம்பக இலக்கிய அகப்பொருள் உறுப்புக்களில் கூறப்படுகின்ற தலைவியர், அந்தந்தக் கலம்பக இலக்கியத்தைப் பாடிய

ஆசிரியர்கள் எனக் கொள்ளலாம். அவர்கள், தலைவியர் என்ற நிலையில் நின்று பாட்டுடைத் தலைவரைத் தம் காதல் தலைவராக ஆக்கிக்கொண்டு அவர்களைப் பாராட்டுகின்றனர்.

செவிலி, தோழி, பாங்கன், பாணன் போன்றோரும் தலைவியரின் காதலுக்குத் துணை நிற்போராகக் கலம்பக இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன.²

கோவை, குறவஞ்சி, போன்ற சிற்றிலக்கியங்கள் போலவே பாட்டிற்குரிய தலைவன் கிளவித் தலைவனாகக் (காதல் தலைவனாக) கலம்பக இலக்கியத்திலும் காட்டப்படுகின்றான் பாட்டுடைத் தலைவனைக் கிளவித் தலைவனாக அகப்பொருள் பகுதிப் பாடல்களில் சொல்லுகின்றபோதும் அவனுடைய இயற்பெயர் சுட்டப்பெறுதல் காணலாம்.

“ பைந்தார் நந்தி

பல்லவர்கோன் ”³

“ தொண்டையங்கோன் நந்தி

பல்லவற்கு நேராத பாவையர்தம் பாவை ”⁴

இவ்வாறு பாட்டுடைத் தலைவனின் இயற்பெயர் அகப்பொருட் பகுதியில் கூறப்படுதலைக் கலம்பக இலக்கியத்தில் காணலாம்.

2.6.3.2. கலம்பக உறுப்புக்களில் கைக்கிளை

2.6.3.2.1. கைக்கிளை

கலம்பக உறுப்புக்களுள் ஒன்றாக இடம்பெறும் கைக்கிளையின் கீழ்க் காணப்படும் பாடல்கள்⁵ ஒருதலைக் காதல் பொருண்மையினை உடையனவாக உள்ளன. கைக்கிளையின் பகுதிகளாகச் சொல்லப்படுகின்ற காட்சி, ஐயம், துணிவு, குறிப்பறிதல் என்ற பொருண்மைகள் தோன்ற இப்பாடல்கள் பாடப்பெற்றுள்ளன. பாட்டுடைத் தலைவரின் காதலாகிய பொருளையோ அல்லது காதலாகிய அருளையோ பெறவேண்டித் தம்மைத் தலைவியராகப் பாவனை செய்துகொண்டு பாடும் கலம்பகக் கவிஞர்கள் கலம்பக உறுப்பாக அமையும் கைக்கிளைப் பகுதியில் தலைவியராகிய தம்முடைய ஒருதலைக் காதல் நிலையினைப் (பெண்பாற் கைக்கிளையினைப்) பாடுதலே சிறப்பாக அமையும். ஆனால் அவர்கள் அவ்

வாறு பாடாது தங்களின் பாட்டிற்குரிய தலைவன் தலைவியராகிய தங்கள்பால் காதல் கொள்ளுகின்ற நிலையில், காட்சி, ஐயம் துணிவு, குறிப்பறிதல் ஆகிய கைக்கிளை நிலைகள் அமையப் பாடியிருக்கின்றனர். ஒருவேளை காட்சி, ஐயம் போன்றனவெல்லாம் சிறப்பிற்குரிய ஆடவர்க்கேயுரியன என இலக்கணநூல் கூறுவதனால்⁶ ஆடவனாகிய பாட்டுடைத் தலைவனிடத்தே அவையெல்லாம் நிகழ்வனவாகக் கொண்டு பாடியிருக்கலாம்.

கைக்கிளை என்பது களவுக் கூட்டத்திற்கு முன்னதாக நிகழும் என்பது இலக்கண மரபு.⁷ அவ்வாறே கோவை இலக்கியத்துள் கைக்கிளை, தலைவன் தலைவியின் களவுக் கூட்டத்திற்கு முன் கூறப்படுகின்றது. ஆனால் கைக்கிளைப் பகுதி கலம்பகங்களில் இடைப்பகுதியில் காதல் கொண்ட தலைவியின் இரங்கல், தலைவி விடும் தூது, தலைவிக்காகப் பாங்கி இரங்கல் போன்ற பகுதிகளுக்குப் பின்னதாகக் கூறப்படுதலைக் காணலாம். இதனால் கலம்பக நூல்களில் அகப்பொருட் பகுதிகள் வரன்முறையாகக் கூறப்படவில்லை என அறியலாம். கலம்பக நூல்களில் அடுத்தடுத்து வரும் பாடல்கள் பொருள் நிலையில் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையனவாகக் காணப்படவில்லை.

தலைவியைக் கண்ட தலைவன், அவளது கண்ணிமை மூடுதலாலும் மாலை வாடுதலாலும் மானிட மகள் என்று தெளிந்து, 'அவள் தன்னிடம் அருளுடையவளாக இருக்கிறாள்' என்று குறிப்பறிகின்றதாகக் கூறப்படுவதனை,

“பொங்கும் அருணயனப் பூவின் இதழ்குவியும்
இங்குமலர்க் கோதை இதழ்வாடு-மங்குறவழ்
மாடக் கச்சியில் வாடுமெம் பெருமான்
குறையா வளக்கழுக் குன்றில்
உரைவா ளிவள்பூ வுதித்ததூ யவளே”⁸

என வரும் பாடலின் வாயிலாக அறியலாம்.

திருப்பாதிரிப்புலியூர்க் கலம்பகத் தலைவன் சோலையில் தலைவியைக் கண்ட காட்சியின் போது அவள் திருமகளோ அல்லது மலை மகளோ என அவள்பால் ஐயம் கொள்கிறான்; பின்னர்

அவளது கையிலே தாமரை மலர் இல்லாதிருத்தலாலும், அவளது கால் நிலத்துத் தோய்தலாலும், தாமரை போன்ற அவளது கண்கள் இமைத்தலாலும் அவள் திருமகளும் கலைமகளும் இல்லை; மானிட மகளே எனத் தெளிவடைகிறான். இப்பொருண்மையினை,

“கைத்தாமரை வையார் காற்றா மரைநிலத்து
வைத்தா ரிமைத்தா மரை யிமைத்தார்”¹⁰

என வரும் அடிகளால் அறியலாம். இவ்வாறு தலைவன் தலைவியைக் கண்டு, ஐயுற்று, தெளிந்து, குறிப்பறிதல் பிற கலம்பக இலக்கியங்களில் கூறப்படுகிறது.¹⁰

கலம்பக இலக்கியத்துள் வரும் தலைவியர் ஒருதலைக் காதல் உடையவர்களாக, தலைவனின் காதலையும் அவன் மாலையையும் பெற விழைவோராகக் காட்டப்படுகின்றனர்.

நந்திக் கலம்பகத்தில் காணப்படும் தலைவி, ‘நந்திவர்மனாகிய தலைவன் உலா வருவானேயானால் என்னுடைய ஆடையும், வளையலும் கழன்றுவிடும்’ என்கிறாள்.¹¹ ஒருதலைக் காதல் கொண்ட பெண்டிர்க்குத் தென்றல் காற்றும், வாடைக் காற்றும், வேனிற் பருவமும், குயிலின் குரலும், அன்றிலின் அழைப்பும் துன்பம் செய்வனவாம். நந்தியின்மீது காதல் கொண்ட தலைவி, தன்னை வாடைக் காற்றும், மன்மதனின் அம்பும், கடலின் முழக்கமும் வருத்துவதாகக் கூறுகின்றாள். நந்தியின் மார்பினைத் தழுவினால் இத்துன்பங்கள் நீங்குமென அவள் தன் தோழியிடத்தும் கூறுகின்றாள். இதனை,

“வாடை நோக வீசு மால்அம் மாரன் வாளி தூவுமால்
ஆடல் ஒதம் ஆர்க்கு மால்என் ஆவி காக்க வல்லனோ
ஏடு லாவு மாலை சேரி ராசன் மல்லை நந்திதோள்
கூடி னால ல்வ ராது கொங்கு விம்மு கோதையே”¹²

என வரும் நந்திக் கலம்பகப் பாடலால் அறியலாம்.

தலைவனாகிய அண்ணாமலை நாதனின் கொன்றை மாலையைப் பெறாமலும், அவனது மார்பினைத் தழுவாமலும் தலைவி வருந்துதலைக் கண்ட தோழி, ‘புயம் பெறாமல் அயர்ந்திவள் வாடத்தகுமோ’¹³ என அத்தலைவனிடத்து வேண்டுகோலை

தலைத் திருவருணைக் கலம்பகத்தில் காணலாம். அத்தலைவன் மீது காதல் கொண்ட தலைவி தன் வளையல்கள் கழல்வதையும் தன்னை வெண்மதி வருத்துவதையும், மாலைப்பொழுது தனக்கு நீண்டபொழுதாகத் தெரிவதையும் எண்ணி வருந்தியவளாய்,

“தோளணி மாலைகொடுப்பீரேல்
இமந்தரு வெண்மதி காயாதே;
இருகண்டெந் நும்புனல் பாயாதே;
கமழ்ந்தகு ழற்கொடி வாடாதே;
கங்குலும் இப்படி நீடாதே”¹⁴

என்கிறாள்.

2.6.3.2.2. தூது

காதல் கொண்ட தலைவியர் தத்தம் காதலைத் தலைவரிடத்துக் கூற நாணிக் கிளியினையும் வண்டு போன்ற பிற உயிரினங்களையும் தூது விடுக்கின்ற செய்திகள் தூது என்னும் கலம்பக உறுப்பின்கீழ்க் கூறப்படுதலைக் காணலாம்.

நந்திவர்மன்மீது காதல் கொண்ட தலைவி கிளியிடம் ‘என்றும் அவனைத் தொழுதுகொண்டேன் என்று சொல்’¹⁵ எனச் சொல்லி அக்கிளியினைத் தன் தலைவனிடம் தூது விடுக்கிறாள். ‘காஞ்சியிலே இருக்கும் தலைவனாகிய ஏகாம்பரநாதனிடம் சென்று அவனது மார்பில் விளங்கும் கொன்றை மாலையை எனக்குத் தருமாறு நீ தூது சொன்னால் நான் நீங்காத இன்பத்தைப் பெறுவேன்; நீ சென்று தூது சொல்ல வேண்டும்’ என வண்டினிடம் கச்சிக் கலம்பகத் தலைவி கூறுகின்றாள். இதனை,

“ஆர்காஞ்சி மேய அமலர்திரு - மார்பாருந்
தாராய கொன்றை தரச்சேறி வண்டே! யான்
பேராத இன்பம் பெற”¹⁶

என வரும் அடிகளின் வாயிலாக அறிவலாம். காசிக் கலம்பகத்தின் தலைவி, கங்கையாற்றங் கரையைச் சூழ்ந்திருக்கும்

நாரைகளை விளித்து, 'கொன்றை மாலையைத் தன் சடையில் சூடியவரும், உமையவளுக்கு ஒரு பாகம் ஈந்தவருமான என் தலைவனாகிய சிவபெருமானிடத்துச் சென்று தூய்மொழி பேசும் எம் தலைவி தன் வளையல்களுக்கும் உங்கள் பெயரினை இட்டிருக்கிறாள் என்று கூறி. எம் தலைவிக்கு மனம் இரங்குவீர் என்று கூறி வருக' எனத் தூது விடுகின்றாள். இதனை,

“இறைவ னைக் காகம் பரிந்தளித் தாரகி லேசர்கொன்றை நடவ னைக் கும்முடி யாரடிக் கேகங்கை நன்னதியின் இறைவ னைக் குங்குரு கீருரு கீரென்று தூமொழிகைக் குறைவ னைக் குமுங்கள் பேரிட்ட தாற்சென்று கூறி டுமே”¹⁷

என வரும் பாடலால் அறியலாம். 'திருக்கச்சி வாணனாகிய என் தலைவனிடத்துச் சென்று அவனது தொடை இரந்து வா'¹⁸ எனத் தலைவி மேகத்தைத் தூது விடுத்தல் கச்சிச் கலம்பகத்தில் காணப்படுகின்றது.

மதுரைக் கலம்பகத்தின் தலைவி, தான் வளர்த்த கிளியிடம், 'புழுகு நெய்ச் சொக்கர், அபிடேகச் சொக்கர், கர்ப்பூரச் சொக்கர், கடம்பவனச் சொக்கர், அங்கயற்கண் தழுவிய சங்கத்து தமிழ்ச் சொக்கர் என்றெல்லாம் என் தலைவனின் பெயரை நீ சொல்லியிருந்ததற்குப் பரனாக இப்போது அவனிடம் சென்று என் காதல் துன்பத்தை எடுத்துச்சொல்லி வா''¹⁹ எனக் கூறித் தூது விடுத்தலையும் காணலாம். இவையெல்லாம் ஒருதலைக் காதல் கொண்ட தலைவியர் தம் தலைவரைச் சேர நினைத்து விடுத்த தூதுப் பகுதிகளாகும்.

2.6.3.2.3. குறம்

கலம்பக உறுப்புக்களில் ஒன்றாகக் கூறப்படுகின்ற குறம் என்னும் பகுதி, ஒருதலைக் காதலுற்ற தலைவிக்கு அவளுடைய காதலுக்குரிய தலைவன் இன்னான் என்றும், அவன் அத் தலைவியைச் சேர்வான் என்றும், இருவரும் மக்களைப் பெறுவீர் என்றும் குறத்தி ஒருத்தி குறிகூறுவதாக அமைகிறது.²⁰ 'குறம்' என்னும் உறுப்பின்கீழ் அமைகின்ற பாடல்களில் தலைவியின் ஒரு

தலைக் காதல் கூறப்படாதெனினும் அப்பாடல்களில் கூறப்படுகின்ற தலைவி ஒருதலைக் காதலுக்குரியவளாவாள்.

திருவருணைக் கலம்பகத்தின் குறத்தி, 'செம்மணியணிந்த மார்பின்மேல் உன் சிவந்த கையை வைத்தாய். ஆகையால் உன்னை ஆட்கொண்ட தலைவனின் ஊர் அண்ணாமலை; அழகிய உனது மார்புகளை நீ பார்த்தாய். அதனால் உன் தலைவன் பெயர் கண்ணார் அமுதீன்; அவன் இவ்வுலகில் உன்னைச் சேர்வான்; முருகனைப் போன்ற மக்களைப் பெறுவாய்' எனத் தலைவியிடம் குறி கூறுதல் காணப்படுகின்றது.²¹ இவ்வாறு குறித்தி தலைமகளுக்கு, 'அவள் விரும்புகின்ற தலைவர் அவளைச் சேருவர்' எனக் குறி பார்த்துக் கூறுதல் பிற கலம்பக நூல்களிலும் காணப்படுகின்றது.²²

2.6.3.2.4. கொற்றியார்

'தரசிரிச்சியார்' என்று அழைக்கப்படுகின்ற கொற்றியார் என்னும் பெண்ணிடத்துக் காதல் கொண்ட தலைவன் ஒருவன், 'ஆலிலை மேல் பள்ளி கொண்டு, கருமை நிறத்தோடு, சங்கு சக்கரம் ஏந்திக்கொண்டு துளசி மாலை அணிந்திருக்கும் திருமாலை ஒத்த கொற்றியாரே, என்னை மன்மதனின் கொடிய அம்புகளினின்று காக்க வேண்டும்' என வேண்டுகின்றாள். இதனை,

“ஆமைமீன் கோலமுறு மங்கைமரீஇ

அரவிடையால் அகடு மேவி

மாமையுரு வோடுவளை சக்கரமேந்

தித்திகழும் வகையாற் குல்லைத்

தாமனையொப் பீரைந்து சரஞ்செய்துயர்

நீக்கியருள் தந்து காப்பீர்

கோமளைவா ழிடத்தர்கச்சி மறுகுலவு

துளவுமணக் கொற்றியாரே”²³

என வரும் பாடலால் அறியலாம்.

திருவருணைக் கலம்பகத்தில் வரும் தலைவன் ஒருவன் தலைமயிர் நீக்கிய வைணவக் கோலம் கொண்டிருக்கும் கொற்றியாரைக் கண்டு காதல் கொண்டவனாய், 'உம் சொல்லின் இனிமையாலும் மயக்கமுட்டும் பார்வையாலும் என்னை வாட்டினீர்; உமக்கு வண்டுகள் மொய்க்கும் கூந்தல் சிறிது இருக்குமாயின் என்னை இன்னும் வாட்டுவீரே' எனக் கூறுதலைக் காணலாம்.²⁴ இப்பகுதியில் கூறப்படுகின்ற செய்தி ஒருதலைக் காதல் ஆகும்.

2.6.3.2.5. பிச்சியார்

சிவச்சின்னம் அணிந்து வீடுதோறும் சென்று பிச்சை ஏற்கும் பிச்சியார் என்று அழைக்கப்படுபவள்மீது காதல் கொண்ட தலைவன் ஒருவன் பாடுவதாகத் திருவருணைக் கலம்பகம், கச்சிக் கலம்பகம் முதலான கலம்பகங்களில் பாடல்கள் காணப்படுகின்றன.²⁵

கச்சிக் கலம்பகத்தில் வருகின்ற தலைவன் ஒருவன் அன்ன நடையினையும் கரும்பு மொழியினையும் உடைய பிச்சியாரைப் பார்த்து,

“என்ன தவஞ் செய்தேனோ உமைக்கம்பர்
திருக்கச்சி யிடையே காணத்
துன்னவரும் உடனீறுங் கஞ்சளியி
னொடுசெங்கைச் சூல முஞ்செம்
பொன்னனைய திருமேனிப் பொலிவுமே
எனைமயங்கப் புரியுங் கண்டிர்!”²⁶

எனக் கூறுகின்றான். இப்பிச்சியார் என்னும் பகுதியில் கூறப்படுகின்ற காதல் பொருண்மையும் ஆண்பாற் கைக்கிளையாக உள்ளது.

2.6.3.2.6. வலைச்சியார்

வலைச்சியாரிடத்துக் காதல் கொண்ட தலைவன் ஒருவன், 'நாளைப் போக்காது இதழில் ஊறுகின்ற இனிய நீரினைப் பருக நான் விருப்பத்தைக் கொண்டிருக்கிறேன்; நீ என் விருப்பத்திற்கு இயைந்தால் நான் என்னைத் துன்புறுத்துகின்ற மன்மதனை வெல்வேன்' என்று கூறுகின்றான். இதனை,

‘‘நாளைக் கழியா திறாலிதழின்
நறவைப் பருக.நச்சுறக்கொள்
நானக் கருப்பஞ் சிலைவேளை
நாணச் செய்வேன்’’²⁷

என வரும் பாடலடிகளால் அறியலாம்.

மதுரைக் கலம்பகத்தில் வரும் தலைவன் ஒருவன், ‘சிவ பிரான் உறையும் கூடல் நகரில் வாழும் மகளே! நீ ஏழு உலகங்களிலும் உள்ள எல்லா ஆடவரையும் என்னையும் உன் கெண்டைமீன் போன்ற கண்களால் மயக்குகின்றாயே; உன் கயல் கண்களாலே விலை பேசிவிட்டாயே’ எனக் கூறுதலைக் காணலாம்.²⁸ இப்பகுதியிலும் தலைவனின் ஒருதலைக் காதலே பேசப்படுகின்றது.

2.6.3.2.7. மதங்கியார்

இரு கைகளிலும் வாள் கொண்டு வீசிப் பாடி ஆடும் இளமங்கை ஒருத்தியைக் கண்ட தலைவன் ஒருவன் அவள்மீது காதல் கொள்ளுவதாகப் பாடப்பெற்றுள்ள பாடல்கள் திருவருணைக் கலம்பகம், காசிக் கலம்பகம், கச்சிக் கலம்பகம் முதலான கலம்பக நூல்களில் காணப்படுகின்றன.²⁹ மதங்கி ஒருத்தியிடம் காதல் கொண்ட ஒருவன், ‘ஓர் உடலும் ஓர் உயிரும் உடைய என்னைக்கொல்ல ஒருவாளே போதும்; விழி வாள் இரண்டும் தேவையில்லை; கைவாளிரண்டு சுழற்றுவது பேதமையே’ எனக் கூறுதலைக் காணலாம். இதனை,

‘‘உடலுமெமக்குயிரு மொன்றே யோடரிக்கண்
வாளிரண்டு மொழிய வென்னே
தொடலைவளைத் தடக்கையின்வா ளிரண்டெடுத்து
வீசிடநீர் தொடங்கு மாறே’’³⁰

என வரும் காசிக் கலம்பக அடிகளால் அறியலாம். அங்குக் கூறப்படுவதும் தலைவனின் ஒருதலைக் காதல் நிலையேயாகும்.

2.6.3.2.8. இடைச்சியார்

அருணை நாட்டுத் தலைவன் ஒருவன் மோர் விற்கும்

இடைச்சியாரைக் கண்டு காதல் கொண்டவனாய், 'உன்னுடைய இரண்டு திருவடிகளும் மென்மையுடையனவாக இருந்தாலும் உன்னுடைய இரண்டு மார்பகங்களும் வருத்தும் தன்மையனவாக இருக்கின்றன' எனக் கூறுகின்றான். இதனை,

‘வீரனை நல்கி மகமுறு செய்த விடைக்கொடியார்
காரணி கண்டர் அருணா சலத்திற் கலசங்கொண்டு
மோரது கூறும் இடையின் மானுக்கு முண்டரம்போல்
ஈரடி மெல்லினம் வல்லினமாகும் இருதனமே’’³¹

என வரும் பாடலால் அறியலாம்.

இவ்வாறே காஞ்சி நாட்டுத் தலைவன் ஒருவனும் இடைச்சியாரைக் கண்டு, 'ஆடை நீக்காது ருசி காண்மின் என்பீர்; கொண்டவனை உருக்காமே கொள இணங்கீர்' எனக் கூறுதலையும் காணலாம்.³² இவ்விடைச்சியார் பகுதியில் கூறப்படுகின்ற காதற் பகுதியும் ஆண்பாற் கைக்கிளைப் பகுதியாக உள்ளது.

முடிவுரை

கலம்பக இலக்கியங்களில் கைக்கிளைக்குரிய தலைவர்களாகக் கடவுளர், அரசர், அடியார், ஆசிரியர் (குரு) போன்றோர் காணப்படுகின்றனர்; கைக்கிளைக்குரிய தலைவியர்களாகக் கலம்பக இலக்கியங்களைப் பாடிய கவிஞர்களாகிய தலைவியர்களும், கொற்றியார், பிச்சியார், வலைச்சியார், மதங்கியார், இடைச்சியார் போன்றோரும் காணப்படுகின்றார்கள். கலம்பக உறுப்புக்களாகிய கைக்கிளை, தூது, குறம், கொற்றியார், பிச்சியார், வலைச்சியார், மதங்கியார், இடைச்சியார் முதலானவை தலைவர் தலைவியரின் கைக்கிளையினைக் கூறுவனவாக அமைகின்றன.

கலம்பக இலக்கியங்களில் ஆண்பாற் கைக்கிளையும், பெண்பாற் கைக்கிளையும் கூறப்படுகின்றன. இவை பாடாண் திணைக் கைக்கிளையாக அமைவனவாகும். கைக்கிளை, கொற்றியார், பிச்சியார், வலைச்சியார், மதங்கியார், இடைச்சியார் என்னும் பகுதிகளில் காணப்படுவது ஆண்பாற் கைக்கிளையாகும். 'கைக்கிளை' என்னும் உறுப்பில் பாட்டுடைத் தலைவர் தலைவியராகிய

தங்களின் மீது காதல் கொள்ளுவதாகக் கலம்பக இலக்கியங்களைப் பாடிய கவிஞர்கள் பாடியிருக்கின்றனர். அவர்களே பிறிதொரு நிலையில், பாட்டுடைத் தலைவர்மீது தாங்கள் காதல் கொள்ளுவதாகப் பாடியிருக்கின்றனர். இவ்வாறு பாடுகின்ற கவிஞர்கள் தங்கள்மீது காதல் கொண்டோராகக் காட்டப்படுகின்ற தலைவர்கள் கொற்றியார், பிச்சியார், வலைச்சியார், மதங்கியார், இடைச்சியார் போன்ற தலைவியர்மீது காதல் கொண்டனர் எனப் பெரும்பான்மையும் பாடார். எனவே கைக்கிளை என்னும் உறுப்பில் கூறப்படுகின்ற கைக்கிளைத் தலைவர்களும் பிற உறுப்புக்களில் கூறப்படுகின்ற கைக்கிளைத் தலைவர்களும் வெவ்வேறானவர்களாகக் கொள்ளலாம். குறும், தூது என்பன பெண்பாற் கைக்கிளைப் பகுதிகளாக அமைகின்றன.

குறிப்புக்கள்

1. வெண்பாப் பாட்டியல், புயம், தவம், வண்டு, அம்மனை, பாண், மதங்கு, கைக்கிளை, சிந்து, ஊசல், கிளி, மடக்கு, குடி, மறம், காலம், தழை, இரங்கல், சம்பிரதம், மேகவிடுநூது என்னும் பதினெட்டு உறுப்புக்களைக் கலம்பக இலக்கியத் திற்கு உரியனவாகக் கூறுகின்றது (வெ. பா., 10). பன்னிரு பாட்டியல், வெண்பாப் பாட்டியல் கூறுகின்ற பாண், குடி, தழை, இரங்கல் என்னும் உறுப்புக்கள் நீங்கலாகவுள்ள பிற உறுப்புக்களைக் கலம்பக உறுப்புக்களாகக் கூறுகின்றது (ப. பா., 129).

பாட்டியல் நூல்களில் கூறப்பெறாத கொற்றியார், மதங்கியார், இடைச்சியார், வலைச்சியார், பிச்சியார் போன்ற உறுப்புக்கள் பிற்காலத்தில் தோன்றிய கலம்பக இலக்கியங்களில் காணப்பெறுகின்றன. காசிக் கலம்பகம் - மதங்கியார் (50), கச்சிக் கலம்பகம் - வலைச்சியார் (10), கொற்றியார் (82), இடைச்சியார் (51), மதங்கியார் (50), பிச்சியார் (91), திருவருணைக் கலம்பகம் - பிச்சியார் (46-57), மதங்கியார் (67, 68), கொற்றியார் (87, 88), வலைச்சியார் (95, 96), இடைச்சியார் (82, 83).

கலம்பக இலக்கியங்களில் காணப்பெறுகின்ற இவ்வுறுப்புக்கள் கதைத் தொடர்பில்லாத நிலையில் தனித்தனிப் பொருள் நிலைகளைக் கொண்டனவாகவுள்ளன.

கலம்பக இலக்கியங்களில் காணப்பெறும் புயவகுப்பு, திருவடிவகுப்பு, வண்டு, அம்மாணை, பாண், கைக்கிளை, ஊசல், குடி, மறம், காலம், தழை, இரங்கல், களி, கார், தூது, குறம், முதலான உறுப்புக்களுக்குரிய வித்துக்கள் தொல்காப்பியம், பத்துப்பாட்டு, புறநானூறு, அகநானூறு, மணிமேகலை முதலிய இலக்கியங்களில் காணப்பெறுகின்றன, நாயன்மார்கள், ஆழ்வார்கள் ஆகியோரின் பக்தி இலக்கியங்களிலும் அகப்பொருள் சார்பான பல உறுப்புக்கள் பயின்று வருகின்றன என்றும் கூறப்பெறுகின்றது. (செயராமன், ந. வீ., சிற்றிலக்கியச் செல்வங்கள், ப. 86).

கலம்பக உறுப்புக்களுள், காலம், வண்டு, மேகவிடு தூது, கைக்கிளை, குறம், இரங்கல், பாண், இடைச்சியார், கீரையார், வலைச்சியார், கொற்றியார், பிச்சியார் போன்றன அகப்பொருள் உறுப்புக்களாக உள்ளன. காலம் என்பது பொருள் காரணமாகப் பிரிந்த தலைவனை நினைத்து வருந்தியிருக்கின்ற தலைவி ஒருத்தி கார் காலத்தின் வருந்தலினால் தனக்குண்டாகும் துன்பங்களைப் பாடுவதாக அமைவது. வண்டு என்பது பிரிந்து சென்ற தலைவனிடம், தலைவி வண்டினைத் தூது விடுப்பதாகப் பாடப்பெறுவது, மேகம் என்பது தன்னைப் பிரிந்து சென்ற தலைவனிடத்துத் தலைவி கார்மேகத்தைத் தூது விடுவதாகப் பாடப்பெறுவது. கைக்கிளை என்பது ஒருதலைக் காதல் நிலையில் காட்சி, ஐயம், துணிவு, குறிப்பறிதல் என்ற நான்கு வகை நிகழ்வுகளும் அமையப் பாடப்பெறுவது. குறம் என்பது தலைவியால் விரும்பப்பட்ட தலைவன் அத்தலைவியைச் சேரும் வாய்ப்பினைக் குறத்தி குறிபார்த்துச் சொல்லுவதாகப் பாடப்பெறுவது. இரங்கல் என்பது தலைவனைப் பிரிந்திருக்கின்ற தலைவி தன்னை வருத்துகின்ற கடல், திங்கள், தென்றல் முதலானவற்றை நோக்கிப் புலம்புவதாகப் பாடப்பெறுவது.

இடைச்சியார் என்பது தயிர் விற்கும் இடைச்சி ஒருத்தியின் அழகினைக் கண்டு காதல் கொண்ட ஒருவன் பாடுவதாக அமைவது. கீரையார் என்பது கீரை விற்கும் ஒருத்தியைக் கண்டு அவளது அழகில் மயங்கிய ஒருவன் பாடுவதாகவும் தலைச்சியார் என்பது மீன் விற்கும் ஒருத்தியின் அழகில் ஈடு பட்ட ஒருவன் பாடுவதாகவும், கொற்றியார் என்பது வைணவப் பெண் துறவியைக் கண்டு காதல் கொண்ட ஒருவன் பாடுவதாகவும், பிச்சியார் என்பது சிவச்சின்னம் அணிந்த பெண் துறவி ஒருத்தியைக் கண்டு காதல் கொண்ட ஒருவன் பாடுவதாகவும் அமைவன. கலம்பக உறுப்புக்களில் கைக்கிளை சார்பான உறுப்புக்களே மிகுதியாக உள்ளன.

2. செவிலி ... ந. கலம்பகம், 28, 62, 71, 78.

தோழி — ந. கலம்பகம், 33, 36, 42, 45, 50, 51, 54, 57, 63, 66, 67, 74, 79, 81, 63.

பாங்கன் — ந. கலம்பகம்

பாணன் — ம. கலம்பகம், 74; கா. கலம்பகம், 57

3. ந. கலம்பகம், 37 : 7 - 8.

4. மேலது, 48 : 5 - 6.

5. ம. கலம்பகம், 44.

க. கலம்பகம், 24.

6. தொல். பொருள்., 91.

7. ந. அ., 28.

8. க. கலம்பகம், 24.

9. தி. பு. கலம்பகம், 54.

10. க. கலம்பகம், 24.

ம. கலம்பகம், 44.

கா. கலம்பகம், 69.

11. ந. கலம்பகம், 6.
12. மேலது, 13.
13. தி. அ. கலம்பகம், 14 : 4 - 5.
14. மேலது, 23.
15. ந. கலம்பகம், 7.
16. சு. கலம்பகம், 52 : 3 - 4.
17. கா. கலம்பகம், 3.
18. சு. கலம்பகம், 42.
19. ம. கலம்பகம், 53.
20. தி. அ. கலம்பகம், 50, 69.
ம. கலம்பகம், 77.
சு. கலம்பகம், 90.
21. தி. அ. கலம்பகம், 69.
22. ம. கலம்பகம், 77.
சு. கலம்பகம், 90.
23. சு. கலம்பகம், 82.
24. தி. அ. கலம்பகம், 87.
25. மேலது, 46, 47.
சு. கலம்பகம், 91.
26. சு. கலம்பகம், 91 : 1 - 6.
27. மேலது, 10 : 9 - 12.
28. ம. கலம்பகம், 67.
29. தி. அ. கலம்பகம், 67, 58.
கா. கலம்பகம், 59.
சு. கலம்பகம், 50.
30. கா. கலம்பகம், 50 : 5 - 8.
31. தி. அ. கலம்பகம், 33.
2. சு. கலம்பகம், 51.

2.6.4. தூது இலக்கியம்

2.6.4.0. பாட்டியல் நூல்களில் கூறப்பட்டுள்ள சிற்றிலக்கிய வகைகளுள் தூது இலக்கியம் என்பது ஒன்றாகும்.

“பயிற்ருங் கலிவெண் பாவி னாலே

உயர்திணைப் பொருளையும் அஃறிணைப் பொருளையும்

சந்தியின் விடுத்தல் முந்துறு தூதெனப்

பாட்டியல் புலவர் நாட்டினர் தெளிந்தே”¹

என இலக்கண விளக்கம் கூறுகின்றது. பெரும்பான்மையான தூது இலக்கியங்களில் காதல் கொண்ட தலைவி தன் காதலுக்குக் காரணமான தலைவன்பால் தான் விரும்பிய ஒரு பொருளிடத்துத் தன் காதலைச் சொல்லித் தூது விடுப்பதாகப் பொருள் அமைந்துள்ளது. இவ்விலக்கியங்களில் தூது விடுக்கின்ற தலைவியின் காதல் கைக்கிளையாக அமைகின்றது. ஆனால் ‘விறலிவிடு தூது’ என்ற பெயரில் பிற்காலத்து எழுந்த தூது இலக்கியங்கள்² மேற்குறித்த தூதுப் பொருண்மையில் அமைந்த தூது இலக்கியங்களினின்றும் வேறுபட்டனவாக உள்ளன. இவை, தலைவியைப் பிரிந்து பரத்தையின்பாற் சென்று வந்த தலைவன் மீண்டும் தன் தலைவியைச் சேர்வதற்காக விறலியைத் தூது விடுப்பனவாக அமைகின்றன. இவண் தமிழ் இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்ற தூதுப் பாடல்களின் குறிப்பும், கைக்கிளைப் பொருளாக உள்ள தூது இலக்கியங்களில் அமைந்துள்ள அகப்பொருள் பற்றிய ஆய்வும் இடம்பெறுகின்றன.

2.6.4.1. தொல்காப்பியத்தில் கூறப்படும் தூது

தொல்காப்பியம் அகத்திணையியலில் காணப்படுகின்ற ‘ஓதல் பகையே தூதிவை பிரிவே’³ என்ற நூற்பாவின் வாயிலாகத் தலைவனின் பிரிவு தூது காரணமாகவும் நிகழும் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. இங்குக் கூறப்பட்டுள்ள தூதிற் பிரிவு அரசியல் காரணமாக, புறத் தூதாக நிகழ்வதாகும். தலைவன் தலைவியரிடையே களவு, கற்பு ஒழுக்கங்களுக்கு வாயில்களாகப் பயன்படுவோராகக் கூறப்படுகின்ற⁴ தோழி, தாய், பார்ப்பான்,

பாங்கன், பாணன், பாடினி, இளையர், விருந்தினர், கூத்தர், விறலியர், அறிவர், கண்டோர் ஆகியோரும் தூதுவர் எனக் கூறுதற்குரியவர்தாம்.

தொல்காப்பிய மெய்ப்பாட்டியல் நூற்பா ஒன்றில் கூறப் படுகின்ற 'தூது முனிவின்மை' என்பதற்குப் பேராசிரியர், 'புள்ளும் மேகமும் போல்வன கண்டு சொல்லுமின் அவர்க்கென்று தூதிரந்து பன்முறையானும் சொல்லுதல்'⁶ என உரை விளக்கம் எழுதுகின்றார். இதனால் அகப்பொருள் நிலையில் தூது விடுதலும் உண்டு என்பது பழமையான தமிழ் இலக்கண நூலாகிய தொல்காப்பியத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது என அறியலாம்.

2.6.4.2. தமிழ் இலக்கியங்களில் தூதுப் பாடல்கள்

சங்க இலக்கியங்களில் நற்றிணை, குறுந்தொகை, அகநானூறு, ஐங்குறுநூறு ஆகிய நூல்களிலும், முத்தொள்ளாயிரம், தேவாரம், திருவாசகம், நாச்சியார் திருமொழி, நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழி ஆகியவற்றிலும், திருமங்கையாழ்வார் பிரபந்தங்களிலும், சீவகசிந்தாமணி, நளவெண்பா போன்ற நூல்களிலும், பாரதியார் பாடல்களிலும் அகப்பொருட் தூது நிலையில் அமைந்த பாடல்கள் பல காணப்படுகின்றன.⁷

சங்க அகவிலக்கியங்களில் தூது விடுதல் நிலையில் அமைந்த பாடல்கள் 'காமம் மிக்க கழிபடர் கிளவி' என்னும் துறையின்கீழ்க் காணப்படுகின்றன. தலைவியரின் காதல் துன்பம் அளவு கடந்தபொழுது அவர்கள் தூதுரைக்கின்றனர்.

குறுந்தொகையில் சிறைப்புறமாக வந்து நிற்கும் தலைவனுக்குத் தலைவியின் நிலையை மறைமுகமாக அறிவுறுத்தும் பொருட்டுத் தோழி தும்பியை அழைத்துத் தூது சொல்லுவதாக ஒரு பாடல் காணப்படுகின்றது. அப்பாடலில் தோழி தும்பியை அழைத்து, 'தலைவரது நாட்டிற்கு நீ சென்றால் தலைவி இன்னும் தன் பெற்றோரின் காவலுக்குள் அடங்கியிருக்கிறாள் என்பதாகச் சொல்' எனச் சொல்லுகிறாள்.⁸

அகநானூற்றில் ஒரு தலைவி நண்டினைத் தலைவனிடத்துத் தூது விடுதலும், நற்றிணையில் தலைவியர் நாரை, கிளி முதலானவற்றைத் தூது விடுதலும் கூறப்பட்டுள்ளன.⁹

இப்பாடல்கள் எல்லாம் இயற்கைப் புணர்ச்சிக்குப் பின், உள்ளப்புணர்ச்சிக்குப் பின் தலைவரின் பிரிவுத்துன்பத்தால் வருத்தமுற்ற தலைவியர் தூது விடுவதாக அமைவன. இப்பாடல்களில் கூறப்படுகின்ற தலைவனும் தலைவியும்மனம் ஒன்றியவர்கள். இப்பாடல்கள் கைக்கிளைக் காதல் நிலையில் நிகழ்கின்ற தூதுப் பொருண்மையுடைய பாடல்கள் இல்லை. தூது இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்ற காதற் பகுதி இதனின்றும் மாறுபட்டது; அப்பகுதி கைக்கிளையாக அமைகின்றது.

கபிலரின் குறுந்தொகைப் பாடலொன்று¹⁰ பரத்தையிற் பிரிந்த தலைவன், 'தான் தலைவனிடத்துக் குறையில்லா அன்புடையவன்' என்று கூறுமாறு பாணனைத் தூது விடுகின்ற செய்தியினைக் கூறுவதாகக் காணப்படுகின்றது.

முத்தொள்ளாயிரத்திலும், நாயன்மார்கள், ஆழ்வார்கள் ஆகியோர் பாசுரங்களிலும், சீவகசிந்தாமணி, நளவெண்பா போன்ற காப்பிய இலக்கியங்களிலும், பாரதியார் பாடல்களிலும் காதல் தூது விடுத்த நிலையில் பாடப்பெற்றுள்ள பாடல்களின் அகப்பொருள் கைக்கிளையாக அமைந்துள்ளது.¹¹

கலம்பகம் என்னும் சிற்றிலக்கியத்தில் கூறப்படுகின்ற உறுப்புக்களில் தூது என்பதும் ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது. பாட்டுடைத் தலைவன் உலா வரக் கண்டு காதல் கொண்ட தலைவியர் தூதுரைக்கும் பகுதியாகக் கலம்பக இலக்கியத்தின் தூதுப் பகுதி காணப்படுகின்றது.¹² உலா என்னும் சிற்றிலக்கியத்திலும் உலா வந்த தலைவர்பால் ஒருதலைக் காதல் கொண்ட தலைவியர் தூது விடுவதாக அமையும் பகுதிகள் காணப்படுகின்றன.¹³

2.6.4.3. தூது இலக்கியங்களில் கைக்கிளை

தூது இலக்கியங்களில் தலைவி மட்டுமே பவனி வருகின்ற உலா வருகின்ற தலைவனைக் கண்டு காதல் கொண்டு அவன்

பால் தூது விடுவதாகப் பாடப்பெற்றுள்ளது. காதல் கொள்ளும் தலைவியிடத்துத் தலைவனுக்குக் காதல் உண்டா என்பது தூது இலக்கியங்களில் வெளிப்படையாகச் சுட்டப்பெறவில்லை. இதனால் தூது இலக்கியங்களில் காணப்படும் காதற் பகுதியெல்லாம் ஒரு பாலார் (தலைவியர்) உள்ளத்துத் தோன்றுவதாகக் கூறப்படும் கைக்கிளைக் காதலின் உணர்வு நிலைகள்தாம் என அறியலாம். இங்குக் கூறப்படுகின்ற பாட்டுடைத் தலைவரின் இயற்பெயர்கள் சுட்டப்படுகின்றன. இயற்பெயர் பாடல்களில் சுட்டிவருதல் என்பது தொல்காப்பியரின் அகப்பொருள் மரபுப்படி புறமாகும்.¹⁴ இந் நிலையில் புறப்பொருள் சார்ந்து அகப்பொருளை உள்ளடக்கி வருகின்றனவாகத் தூது இலக்கிய நூல்கள் காணப்படுகின்றன. இதனால் இவ்விலக்கியங்களில் கூறப்படுகின்ற காதற் பகுதியைத் தொல்காப்பியப் பாடாண் திணையில் கூறப்படுகின்ற கைக்கிளைப் பகுதிக்கு¹⁵ ஏற்புடையதாகக் கொள்ளலாம். இவ்விலக்கிய வகையினை அகப்புற வகை இலக்கியமாகக் குறிப்பார் தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரன்.¹⁶

2.6.4.3,1. தலைவியரின் ஒருதலைக் காதல்

அழகர் கிள்ளைவிடு தூதில் வரும் தலைவி உலா வந்த திருமாலாகிய தலைவனைக் கண்டு காதல் கொண்டமையைக் கிளியிடத்துக் கூறுகிறாள். 'தலைவனாகிய அழகனின் முன்னழகைக் கண்டேன். கண்டதும் அவனிடத்து மேகங் கொண்டேன். அவனுடைய பின்னழகைக் கண்டால் எனது துன்பம் பெரிதாகும் எனக் கருதி, அவன் பின்னழகைக் காணவில்லை. பெண் என்றால் பேயும் இரங்கும்; நீர் ஏன் எனக்கு இரங்காது துன்பத்தைத் தந்து செல்கின்றீர் என்று புலம்பினேன். இவ்வாறு நான் காதல் துன்பத்தால் புலம்பி நிற்கவும் அவன் என்னை ஏற்காது தேனூர் மண்டபம் சென்று மீண்டும் அழகர்மலை சென்று விட்டான். இப்போது வெண்ணிலவும், அலைகடலும், காமன் அம்பும், குழலிசையும் என்னுயிரைக் கவரக் காலம் பார்த்திருக்கின்றன'¹⁷ என அவள் தன் தனிமைக் காதலைக் (கைக்கிளையினைக்) கூறுதல் காணலாம்.

தமிழைத் தலைவனிடம் தூது விடுகின்ற தலைவியொருத்தி,

உலா வந்த தலைவனாகிய சொக்கநாதப் பெருமானிடத்துக் கொண்ட காதலால், 'ஆனை தின்ற விளங்கனியானேன்; பனியால் வாடிய செந்தாமரையானேன்' என்று கூறுதலைக் தமிழ் விடு தூதில் காணலாம்.¹⁸ மேலும் அத்தலைவி, 'பாண்டியனின் வெப்புநோயைத் தீர்த்தாய், என் காதல் வெப்புநோயைத் தீர்த்தாயில்லையே; நெருப்பினுள் சம்பந்தனைச் சுடாதிருக்கச் செய்த நீ காமத்தீ என்னைச் சுடாதிருக்கச் செய்தாயில்லையே' என்றெல்லாம் உலா வரும் தலைவனிடம் முறையிடுதல் காணலாம்.¹⁹

தலைவனிடத்து வண்டினைத் தூது விடும் இன்னொரு தலைவி, 'என் சங்கு வளையல்களைக் கவர்ந்து சென்ற தலைவன் முன்பு திருமாலுக்குச் சங்கும் சக்கரமும் தந்ததுபோல இப்பொழுது எனக்குத் தருதற்கு வாராதிருக்கின்றானே; வேகவதியாற்று நீரைத் தடுத்த இத்தலைவன் என் கண்ணீரைத் தடுக்க வாராதிருக்கின்றானே; உமை முப்பத்திரண்டு அறங்களைச் செய்ய அருள் புரிந்த இத்தலைவன் இப்பொழுது எனது காமமாகிய இவ்வறம் ஒன்றை மட்டும் காக்க என்பால் வாராதிருக்கின்றானே' எனத் தானுற்ற காதலைத் தானே சொல்லிப் புலம்புதல் காணலாம்.²⁰

இவ்வாறே பிற தூது நூல்களிலும்²¹ வருகின்ற தலைவியர், உலா வரும் தலைவர்பால் காதல் கொண்டு தனிமையில் புலம்பித் தூதுப் பொருள்களை வினித்துத் தலைவர் தம் காதலுக்கு இயையாத நிலையைச் சொல்லித் தத்தம் தலைவர்பால் தூது செல்ல விடுப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

தூது இலக்கியங்களின் இறுதிப் பகுதியில் தலைவன்பால் காதல் கொண்ட தலைவி, 'தலைவனுடைய மாலையை வாங்கி வா' எனத் தூது செல்ல விடுகின்ற பொருள்களிடத்துக் கூறுகின்ற செய்தி அமையும். இச்செய்தி,

“அருமாலை நீக்கு மழகன் புயத்து
மருமாலை நீவாங்கி வா”²²

என அழகர் கிள்ளைவிடு தூதிலும்,

“..... வாளரவம்
தாங்கு புயத்துள் தனக்கென்றுயர் சொல்லி
வாங்கு கொன்றை மாலை கொண்டு வா”²³

எனப் பத்மகிரிநாதர் தென்றல்விடு தூதிலும்,

“..... நேச

மிதசளங் கடற்கூழ் வீற்றிருக்கும் வேளை

மதுமலர் தார்வாங்கி நீவா’’²⁴

என மான்விடு தூதிலும்,

“பூங்கொன்றை வாங்கி யிங்குப்

பொற்பக் கொணர்ந் தென்றும்

ஒங்குபெரு வாழ்க்கை யுதவு’’²⁵

எனக் கச்சி ஆனந்த ருத்திரேசர் வண்டுவிடு தூதிலும் கூறப் படுதல் காணலாம்.

அழகர் கிள்ளைவிடு தூதிலும் தலைவி தான் விடுக்கும் கிள்ளையை நோக்கி, ‘நீ முதலில் திருமாலாகிய தலைவனிடம் அவன் மார்பின்மீது பொருந்தியிருக்கின்ற (துளசி) மாலையைக் கேள். அதனைத் தருவதற்கு மறுப்பானேயானால் கோதையாகிய ஆண்டாள் சூடிக்கொடுத்த மாலையையாவது தருமாறு கேள். கருணைக்கடலாகிய திருமால் எவர்க்கும் இல்லையென்று கூறார் எனவே அவரது மணி மாலையை எனக்காக வாங்கி வா’’²⁶ எனக் கூறுதல் காணலாம்.

தூது இலக்கியங்களில் காணப்படும் கைக்கிளைத் தலைவி யர், ஒருவேளை தம் காதலுக்குரிய தலைவர் தம் காதலுக்கு உடன்படலாம், உடன்பட்டால் தம் மாலையைத் தரலாம் என்ற எண்ணத்தில் தூது செல்ல விடுக்கும் பொருள்களிடத்துத் தலை வரின் மாலையை வாங்கி வருக எனக் கூறிவிடுகின்றனர். தூது செல்ல விடுக்கும் பொருள் தலைவரிடத்துச் சென்று மாலை கேட்பதும், தலைவர் மாலை தருவதுமாகிய செய்திகள் தூது இலக்கியங்களில் கூறப்பெறுவதில்லை. எனவே தூது இலக்கியங் களில் கூறப்பெறும் தலைவியரின் காதல் ஒருதலைக் காதலாக —கைக்கிளைக் காதலாகக் காணப்படுகின்றது எனக் கூறுதற் குரியதாக உள்ளது.

2. 6. 4. 3. 2. தூது இலக்கியங்களில் தலைவர் தலைவியர்

தூது இலக்கியங்களில் தூது விடுவதாகக் கூறப்படுகின்ற தலைவியரின் காதலுக்குக் காரணமாக இருக்கின்ற தலைவர்கள் கடவுளர்களாகவும், மன்னர்களாகவும், ஞானாசிரியர்களாகவும், பிரபுக்களாகவும், ஜமீன்தார்களாகவும், வணிகர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர்.²⁷

தூது இலக்கியங்களில் உலா வரும் தலைவன்மீது காதல் கொள்ளுவதாகக் கூறப்படுகின்ற தலைவியர் அந்த அந்தத் தூது இலக்கியங்களைப் பாடியிருக்கின்ற புலவர்கள்தாம். தூது இலக்கியம் பாடுகின்ற புலவர்கள், பாட்டிற்குறிய தலைவர் கடவுளர் என்றால் கடவுளரின் அருளினைப் பெறுவதற்காகவும், பிறரென்றால் அவர்களிடமிருந்து பொருளினைப் பெறுவதற்காகவும் தம்மை அருளாகிய காதலைப் பெற விரும்புகின்ற தலைவியராகவும், பொருளாகிய காதலைப் பெற விரும்புகின்ற தலைவியராகவும் எண்ணிக்கொண்டு பாடுவர்.

முடிவுரை

தொல்காப்பியம் அரசியல் காரணமாக நிகழ்கின்ற புறத் தூது பற்றியும் உள்ளப் புணர்ச்சிக்குப் பின் நிகழும் அகத்தூது பற்றியும் கூறுகின்றது. சங்க இலக்கியங்களில் தூது நிலையில் அமைந்த பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. எனினும் அவை பெரும் பான்மையும் உள்ளப்புணர்ச்சிக்குப் பிறகு தலைவனைப் பிரிந்த நிலையில் அவனைச் சேரத் தலைவி அவனுக்கு அஃறிணைப் பொருள்களைத் தூது விடுக்கும் நிலையில் அமைந்துள்ளன. தேவாரம், திவ்வியப் பிரபந்தம், முத்தொள்ளாயிரம், சீவகசிந்தாமணி, நளவெண்பா, பாரதியார் கவிதைகள் ஆகியவற்றில் காணப்படுகின்ற தூது நிலையில் அமைந்த பாடல்கள் கைக்கிளைப் பொருண்மை நிலையில் அமைவன.

தூது இலக்கியங்களில் சொல்லப்படுகின்ற காதற் பகுதி தலைவர் காதல் கொள்ளாத நிலையில், தலைவியர் தலைவபால் காதல் கொண்டு தம் காதல் துன்பத்தினைச் சொல்லுவது உள்ளது. தூது சொல்லும் தலைவி, தூது சொல்ல விடுகின்ற

பொருளிடத்துத் தானுற்ற தனிமைக் காதலைச் சொல்லித் தலைவனின் மாலை வாங்கி வா' எனச் சொல்லுவதாக எல்லாத்தூது இலக்கியங்களும் முடிவு பெறுகின்றன. தூதுப் பொருள் தலைவனிடத்துச் சென்று தூதுச் செய்தியினைச் சொன்னதாகவும் தலைவர் தலைவியர்க்கு மாலை தந்ததாகவும் தூது இலக்கியங்களில் கூறப்பெறவில்லை. எனவே தூது இலக்கியங்களில் ('விறலிவிடு தூது' என்னும் பெயரில் அமையும் தூது இலக்கியங்கள் நீங்கலாக உள்ள தூது இலக்கியங்கள்) கூறப்படும் காதற் பகுதி கைக்கிளைக் காதற் பகுதியாக அமைகின்றது எனலாம்.

குறிப்புக்கள்

1. இ. வி., 874.
2. விறலிவிடு தூது — நாகை சதாசிவம் பிள்ளை; தெய்வச்சிலையார் விறலிவிடு தூது — குமாரசாமி அவதானி.
3. தொல். பொருள்., 27.
4. மேலது, 191.
5. மேலது, 267.
6. பேரா. (உ. ஆ.), தொல். பொருள்., ப. 45.
7. நற்., 54, 70, 102, 277; அகம்., 170; குறுந்., 392; ஐங்., 317; முத்., 32, 96, 101, 124; தே., 1—60; 7—37; 4—12 நாச்சியார் திருமொழி—எட்டாவது திருமொழி; நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழி — ஒன்பதாம் பத்து ஐந்தாம் திருமொழி; சிந்., 1001, 1002; நள., 38; பாரதியார் கவிதைகள், க. பாட்டு, 13.
8. குறுந்., 392.
9. அகம்., 170; நற்., 54, 102.
10. குறுந்., 106.

11. இது பற்றிய விளக்கம், முத்தொள்ளாயிரம், பக்தி இலக்கியங்கள், காப்பிய இலக்கியங்கள், பாரதியார் பாடல்கள் ஆகியவற்றில் காணப்படும் கைக்கிளை பற்றிய ஆய்வுகளில் இடம் பெற்றுள்ளது.
12. ந. கலம்பகம், 7, 110.
13. தி. சி. பு. உலா, 354—358.
14. தொல். பொருள்., 57.
15. மேலது, 81.
16. Meenakshisundaran, T. P., A. History of Tamil Literature, p. 140.
17. அ. கி. தூது, 167, 180, 185, 186.
18. த. தூது, 152, 153.
19. மேலது, 157, 159.
20. வ. தூது, 249, 251, 257.
21. மா. தூது, ப, நா. தெ. தூது.
22. அ. கி. தூது, 239.
23. ப. நா. தெ. தூது, 123.
24. மா. தூது, 391.
25. வ. தூது, 504.
26. அ. கி. தூது, 236, 237.
27. (அ) கடவுளர் மீது அமைந்த தூது நூல்கள்
 - (1) அழகர் கிள்ளைவிடு தூது
 - (2) சிற்றம்பல சம்பந்தர் கிளிவிடு தூது
 - (3) பத்மகிரிநாதர் தென்றல்விடு தூது
 - (4) புல்லைக் குமரேசர் பணவிடு தூது

- (5) திருநறையூர் வடிவழகிய நம்பி மேகவிடு தூது
 (6) தமிழ்விடு தூது
 (7) வண்டுவிடு தூது - போன்றன.

(ஆ) மன்னர் மீது அமைந்த தூது நூல்
 முத்து விஜய ரகுநாதர் பணவிடு தூது

(இ) பிரபுக்கள் மீது அமைந்த தூது நூல்கள்

(1) மான்விடு தூது

(2) கூளப்ப நாயக்கன் விறலிவிடு தூது

(ஈ) வணிகர் மீது அமைந்த தூது நூல்

காத்தான் பிள்ளை பாங்கிவிடு தூது

(உ) ஜமீன் மீது அமைந்த தூது நூல்

சின்ன வண்ணியனார் பேரில் பணவிடு தூது

(ஊ) ஞானாசிரியர்கள் மீது அமைந்த தூது நூல்கள்

(1) சிவஞான பாழையர் நெஞ்சுவிடு தூது

(2) மறைஞான தேசிகர் மீது நெஞ்சுவிடு தூது

தூது இலக்கியங்களை அருள் கருதிப் பாடப்பெற்றவை என்றும் பொருள் கருதிப் பாடப்பெற்றவை என்றும் பகுக்கலாம். கடவுளரைத் தலைவராகக் கொண்டுள்ள தூது இலக்கியங்களை அருள் கருதிப் பாடப்பெற்றவை என்றும், பிறரைத் தலைவராகக் கொண்டுள்ள தூது இலக்கியங்களைப் பொருள் கருதிப் பாடப்பெற்றவை என்றும் கூறலாம்.

2.6.5. குறவஞ்சி இலக்கியம்

2.6.5.0. கி. பி. பதினேழாம் நூற்றாண்டிற்குப் பின் குறவஞ்சி தனியொரு சிற்றிலக்கிய வகையாக வளர்ந்திருக்கின்றது.¹ தமிழ்ச் சிற்றிலக்கிய வகைகளுள் இன்று சிறந்து விளங்குகின்ற கோவை, உலா, தூது, பள்ளு, கலம்பகம், பிள்ளைத்தமிழ் போன்றவற்றிற்கு இலக்கணம் கூறப்பெற்றிருக்கின்ற பாட்டியல் நூல்களில்² குறவஞ்சி இலக்கியத்திற்கு இலக்கணம் சொல்லப்பெறவில்லை.³ குறவஞ்சி இலக்கியத்தில் அகப்பொருட் பகுதிகளே மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன. இவ்வகப்பொருட் பகுதிகளில் இருவகைக் காதல் நிலைகள் காணப்படுகின்றன. இவ்விருவகைக் காதல் நிலைகளில் ஒன்று கைக்கிளையாகக் காணப்படுகின்றது.⁴

குறவஞ்சி இலக்கியத்தில் கட்டியங்காரன் தலைவன் வரவை அறிவித்தல், தலைவன் பவனி வருதல், மகளிர் தலைவனைக் கண்டு காழுறுதல், தலைவி வருதல், பவனி வரும் தலைவனைக் கண்டு தலைவி காதல் நோயால் வருந்துதல், தலைவி திங்கள், தென்றல் முதலானவற்றையும், மன்மதனையும் விளித்துப் புலம்புதல், அவள் தன் தோழியைத் தலைவனிடம் தூது செல்ல விடுத்தல், கூடலிழைத்தல், குறத்தி தன் மலைவளம், ஊர்வளம் முதலியன பற்றிக் கூறுதல், குறத்தி தலைவிக்குக் குறி கூறுதல், தலைவி குறத்திக்குப் பரிசளித்தல், குறவன் வருதல், அவன் குறத்தியைக் கண்டு காதல் உரையாடுதல், குறவனும் குறத்தியும் பாட்டுடைத் தலைவனைக் கண்டு போற்றி வாழ்த்துதல் முதலான செய்திகள் இடம்பெறுகின்றன. இவற்றில், தலைவனைக் கண்டு மகளிர் காழுறுதல், ஒரு தலைவி தலைவனைக் கண்டு காதல் கொண்டு புலம்புதல், தலைவி தோழியைத் தூது செல்லுமாறு விடுத்தல், கூடலிழைத்தல், தலைவன் தன்னைச் சேருதல் குறித்துத் தலைவி குறத்தியிடம் குறி கேட்டல், சிங்கன்-சிங்கியின் காதற் பகுதிகள் முதலானவை அகப்பொருட் பகுதிகள் ஆகும்.

2.6.5.1. குறவஞ்சியில் இருவகைக் காதற் பகுதிகள்

குறவஞ்சி இலக்கியத்தில் இருவகைக் காதற் பகுதிகள் அமைந்துள்ளன. 1. உலா வரும் தலைவனை எல்லா நலமும்

ஒருங்குபெற்ற தலைவி ஒருத்தி கண்டு அவன்மீது காதல் கொள்ளுதலைப் பற்றிக் கூறும் பகுதி. 2. குறவன், குறத்தியின் காதல் பற்றிக் கூறும் பகுதி. இங்குக் கூறப்பட்டுள்ள முதல் வகைக் காதல் நிலை தலைவி கண்டு உலா வரும் தலைவனைக் அவனுடைய காதலைப் பெறாத நிலையில் தானே தன் காதல் துன்பத்தைத் தன் தோழியிடமும் தன்னை வருத்தும் திங்கள், தென்றல் முதலிய யனவிடத்தும் சொல்லிப் புலம்பும் கைக்கிளைக் காதல் நிலையாக உள்ளது. இரண்டாவது வகைக் காதல் நிலையில் சொல்லப்படுகின்ற குறவனும் குறத்தியும் கணவனும் மனைவியுமாவர். வேட்டையாடச் சென்ற குறவன் தன் மனைவியாகிய குறத்தியை நினைத்து அவளைத் தேடி, குறி சொல்ல வந்த அவளைக் கண்டு அவளோடு காதல் மொழிகள் பேசுகின்றான். இப்பகுதி குறவஞ்சி இலக்கியத்தின் இறுதிப் பகுதியில் அமைகிறது.

குறவஞ்சி இலக்கியத்தின் உயிரோட்டமான பகுதிகளாகக் கொள்ளப்படுவன தலைவி தலைவனைக் கண்டு காதல் கொள்ளுதல், காதல் துன்பத்தால் தலைவி புலம்புதல், தலைவனை அடைதல் கூடுமோ எனக் குறத்தியிடம் குறி கேட்டல் முதலிய செய்திகளைப் பற்றிக் கூறப்படுவனவாகும். எனவேதான் 'குறவஞ்சி இலக்கியம் என்பது பாட்டுடைத் தலைவனை அவனது உலாவின்போது கண்டு காதல் கொண்டு விரகவேதனையால் வாடித்தவிக்கும் தலைவியொருத்திக்குக் குறக்குலத்தைச் சேர்ந்த வஞ்சியொருத்தி குறி கூறுவதாக வரும் பொருளமைதியைக் கொண்டது' எனவும், 'இக்குறவஞ்சி நூல்களில் ஒரு தலைவனோ, கடவுளரோ உலா வர அவரைக் கண்ட பேதை, பெதும்பை, மங்கை, மடந்தை, அரிவை, தெரிவை, பேரிளம்பெண் ஆகிய எழுவகைப் பருவ மகளிரும் காதலித்துத் தம் உரையுணர்விழந்து நிற்ப, அவருள் எல்லா நலமும் ஒருங்கமைந்த இளநங்கை ஒருத்தி உலா வந்த தலைவனைக் காதலித்துக் கங்கு கரையில்லாது காதல் மயக்கம் கரைபுரண்டோட நிற்பாள்; அவளுக்கும் தலைவன் கிட்டாதவனாய் உலாப் போந்து தன் இருக்கை சேர்வதாக முடிப்பர். காதலால் உந்தப்பட்டு வருந்தும் நிலையினளாகிய மங்கைக்குக் கைக்குறி பார்த்து அவள் காதலித்த தலைவனே அவட்குக் கணவனாகக் கிட்டுவான் என்று

குறத்தி குறி கூறுவதாக அமைத்துக் கூறும் பகுதியே சிறந்தது⁶ எனவும் எழுதப்பெற்றிருத்தல் காணலாம்.

6. 2. 5. 2. குறவஞ்சி இலக்கியத்தின் தலைவர் தலைவியர்

கடவுளர், மன்னர், வள்ளல்கள் முதலானோர் குறஞ்சி இலக்கியத்தில் பவனி வரும் தலைவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி, தியாகேசர் குறவஞ்சி, அழகர் குறவஞ்சி, கும்பேசர் குறவஞ்சி, பெத்லகேங் குறவஞ்சி ஆகிய குறவஞ்சி நூல்களில் முறையே திருக்குற்றாலநாதர், திருவாரூர் தியாகேசப் பெருமான், திருமாலிருஞ்சோலைமலைச் சுந்தரராஜப் பெருமாள், கும்பகோணம் கும்பேசுவரர், ஏசுபெருமான் ஆகிய கடவுளர் பாட்டிற்குரிய தலைவர்களாகக் கூறப்படுகின்றனர். தஞ்சையை ஆண்ட மஹாராஷ்டிர மன்னனாகிய சரபோஜியைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டது சரபேந்திர பூபாலக் குறவஞ்சி, பாம்பண்ணக் கவுண்டன் என்ற வள்ளலைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டது அருணாசலக்கவிராயரின் பாம்பண்ணக் கவுண்டன் குறவஞ்சியாகும்.

பெரும்பான்மையான குறவஞ்சி நூல்களில் கூறப்படுகின்ற தலைவியர் புலவர்களால் படைத்துக்கொள்ளப்பட்டவர்கள்தாம். திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சியில் வசந்தவல்லியும், தியாகேசர் குறவஞ்சியில் ராஜமோகினியும், அழகர் குறவஞ்சியில் மோகனவல்லியும், கும்பேசர் குறவஞ்சியில் செகன்மோகினியும், பெத்லகேங் குறவஞ்சியில் தேவமோகினியும், சரபேந்திர பூபாலக் குறவஞ்சியில் மதனவல்லியும் தலைவியராகக் கூறப்பட்டுள்ளனர். பெத்லகேங் குறவஞ்சியின் தலைவியாகக் கூறப்படுகின்றவள் 'தேவமோகினி திருச்சபையென்ற சீயோன் குமாரத்தியே' என்று கூறப்பெற்றுள்ளது.⁷ மதுரை மீனாட்சியம்மை குறத்தில் கூறப்படுகின்ற தலைவி அங்கற்கண் அம்மை ஆவாள்.

குறவஞ்சி இலக்கியங்களில் தலைவர் தலைவியர் இன்னின்னார் என்று கூறப்படுவது போலவே அவற்றில் வரும் தோழி, குறத்தி போன்றோரும் இன்னின்னார் எனச் சில குறவஞ்சி நூல்களில் கூறப்பெற்றுள்ளன.⁸ அகப்பொருளைப் பெரும்பகுதியாக

உள்ளடக்கிக் கொண்டிருக்கின்ற இக்குறவஞ்சி நூல்களில் பாத்திரங்களின் இயற்பெயர்கள் சொல்லப்படுகின்றன. அகப்பொருளே ஆயினும் இயற்பெயர் சுட்டிவரின் அது ஒருவர்க்காகிவரும் புறத்தின்பாற்படும் என்பது தொல்காப்பியர் கூறும் இலக்கணம்⁹

குறவஞ்சி நூல்களும் பாட்டிற்குரிய தலைவரைப் பாராட்டுதற்காக எழுதப்பெற்றனவே. பாட்டிற்குரிய தலைவரைப் பற்றிய பாராட்டு மொழிகளே ஒவ்வொரு குறவஞ்சி இலக்கியத்தும் பரந்து காணப்படும். தலைவன் உலா வரும்பொழுதும், தலைவி காதலால் புலம்பும் பொழுதும் கூறப்பெறும் அவனுடைய சிறப்பு, அவனுடைய தலத்தைப் பற்றிக் கூறப்பெறும் சிறப்பு எனப் பல நிலைகளிலும் தலைவனுடைய சிறப்பும், அவனுடைய தலத்தின் சிறப்பும் குறவஞ்சி இலக்கியங்களில் கூறப்பெறும்.

‘தஞ்சைக்கோவிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் பிரஹதீஸ்வரரின் பெருமையையும், தஞ்சை மஹாராஷ்டிர மன்னர்களின் குலதெய்வங்களான பவானி, சந்திரமௌலீச்வரன் பெருமையையும் மையமாகக் கொண்டு சரபேந்திர பூபாலக் குறவஞ்சி நாடகம் எழுதப்பெற்றது’¹⁰ எனவும், ‘பெதலகேங் குறவஞ்சியில் வருகின்ற விசுவாசக் குறவஞ்சி சீயோன் குமாரத்தியாகிய தலைவிக்கு வேதபுஸ்தகத்திலடங்கிய சகலமலைகளின் சிறப்பையும், கானான் தேசத்தின் வளமையையும் அதை ஆளுகிற ஏசராசாவின் மகத்துவங்களையும், அவர் இராசரிசுத்தின் மேன்மையையும், அவர் தேவாலயத்தின் பிரஸ்தாபத்தையும், அவர் சபையின் பெருக்கத்தையும் விவரித்துக்காட்டி, இப்படிக்கொத்தவருக்கு நீ மனைவியாவாயென்கிற சந்தோஷத்தைக் கூறுவாள்’¹¹ எனவும் எழுதப்பெற்றிருத்தலும் காணலாம்.

பாட்டிற்குரிய தலைவனைப் பாராட்டிப் பேசுதல் பற்றிக் கூறும் திணையாகத் தொல்காப்பியர் பாடாண் திணையினைக் கூறுவார்.¹² தலைவனின் புகழ்ச்சி குறித்த அத்திணையில் கைக்கிளையினை ஒரு துறையாக அவர் கூறுகின்றார்.¹³ அக்கைக்கிளைத் துறையின் பொருண்மையில் நின்று தலைவனைப் பாராட்டும் நிலையில் அமைந்த இலக்கிய வகையாகக் குறவஞ்சி காணப்படுகின்றது.

பெரும்பான்மையான குறவஞ்சி இலக்கியங்களில் கடவுளரே பாட்டுடைத் தலைவராகக் கூறப்படுகின்றனர்.¹⁴ குறவஞ்சி என்ற பெயரில் காணப்படுகின்ற முதல் நூலாகிய திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சியின் தலைவன் திருக்குற்றாலநாதன் சிவனாக உள்ளான். மீனாட்சியம்மை குறத்தில் தலைவனும் தலைவியும் கடவுளர்களாகவே உள்ளனர். இதனாலேயே 'குறவஞ்சி என்பது கடவுளை நாடிச் சரணடையும் பக்தியைச் சங்கேதமாகவும் நாடகப் பாணியிலும் சித்திரிக்கும் புராதன நாடகம்' என்றும், 'குறவஞ்சிகளின் கதைத் தலைவி இறைவனுடன் ஐக்கியப்பட விழைவதை மையமாகக் கொண்டு சிருங்கார ரஸம் பொருந்தியதாக உடையது' என்றும், 'சில குறவஞ்சிகளில் பக்தி அல்லது ஆத்ம தியாகம் போன்ற உணர்ச்சிகளையும் பிரதிபலிக்கச் செய்வதைக் காண்கிறோம்' என்றும் எழுதுகின்றனர்.¹⁵ 'குறவஞ்சியில் முற்பகுதியில் காணப்படும் தெய்வீகக் காதல் வடமொழியில் உள்ள ஸ்ரீஜெயதேவரின் 'கீதகோவிந்தம்' என்னும் நூலின் சாரம்' எனக் கூறப்படுகிறது.¹⁶

2.6.5.3. குறவஞ்சியில் கைக்கிளை

2.6.5.3.1. உலாக் காணும் பெண்களின் காதல் நிலை

தலைவன் உலா வரும்பொழுது அவனைக் காணவந்த எல்லாப் பருவத்து மகளிரும் அவன்பால் காதல் கொண்டு மயங்குவதாகக் குறவஞ்சி நூல்களில்¹⁷ கூறப்படுகிறது. உலா வருகின்ற தலைவன், 'நன்னகரத் தெருவிலே நெடுநேரம் நில்லானோ மதனை இன்னம் வெல்லானோ' என்றெல்லாம் புலம்பி, 'மைவளையும் குழல் சோரக் கைவளையும் கொண்டான், இதென்ன மாயமோ, சடைதரித்த ஞாயமோ' 'என்றும் உலாக் கண்ட பெண்கள் புலம்பும் நிலை குற்றாலக் குறவஞ்சியில் கூறப்பெறுதல் காணலாம்.¹⁸ இவ்வாறே உலா வரும் தலைவனாகிய அழகனைக் கண்டு காதலால் மயங்கிய பெண்கள் புலம்புதல் அழகர் குறவஞ்சி, சோலைமலைக் குறவஞ்சி ஆகிய நூல்களிலும் கூறப்பெறுகிறது.¹⁹ இவர்களின் காதல் நிலை கைக்கிளையாகவே (ஒரு தலையாகவே) நிலைபெறுகின்றது.

உலா வரும் தலைவனைக் கண்ட பெண்கள் காதல் கொள்ளுவதாகப் பாடுதல் உலா என்னும் சிற்றிலக்கிய வகையுள்ளும்

காணப்பெறுவதாகும். உலா நூல்களின் பிற்பகுதியில் பேதை முதலாகப் பேரிளம்பெண் ஈறாகவுள்ள எழுவகையான பருவப் பெண்கள் உலா வரும் தலைவனைக் கண்டு காதல் கொள்ளுதல் தனித்தனியாகக் கூறப்படும்.

2.6.5.3.2. தலைவியின் காதல்

பந்தடித்தும், கும்மியடித்தும், மலர் பறித்தும் கொண்டிருந்த தலைவியர்²⁰ உலா வரும் தலைவரின் பவனி கண்டு அவர்மீது காதல் கொள்கின்றனர். பந்தடித்துக்கொண்டிருந்த வசந்தவல்லி குற்றாலநாதர் உலா வரக் கண்டு அவர்மீது காதல் கொண்டு,

‘‘முனிபரவும் இனியானோ - வேத
முழுப் பலவின் கனிதானோ
கனியில்வைத்த செந்தேனோ - பெண்கள்
கருத்துருக்க வந்தானோ’’²¹

எனப் பேசுகிறாள். இத்தலைவியின் காதல் மயக்கம் கண்ட தோழியர், ‘கருகுதே உடல் உருகுதே விரித்த பூவும் கரியுதே முத்தம் பொரியுதே’ என்று கூறிச் ‘சந்தனக்குழம்பு பூசுவார்கள்’ என்றும், அவளை எடுத்து ‘வாழைக்குருத்தில் கிடத்துவார்கள்’ என்றும் குற்றாலக் குறவஞ்சியில் கூறப்படுகின்றது.²² ‘கும்பேசர் பவனி மேவக் கண்டு அளப்பரிய பெருங்காதல் கொண்ட செகன்மோகினிப் பெண் வருகிறாள்’²³ எனக் கும்பேசர் குறவஞ்சியில் கட்டியம் கூறப் பெறுகிறது. இதன்பின் காதல் நோயால் வருந்துகின்ற தலைவி தன்னை மேலும் வருந்துகின்ற திங்கள், தென்றல் முதலியனவற்றையும் மன்மதனையும் பழித்துரைக்கின்றாள். காதல் நோயால் மிகுதியும் வருந்துகின்ற தலைவி தன் தோழியைத் தலைவனிடம் சென்று தூது சொல்லிவர விடுக்கிறாள்; தோழியைத் தூது விடுத்த பின்னும் தலைவி, தலைவன் தன்னைக் கூடுவானோ எனக் கூடலிழைத்துப்²⁴ பார்க்கின்றாள். இவையெல்லாம் கைக்கிளைத் தலைவியின் செயற்பாடுகளாகும். இவை குறவஞ்சி நூல்களில் பொதுவாகக் காணப்படுபவை.

வெண்ணிலாவைப் பழித்துரைத்தல்

‘குளிர்ச்சியான ஒளியினைப் பெற்றிருக்கின்ற வெண்ணிலவே

ஓரு பெண்ணுக்கு இரங்காது காய்தல் முறையாகுமோ' எனத் திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சியின் தலைவி வசந்தவல்லி வெண்ணிலா விடம் பேசுதலை,

“தண்ணமு துடன்பிறந்தாய் வெண்ணிலாவே அந்தத் தண்ணளியை ஏன் மறந்தாய் வெண்ணிலாவே பெண்ணுடன் பிறந்ததுண்டோ வெண்ணிலாவே என்றன் பெண்மை கண்டுங் காயலாமோ வெண்ணிலாவே” 25

என வரும் அடிகளிலிருந்து தெரியலாம். இத்தலைவி பேசுதல் போலவே பெத்லகேங் குறவஞ்சியில் வரும் ‘தேவமோகினி’ என்னும் தலைவியும்,

“கன்னியர்க்குள் நானொருபெண் வெண்ணிலாவே! யெனைக் காய்ந்துகொல்ல வேண்டாஞ் சொன்னேன் வெண்ணிலாவே” 26

எனப் பேசுதல் காணலாம்.

‘செந்தழலை வீசுகின்ற வெண்ணிலாவே என் தலைவன் தியாகேசன் வந்து என்னைச் சேருவான். அப்போது உன்னால் என்னை வருத்துதல் இயலுமோ’ எனக் கேட்கின்ற நிலையில் தனிமைக் காதலில் வருந்தும் தியாகேசர் குறவஞ்சியின் தலைவி ராஜமோகினி கூறுதலை,

“தெளியாத கலக்கமாகச் செந்தழலை வீசலாமோ வெண்ணிலாவே - பாரில் எளியாரை வலியார் கேட்டால் வலியாரைத் தெய்வம் கேளாதோ வெண்ணிலாவே சிலைமதன் தனையெரித்த தியாகரென்னைச் சேரக் காண்பாய் வெண்ணிலாவே” 27

என வரும் அடிகளால் அறியலாம்.

கும்பேசர் குறவஞ்சியில் வரும் தலைவி, ‘என்னை வருத் துவாயேயானால் உன்னைப் பிடித்து அடைத்துத் தடிகொண்டு அடிக்கப் போகிறேன்’ 28 எனக் கூறுகிறாள். தனிமைக் காதலால்

மிகுதியும் வருந்துகின்ற தலைவியின் உளநிலை இங்கு விளக்கமாகக் காட்டப்படுதல் அறியலாம்.

தென்றலைப் பழித்துரைத்தல்

காதலால் துயருற்று இருக்கின்ற தலைவி தென்றல் காற்றுத் தன்னை வருத்துவது கண்டு,

“எந்தன் கந்தமலர்க்குழல் சந்தனச் சோலையோ
இருகாவி விழிகளின் உன் வாவிக்கமலமோ
நீயேறி விளையாட வேறிடம் இல்லையோ”²⁹

எனப் பேசுகிறாள். பின்னும்,

“மாதர்க்கிடர் செய்தாய் தென்றலே - நீயும்
பார்த்தால் பசுப்போல பாய்ந்தாற் புலியானாய்

தென்றலே”³⁰

என்றும்,

“உளமகிழ்ந் தாருரர்

என்னைச் சேரவருவார் தென்றலே - ஐயோ

உன்பகை செங்கதிர் முன்பனியாகுமே தென்றலே”³¹

என்றும் அத்தலைவி கூறுதல் காணலாம். இங்கு, ‘தனிமைக் காதல் துன்பத்தில் வருந்தும் என் காதல் நோய் தீருமாறு என் தலைவர் என்னைச் சேர வருவார்’ என எண்ணியிருக்கிற தலைவியின் நிலை கூறப்படுதல் காணலாம்.

மன்மதனைப் பழித்துரைத்தல்

காதலால் தூக்கத்தையும் இழந்த தன் நிலையை மன்மதனிடத்திலே ஒரு குறவஞ்சி இலக்கியத் தலைவி கூறுகிறாள். இதனை,

“நேரிழை யாரையும் ஊரையும் பாரடாமன்மதா - கண்ணில்
நித்திரை தானொரு சத்துருவாச்சுதே மன்மதா”³²

என வரும் அடிகளின் வாயிலாக அறியலாம். பிறிதொரு தலைவி,

“தனக்கென்று வரும்போது மன்மதா - அப்போ
தானே தெரியவரும் மன்மதா”³³

எனக் கூறுதலையும் தியாகேசர் குறவஞ்சியில் காணலாம்.

லைவன் இரங்காத நிலை கூறல்

தன்னுடைய தலைவன் எல்லோருக்கும் இரக்கம் காட்டுகின்றவன்; எனினும் தன்னுடைய காதல் துயரத்தைப் போக்கித் தனக்கு இரங்காத நிலையைக் கூறுகிறாள் ஒரு தலைவி. இதனை,

‘ஏவரும்புகழ் திருக் குற்றாலர்தாம் சகலபேர்க்கும்
இரங்குவார் எனக்கிரங்கிலார் பெண்ணே’³⁴

என வரும் குற்றாலக் குறவஞ்சியடிகளால் அறியலாம். மேலும், ‘அஞ்சுதலைக்குள் ஆறுதலை வைத்தார் எனது மனதில் அஞ்சு தலைக்கோர் ஆறுதலை வையார்’³⁵ எனவும் அத்தலைவி கூறுதல் காணலாம்.

‘உன்னையே நம்பி வாழ்கின்ற என்னைக் கைவிடாதிருக்க வேண்டும்’ என்றும், ‘என்னைச் சேர்ந்தணைய வேண்டும்’ என்றும் பிறிதொரு குறவஞ்சி இலக்கியத் தலைவி தன் தலைவனிடம் வேண்டுகிறாள். இதனை,

‘நாரணன் நான்முகன்

நாடொறுந் தேடிய தியாகராஜா - உன்னை
நம்பின என்னை நட்பாற்றில்

கைவிடலாமோ தியாகராஜா

மையல் தணியவே வந்து

மருவி யணையவேணுந் தியாகராஜா’³⁶

என வரும் தியாகேசர் குறவஞ்சியடிகளில் கூறப்பெற்றிருத்தல் காணலாம். இக்குறவஞ்சியில் வரும் தலைவி, தன்னை மாலைப் பொழுது வருத்துவதாகவும், தன் வளையல்கள் கழன்று சிந்துவதாகவும், தன் கொங்கை பசலையடைவதாகவும் கூறுகின்றாள்³⁷

தோழியைத் தலைவனிடம் தூது விடல்

திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சியில் வருகின்ற தலைவி தானுற்ற தனிமைக் காதலின் துன்பத்தைத் தன் தோழிக்குச் சொல்லுகிறாள்.

“மெய்யர்க்கு மெய்யர் திரிகூடநாயகர் மீதில் மெத்த
மையல்கொண் டேனந்தச் செய்தியைக் கேளாய்நீ பாங்கி”³⁸

என்றும்,

“எள்ளளவூணும் உறக்கமும் இல்லாரைக்கண்டு நானும்
ஒள்ளியனனும் உறக்கமும் அற்றுவிட் டேனே”³⁹

என்றும் தலைவி தன் தோழியிடத்துக் கூறி,

“வந்தால்இந் நேரம்வரச் சொல்லு வாரா திருந்தால்
மாலையா கிலுந்தரச் சொல்லு குற்றாலநாதர்
தந்தாலென் நெஞ்சைத்தரச் சொல்லு தாரா திருந்தால்
தான்பெண்ணா கியபெண்ணை நான்விடேன் என்று
சொல்லு”⁴⁰

என அவளைத் தூது விடுதல் குற்றாலக் குறவஞ்சியில் கூறப் படுகிறது.

காதல் துன்பத்தால் வருந்துகின்ற தலைவியாகிய செகன் மோகினி, ‘தென்திருக்குடந்தையில் கும்பநாதர்க்கு என் மையல் சொல்ல வந்தாளில்லையே; என் சகி வருத்தம் அறிபாளே’⁴¹ என்று கூறுவதாகக் கும்பேசர் குறவஞ்சியில் கூறப்படுதடைக் காணலாம். வண்டினைத் தலைவனிடத்திலே தூது விடுத்த ராஜ மோகினி என்னும் தலைவி ‘தூது சென்ற வண்டு வந்து என்ன சொல்லுமோ’ என எண்ணிப்பார்ப்பதாகத் தியாகேசர் குறவஞ்சியில் கூறப்பெறுகிறது.⁴²

சங்க இலக்கியத்துள் தலைவியர் அஃறிணைப் பொருள் களைத் தூது விடுதல் காணப்படுகின்றது.⁴³ அத்துது, தலைவன் இயற்கைப் புணர்ச்சிக்குப் பிறகு தலைவியைப் பிரிந்தபின் தலைவி தலைவனுக்கு விடுகின்ற தூதாக இருக்கும். அங்குக் காணப்படு வது களவுக் கலத்து நிகழும் தூதாகும். இக் குறவஞ்சி இலக்கியத் துள் சொல்லப்படும் தூது தலைவனைச் சேராத நிலையில், தலைவனுடைய காதல் உடன்பாடு தனக்குக் கிட்டாத நிலையில் தன் காதலுக்கு ஒப்புதல் பெறும் வகையில் விடப்படும் தூதாகும். தூது இலக்கியத்துள் காணப்பெறும் தூது நிலையும் இவ்வகை

யானதாகும். எனினும் குறவஞ்சி இலக்கியத்துள் தூது விடும் தலைவி பின்னும் தன் காதல் நிறைவேறுமா என்பதனைக் குறி சொல்லும் குறத்தியிடம் கேட்டறிகிறாள். இந்நிலை தூது இலக்கியத்துள் காட்டப்பெறுவதில்லை.

தலைவனைக் கூடும் குறி கேட்டல்

தலைவர்பால் காதல் கொண்டு புலம்பியிருக்கும் தலைவி யர்க்கு அவர்கள் விரும்பிய தலைவர் வந்து அவர்களைச் சேர் வார்கள் எனக் குறத்தி குறி கூறுதல் குறவஞ்சி இலக்கியத்துள் கூறப்படும். குறத்தி கூறுகின்ற குறி தலைவியரின் உள்ளத்தில் தலைவர் தம்மைக் கூடுவார் என்ற நம்பிக்கையை உண்டாக்குகிறது

குற்றாலக் குறவஞ்சியில் குறி கூறும் குறத்தி (சிங்கி) தலை வியிடம், 'உன் தலைவன் திரிகூடநாதனென்று செப்பலாம்' என்றும், 'மோகினியே உன்னுடைய கிறுகிறுப்பெல்லாம் அவன் மோகனக் கிறுகிறுப்படி மோகனக்கள்ளி' என்றும் கூறி, 'கடித்திடும் அரவம் பூண்ட கர்த்தர் குற்றாலர் நேசம் பிடிக்குது' என்றும் குறி கூறுகிறாள். ⁴⁴

தியாகேசர் குறவஞ்சியில் வரும் குறத்தி,

“திலக நுதல் பெண்ணரசே தியாகேசரிப் பொழுதே

திருவருள் செய்துனை யனைவார் திரமாக வாழ்ந்தி ருப்பாய்” ⁴⁵

எனத் தலைவிக்குக் குறி கூறுகிறாள்.

குறத்தி தலைவிக்குக் குறி சொல்லியதுபோலத் தலைவன் தலைவியைச் சேர்ந்தணைவதாகப் பெரும்பாலும் குறவஞ்சி இலக் கியத்துள் கூறப்பெறுவதில்லை. பாட்டுடைத் தலைவர் தலைவி யைச் சேர்ந்த செய்தி அழகர் குறவஞ்சியில் மட்டும் காணப்படு கிறது. ⁴⁶

முடிவுரை

பாட்டுடைத் தலைவனிடத்துத் தலைவி கொள்ளும் காதல் கைக்கிளை நிகழ்வாக உள்ளது. இக்கைக்கிளைக் காதலுக்குரிய

பாட்டுடைத் தலைவனும் தலைவியும் இன்னார் என்பது குறவஞ்சி இலக்கியத்தில் கூறப்படுகிறது. குறவஞ்சியில் காணப்படும் கைக்கிளைக் காதல் பாடாண் கைக்கிளையாகும். காதல் துன்பத்தால் வருந்தும் தலைவி தென்றல், திங்கள் முதலான வற்றையும், மன்மதனையும் பழித்துரைக்கின்றாள். தலைவனிடம் தன் காதலைச் சொல்லி வரத் தலைவி தோழியைத் தூதுவீடும் பகுதியும் குறவஞ்சி இலக்கியத்தில் காணப்படுகிறது, தலைவன் தலைவியைச் சேர்வான் எனக் குறத்தி தலைவிக்குக் குறி கூறுகிறாள். ஆனால் குறத்தி குறி கூறுவதுபோலத் தலைவன் தலைவியை சேர்வதாகக் குறவஞ்சி இலக்கியத்தில் பொதுவாகக் கூறப்பெறுதல் இல்லை. எனவேதான் குறவஞ்சி இலக்கியத்தில் கூறப்படும் தலைவியின் காதல் கைக்கிளைக் காதலாகக் காணப்படுகிறது எனக் கூறுதற்குரியதாக இருக்கின்றது. அழகர் குறவஞ்சியில் மட்டும் தலைவன் தலைவியைச் சேர்வதாகக் கூறப்பெறுகிறது.

குறிப்புக்கள்

1. கி. பி. பதினேழாம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பெற்ற 'மீனாட்சி யம்மை குறம்' என்னும் நூலே குறவஞ்சி இலக்கியத்தில் முதல் நூலாகக் கருதப்படுகிறது. அதன்பின் திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி, கும்பேசர் குறவஞ்சி, தியாகேசர் குறவஞ்சி, பெத்லகேங் குறவஞ்சி போன்ற நூல்கள் தோன்றியுள்ளன.
2. பன்னிரு பாட்டியல், வெண்பா பாட்டியல், இலக்கண விளக்கம்.
3. பன்னிரு பாட்டியலில், 'குறத்திப் பாட்டு' என்னும் சிற்றிலக்கிய வகைக்கு,

“இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வெனுமுக் காலமும்
திறப்பட வுரைப்பது குறத்திப் பாட்டே”

(ப. பா. , 53)

என இலக்கணம் கூறப்பெற்றுள்ளது. குறவஞ்சி இலக்கியத்தில்

இடம்பெறும் பொருள் அமைதிகளையும், குறத்திப் பாட்டிற்குப் பன்னிரு பாட்டியல் கூறுகின்ற இலக்கண விளக்கத்தையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கின்றபொழுது குறத்திப் பாட்டிற்குச் சொல்லப்படுகின்ற இலக்கணப் பகுதிக்குப் பொருந்துவதாக அமைவது குறவஞ்சியில் காணப்படும் பொருளமைவுப் பகுதியில் ஒரு சிறு பகுதியாகும். குறத்தி தலைவிக்குக் குறி கூறுவதாக அமையும் இப்பகுதி குறவஞ்சி இலக்கியத்தின் நடுப்பகுதியில் அமைகிறது. இப்பகுதிக்கு முன் பாட்டுடைத் தலைவன் உலா வரல், தலைவி உலா வரும் தலைவன்பால் காதல் கொள்ளுதல் முதலியனவும், பின் சிங்கன் சிங்கி காதல் உரையாடல்களும் குறவஞ்சி இலக்கியத்தில் இடம்பெறும். எனினும் பாட்டியல் நூல்கள் கூறுகின்ற ‘குறத்திப்பாட்டு’ என்று வழங்கப்பட்ட இலக்கியமே கி. பி. பதினேழாம் நூற்றாண்டு முதல் குறவஞ்சி என்னும் இலக்கியமாக மலர்ந்தது என்றும், முதன்முதலில் குறவஞ்சி பாடியவர் மீனாட்சியம்மை குறம் பாடிய குமரகுருபரரே என்றும் கூறப்படுகின்றது (இளவரசு, சோம., இருபது நூற்றாண்டுகளில் தமிழ், ப. 87). மேலும்,

“கட்டினும் கழங்கினும் வெறியென இருவரும்
கட்டிய திறத்தாற் செய்திக் கண்ணும்”

(தொல். பொருள். 113)

எனத் தொல்காப்பியர் களவியலில் கூறும் குறி வகையினை அடியொற்றிப் பல புதிய மாறுபாடுகளுடன் குறவஞ்சி தோன்றிற்று’ எனவும் கூறுவர் (குறவஞ்சி, முத்துச்சண்முகன் நிர்மலா மோகன், ப. 7)

4. குறவஞ்சி இலக்கியத்தில் அகப்பொருட் பகுதிகள் பற்றியும், குறவஞ்சியில் காணப்படும் இருவகைக் காதற் பகுதிகள் பற்றியும், கைக்கிளைக் காதல் பற்றியும் இப்பகுதியில் கூறப்படுகின்றன.
5. செயராமன், ந. வீ., சிற்றிலக்கியச் செல்வங்கள், 1967.
6. தி. கு. குறவஞ்சி, ப. 20.

7. பெ. குறவஞ்சி, முகவுரை, ப. 1.

8. தோழி:

மோகனரேகை - தி. குறவஞ்சி
கோமளை - சோ. குறவஞ்சி

குறத்தி:

விசுவாசம் - பெ. குறவஞ்சி

9. தொல். பொருள்., 57.

“மக்கள் நுதலிய அகன்ஐந் திணையும்
சுட்டி ஒருவர்ப் பெயர்கொளப் பெறாஅர்”

10. தி. குறவஞ்சி, ப. 24.

11. பெ. குறவஞ்சி, முகவுரை, ப. 2.

12. தொல். பொருள்., 80.

13. மேலது, 87.

14. கு. குறவஞ்சி, தி. கு. குறவஞ்சி, அ. குறவஞ்சி, பெ. குறவஞ்சி
போன்றன.

15. தி. குறவஞ்சி, ப. 21.

16. மேலது, ப. 30.

17. தி. கு. குறவஞ்சி, பெ. குறவஞ்சி, சோ. குறவஞ்சி, அ. குற
வஞ்சி.

18. தி. கு. குறவஞ்சி, 15 : 12.

19. அ. குறவஞ்சி, 10.

20. தி. கு. குறவஞ்சி, அ. குறவஞ்சி, ஸ்ரீகி. குறவஞ்சி.

21. தி. கு. குறவஞ்சி. 26.

22. மேலது, 30.

23. கு. குறவஞ்சி, 14 - 101, 102.

24. மணலில் வட்டமாகக் கோடு கிழித்து, அதனுள் சுற்றுவட்ட
மாகச் சுழிசுழியாகச் சுழித்துப் பொருத்திக்கொண்டு பின்பு

அச்சுழிகளை இரண்டு இரண்டு சுழியாக எண்ணிக் கணக் குப் பார்த்து, இரட்டைப்பட்டால் தலைவன் வருவானென்றும் ஒற்றைப்பட்டால் தலைவன் வாரான் என்றும் கருதிக் கொள்வதாகப் பண்டைக்காலத்துத் தலைவியர் குறி பார்ப்பார்கள். தலைவியரின் இச்செயல் 'கூடலிழைத்தல்' என்று கூறப்படும்.

25. தி. கு. குறவஞ்சி, 41.
26. பெ. குறவஞ்சி, வெண்ணிலாத்தரு, 1 : 7 - 8.
27. தி. குறவஞ்சி, 10 : 3, 4.
28. கு. குறவஞ்சி, 23.
29. தி. குறவஞ்சி, 11 : 8.
30. மேலது, 11 : 4.
21. மேலது, 11 : 8.
32. தி. கு. குறவஞ்சி, 33 : 3.
33. தி. குறவஞ்சி, 12 : 4.
34. மேலது, 46.
35. மேலது, 41.
36. தி. குறவஞ்சி, 13 : 1, 4.
37. மேலது, 18 : 1, 2.
38. தி. கு. குறவஞ்சி, 36 : 1, 2.
39. மேலது, 36 : 5.
40. மேலது, 43 : 5.
41. கு. குறவஞ்சி, 27.
42. தி. குறவஞ்சி, 18 : 2.
43. நற். , 54, 70, 102, 277; அகம். , 170 ; குறுந். , 392; ஐங். 317.
44. தி. கு. குறவஞ்சி, 78; 76, 73.
45. தி. குறவஞ்சி, 54.
46. அ. குறவஞ்சி, 56 : 2.

2.6.6. மிற சிற்றிலக்கியங்கள்

2.6.6.0. இப்பகுதியில் மடல், பரணி, பள்ள ஆகிய சிற்றிலக்கியங்களில் அமைந்துள்ள கைக்கிளை அல்லது அகப்பொருள் பொருண்மை ஆராயப்படுகின்றது.

2.6.6.1. மடல்

தலைவன் ஒருவன் தனியிடத்தே கண்ட தலைவி ஒருத்தியின்மீது மிக்க காதல் கொண்டு அவளைப் பெறுதல் வேண்டி அவளது உருவத்தினைக் கொடியில் எழுதி, பனை மடலால் செய்யப்பட்ட குதிரையின்மீது ஊர்ந்து வருதலைப் பற்றிப் பாடுதல் 'மடல்' எனப் பன்னிருபாட்டியல் கூறும்.¹ தொல்காப்பியர் தலைவனின் மடலேறும் செயலினைப் பெருந்திணை எனக் கூறுகின்றார்.² மேலும் அவர் களவின்கண் தலைவன் 'மடல் ஏறுவேன்' என்று கூறுதலும் உண்டு எனக் கூறுகிறார்.³ இளம்பூரணர் மடலேறாத் திறத்தினைக் கைக்கிளையாகக் கூறுகிறார்.⁴ இவர் கூறும் மடலேறாத் திறம், 'மடலேறுவேன்' என்று கூறுவதாகும். இம்மடலேறாத் திறமும் தொல்காப்பியர் களவியலின்கண் கூறுவது தலைவியினது காதலினைப் பெற்ற தலைவன் மிக்க காதலினால் அவளை விரைவில் வரைந்து கொள்வதற்காக மடலேறுவேன் என அவளிடமே கூறலாகும். இளம்பூரணர் கைக்கிளைக்குரியதாகக் கூறும் மடலேறாத்திறம் தலைவி ஒருத்தியின்பால் காதல் கொண்ட தலைவன் அவளை மனையாளாக்கிக் கொள்ளுவதற்காக மடலேறுவேன் எனத் தனக்குத்தானே கூறிக்கொள்வதாகும்.

கைக்கிளை நிலையில் மடலேறுவேன் என இறைவனாகிய திருமாலை முன்னிலைப்படுத்தித் திருமங்கையாழ்வார் பாடிய சிறிய, பெரிய திருமடல்கள் நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தத்தில் இடம்பெறுகின்றன.⁵ இம்மடல்களில் கூறப்படுகின்ற கைக்கிளை உறவு பற்றிய ஆய்வு 'பக்தி இலக்கியத்தில் கைக்கிளை' என்னும் பகுதியில் அமைந்துள்ளது. இவை தவிர சித்திர மடல், நாரசிங்கன் வளமடல், நாரசிங்கன் நாயகன் மடல், வருணகுலாதித்தன் மடல் என்னும் பெயர்களில் மடல் நூல்கள் எழுதப் பெற்றுள்ளனவாகத் தெரிகின்றது.⁶

2. 6. 6. 2. பரணியும் பள்ளும்

பெரும்பான்மையான சிற்றிலக்கியங்கள் பாட்டிற்குரிய தலைவனைப் பாராட்டுதற்காக அகப்பொருள் நிலையில் பாடப் பெற்றுள்ளன. அப்பகுதிகள் பெரும்பான்மையும் கைக்கிளைப் பொருண்மையனவாய் உள்ளன. இப்பொருண்மையினின்று பரணி, பள்ளு போன்ற சிற்றிலக்கியங்களில் காணப்படுகின்ற அகப் பொருட் பகுதிகள் வேறுபடுகின்றன. இவ்வேறுபாட்டினைக் காட்டுதற்காகப் பரணி, பள்ளு ஆகிய சிற்றிலக்கியங்களில் காணப்படும் அகப்பொருள் பற்றிய செய்திகள் இங்குக் கூறப்படுகின்றன.

‘பரணி’ என்னும் சிற்றிலக்கியத்தில் கடவுள் வாழ்த்துப் பகுதிக்கு அடுத்துக் ‘கடைதிறப்பு’ என்னும் அகப்பொருட் பகுதி அமைகிறது. இப்பகுதி பிற சிற்றிலக்கியங்களைப் போலப் பாட்டிற்குரிய தலைவரைப் பாராட்டுதற்காக அமைத்துக்கொண்டதாக இருந்தாலும் கைக்கிளைக் காதல் பொருண்மையில் அமைந்த பகுதியாக இல்லை. இது திருமணமான மகளிர் போருக்குச் சென்ற கணவன்மார் விரைவில் திரும்பி வாராமைக்காக வருந்தியிருக்கின்ற நிலையினைச் சொல்லுவதாக அமைகின்றது.

‘பள்ளு’ என்னும் சிற்றிலக்கியத்துள் பெரும்பகுதி அகப் பொருளாக அமைந்து இருந்தாலும் அப்பகுதி பள்ளன் (தலைவன்) ஒருவனை மணந்த இரு பள்ளியரிடையே பள்ளனுக்கும் அவர்களுக்கும் உள்ள உறவு நெருக்கத்தினைப் பற்றியும், அவர்களின் சிறப்புக்களைப் பற்றியும் கூறுவதாக அமைகின்றது. இவ்விலக்கிய வகையில் இடம்பெறும் அகப்பொருட் பகுதி கைக்கிளைப் பகுதியாக இல்லை.

குறிப்புக்கள்

1. “ தனியிடத் தொருத்தியைக் கண்டபின் அந்த ஒண்டொடி ஏத்தல் மற்றவள் வடிவை உற்றகிழி எழுதிக் காமம் கவற்றக் கரும்பனை மடல்மா ஏறுவர் ஆடவர் என்றனர் புலவர்”

(ப. பா., 146:5-9)

2. தொல். பொருள்., 54.
3. மேலது, 99.
4. இளம். (உ. ஆ.), தொல். பொருள்., ப. 65.
5. நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம், வேதநாதன், வி. என். (பதி. ஆ), சிறிய திருமடல், பக். 419-423; பெரிய திருமடல், பக். 423-431.
6. A Descriptive catalogue of Tamil manuscripts, Vol. II. Dr. U. V. Swaminathaiyar Library.
7. கோவை, உலா, தூது, கலம்பகம், குறவஞ்சி போன்ற சிற்றிலக்கிய வகைகள்.

2.7. பாரதியார் பாடல்கள்

2.7.0. பாரதியார் தம் சொந்த வாழ்க்கையில் தாம் கொண்ட கைக்கிளைக் காதலைப் பற்றிக் 'கனவு' என்னும் சுயசரிதைப் பகுதியில் கூறுகின்றார்.¹ மேலும் அவர் நாயக நாயகி பாவனைகளிலும் இறைவனைப் பாடியிருக்கிறார்.² இப்பாவனையில் பாடியுள்ள பெரும்பான்மையான பாடல்கள் கைக்கிளைப் பொருண்மையில் அமைந்த பாடல்களாக உள்ளன.

2.7.1. பாரதியாரின் கைக்கிளைக் காதல்

தாம் உற்ற கைக்கிளைக் காதலைத் தாமே பாடியிருப்பதில் நக்கண்ணையாருக்குப் பின்³ பாரதியாரைக் காணமுடிகின்றது. பிற கவிஞர்கள் எல்லாரும் தம் உணர்ச்சிகளையே அகப்பொருள் பாடல்களாகப் பாடியிருப்பினும் அவர்கள் அப்பாடல்களுக்கு அமைத்துக்கொண்ட பாத்திரங்கள் வேறானவையாகும்.⁴

பாரதியார் தாம் பத்து வயதுடையவராக இருந்தபொழுது ஒன்பது வயதுக் கன்னியைக் கண்டு காதல் கொண்டதாகவும், அவளிடம் கொண்ட காதல் நிறைவேறாது அது கைக்கிளைக் காதலாக ஆயிற்று என்றும் பாடுகின்றார்.⁵ அவர்,

“ஆங்கொர் கன்னியைப் பத்துப் பிராயத்தில்
ஆழ நெஞ்சிடை யூன்றி வணங்கினன்;
ஈங்கொர் கன்னியைப் பன்னிரண் டாண்டனுள்
எந்தை வந்து மணம்புரி வித்தனன்”

(சுயசரிதை, 1:35:1-4)

என்று பாடித் தம் முதலாவது காதல் நிறைவேறாத நிலையை வெளிப்படுத்துகின்றார். அவருடைய காதலுக்குரிய கன்னியும் அவரது காதலுக்கு இசைந்தவள் என்பதை,

“ஆவல் கொண்ட அரும்பெறற் கன்னிதான்
அன்பெனக்கங் களித்திட லாயினள்”

(சுயசரிதை, 1:17:3-4)

என அவர் பாடுவதிலிருந்து அறியலாம். இதனால் நிறைவேறாத தம் காதலையே பாரதியார் கைக்கிளைக் காதலாகக் கருதியிருக்கிறார் என அறியமுடிகின்றது.

அவரது பெற்றோர் வேறொரு பெண்ணை அவருக்கு மணம் செய்வித்தபொழுது அதை அவர் மறுக்க முடியாத நிலையில் தமது நிறைவேறாத காதலை நினைத்து,

“கைக்கிளைப் பெயர் கொண்ட பெருந்துயர்க்
காதலுது கருதவுந் தீயதால்”

(சுயசரிதை, 1:16:7-8)

என்றும்,

“தேவர் மன்னன் மிடிமையைப் பாடல்போல்
தீய கைக்கிளை யானெவன் பாடுதல்?”

(சுயசரிதை, 1:17:1-2)

என்றும் அவர் பாடியிருக்கிறார்.

‘மாதரின்பம் போல் பிறிதோர் இன்பம் இல்லை; காதல் செய்யும் மனைவியே சக்தி; கடவுள் நிலை அவளாலே எய்த வேண்டும்; ஆகவே காதல் செய்வீர் உலகத்தீரே’ (சுயசரிதை, 2:50:6-8) எனப் பாடுகின்ற பாரதியார்,

“நாடுங் காலொர் மனமற்ற செய்கையை
நல்ல தொர்மண மாமென நாட்டுவர்
கூடு மாயிற் பிரம சரியங் கொள்;

கூடு கின்றல் தென்னிற் பிழைகள் செய்து
நட ழிந்து நரகவழிச் செல்வாய்;

யாது செய்யினும் இம்மணம் செய்யல்காண்”

(சுயசரிதை, 1:31:3-8)

என வரும் பாடலடிகளால் தம் மனம் ஏற்காத மனத்தினைச் செய்யாதிருக்கும்படி அறிவுறுத்துகிறார்.

பாரதியார், சுயசரிதைப் பகுதியில் தம் காதல் நிலையினை யும் தம் வாழ்வின் பிற நிகழ்வுகளையும் கூறுகின்றார்.⁸ இந்நிலையில் அவரது காதல் பகுதியினை எல்லாருக்கும் பொதுவானதாகக் கொள்ளுவதற்கில்லை. எனவே இப்பகுதி அகவிலக்கணம் கூறும் வரையறை⁹யினின்றும் பிறழ்ந்து செல்வதாக உள்ளது.

2.7.2. பாரதியாரின் பக்திக் காதல்

‘சங்கப் புலவர்கள் மானிடர் காதல் பற்றியே பாடுகின்றனர். ஆனால் நம் சமயப் புலவர்கள் கையில் அது கடவுட் காதலாக மாறி விட்டது. பாரதியார் சமயப் புலவர் சென்ற வழியிலேயே போகின்றார்’¹⁰ எனக் கா. மீனாட்சிசுந்தரம் எழுதுகின்றார். ‘பாரதியார் ஆழ்வார்களையும் நாயன்மார்களையும் பின்பற்றித் தம் பக்திப் பாடல்களைக் காதல் பாடல்களாகப் பாடியிருக்கிறார்’ என்றும், ‘அவரது பக்திக் காதல் பாடல்கள் ஆழ்வார்களின் காதல் பாடல்கள் போலவும், நாயன்மார்களின் காதல் பாடல்கள் போலவும் இறைக் காதலில் மிகுதியும் மூழ்கிப் பாடிய பாடல்களாகக் காணப்படுகின்றன’ என்றும் ஆர்.எஸ். தேசிகன் பாரதியாரின் ‘கண்ணன் பாட்டுப்’ பற்றி எழுதுகின்றார்.⁹

இறைவனைத் தலைவனாகவும் தம்மைத் தலைவியாகவும் பாவனை செய்துகொண்டு பாடுகின்ற நிலையில்தான் பக்தியடியார்கள் இறைவனைப் பாடியிருக்கின்றனர்.¹⁰ ஆனால் பாரதியார் இறைவனைக் காதலியாக்கிப் பாடுகின்ற நிலையில் நின்றும் பக்திப் பாடல்களைப் பாடியிருக்கின்றார். பாரதியார் கண்ணனைக் காதலனாகவும் தம்மைக் காதலியாகவும் பாவனை செய்து பாடியது ஒரு நிலை; கண்ணனையே காதலியாக (கண்ணம்மாவாக)வும் தம்மைக் காதலனாகவும் பாவனை செய்து பாடியது பிறிதொரு நிலை. ‘பாரதியார் இறைவனைத் தலைவியாக்கிப் பாடியிருப்பது பக்திக் காதலின் ஒரு புது நிலையாகும்’ எனக் கூறப்படுகின்றது.¹¹ மேலும் பெண் கடவுளரையே தம் காதலியராக்கிப் பாடிய மானிடக் கவிஞராகவும் பாரதியார் விளங்குகின்றார். ‘மூன்று காதல்’ என்னும் பகுதியில், திருமகளாகிய சரஸ்வதியிடத்தும், பராசக்தியாகிய காளியிடத்தும் காதல் கொண்டதாக அவர் பாடுகின்றார். இவ்வாறு தெய்வப் பெண்டிரிடத்து மானிடர் கொள்ளுகின்ற காதல் நிலையில் பாரதியார் பாடியிருப்பது இலக்கண நூல்களில் காணப்பெறா

ததாகும்.¹² பாரதியாரின் இப்பக்திக் காதல் பகுதிகளெல்லாம் ஒரு தலைக் காதலாக கைக்கிளைக் காதலாகக் காணப்படுகின்றன.

2.7.2.1. கண்ணன் மீது காதல்

கண்ணனாகிய காதலனிடத்துப் பாரதியாகிய தலைவி காதல் கொண்டாள். தம் காதலனின் காதல் தனக்குக் கிடைக்கப்பெறாத நிலையில் தனிமைக் காதலில் வருந்துகின்ற அத்தலைவி தன் தோழியிடம்,

“கூண்டுக் கிளியினைப் போல்-தனிமை
கொண்டு மிகவும் நொந்தேன்;
வேண்டும் பொருளை யெல்லாம்-மனது
வெறுத்து விட்ட தட!”

(க.பாட்டு, 10:1:5-8)

என்றும்,

“பாலுங் கசந்ததட!-சகியே
படுக்கை நொந்ததட!
கோலக் கிளி மொழியும்-செவியில்
குத்த லெடுத்ததட!”

(க பாட்டு, 10:4:1-4)

என்றும் கூறுகின்றார். ‘நனவில் வாராத என் தலைவன் கனவில் வந்து என் நெஞ்சம் தொட்டான்’ என்றும். ‘கண்விழித்துப் பார்க்கும் பொழுது அவன் மறைந்துவிட்டான்’ என்றும், ‘மனதில் மட்டும் அவன் மகிழ்ச்சியைச் செய்துவிட்டுச் சென்றுவிட்டான்’ என்றும் (க.பாட்டு, 10:5) அத்தலைவி கூறுகின்றாள். இதனால்,

“உச்சி குளிர்ந்ததட! சகியே
உடம்பு நேராச்சு,
மச்சிலும் வீடுமெல்லாம்-முன்னைப்போல்
மனத்துக் கொத்ததட!
இச்சை பிறந்ததட! -எதிலும்
இன்பம் விளைந்ததட!
அச்ச மொழிந்ததட! சகியே
அழகு வந்ததட!”

(க.பாட்டு, 10:6)

என அத்தலைவி தன் தோழியிடம் கூறுகின்றாள்.

மேலும் 'திக்குத் தெரியாத காட்டிலெல்லாம் தன் காதலனாகிய கண்ணனைத் தேடித்தேடி இளைத்ததாக'த் தலைவி கூறுகின்றாள். தன் காதலனைத் தேடிக் காணப்பெறாத அவள், தன் தோழியிடம், கண்ணனது மன நிலையைக் கண்டுவர வேண்டுமாய்த் தூது விடுக்கின்றாள். 'கண்ணன் என் காதலுக்கு இசைந்து விட்டால் அவனைக் கூடுவதற்கு வேறு ஏதேனும் வழிகள் செய்வோம்' என அவள் கூறுகின்றாள். இதனை,

“கண்ணன் மனநிலையைத் தங்கமே தங்கம்
கண்டுவர வேணுமடி தங்கமே தங்கம்;
எண்ண முரைத்துவிடில் தங்கமே தங்கம்-பின்னர்
ஏதேனுஞ் செய்வமடி தங்கமே தங்கம்”

(க.பாட்டு, 13:1)

என்னும் பாடலடிகளால் அறியலாம்.

இறுதியில், 'தன் காதலன் தன்னிடம் வந்து காதல் மொழி பேசினான்' என்றும், 'மீண்டும் அவன் பிரிந்து சென்றுவிட்டான்' என்றும், 'அவன் பிரிந்து சென்றதனால் உள்ளம் மறுகுகின்றது' என்றும் அவள் கூறுகின்றாள். இதனை,

“பெண்ணே உனதழகைக் கண்டு மனம்
பித்தங் கொள்ளு தென்று நகைத்தான்”

(க.பாட்டு, 12:6:1--2)

“ஆற்றங் கரையதனில் முன்ன மொருநாள் - எனை
அழைத்துத் தனியிடத்தில் பேசிய தெல்லாம்
தூற்றி நகர்முரசு சாற்றுவ னென்றே
சொல்லி வருவையடி தங்கமே தங்கம்”

(க. பாட்டு, 13:5)

“நேர முழுதிலும்ப் பாவி தன்னையே - உள்ளம்
நினைத்து மறுகுதடி தங்கமே தங்கம்”

(க. பாட்டு, 13 : 8 : 1 -2)

என வரும் பாடலடிகளினால் அறியலாம். இவ்வாறு கண்ணனாகிய காதலனிடத்துக் கொண்ட ஒருதலைக் காதலையும், அவன் தம் காதலைக்கு இசைந்து காதலைத் தந்துவிட்டுத் தம்மைப் புலம்பும்படிச் செய்துவிட்டுப் பிரிந்து சென்றதையும் பாரதியார் பாடுகின்றார்.

2. 7. 2. 2. கண்ணம்மாவின் மீது காதல்

பாரதியார் 'கண்ணம்மா - என் காதலி' என்னும் பகுதியில் கண்ணனைக் கண்ணம்மாவாகிய தம் காதலியாக ஆக்கிக் கொண்டு பாடுகின்றார். இது குறித்து, 'தனி மனித ஆன்மா இறைவனின் காதலியாகக் கருதப்படுகிறது. ஆனால் இப்பாடலில் (கண்ணம்மா - என் காதலி) பாரதியார் அதனைத் தலைகீழாக மாற்றுகிறார். அவர் இறைவனையே காதலியாக்குகிறார்'¹³ என அறிஞர் குறிப்பிடுவார். மேலும், 'மயக்கந்தரும் ஆண்டாளின் காதற் பாடல்கள் (ஆண்டாள், நாச்சியார் திருமொழி 1 -ல் 1 முதல் 10 பாடல்கள்; 5-ல் 2; 13-ல் 8), அப்பாடல்களில் காணப்படும் பக்திப் பரவசம், நிறைவேறாத காதலால் ஏற்பட்ட பொறுக்க லாற்றாப் பெருந்துன்பம் ஆகியவை பாரதியை அளவிற்கும் மேலாகக் கவர்ந்துவிட்டன. பாரதியார் மானிடக் காதலை ஆன்மீகக் காதலாக்கிப் பாடுவதற்குக் காரணம் ஆண்டாளின் வசீகரசக்தியே'¹⁴ என்றும் அவ்வறிஞர் கூறுகின்றார்.

கண்ணம்மாவாகிய தன் காதலியைக் கண்டு பாரதியாராகிய தலைவன்,

“கோலக் குயிலோசை-உனது

குரலி னினிமை யட!

வாலைக் குமரியட-கண்ணம்மா!

மருவக் காதல் கொண்டேன்”

(க. பாட்டு, 16 : 2 : 5 - 8)

எனக் கூறுகிறான். இப்பாடலடிகள் 'கண்ணம்மா - என் காதலி' என்னும் பகுதியின் தொடக்கத்தில் காணப்படுகின்றன.

கண்ணம்மாவின் காதலை எப்பொழுதும் தாம் நினைத்துக்

கொண்டிருப்பதாகவும், நினைக்கும் பொழுதெல்லாம் துன்பங்கள் நீங்கிக் கொண்டிருப்பதாகவும் பாரதியார் பாடுகின்றார். இதனை,

“காற்று வெளியிடைக் கண்ணம்மா -நின்றன்
காதலை யெண்ணிக் களிக்கின்றேன்”

(ப. பாடல்., 52 : 1 : 1 - 2)

“நீயென தின்னியிர் கண்ணம்மா! - எந்த
நேரமும் நின்றனைப் போற்றுவேன் - துயர்
போயின, போயின துன்பங்கள் - நினைப்
பொன்னெனக் கொண்ட பொழுதிலே”

(ப. பாடல்., 52 : 2 : 1 - 4)

என வரும் பாடலடிகளால் அறியலாம்.

கண்ணம்மாவாகிய தலைவி தம்மை வந்து அடையாத தால், தமக்கு அவள் அவளது காதலைத் தராததால் மன் மதன், காதல் அம்புகளைத் தம்மீது வீசுகின்றான் என்றும் பாரதி யார் பாடுவதனை,

“மார னம்புக ளென்மீது வாரி வாரிவீச நீ - கண்
பாரா யோ? வந்து சேரா யோ? கண்ணம்மா!”

(ப. பாடல்., 53 : 5-6)

என வரும் பாடலடிகளின் வாயிலாக அறியலாம். இப்படிப் பாடு கின்ற பாரதியார் ‘உன் தோற்றத்தினை எனக்குக் காட்ட வேண்டும்’ எனத் தம் காதலியாகிய கண்ணம்மாவிடம் வேண்டு கின்றார்.¹⁶ இப்பாடலடிகளெல்லாம் கண்ணம்மாவின் காதல் பாரதியாருக்குக் கிட்டாத நிலையினை, பக்திக் காதல் கைக் கிளைக் காதலாக இருக்கின்ற நிலையினைக் கூறுவனவாக உள் ளன. இப்பாடலடிகள் ‘கண்ணன் பாட்டில்’ அமைந்துள்ள ‘கண்ணம்மா - என் காதலி’ என்னும் பகுதியில் ‘கண்ணம்மாவின் காதல்’, ‘கண்ணம்மாவின் நினைப்பு’ என்னும் தலைப்புக்களில் காணப்படுகின்றன.¹⁷

தாம் கொண்ட காதலுக்கு உடன்படாத நிலையில் கண்
மைம்மா தம் அருகில் வந்து தம் கண்களை மறைத்து நின்ற
மையையும் நாணி நின்றமையையும் பாரதியார் பாடுகின்றார்.¹⁷
மேலும் தமக்குக் காதல் தந்த கண்ணம்மா தம்மைப் பிரிந்த
நிலையில் பிரிவென்னும் நரகத்தில் தாம் உழல்வதாகவும் அவர்
பாடுகின்றார். இதனை,

“தீர்த்தக் கரையினிலே - தெற்கு மூலையில்
செண்பகத் தோட்டத்திலே,
பார்த்திருந்தால் வருவேன் - வெண்ணிலாவிலே
பாங்கியோ டென்று சொன்னாய்
வார்த்தை தவறிவிட்டாய் - அடி கண்ணம்மா!
மார்பு துடிக்கு தட!
பார்த்த விடத்திலெல்லாம் - உன்னைபோலவே
பாவை தெரியு தட”

(க. பாட்டு, 20 : 1)

“மேனி கொதிக்கு தட! - தலை சுற்றியே
வேதனை செய்கு தட!
வானி லீடத்தை யெல்லாம் - இந்த வெண்ணிலா
வந்து தழுவுது பார்!
மோனத் திருக்கு தட! - இந்த வையகம்
மூழ்கித் துயிலினிலே,
நானொருவன் மட்டிலும் - பிரி வென்பதோர்
நரகத் துழுவதோ? ”

(க. பாட்டு, 20 : 2)

என வரும் பாடலடிகளின் வாயிலாக அறியலாம். இவ்வாறு
கண்ணம்மாவாகிய காதலியிடத்துக் கொண்ட தம் கைக்கிளைக்
காதலையும், அக்காதலி தமக்குக் காதல் நோயினைத் தந்து
விட்டுப் பிரிந்து சென்றமையையும் பாரதியார் பாடியிருக்கிறார்.
இப்பகுதியில் கூறப்படுகின்ற பாரதியாரின் கைக்கிளைக் காதல்
கண்ணனைக் கண்ணம்மா என்னும் பெண்ணாக ஆக்கி அவள்
மீது காதல் கொள்ளும் மானிடக் காதலனின் ஆண்பாற் கைக்
கிளைக் காதலாக அமைகின்றது.

2. 7. 2. 3. முன்று காதல் பகுதியில் கைக்கிளை

‘முன்று காதல்’¹⁸ என்னும் பகுதியில் திருமகளாகிய ஓட் சுமியிடத்தும் கலைமகளாகிய சரஸ்வதியிடத்தும் பராசக்தியாகிய காளியிடத்தும் தாம் காதல் கொண்டதாகப் பாரதியார் பாடுகின்றார். ஆனால் திருமகளும் கலைமகளும் காளியும் தம்மீது காதல் கொண்டதாக அவர் பாடவில்லை. எனவே இம்மூவரின் மீது பாரதியார் கொண்ட காதல் ஒருதலைக் காதலாகவே அவரது பாடல்களில் காணப்படுகின்றது. இப்பகுதிகள் ‘கடவுட் பெண்டிரிடத்து மானிடர் கொண்ட காதல்’ என்னும் பகுதியில் அடங்கும்.

2. 7. 2. 3. 1. திருமகள்மீது காதல்

“..... அங்கொர்

இன்பப் பொழிலி னிடையினில் வேறொரு

சுந்தரி வந்துநின்றாள் - அவள்

சோதி முகத்தின் அழகினைக் கண்டென்றன்

சிந்தை திறைகொடுத்தேன் - அவள்

செந்திரு வென்று பெயர்சொல்லி னாள், மற்றும்

அந்தத் தின முதலா - நெஞ்சம்

ஆரத் தழுவிட வேண்டுகின் றேனம்மா!”

(ப. பாடல் ., 64 : 5: 2 - 8)

என வரும் பாடலடிகளில் திருமகளிடம் பாரதியார் கொண்ட காதல் கூறப்படுதல் காணலாம்.

“கமல மேவும் திருவே! - நின்மேல்

காத லாகி நின்றேன்

குமரி நினை இங்கே - பெற்றோர்

கோடி யின்ப முற்றார்,

அமரர் போல வாழ்வேன் - என்மேல்

அன்பு கொள்வை யாயின்”

(ப. பாடல்., 52 : 2; 1, - 6)

எனப் பாரதியாரின் ‘பக்திப் பாடல்கள்’ பகுதியின் பிறிதொரு

இடத்தில் வரும் பாடல்களும் பாரதியாராகிய தலைவன் திருமகளிடத்துக் கொண்ட கைக்கிளைக் காதலைக் கூறுகின்றன.

2. 7. 2. 3. 2. கலைமகள் மீது காதல்

பகல் பொழுதிலும், இரவுப் பொழுதிலும், கனவுப் பொழுதிலும், இருபத்திரண்டு வயது வரைக் கலைமகளிடத்துத் தாம் காதல் கொண்டு பித்துப் பிடித்தவன் போல இருந்ததாகப் பாரதியார் பாடுகின்றார். இதனை,

“சித்தந் தளர்ந்ததுண்டோ? - கலைத்

தேவியின் மீது விருப்பம் வளர்ந்தொரு

பித்துப் பிடித்ததுபோல் - பகற்

பேச்சும் இரவிற்கனவும் அவ்ளிடை

வைத்த நினைவை யல்லால்-பிற

வாஞ்சை யுண்டோ?-வய தங்ஙன மேயிரு

பத்திரண் டாமளவும்-வெள்ளைப்

பண்மகள் காதலைப் பற்றிநின் றேனம்மா.”

(ப. பாடல்., 64:4)

என வரும் பாடலால் அறியலாம்.

2. 7. 2. 3. 3. காளியின்மீது காதல்

இரவில் கரும் பெண்மை அழகு ஒன்று வந்து தம் முன் தோன்றியதாகவும் அவள் ஆதி பராசக்தியாகிய அன்னதான் எனக் கண்டுகொண்டு அவள்மீது காதல் கொண்டதாகவும் பாரதியார் பாடுகின்றார்.¹⁹

2. 7. 2. 4. வள்ளியின்மீது காதல்

குறவள்ளியின்மீதும் தாம் காதல் கொண்டதாகப் பாரதியார் பாடுகின்றார். இதனை,

“எந்த நேரமும் நின் மையல் ஏறுதல்

குறவள்ளி; சிறு கள்ளி!”

(ப. பாடல்., 7, பல்லவி)

“உனையே மயல் கொண்டேன் -வள்ளி!”

(ப. பாடல்., 8, பல்லவி)

என வரும் பாடலடிகளால் அறியலாம்.

‘நெஞ்சம் ஆரத் தழுவி அமரநிலை பெற்றதன் பயனை இன்று கண்டேன்’ (ப. பாடல்., 7:1:6-8) என்றும், ‘தெள்ளிய ஞானப் பெருஞ்செல்வமே! நினைச் சேர விரும்பினன் கண்டாய்! (ப. பாடல்., 7: 2: 7-8) என்றும், ‘பலமுத்த மிட்டுப் பலமுத்தம் இட்டுனைச் சேர்ந்திட வந்தேன்! (ப. பாடல்., 7: 3: 7-8) என்றும் பாரதியார் பாடுகின்றார். ஆனால் அவ்வள்ளியை அவர் கூடியதனைக் கூறியதாக அவருடைய பாடல்களில் காணப்பெறவில்லை; வள்ளி அவருடைய காதலுக்கு இசைந்ததாகக் கொள்ளவும் பாடல்களில் இடமில்லை. இந்நிலையில் பாரதியார் வள்ளியின் மீது கொண்ட காதல் கைக்கிளைக் காதலாகவே அவரது பாடல்களில் விளக்கப்பெறுகின்றது. இதுவும் ‘கடவுட் பெண்டிரிடத்து மானிடர் கொண்ட காதல்’ பகுதியில் அடங்குகிறது.

முடிவுரை

பாரதியார் தம்முடைய கைக்கிளைக் காதலைத் தாமே பாடியிருக்கிறார். அவர் தம்முடைய நிறைவேறாத காதலையே கைக்கிளைக் காதலாகக் கருதியிருக்கிறார். ஆண்பாற் கைக்கிளை பெண்பாற் கைக்கிளை என்ற இரு நிலைகளில் இறைவனாகிய கண்ணனைத் தலைவியாகவும், தலைவனாகவும் ஆக்கிக்கொண்டு அவர் பக்திப் பாடல்களைப் பாடியிருக்கிறார். கடவுட் பெண்டிர்களாகிய திருமகள், கலைமகள், காளி, வள்ளி, ஆகியோர்மீது தாம் காதல் கொண்டதாகவும் அவர் பாடியிருக்கிறார். இப்பகுதிகள் ஆண்பாற் கைக்கிளையைப் பாடுவனவாக அமைகின்றன. பெண் கடவுளரையே தலைவியராக்கி அவர்கள்மீது காதல் கொள்வதாகப் பாரதியார் பாடியிருப்பது ஒரு புதிய நிலையாகும்.

குறிப்புக்கள்

1. பாரதியார் கவிதைகள், சுயசரிதை, 1:1-20, 30-38.
2. மேலது, கண்ணன்-என் காதலன், கண்ணம்மா-என் காதலி, மூன்று காதல், வள்ளிப்பாட்டு முதலான பகுதிகள்.
3. சங்க இலக்கியப் பெண்பாற் புலவர்களில் ஒருவராகக் காணப் படுகின்ற நக்கண்ணையார் தம் கைக்கிளைக் காதலைத் தாமே பாடியிருக்கிறார். இப்பாடல்கள் புறநானூற்றில் (33-85) காணப்படுகின்றன.
4. சங்க இலக்கிய அகப்பாடல்களில் கூறப்படுகின்ற உணர்வு நிலைகளெல்லாம் அப்பாடல்களைப் பாடிய கவிஞர்களுடையவை என்றாலும் அவற்றை வெளிப்படுத்துவதற்கு அவர்கள் அமைத்துக் கொண்ட தலைவர், தலைவியர் வேறானவர்கள். இந்நிலை இடைக்காலத்தில் சிறிது மாறிவிட்டது. இடைக்காலத்துக் கவிஞர்கள் பலர் தம்மையே தலைவியராக்கிக் கொண்டு பாடியுள்ளனர். பாரதியார் பாடியிருக்கின்ற கனவுப் பகுதியில் அவரே காதல் தலைவராக இருக்கின்றார்.
5. பாரதியார் கவிதைகள், சுயசரிதை, 1:35:1-4.
6. பாரதியார், சுயசரிதைப் பகுதியில் தம்முடைய ஆங்கிலப் பயிற்சி (சுயசரிதை, 1:21-29), மணம் (சுயசரிதை 1:30-38), தந்தையின் வறுமை (சுயசரிதை, 1:39-46) போன்றவற்றையும் பாடியிருக்கிறார்.
7. அகப்பாடல்கள் ஒருவரின் இயற்பெயர் சுட்டி வாரா என்பதனைத் தொல்காப்பியர்,

“மக்கள் நுதலிய அகன்ஐந் திணையுந்

சுட்டி ஒருவர்ப் பெயர்கொளப் பெறாஅர்”

(தொல். பொருள்., 57)

என்னும் நூற்பாவின் வாயிலாகக் கூறுகிறார். ஆனால் பாரதியார் தம் கைக்கிளைக் காதலினைத் தாமே பாடியிருக்கிறார். எனவே இவரது கைக்கிளைக் காதல் பகுதி அகப்பொருள் வரன்முறைக்கு ஒத்ததாக இல்லை.

8. மீனாட்சிசுந்தரம், கா., பாரதி பாநிலை, ப.123.
9. Desikan, R.S., 'Bharathi's Kannan Pattu', Essays on Bharathi, p.153.
10. திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர் போன்ற நாயன்மார்களும், ஆண்டாள், நம்மாழ்வார், திருமங்கையாழ்வார், குலசேகராழ்வார் போன்ற ஆழ்வார்களும் தம்மைத் தலைவியராகவும் இறைவனைத் தலைவனாகவும் ஆக்கிக்கொண்டு அகப்பொருள் நிலையில் பாடல்கள் பாடியிருக்கின்றனர்.
11. Desikan, R.S., 'Bharathi's Kannan Pattu', Essays on Bharathi, p.153.
12. தொல்காப்பியர் பாடாண் திணையில் 'காமப் பகுதி கடவுளும் வரையார்' (தொல், பொருள்..) எனக் கடவுளர் மாட்டு நிகழும் காதல் பற்றிக் கூறுகின்றார். புறப்பொருள் வெண்பாமாலை ஆசிரியர் ஐயனாரிதனார், 'கடவுள் மாட்டுக் கடவுட் பெண்டிர் நயந்த பக்கம்' (பு. வெ. மாலை, 8:49) என்றும் கடவுளர் மாட்டு நிகழும் காதல் பற்றிக் கூறுகின்றார். இவ் விலக்கண ஆசிரியர்கள் கூறுவதிலும் வேறாய் 'கடவுட்' பெண்டிரிடத்து மாலிடர் கொள்ளுகின்ற காதல்' என்னும் நிலையிலும் பாரதியார் பாடியிருக்கிறார்.
13. மீனாட்சிசுந்தரம், கா., மு.நா., ப. 127.
14. மேலது, ப. 135.
15. பாரதியார் கவிதைகள், ப. பாடல்., 53:7-8
16. மேலது, பக்.148, 149.
17. மேலது, க. பாட்டு, 17:2, 1-2:19:1; 1-2.
18. மேலது., பக். 160-162.
19. மேலது, ப. பாடல்., 64;18.

3. வரலாற்றும் போக்கில் கைக்கிளை

3.0. சங்க காலம் முதல் இக்காலம் வரை எழுந்துள்ள தமிழ் இலக்கண நூல்களிலும் இலக்கியங்களிலும் அமைந்துள்ள கைக்கிளைச் செய்திகளில் காணப்படும் மாற்றங்கள் பற்றிய ஆய்வும், அவை கைக்கிளைச் செய்திகளைக் கூறுகின்ற நிலையில் காணப்படும் ஒப்புமை பற்றிய ஆய்வும் இவண் இடம் பெறுகின்றன.

3.1. தொல்காப்பியமும் சங்க இலக்கியமும்

3.1.1. ஆண்பாற் கைக்கிளை

தொல்காப்பியர், அகத்திணையியலில் அகக்கைக்கிளையாகக் கூறுவது ஆண்பாற் கைக்கிளையாகும். இக்கைக்கிளை திணை நிலையில் அமைவதாகும். இத்திணை நிலையில் ஆண்பாற் கைக்கிளையாக அமையப்பெற்ற ஆறு பாடல்கள் சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன.¹ தொல்காப்பியர், 'சொல்லெதிர் பெறாஅன் சொல்லி இன்புறல் கைக்கிளை' என்கிறார்.² சங்க இலக்கியங்களில் அமைந்துள்ள ஆண்பாற் கைக்கிளைக்குரிய தலைவர்கள் தத்தம் காதலினைச் சொல்லி இன்புற்றதாக இல்லை; மாறாகச் சொல்லி வருந்துபவர்களாக உள்ளனர்.

தொல்காப்பியரது கைக்கிளை நூற்பா, தலைவன் தனக்குண்டான ஒருதலைக் காதலாகிய கைக்கிளையினைத் தானே சொல்லுதல் என்ற பொருள் நிலையில் அமைந்துள்ளது (ஒ.பா., 1.1.2.1). தலைவனுடைய ஒருதலைக் காதலினைப் பாங்கன் உணர்த்துவதாக ஒரு பாடல் குறுந்தொகையில் அமைந்துள்ளது (ஒ.பா., 2.1.3.1). இது முன்னைய இலக்கணமரபினின்று வேறுபட்டதாக உள்ளது.

தொல்காப்பியர் களவியலில் காட்சி, ஐயம், தெளிவு, குறிப்பறிதல் (நாட்டம்) என்ற நான்கையும் அகத்திணைகளுக்குரிய பொது நிகழ்வுகளாகக் கூறுகின்றார்.³ பிற்காலத்து இலக்கண நூல்கள்⁴ இவற்றைக் கைக்கிளைக்குரிய நிகழ்வுகளாகக் கூறுகின்றன.

கவித்தொகைக் கைக்கிளைப் பாடலொன்றில் இந்நிகழ்வுகள் நான்கும் தலைவனிடத்து நிகழ்வனவாகப் பாடப்பெற்றுள்ளன (ஒ. பா., 2. 1. 1. 1. 2).

தொல்காப்பியர் கைக்கிளைக்குரிய தலைமை மாந்தர்களாக எவரையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை (ஒ. பா., 1.1.2.1.5). அகத்திணைகளுக்குரிய மாந்தர்களாக அவரால் சொல்லப்படுகின்றவர்கள் (வினைவல பாங்கர் உள்பட) சங்க இலக்கியங்களில் அமைந்துள்ள கைக்கிளைப் பாடல்களின் தலைவர்களாக உள்ளனர் (ஒ. பா., 2. 1. 1. 1. 2, 2. 1. 1. 2. 1).

தொல்காப்பியர்,

“மக்கள் நுதலிய அகன்ஐந் திணையும்
சுட்டி ஒருவர்ப் பெயர்கொளப் பெறாஅர்”⁶

என்னும் நூற்பாவின் வாயிலாகப் பெயர் சுட்டி வருகின்ற, அகப்பொருளில் அமைகின்ற ஆண்பாற் கைக்கிளையும் உண்டு எனச் சுட்டுகிறார் எனக் கருத இடம் உள்ளது (ஒ. பா. 1. 1. 2. 2. 1). இந்நிலையில் அமைந்த கைக்கிளைப் பாடல் எதுவும் சங்க இலக்கியங்களில் இல்லை.

3. 1. 2. பெண்பாற் கைக்கிளை

தொல்காப்பியர் பெண்பாற் கைக்கிளை பற்றி எதுவும் கூறவில்லை. பாடாண் திணையில் அவர் கூறுகின்ற கைக்கிளையைப் பெண்பாற் கைக்கிளையாகக் கொள்ள இடமுள்ளது. இது துறை நிலையில் அமைந்த கைக்கிளையாகும் (ஒ. பா., 1. 1. 2. 2. 2).

திணை நிலையில் அமைந்த பெண்பாற் கைக்கிளையைக் கூறுவதாக அமைந்த பாடல்கள் நற்றிணையில் ஒன்றும், பரிபாடலில் ஒன்றும் காணப்படுகின்றன.⁶ திணை நிலையில் அமைந்த பெண்பாற் கைக்கிளை பிற்காலத்து கி. பி. பத்தாம் நூற்றாண்டிற்குப்பின்) எழுந்த இலக்கண நூலான புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில் கூறப்படுகின்றது (ஒ. பா., 1. 5. 2). துறை நிலையில் அமைந்த பெண்பாற் கைக்கிளை, பாட்டிற் குரிய தலைவனைப் பற்றிய சிறப்புக்களைக் கூறுவதாகப் புல

வர் அமைத்துக்கொண்ட ஓர் இலக்கிய உத்தியின் அடிப்படையில் அமைகின்றது எனலாம். இக்கைக்கிளையில் அமைந்த நான்கு பாடல்கள் புறநானூற்றில் உள்ளன.¹ இவற்றுள் மூன்றிற்குரிய தலைவி அப்பாடல்களைப் பாடிய நக்கண்ணையாராகவே இருக்கிறார் என்பது அப்பாடல்களின்கீழ் அமைகின்ற அடிக்குறிப்பின் வாயிலாகத் தெரியவருகின்றது. இது பிற சங்க இலக்கியக் கைக்கிளைப் பாடல்களினின்று மாறுபட்ட செய்தியாக உள்ளது. பரிபாடலில், தலைவி வீரையில் மணம்பெற வேண்டும் என்பதற்காக வையையாற்றில் தைநீராடுதல் 'கைக்கிளைக் காமம்' எனக் கூறப்படுகின்றது. (ஒ. பா. , 2. 1. 3. 3) இதுவும் இலக்கண நூல்களில் கூறப்பெறாத கைக்கிளைச் செய்தியாகும்.

3. 2. சங்க இலக்கியமும் திருக்குறளும்

திருக்குறளின் காமத்துப்பாலில் அமைந்துள்ள இரண்டு அதிகாரங்கள்² தலைவனிடத்து நிகழ்கின்ற கைக்கிளை நிகழ்களைக் கூறுகின்றன (ஒ. பா. 2. 2. 2. 2). இவ் அதிகாரங்களில் கூறப்படுகின்ற கைக்கிளைத் தலைவனே இவற்றைத் தொடர்ந்து வருகின்ற அதிகாரங்களில் அன்பின் ஐந்திணைக்குரிய தலைவனாகவும் அமைகின்றான். சங்க இலக்கியத்தில் இந்நிலை இல்லை. இதற்குக் காரணம், திருக்குறள் காமத்துப்பால் தலைவன், தலைவி இருவரது காதல் வாழ்க்கையின் பல்வேறு நிலைகளையும் தொடர்புபட்ட நிலையில் பாடப்பெற்றிருப்பதாகும்.

3. 3. தொல்காப்பியமும் இறையனாரகப்பொருளும்

தொல்காப்பியம் கூறுகின்ற ஏழு அகத்திணைகளில் கைக்கிளை, பெருந்திணை நீங்கலாகவுள்ள குறிஞ்சி, முல்லை, பாலை, மருதம், நெய்தல் என்னும் ஐந்திணைகளை மட்டுமே இறையனாரகப்பொருள் அகத்திணைகளாகக் கூறுகின்றது. கைக்கிளை பற்றிய குறிப்பினை இறையனாரகப்பொருள் ஆசிரியர் தம் நூலில் எவ்விடத்தும் குறிப்பிடவில்லை (ஒ. பா. , 1. 2; குறிப்பு 1) எனவே இவர் கைக்கிளையினைப் புறத்திணைகளில் ஒன்றாகக் கருதியிருக்கலாமோ என ஐயுற இடம் உள்ளது. ஆனால் இந்நூலின் உரையாசிரியர் காட்சி; ஐயம், துணிவு, தேறல் என்பனவற்றைக் கைக்கிளைக்குரிய நிகழ்வுகள் என எழுதுகிறார்.³

3. 4. சங்க இலக்கியமும் முத்தொள்ளாயிரமும்

முத்தொள்ளாயிரத்தில் அமைந்துள்ள கைக்கிளைப் பாடல்கள் அனைத்தும் பாடாண் திணையில் அமைகின்ற பெண்பாற் கைக்கிளைப் பாடல்களாக உள்ளன. தலைவன் உலா வரக் கண்டு அவன்மீது தலைவியர் பலர் ஒருதலைக் காதலுற்ற நிலையில் இரு பாடல்கள் பாடப்பெற்றுள்ளன (ஒ. பா. , 2. 3).

புறநானூற்றில் காணப்படுகின்ற பெண்பாற் கைக்கிளைக்கும், முத்தொள்ளாயிரத்தில் அமைந்துள்ள பெண்பாற் கைக்கிளைக்கும் மிக்க வேறுபாடு உண்டு. புறநானூற்றில் பெண்பாற் கைக்கிளைக்குரிய தலைவியாகிய நக்கண்ணையார் தன்னுடைய காதல் உணர்வுகளைத் தாமே பாடியிருக்கிறார் (ஒ. பா. , 2. 1. 2. 1). முத்தொள்ளாயிரத்தில் பாடப்பெற்றுள்ள காதல் உணர்வு வெளிப்பாடுகளெல்லாம் பிறிதொரு கவிஞர் வெளிப்படுத்துகின்ற உணர்வுகள் ஆகும். அக்கவிஞர் பாடுகின்ற காதல் தலைவியர் கற்பனை மாந்தர்கள் ஆவர்.

சங்க இலக்கியப் புறக்கைக்கிளை போலல்லாது, முத்தொள்ளாயிரக் கைக்கிளைப் பாடல்களில் தலைவியரின் காதலுக்காகத் தோழி, செவிலி, ஊரார் போன்றோரும் பரிந்து பேசுகின்ற ஒரு மாறுபட்ட நிலையினைக் காணமுடிகின்றது.¹⁰ தோழியின் கூற்றாக ஆறு பாடல்களும், செவிலியின் கூற்றாக ஒரு பாடலும், ஊரார் கூற்றாக ஐந்து பாடல்களும் முத்தொள்ளாயிரத்தில் அமைந்துள்ளன,

சொல்லுகின்றபொழுது தன்னை உளப்படுத்திக் கொள்ளாது பொதுவாக்கிக் கூறுகின்ற, 'முன்னிலைப் புறமொழி' என்னும் அகவிலக்கிய அமைப்பு முத்தொள்ளாயிரக் காதற் பாடல்களில் காணப்படுகின்றது. இதற்குச் சான்றாக,

“என்னை உரையல்என் பேருரையில் ஊருரையில்
அன்னையும் இன்னள் எனவுரையல் -பின்னையுந்
தண்படா யானைத் தமிழ்நர் பெருமாற்கென்
கண்படா வாறே யுரை”¹¹

எனத் தலைவியின் கூற்றாக வரும் பாடலைக் காட்டலாம்.

அகப்பாடல்களில் தலைவியின் நெஞ்சினைத் தலைவன் கவர்ந்து கொண்டு சென்றுவிட்டதாகப் பாடுதல் மரபு.¹² அகப் பாடல்கள் உணர்வுகளுக்குச் சிறப்புத் தந்து பாடப்பெற்றிருக்கும் அவ்வாறே,

“என்னெஞ்சு நாணு நலனு மிவையெல்லாம்.

மன்னன் புன்னாடன் வெளவினான்”¹³

“..... கூடலார்

கோமான்பின் சென்றவென் னெஞ்சு”¹⁴

எனவரும் முத்தொள்ளாயிரப் பாடல்களில் தலைவியின் நெஞ்சினைத் தலைவன் கொண்டு சென்றதாகக் கூறுதல் காணலாம்.

உருவமில்லா நெஞ்சிற்கு உருவம் தந்து, அதன்மேல் மெய்ப்பாடு ஏற்றிக் கூறுகின்ற தன்மையினையும் முத்தொள்ளாயிரக் கைக்கிளைப் பாடல்களில் காணலாம். இதற்குச் சான்றாகப் பின்வரும் பாடல்களைக் காட்டலாம்.

“சென்றதுகொல் போந்ததுகொல் செவ்வி பெருந்துணையும்
நின்றதுகொல் நேர்மருங்கில் கையூன்றி -முன்றில்
முழங்குங் கடாயானை மெய்ம்மலர்த்தார் மாற்ற
குழந்துபின் சென்றவென் னெஞ்சு”¹⁵

“கடும்பனித் திங்கள்தன் கைப்போர்வை யாக
நெடுங்கடை நின்றதுகொல் தோழி -நெடுஞ்சினவேல்
ஆய்மணிப் பைம்பூண் அலங்குதார்க் கோதையைக்
காணிய சென்றவென் னெஞ்சு”¹⁶

அகப்பாடல்களில் பொழுதுக்குச் சிறப்புண்டு. இக்கைக்கிளைப் பாடல்களிலும் மாலைக் காலம் தலைவியின் காதல் துன்பத்தை மிகுதிப்படுத்துவதாகப் பாடப்பெற்றிருத்தல் காணலாம்.

“ஆபுகு மாலை யணிமலையிற் றீயேபோல்
நாடறி கெளவை தரும்”¹⁷

“பிணிகிடந் தார்க்குப் பிறந்தநாட் போல
அணியிழை அஞ்ச வருமால் மணியானை
மாறன் வழுதி மணவா மருண்மலைச்
சீறியோர் வாடை சினந்து”¹⁸

எனவரும் பாடல்களில் மாலைக் காலம் கைக்கிளைக்குரிய தலைவியரை வருத்தும் நிலை கூறப்பட்டிருத்தல் காணலாம். அகத்தில், பிரிந்திருப்பவர்க்கு மாலைக் காலம் பெரும் துயரைத் தரும் என்ற இயல்பை வைத்துக்கொண்டு இப்பாடல்கள் பாடப்பெற்றுள்ளன. ‘காவானோ மாலைவாய்க் கோவலர் வாய்வைத்த குழல்’¹⁹ என மாலைக் காலத்து, கோவலர்கள் இசைக்கின்ற குழலிசை தன்னை வருத்துவதாகத் தலைவி தன் நெஞ்சோடு கூறுதலையும் முத்தொள்ளாயிரத்தில் காணலாம்.

‘கூடலிழைத்தல்’, ‘தொடியுலக்கை ஓச்சதல்’ முதலான சமுதாயப் பழக்கவழக்கங்களைச் சார்பாகக் கொண்டும் முத்தொள்ளாயிரத் தலைவியர்தம் ஒருதலைக் காதல் விருப்பு கூறப்பட்டிருக்கின்றது.²⁰

தலைவனைப் பிரிந்திருக்குங்கால் தலைவியின் மேனி பசப்புறுதலை அக இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன.²¹ முத்தொள்ளாயிரத்தில் தலைவியர் தலைவர்களிடத்துத் தம் நெஞ்சினைப் போக்கி இடும்பையெய்தி நிற்கும் தலைவியரின் மேனி பசப்புறுதல் நான்கு பாடல்களில் கூறப்பட்டுள்ளது.²²

3.5. முத்தொள்ளாயிரமும் இலக்கண நூல்களும்

காட்சி, ஐயம், தெளிவு போன்ற நிகழ்வுகள் ஆண்பாற் கைக்கிளைக்குரியன போல் இலக்கண நூல்கள் கூறுகின்றன. பெண்பாற் கைக்கிளைக்குக் காட்சி, ஐயம், தெளிவு முதலானவற்றை இலக்கண நூல்கள் கூறவில்லை. ஆனால் இவை முத்தொள்ளாயிரப் பெண்பாற் கைக்கிளைப் பாடல்களிலும் கூறப்படுதல் காணலாம். இந்நிகழ்வுகள்,

“அடிநோக்கின் ஆழ்கடல் வண்ணன் அவன்றன்
படிநோக்கிற் பைங்கொன்றைத் தாரன் - முடிநோக்கித்
தேர்வளவ னாகத் தெளிந்தேன்றன். சென்னியின்மேல்
ஆரலங்கல் தோன்றியது ‘கண்டு’”²³

“இந்திரன் என்னின் இரண்டேகண் ஏறுர்ந்த
அந்தரத்தான் என்னிற் பிறையில்லை - அந்தரத்துக்
கோழியான் என்னின் முகன்ஒன்றே கோதையை
ஆழியான் என்றுணரற் பாற்று”²⁴

என வரும் பாடல்களில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வாறு பெண்
பாற் கைக்கிளைப் பாடல்களில் காட்சி, ஐயம், தெளிவு, குறிப்
பறிதல் போன்றன நிகழ்வதாகப் பாடுதல் முத்தொள்ளாயிரத்தில்
காணப்படும் புதிய நெறியாக உள்ளது.

3.6. தொல்காப்பியமும் நம்பியகப்பொருளும்

நம்பியகப்பொருள் அகப்பொருள் கைக்கிளை, அகப்புறக்
கைக்கிளை என இருவகைக் கைக்கிளைகளைக் கூறுகின்றது
(ஓ.பா., 1.2.2). நம்பியகப்பொருள் அகப்பொருள் கைக்கிளைக்குக்
கூறுகின்ற விளக்கம் தொல்காப்பியர் அகப்பொருள் கைக்கிளைக்குக்
கூறுகின்ற விளக்கத்தினின்றும் சிறிது வேறுபட்டதாக உள்ளது.
தொல்காப்பியம் காமஞ் சாலாத இளையவளிடத்துக் காதல்
கொண்ட ஆடவன் ஒருவன் அவள் எதிர் மொழி பேசாதிருக்கத்
தன் காதலைத் தன் நெஞ்சோடு கூறி நிற்பல் (அகப்பொருள்)
கைக்கிளை என்று கூற, நம்பியகப்பொருள் காமஞ் சான்ற இளை
யவளாகிய தலைவியிடத்துக் கொண்டிருக்கின்ற ஒருதலைக்
காதலைத் தலைவன் தன் நெஞ்சோடு கூறுதலை அகப்
பொருள் கைக்கிளை எனக் கூறுகின்றது. (ஓ. பா. 1.2.2.1).
தொல்காப்பியம் அகத்திணைக் கைக்கிளைக்குக் கூறுகின்ற விளக்
கம் நம்பியகப்பொருளில் அகப்புறக் கைக்கிளைக்குரிய விளக்க
மாகக் கூறப்பட்டுள்ளது (ஓ. பா., 1.2.2.1).

நம்பியகப்பொருள், காதலர் இருவரின் இயற்கைப் புணர்ச்
சிக்கு முன் நிகழ்வது கைக்கிளை என்பதையும், காட்சி, ஐயம்,

துணிவு, குறிப்பறிதல் என்ற நான்கு நிகழ்வுகளும் கைக்கிளைக்குரியன என்பதையும், கைக்கிளைக்குரிய மாந்தர்கள் யாவர் என்பதையும் தெளிவாகக் கூறுகின்றது (ஒ.பா., 1.2.2.1.1, 1.2.2.1.2, 1.2.2.3). இத்தெளிவினைத் தொல்காப்பியத்தில் காணமுடியவில்லை.

3.7. தொல்காப்பியமும் புறப்பொருள் வெண்பாமாலையும்

தொல்காப்பியம் அகத்திணையாகக் கூறுகின்ற கைக்கிளையினைப் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை புறத்திணையாகக் கூறுகின்றது. தொல்காப்பியம் ஆண்பாற் கைக்கிளையை அகத்திணைக் கைக்கிளையாகக் கூற, புறப்பொருள் வெண்பாமாலை ஆண்பாற் கைக்கிளையினையும் பெண்பாற் கைக்கிளையினையும் புறத்திணைக்குரியனவாகக் கூறுகின்றது. புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில் திணை நிலையில் அமையும் கைக்கிளைக்களுக்குரிய விளக்கம் இல்லை. அது அக்கைக்கிளைகளுக்குரிய கூற்றுக்களைக் கூறுகின்றது (ஒ.பா., 1.5.1).

தொல்காப்பியமும் புறப்பொருள் வெண்பாமாலையும் பாடாண் திணையில் கைக்கிளைத் துறை ஒன்றினைக் கூறுகின்றன. தொல்காப்பியத்தில் பாடாண் திணையில் கூறப்படும் கைக்கிளைக்குரிய விளக்கம் இல்லை. புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில் பாடாண் திணையில் கூறப்படும் கைக்கிளையின் விளக்கம் பெண்பாற் கைக்கிளையின் விளக்கமாக அமைந்துள்ளது (ஒ.பா., 1.5.2).

தொல்காப்பியம் 'காமப்பகுதி கடவுளும் வரையார், ஏனோர் பாங்கிலும் என்மனார் புலவர்'²⁵ எனக் கூறுகின்ற நூற்பாவின் விளக்கமாகப் புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில், 'கடவுள் மாட்டுக் கடவுட் பெண்டிர் நயந்த பக்கம், கடவுள்மாட்டு மானிடப் பெண்டிர் நயந்த பக்கம்' என்னும் இரு துறைகள்²⁶ அமைந்துள்ளன.

3.8. பன்னிரு படலமும் புறப்பொருள் வெண்பாமாலையும்

பன்னிரு படலம் புறப்பொருள் வெண்பாமாலையின் முதல் நூலாகக் கூறப்படுகின்றது. ஆனால் பன்னிரு படலத்தில் கைக்

கிளையின் விளக்கம் கூறப்பட்டிருக்கப் (ஓ பா. 1. 4.) புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில் அதன் விளக்கம் கூறப்படவில்லை. கைக்கிளையினைப் புறப்பொருளாகச் சொல்லுகின்ற நிலையில் இவ்விரு நூல்களும் ஒத்துக் காணப்படுகின்றன.

3.9. பக்தி இலக்கியமும் கடவுள்மாட்டு மானிடப் பெண்டிர் நயந்த பக்கமும் :

பக்தி அடியார்களாகிய நாயன்மார்களும் ஆழ்வார்களும் கடவுளரைத் தலைவராக்கியும் தம்மைத் தலைவியராக்கியும் நாயக-நாயகி பாவத்தில் பாடியுள்ள அகப்பொருள் பாடல்களின் பொருள் நிலை (ஓ. பா. 2. 4. 1) புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில் 'கடவுள்மாட்டு மானிடப் பெண்டிர் நயந்த பக்கம்' என்ற நிலையில் அமைந்துள்ளது. கைக்கிளைப் பொருண்மையில் அமையும் பக்திப் பாடல்கள் சங்க அகப்பாடல்களின் பொருண்மை நிலையினைப் பெரிதும் தழுவியுள்ளன.

கைக்கிளை உறவு நிலையில் நிற்கும் ஒரு தலைவி மடலேறப் போவதாகக் கூறுகின்ற பொருளினைக் கொண்டதாக திருமங்கையாழ்வாரின் பெரிய திருமடலும், சிறிய திருமடலும் அமைந்துள்ளன (ஓ.பா.2.4.2.2.4) கைக்கிளை உறவில் இருக்கும் தலைவனோ அல்லது தலைவியோ மடலேறப் போவதாகக் கூறுதல் பற்றிய செய்தி எந்த இலக்கண நூலிலும் கூறப்பெறவில்லை. தொல்காப்பியர் அகப்பொருள் நிலையில் தலைவியோடு களவு வாழ்க்கை கொண்டிருக்கும் தலைவன் மடன்மா கூறுதல் உண்டு என்றும், தலைவி மடன்மா ஏறுதல் சிறந்த நெறியில்லை என்றும் கூறுகின்றார்.²⁷ நச்சினார்க்கினியரோ 'இயற்கைப் புணர்ச்சிக்கு முன் தலைவன் மடன்மா கூறுதல் கைக்கிளை' என எழுதுகிறார்.²⁸ இதுவும் பெரிய திருமடல், சிறிய திருமடல் என்னும் இரண்டு பக்திப் பிரபந்தங்களின் பொருளினை மனத்துள் கொண்டு எழுதப்பட்டதாக இருக்கலாம். எவ்வாறாயினும், கைக்கிளை உறவு கொண்ட தலைவி ஒருத்தி மடலேறப் போவதாகக் கூறுதல் பக்தி இலக்கியமாகிய நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தத்தில் மட்டுமே காணப்படுகின்றது (ஓ. பா. 2.4.2.2.4.).

3. 10. காப்பிய இலக்கியங்களும் இலக்கண நூல்களும்

காப்பிய இலக்கியங்களில் பெயர் சுட்டி வந்த அகப்பொருள் திணை நிலையில் அமைந்த கைக்கிளையும் (சிந்., குணமாலையார் இலம்பகம், நளவெண்பா) பாடாண் நிலையில் அமைந்த கைக்கிளையும் (கம்., உலாவியற் படலம்; சிந்., இலக்கணையார் இலம்பகம்) கைக்கிளைக்குரியதாகக் கூறப்படுகின்ற ஆசரம் என்றும் வடநாட்டு மணமுறைக்கு ஒப்ப நடக்கும் திருமணமும் (சிந்., காந்தருவதத்தையார் இலம்பகம்) காணப்படுகின்றன (ஒ.பா., 2.5.1).

பெயர் சுட்டி வரும் திணை நிலையில் அமையும் கைக்கிளையினைத் தொல்காப்பியம் கூறுகின்றது. தலைவன் உலாவரும் நிலையில் தலைவியர் காதல் கொள்ளுதல் உண்டு என்ற கருத்தில் தொல்காப்பியரின் 'ஊரொடு தோற்றமும் உரித்தென மொழிப' என்னும் நூற்பாவிற் கு இளம்பூரணரும் நச்சினார்க்கினியரும் உரை எழுதுகின்றனர்.²⁹ ஆசரம் என்பது கைக்கிளை வகையினது என இளம்பூரணரும், நச்சினார்க்கினியரும், மாறன கப்பொருள் ஆசிரியரும், சுவாமிநாதம் ஆசிரியரும் கூறுகின்றனர் (ஒ. பா., 1.1.2.4, 1.8, 1.12).

3. 11. நம்பியகப்பொருளும் கோவை இலக்கியமும்

நம்பியகப்பொருளுக்கு இலக்கியமாக அமைவது தஞ்சை வரணன் கோவை எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றது (ஒ.பா., 1.2. குறிப்பு 2). நம்பியகப்பொருள் கூறும் அகப்பொருள் துறைகளை உடையனவாகக் கோவை இலக்கியங்கள் அமைந்துள்ளன. எனினும் கோவை இலக்கியம் பெயர் சுட்டி வந்த அகப்பொருள் இலக்கியமாக விளங்குகின்றது (ஒ. பா. 2.6.1.2). பாடாண் திணையில் ஆண்பாற் கைக்கிளையினை இலக்கண நூல்கள் கூறவில்லை. தொல்காப்பியர் பாடாண் திணையில் கூறும் கைக்கிளை ஆண்பாற் கைக்கிளையும் பெண்பாற் கைக்கிளையும் என இளம்பூரணரே எழுதுகின்றார் (ஒ. பா. 1.1.2.2.2).

3.12. உலா இலக்கியமும் காப்பிய இலக்கியமும்

காப்பிய இலக்கியங்கள் சிலவற்றில் உலா இலக்கியத்தின்

அமைப்புக் காணப்படுகின்றது (ஒ. பா., 2.5.1.3, 2.5.2, 2.5.3). இவ் வமைப்பும் பாடாண் திணைப் பொருளாக வரும் பெண்பாற் கைக் கிளையினைக் கூறுவதாகவே அமைந்துள்ளது.

3. 13. கோவை இலக்கியமும் கலம்பக இலக்கியமும்

கலம்பக இலக்கியத்தில் பாடாண் பொருளில் வந்த ஆண் பாற் கைக்கிளைப் பாடல்களும் பெண்பாற் கைக்கிளைப் பாடல் களும் அமைந்துள்ளன (ஒ. பா., 2.6.3). இவ்விவிலக்கியத்தில் ஆண் பாற் கைக்கிளைக்குரிய தலைவர்கள் பலராக உள்ளனர். 'கைக் கிளை' என்னும் உறுப்பில் அமையும் ஆண்பாற் கைக்கிளைக் குரிய தலைவன் பாட்டுடைத் தலைவனாக இருக்கிறான். இவ் வுறுப்பில் அமையும் பாடல்களில் காட்சி, ஐயம், தெளிவு, குறிப் பறிதல் என்னும் நிகழ்வுகள் கூறப்பெறுகின்றன. இந்நிலையில் கலம்பக இலக்கியத்தில் கைக்கிளைப் பகுதியாக அமையும் பாடல் களும் கோவை இலக்கியத்தில் கைக்கிளைப் பகுதியாக அமையும் பாடல்களும் ஒத்திருக்கின்றன. ஆனால் கலம்பக இலக்கியம், பெண்பாற் கைக்கிளையினையும், கொற்றியார், பிச்சியார், மதங் கியார், இடைச்சியார், வலைச்சியார் முதலானோர் மீது கொண்ட தலைவனின் கைக்கிளையினையும் கூறுவதினின்று கோவை இலக் கியம் வேறுபட்டதாக அமைந்துள்ளது.

3. 14. உலா இலக்கியமும் தூது இலக்கியமும்

உலா இலக்கியத்திலும் தூது இலக்கியத்திலும் பாடாண் திணைப் பெண்பாற் கைக்கிளையே பாடுபொருளாக அமைந் துள்ளது. உலா இலக்கியத்தில் பல பருவ மகளிரின் கைக்கிளை உறவு கூறப்படுகின்றது (ஒ. பா., 2.6.3.1). தூது இலக்கியத்தில் தலைவி ஒருத்தியின் கைக்கிளை உறவு கூறப்படுகின்றது (ஒ. பா., 2.6.4.3.1). உலா இலக்கியத்திலும் தலைவியர் தூது விடுக்கின்ற செய்தி அமைந்துள்ளது. இவ்வகை இலக்கியங்களில் காணப்பெறும் தலைவியரின் காதல் நிலை சங்க அகவிலக்கியத் துறை அமைப் புக்களைத் தழுவியே பாடப்பெற்றுள்ளது. இவ்விரு இலக்கியத் தும் தலைவியர் தாம் காதல் கொண்ட தலைவரின் மாலையினை வேண்டி நின்றதாக பாடப்பெறுவதுண்டு (ஒ. பா., 2.6.2.3.1, 2.6. 4.3.1).

3.15. கலம்பக இலக்கியமும் குறவஞ்சி இலக்கியமும்

கலம்பக இலக்கியத்தில் தலைவன்மீது காதல் கொண்ட தலைவி ஒருத்தி, குறத்தியிடம் குறி கேட்டல் போலவே குறவஞ்சி இலக்கியத்தில் கைக்கிளைத் தலைவியும் குறி கேட்பதாகப் பாடப் பெறும் (ஒ.பா., 2.6.3.2.3, 2.6.5.3.2) கலம்பகத்தில் தலைவி குறி கேட்டல் அவ்விலக்கியத்தின் ஒரு சிறு பகுதிதான். ஆனால் குறவஞ்சி இலக்கியத்தில் கைக்கிளைத் தலைவி குறி கேட்டலே தலைமைப் பொருளாக அமைந்துள்ளது.

3.16. உலா இலக்கியமும் குறவஞ்சி இலக்கியமும்

உலா இலக்கியத்தில் உலா வரும் தலைவன்பால் தலைவியர் காதல் கொள்ளுவது போலவே, குறவஞ்சி இலக்கியத் துள்ளும் உலா வரும் தலைவன் மீது தலைவி ஒருத்தி காதல் கொள்ளுவதாகப் பாடப்பெற்றுள்ளது. உலா இலக்கியத்தின் காதல் தலைவியர் எழுபருவத்திற்கு உரியவர்களாகக் காட்டப் பட்டுள்ளனர் (ஒ.பா., 2.6.2.3.1). குறவஞ்சி இலக்கியத்தில் உலா வரும் தலைவன் மீது தலைவி ஒருத்தி காதல் கொள்வதனைக் கூறுவதற்கு முன் எழுபருவ மகளிரும் அவன்பால் காதல் கொண்ட செய்தி கூறப்பட்டுள்ளது (ஒ.ப., 2.6.5.3.1.) இவ்விரு இலக்கியங்களிலுல் காணப்படுவது பாடாண் திணை பெண்பாற் கைக்கிளையாகும்.

3.17. நம்பியகப்பொருளும் வீரசோழியமும்

நம்பியகப்பொருள் கூறுகின்ற அகக்கைக்கிளையை வீரசோழியம் அகப்புறக் கைக்கிளையாகக் கூறுகின்றது. வீரசோழியம் கூறும் அகப்புறக் கைக்கிளை நம்பியகப்பொருளில் அமைந்துள்ள அகப்புறக் கைக்கிளையினும் வேறானது ஆகும்.

3.18. வீரசோழியமும் களவியற் காரிகையும்

வீரசோழியத்தைப் போலவே களவியற் காரிகையும் கைக்கிளையை அகப்புறப் பொருளாகக் கூறுகின்றது. காட்சி, ஐயம், தெளிவு என்ற மூன்று நிகழ்வுகளை மட்டும் கைக்கிளைக்குரிய நிகழ்வுகளாகக் களவியற் காரிகை கூற, வீரசோழியம் இவற்றோடு குறிப்பறிதலையும் சேர்த்துக் கூறுகின்றது (ஒ.பா., 1.6, 1.7).

3.19. நம்பியகப்பொருளும் மாறனகப்பொருளும்

மாறனகப்பொருள் தொல்காப்பியத்தைப் போலவும் நம்பியகப்பொருளைப் போலவும் கைக்கிளையை அகத்திணைகளில் ஒன்றாகக் கூறுகின்றது (ஒ.பா., 1. 8.) ஆனால் நம்பியகப்பொருள் கூறுகின்ற அகப்புறக் கைக்கிளை மாறனகப்பொருளில் கூறப்படவில்லை. இந்நிலையில் மாறனகப்பொருள் தொல்காப்பியத்தைப் பின்பற்றியுள்ளதாக அறியமுடிகின்றது. காட்சி, ஐயம், துணிவு, குறிப்பறிதல் என்னும் கைக்கிளைக்குரிய நிகழ்வுகள் முறையே காண்டல், சந்தயங்கொள்ளல், தெளிதல், கருத்துறல் என்ற சொற்களால் இந்நூலில் குறிக்கப்பெற்றுள்ளன (ஒ.பா., 1. 8.) மாறனகப்பொருள் அசுரம், இராக்கதம், பைசாசம் என்ற மூன்றையும் கைக்கிளைக்குரியன எனக் கூறுகின்றது (ஒ.பா., 1. 8.) இக்கருத்து சுவாமிநாதம் தவிர (ஒ.பா., 1. 12.) வேறு எந்த இலக்கண நூலிலும் கூறப்பெறவில்லை. நச்சினார்க்கினியரும் இளம்பூரணரும் தமது தொல்காப்பிய உரைகளில் இவற்றைக் கைக்கிளைக்குரியனவாக எழுதுகின்றனர் (ஒ.பா., 1. 1. 2. 1. 4).

3.20. இலக்கண விளக்கமும் பிற்காலத்து இலக்கணநூல்களும்

இலக்கண விளக்கமும் அதன்பின் தோன்றிய இலக்கண நூல்களாகிய தொன்னூல் விளக்கம், முத்துவீரியம், சுவாமிநாதம் முதலானவையும் மாறனகப்பொருள் கூறுவது போலவே கைக்கிளையினை அகத்திணையாகக் கூறுகின்றன (ஒ.பா., 1. 9, 1. 10, 1. 11, 1. 12). முத்துவீரியம் காட்சி, ஐயம், தெளிவு, நயப்பு உட்கோள், தெய்வம், துணிதல் என்ற ஏழினைக் கூறுகின்றது. (ஒ.பா., 1. 9). இத்தன்மையில் இவ்விலக்கண நூல் மட்டும் இவண் கூறப்பட்டுள்ள பிற இலக்கண நூல்களினின்றும் சிறிது வேறுபடுகின்றது. சுவாமிநாதம், அசுரம், இராக்கதம், பைசாசம் என்பனவும் பொருள் நிலையில் கைக்கிளையோடு ஒத்திருப்பன எனக் கூறுகின்றது. அத்துடன் கைக்கிளையைப் பாடாண் திணைக்குப் புறமாகக் கூறுகின்றது (ஒ.பா., 1. 12). இச்செய்திகள் இப்பகுதியில் கூறப்பட்டுள்ள பிற இலக்கண நூல்களில் கூறப்படவில்லை.

3.21. அடியார்களின் பக்தி இலக்கியங்களும் பாரதியாரின் பக்திக் காதல் பாடல்களும்

ஆழ்வார்களின் பக்தி இலக்கியங்களில் அமைந்துள்ள கைக்கிளைப் பாடல்கள் பெண்பாற் கைக்கிளையாக உள்ளன. ஆனால் பாரதியாரின் பக்திக் காதல் நிலையில் பாடப்பெற்றுள்ள பாடல்கள் ஆண்பாற் கைக்கிளைப் பொருண்மையிலும், பெண்பாற் கைக்கிளைப் பொருண்மையிலும் அமைந்துள்ளன (ஒ.பா., 2.4, 2.7). மேலும் கடவுட் பெண்டிரைக் காதற்குரிய தலைவியராக ஆக்கிப் பாடிய நிலையிலும் அவரது பக்திப் பாடல்களில் சில அமைந்துள்ளன (ஒ.பா., 2.7.2.3. 2.7.2.4.) இதுவும் அடியார்களின் பக்தி இலக்கியங்களில் காணப்பெறாத ஒன்றாகும்.

3.22. தொல்காப்பியமும் பாரதியாரின் கைக்கிளைக் காதலும்

பாரதியார் சுயசரிதையில் கூறுகின்ற அவரது கைக்கிளைக் காதல் தொல்காப்பியர் கூறும் பெயர் சுட்டி வருகின்ற அகப் பொருளில் அமைந்த கைக்கிளைக்கு ஒத்ததாகும். சங்கப் புலவராகிய நக்கண்ணையாருக்கு அடுத்துத் தம் கைக்கிளைக் காதலைப் பாடிய புலவர் பாரதியாராவார் (ஒ.பா., 2.7.1).

முடிவுரை

தமிழ் இலக்கண நூல்களிலும் இலக்கியங்களிலும் கைக்கிளை அகத்திணையாகவும், அகப்புறத் திணையாகவும் அமைந்துள்ளது. சில இலக்கண நூல்கள் கைக்கிளையைப் புறத்திணையாகக் கூறுகின்றன. இலக்கண நூல்களிலும் இலக்கியங்களிலும் கைக்கிளை ஆண்பாற் கைக்கிளையாகவும் பெண்பாற் கைக்கிளையாகவும் அமைந்துள்ளது.

குறிப்புக்கள்

1. கலி., 56, 57, 58, 59 ; குறுந்., 78 ; நற்., 9
2. தொல்.பொருள்., 53.

3. மேலது, 90, 91, 92, 93.

4. நம்பியகப்பொருள், வீரசோழியம், களவியற் காரிகை, முத்து வீரியம், சுவாமிநாதம் முதலியன.

5. தொல். பொருள்., 57.

6. நற்., 94 ; பரி., 11.

7. புறம்., 67, 83, 84, 85.

8. தகையணங்குறுத்தல், குறிப்பறிதல்.

9. நக். (உ. ஆ.), இ. அ., ப. 37.

10. முத்., 31, 46, 59, 118 125, 126 ; 98 ; 54, 85, 87, 107, 117

11. மேலது, 32.

12. “சேயார்கட் சென்ற வென் நெஞ்சினை”

(கலி., 29 : 10)

“நின்னாங்கு வருஉமென் நெஞ்சினை

என்னாங்கு வாரா தோம்பினை கொண்மே”

(கலி., 23 : 18 - 19)

13. முத்., 89 : 1 - 2.

14. மேலது, 42 : 3 - 4.

15. மேலது, 61.

16. மேலது, 124.

17. மேலது, 54 : 3 - 4.

18. மேலது, 43.

19. மேலது, 92 : 3 - 4.

20. மேலது, 31, 34.

21. “பன்னாளும் படரடப் பசலையால் உணப்பட்டாள்
பொன்னுரை மணியன்ன மாமகட் பழியுண்டோ”

(கலி., 48 : 17 - 18)

“இன்ன பண்பின் இனைபெரிது உழக்கும்

நன்னுதல் பசலை நீங்க”

(குறுந., 48 : 4 - 5)

22. முத். , 36, 60 : 2-4, 98 : 2-3, 119.
23. மேலது , 105.
24. மேலது, 130.
25. தொல். பொருள் . , 81.
26. பு. வெ. மாலை. , 9 : 48, 9 : 49.
- 27, தொல். பொருள் . , 99, 38.
28. நச் . (உ. ஆ.) , தொல் பொருள்., ப. 112.
29. இளம். (உ. ஆ.), தொல். பொருள். , 1.4
நச் . (உ. ஆ.) , தொல். பொருள். , 262.

4. முடிவுரை

இவ்வியலில் ஆய்வின் கண் அமைந்துள்ள 'இலக்கண நூல்களில் கைக்கிளை', 'இலக்கியங்களில் கைக்கிளை', 'வரலாற்றுப் போக்கில் கைக்கிளை' என்னும் மூன்று இயல்களிலும் கைக்கிளை பற்றிக் கண்டறிந்த சில முடிவுகள் தொகுத்துத் தரப்படுகின்றன.

தொல்காப்பியம் அகக்கைக்கிளை, புறக்கைக்கிளை என்னும் இருவகைக் கைக்கிளைகளைக் கூறுகின்றது. தொல்காப்பியம் கூறும் அகக்கைக்கிளை ஏழு அகத்திணைகளில் ஒன்றாக, ஆண்பாற் கைக்கிளையாக அமைத்துள்ளது (ஒ. பா. , 1. 1. 2. 1). தலைமை மாந்தரின் பெயர் சுட்டி வரும் கைக்கிளையினைப் புறக்கைக்கிளையாகக் கொள்ள வாய்ப்புள்ளது. புறக்கைக்கிளை திணை நிலையிலேயும் துறை நிலையிலேயும் அமையும். திணை நிலையில் அமையும் கைக்கிளையினை ஆண்பாற் கைக்கிளை எனவும் துறை நிலையில் அமையும் கைக்கிளையினைப் பெண்பாற் கைக்கிளை எனவும் கொள்ளலாம் (ஒ. பா. , 1. 12. 2). திணை நிலையில் அமையும் புறக்கைக்கிளையின்கண் தலைமை மாந்தரின் பெயர் சுட்டலோடு பாடுபொருள் 'தலைமைப் பொருள்' ஒருதலைக் காதலாக அமையும். துறை நிலையில் அமையும் புறக்கைக்கிளையில் பாடுபொருள் பாராட்டுதலாக அமையும்; கைக்கிளை அதற்குச் சார்புப் பொருளாக இருக்கும். மேலும் இவண் கைக்கிளை தலைமை மாந்தரைப் பாராட்டுதற்குரிய ஓர் உத்தியாக அமைகின்றது எனலாம். இது தொல்காப்பியத்தில் பாடாண் திணையில் கூறப்பெற்றுள்ளது (ஒ. பா. , 1. 1. 2. 2. 2). திணை நிலையிலும் துறை நிலையிலும் பெயர் சுட்டி வருவதாகத் தொல்காப்பியம் கூறுகின்ற புறக் கைக்கிளைகள் இவ்வாய்வில் அகப்புறக் கைக்கிளையாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

தொல்காப்பியத்திற்குப் பின் தோன்றிய இறையனாரகப் பொரு கைக்கிளையினைப் பற்றி எதுவும் கூறாது விடுத்துள்ளது. பின்பு பார்ப்பது தொல்காப்பியம் கூறாதுபோலக் கைக்கிளை என அகத்திணைகளில் ஒன்றாகக் கூறினாலும் தொல்

காப்பியம் கூறும் அகப்பொருள் கைக்கிளையின் விளக்கத்தினின்றும் வேறுபடுகின்றது. நம்பியகப்பொருள் கூறுகின்ற அகப்புறக் கைக்கிளை தொல்காப்பியம் கூறும் அகத்திணைக் கைக்கிளையின் விளக்கத்திணைக் கொண்டுள்ளது. தொல்காப்பியம் கூறும் அகப்புறக் கைக்கிளையும் நம்பியகப்பொருள் கூறும் அகப்புறக் கைக்கிளையும் வேறுவேறானவை. நம்பியகப்பொருள் ஆசிரியர் கைக்கிளைக்குரிய தலைவர்களையும் கைக்கிளைக்குக் காரணமாக இருக்கின்ற தலைவியரையும் மனத்துட் கொண்டே அகக்கைக்கிளை, அகப்புறக் கைக்கிளை என்னும் இரு வகைகளைக் காண்கின்றார் எனலாம் (ஓ. பா., 3. 6).

பன்னிரு படலமும் புறப்பொருள் வெண்பாமாலையும் தொல்காப்பியர் கூறும் அகப்பொருள் கைக்கிளையைப் புறப்பொருள் கைக்கிளையாகக் கூறுகின்றன (ஓ. பா., 3. 7). இவை ஆண்பாற் கைக்கிளை, பெண்பாற் கைக்கிளை என்னும் இரு வகைக் கைக்கிளைகளைக் கூறுகின்றன. இவை அகப்பொருள் கைக்கிளையாகவே இவ்வாய்வில் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. புறப்பொருள் வெண்பாமாலை பாடாண் திணையில் பெண்பாற் கைக்கிளையாக அமையும் கைக்கிளைத் துறையினைக் கூறுகின்றது. இது தொல்காப்பியம் பாடாண் திணையில் கூறும் கைக்கிளைக்கு ஒத்ததாகக் கொள்ளலாம்.

வீரசோழியம், களவியற் காரிகை என்னும் இலக்கண நூல்கள் தொல்காப்பியமும் நம்பியகப்பொருளும் கூறுகின்ற அகக் கைக்கிளையினை அகப்புறக் கைக்கிளையாகக் கூறுகின்றன (ஓ. பா., 1. 6. 1. 7. 1. 9).

பதினாறாம் நூற்றாண்டிற்குப் பின் எழுந்த மாறனகப்பொருள், இலக்கண விளக்கம், தொன்னூல் விளக்கம், முத்துவீரியம், சுவாமிநாதம் முதலான இலக்கண நூல்கள் கைக்கிளையினை அகத்திணைகளில் ஒன்றாகவே கொள்ளுகின்றன (ஓ. பா., 1. 8, 1. 9, 1. 10, 1. 11, 1. 12). இந்நூல்களில் இலக்கண விளக்கம் நீங்கலாக உள்ள பிற நூல்கள் கைக்கிளையை

ஆண்பாற் கைக்கிளையாக அல்லது பெண்பாற் கைக்கிளையாகக் கூறுகின்றன என்பதை அறிதற்குரிய வகையில் அமைந்த நூற்பா எதுவும் காணப்பெறவில்லை.

தொல்காப்பியம் முதல் சுவாமிநாதம் வரை எழுந்துள்ள இலக்கண நூல்களில் அமைந்துள்ள கைக்கிளைச் செய்திகளை ஒருங்கு நோக்கும்பொழுது கைக்கிளை தொடக்கத்தில் அகத்திணையாகவும், பின் புறப்பொருள் திணையாகவும், அதன்பின் அகப்புறத் திணையாகவும், இறுதியில் மீண்டும் அகத்திணையாகவும் இலக்கண நூல்களில் கூறப்படுதலைக் காண முடிகின்றது.

கைக்கிளைக்குரிய தலைமை மாந்தர் யாவர் என்பதை நம்பியகப்பொருளும் இலக்கண விளக்கமும்; கூறுகின்றன (ஒ.ப., 1. 2. 2. 3, 1. 9). நம்பியகப்பொருள் கூறும் அகப்புறக் கைக்கிளைக்குரிய தலைமை மாந்தர்களுளையே இலக்கண விளக்கம் அகத்திணைக் கைக்கிளைக்குரியவர்களாகக் கூறுகின்றது. நம்பியகப்பொருள் அகக்கைக்கிளைக்கும் அகப்புறக் கைக்கிளைக்கும் உரிய தலைமை மாந்தரைப் பிரித்துக் கூறியுள்ளது.

பெரும்பான்மையான இலக்கண நூல்கள் காட்சி, ஐயம், தெளிவு, குறிப்பறிதல் என்னும் நான்கு நிகழ்வுகளைக் கைக்கிளைக்குரியனவாகக் கூறுகின்றன; களவியற் காரிகை காட்சி, ஐயம், தெளிவு என்னும் மூன்றினை மட்டும் கூறுகின்றது; முத்துவீரியம் காட்சி, ஐயம், தெளிவு, நயப்பு, உட்கோள், தெய்வம், துணிதல் என்னும் ஏழினைக் கூறுகின்றது.

மாறனகப்பொருள், அசுரம், இராக்கதம், பைசாசம் என்ற மூன்றையும் கைக்கிளைக்குரியனவாகக் கூறுகின்றது (ஒ.பா., 1. 8). இச்செய்தி சுவாமிநாதத்திலும் கூறப்பட்டுள்ளது (ஒ.பா., 1. 12). இந்நூல் இச்செய்தியினைக் கூறியிருப்பது இளம்பூரணர், நச்சினார்க்கினியர் ஆகியோரின் தொல்காப்பிய உரைகளைத் (ஒ.பா., 1. 1. 2. 1. 4) தழுவிக் கூறியிருக்கின்றது எனக் கருத இடமுள்ளது.

தொல்காப்பியம் கூறுகின்ற அகக்கைக்கிளைப் பாடல்களும் பாடாண் திணையில் அமைந்த (அகப்புறக்) கைக்கிளைப் பாடல்களும் சங்க இலக்கியங்களில் அமைந்துள்ளன (ஒ.பா., 2. 1. 1, 2. 1. 2). தொல்காப்பியம் கூறாத, அகத்திணை நிலையில் அமையும் பெண்பாற் கைக்கிளைப் பாடல்களும் சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன. தலைவன், தலைவியின் ஒருதலைக் காதலினைப் பாங்கனும் தோழியும் கூறுவதாக அமைந்துள்ள இரண்டு பாடல்கள் குறுந்தொகையிலும் பரிபாடலிலும் காணப்படுகின்றன (ஒ.பா., 2. 1. 3). இவை தொல்காப்பியம் கூறும் இலக்கண மரபினின்றும் வேறுபட்டவை எனலாம். பருவம் எய்திய தலைவி தைந் நீராடுதலின் பொருண்மை கைக்கிளைக் காமம் எனப் பரிபாடல் கூறுவதும் புதிய செய்தியாக உள்ளது (ஒ.பா., 2.1.3.3).

திருக்குறளில் காட்சி, ஐயம், தெளிதல், குறிப்பறிதல் என்ற நிகழ்வுகளில் தலைவனின் ஒருதலைக் காதல் கூறப்படுகின்றது (ஒ.பா., 2.2.).

முத்தொள்ளாயிரக் கைக்கிளைப் பாடல்கள் பாடாண் (திணைக் கைக்கிளை நிலையில் பாடப்பெற்றுள்ளன. கைக்கிளைத் தலைவியரிடத்துக் கனவு நிலையில் கூடல், ஊடல், நாணம் முதலியன நிகழ்வனவாகக் கூறப்பட்டிருத்தலும், ஆண்பாற் கைக்கிளைக்குரியனவாகக் காணப்படுகின்ற காட்சி, ஐயம், தெளிதல் முதலியன பெண்பாலாரிடத்து நிகழ்வனவாகக் காணப்படுதலும், கைக்கிளைத் தலைவியரின் காதல் விருப்பு, நெஞ்சு, நாரை, வாடை முதலானவற்றையும், தோழியையும் தூது விடுக்கின்ற நிலையிலும் கூறப்பெற்றிருத்தலும் முத்தொள்ளாயிரக் கைக்கிளைப் பாடல்களில் அமைந்திருக்கும் புதிய நெறிகளாகும் (ஒ.பா., 2.3. முடிவுரை). இந்நிலைகளில் முத்தொள்ளாயிரக் கைக்கிளைப் பாடல்கள் சங்க அகப்பாடல்களில் காணப்பெறும் சில அகத்துறைச் செய்திகளை தழுவினவாக விளங்குகின்றன.

நாயன்மார்கள், ஆழ்வார்கள் முதலான இறையடியார்களின் அகப்பொருளில் அமைந்த பெரும்பான்மையான பாடல்களில் கடவுளர்மீது அவ்வடியார்கள் கொண்ட கைக்கிளை உறவு

(ஒருதலையாய் நின்ற இறைக் காதல்) வெளிப்படுகின்றது. இக்கைக்கிளைப் பொண்ணுமையில் அமைந்த பாடல்களும் அகப் பாடல் துறைகளைத் தழுவிப் பாடாண் திணைப் பொருளாகத் தலைவர் பெயர் சுட்டி அமைந்தனவாக உள்ளன (ஒ.பா., 2.4.) கைக்கிளை நிலையில் மடன்மா கூறுவதாகப் பாடப்பெற்றிருக்கும். பக்தி இலக்கியப் பாடற் பகுதி (பெரிய திருமடல், சிறிய திருமடல்) எந்த இலக்கண நூலும் கூறாத ஒன்றாகும்.

காப்பிய இலக்கியங்களில் பெயர் சுட்டி வந்த அகப்பொருள் நிலையில் அமைந்த பெண்பாற் கைக்கிளைப் பகுதியும், பாடாண் திணையில் அமைந்த பெண்பாற் கைக்கிளைப் பகுதியும், கைக்கிளைக்குரியதாகச் சொல்லப்படுகின்ற அசுரம் என்னும் நிலையில் அமைந்த பகுதியும் காணப்படுகின்றன (ஒ. பா., 2.5.). பெயர் சுட்டி வந்த அகப்பொருளாக அமையும் கைக்கிளைப் பகுதி பிற தமிழ் இலக்கியங்களில் அமையப்பெறாததாகும். ஆனால் பெயர் சுட்டி வந்த அகப்பொருளில் அமையும் ஆண்பாற் கைக்கிளை பாரதியார் பாடல்களில் காணப்பெறுகின்றது (ஒ. பா., 2.7.1).

உலா, தூது, குறவஞ்சி என்னும் சிற்றிலக்கியங்களில் அமைந்துள்ள கைக்கிளையினைக் கூறும் பகுதிகள் பாடாண் திணைப் பெண்பாற் கைக்கிளையாகக் கூறுதற்குரியன (ஒ.பா., 2.6.2.3.1, 2.6.4.3, 2.6.5.3). கோவை இலக்கியத்தில் அமைந்துள்ள கைக்கிளைப் பகுதி பாடாண் திணையில் அமையும் ஆண்பாற் கைக்கிளை எனக் கூறுதற்குரியதாகும் (ஒ.பா., 2.6.1.1.2.2). கலம்பக இலக்கியத்தில் அமைந்துள்ள கைக்கிளைப் பகுதிகள் பாடாண் திணைப் பொருளாக அமையும் ஆண்பாற் கைக்கிளையினையும் பெண்பாற் கைக்கிளையினையும் சார்ந்தனவாக உள்ளன (ஒ.பா., 2.6.3). பாடாண் திணை நிலையில் ஆண்பாற் கைக்கிளை நிகழ்வது பற்றிய மரபு இலக்கண நூல்களில் காணப் பெறவில்லை.

பாரதியார் பாடல்களில் பெயர் சுட்டி வரும் அகத்திணை நிலையில் அமையும் கைக்கிளையும் பாடாண் நிலையில் அமையும் ஒருதலையாய் நின்ற இறைக் காதலும் இடம்பெற்றுள்ளன (ஒ.பா., 2.7). கடவுட் பெண்டிர்மீது ஒருதலைக் காதல் கொண்ட

நிலையில் பாரதியார் பாடியிருப்பது பக்தியடியார்களின் பாடல்களில் காணப்பெறாததாகும். இது இலக்கண நூல்களில் கூறப்பெறாத புதிய நெறியில் கடவுட் பெண்டிரிடத்து மானிடர் நயந்த பக்கம் என்னும் பகுதியில் அடங்குவதாகவும் இருக்கின்றது.

இவ்வாய்வில் தமிழ் இலக்கண நூல்களிலும் இலக்கியங்களிலும் கூறப்பட்டுள்ள கைக்கிளைச் செய்திகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. வரலாற்றுப் போக்கில் கைக்கிளைச் செய்திகள் எவ்வாறெல்லாம் இலக்கண நூல்களில் வேறுபாடாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளன என்பதும், இலக்கண நூல்கள் கூறும் கைக்கிளைச் செய்திகள் எவ்வெவ் நிலையில் இலக்கியங்கள் கூறுகின்ற கைக்கிளைப் பகுதிகளோடு ஒத்திருக்கின்றன என்பதும், இலக்கண நூல்களில் காணப்பெறாத இலக்கியங்களில் காணப்பெறுகின்ற கைக்கிளைப் பகுதிகள் எவை என்பதும் இவ்வாய்வில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

பின்னிணைப்பு

இவண் தமிழ் இலக்கண நூல்களில் காணப்படுகின்ற கைக்கிளை பற்றிய, கைக்கிளை தொடர்பான நூற்பாக்கள் தொகுத்துத் தரப்படுகின்றன. உரையாசிரியர்கள் கைக்கிளைக்குரியதாக எழுதுகின்ற நூற்பாக்களும் இங்கு இடம்பெறுகின்றன. பாட்டியல் நூல்களில் அமைந்துள்ள கைக்கிளைக்குரிய யாப்புப் பற்றிக் கூறும் நூற்பாக்களும் இப்பகுதியின் இறுதியில் இடம்பெறுகின்றன.

தொல்காப்பியம்

*“கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணை இறுவாய்
முற்படக் கிளந்த எழுதிணை என்ப” (1)

*“ஆயர் வேட்டுவர் ஆடுஉத் திணைப்பெயர்
ஆவயின் வருஉம் கிழவரும் உளரே” (23)

*“ஏனோர் மருங்கினும் எண்ணுங் காலை
ஆனா வகைய திணைநிலைப் பெயரே” (24)

*“அடியோர் பாங்கினும் வினைவலர் பாங்கினுங்
கடிவரை இலபுறத் தென்மனார் புலவர்” (25)

*“ஏவல் மரபின் ஏனோரும் உரியர்
ஆகிய நிலைமை அவரும் அன்னர்” (26)

*“காமஞ் சாலா இளமை யோள்வயின்
ஏமஞ் சாலா இடும்பை யெய்தி
நன்மையும் தீமையும் என்றிரு திறத்தான்
தன்னொடும் அவளொடும் தருக்கிய புணர்த்துச்
சொல்எதிர் பெறாஅன் சொல்லி இன்புறல்
புல்லித் தோன்றும் கைக்கிளைக் குறிப்பே” (53)

*“முன்னைய நான்கும் முன்னதற் கென்ப” (55)

*“மக்கள் நுதலிய அகன்ஐந் திணையும்
சுட்டி ஒருவர்ப் பெயர்கொளப் பெறாஅர்” (57)

*“புறத்திணை மருங்கின் பொருந்தின் அல்லது
அகத்திணை மருங்கின் அளவுதல் இலவே” (58)

“பாடாண் பகுதி கைக்கிளைப் புறனே
நாடுங் காலை நாவிரண் டுடைத்தே” (78)

“காமப் பகுதி கடவுளும் வரையார்
ஏனோர் பாங்கினும் என்மனார் புலவர்” (81)

“குழவி மருங்கினுங் கிழவ தாகும்” (82)

“ஊரொடு தோற்றமும் உரித்தென மொழிப
வழக்கொடு சிவணிய வகைமை யான” (83)

“
கைக்கிளை வகையோடு உளப்படத் தொகைஇத்
தொக்க நான்கும் உளவென மொழிப” (87)

*“ஒன்றே வேறே என்றிரு பால்வயின்
ஒன்றி உயர்ந்த பால தாணையின்
ஒத்த கிழவனும் கிழத்தியும் காண்ப
மிக்கோ னாயினுங் கடிவரை இன்றே” (90)

*“சிறந்துழி ஐயஞ் சிறந்த தென்ப
இழிந்துழி இழிவே சுட்ட லான” (91)

*“வண்டே இழையே வள்ளி பூவே
கண்ணே அலமரல் இமைப்பே அச்சமென்று
அன்னவை பிறவும் ஆங்கண் நிகழ
நின்றவை களையுங் கருவி என்ப” (92)

*“நாட்டம் இரண்டும் அறிவுடம் படுத்தற்குக்
கூட்டி உரைக்கும் குறிப்புரை யாகும்” (93)

*“குறிப்பே குறித்தது கொள்ளு மாயின்
ஆங்கவை நிகழும் என்மனார் புலவர்” (94)

*“பாங்கர் நிமித்தம் பன்னிரண் டென்ப” (101)

“முன்னைய மூன்றும் கைக்கிளைக் குறிப்பே” (102)

“இன்பத்தை வெறுத்தல் துன்பத்துப் புலம்பல்
 எதிர்பெய்து பரிதல் ஏதம் ஆய்தல்
 பசியட நின்றல் பசலை பாய்தல்
 உண்டியிற் குறைதல் உடம்புநனி சுருங்கல்
 கண்துயில் மறுத்தல் கனவொடு மயங்கல்
 பொய்யாக் கோடல் மெய்யே என்றல்
 ஐயஞ் செய்தல் அவன்தம ருவத்தல்
 அறனழிந் துரைத்தல் ஆங்குநெஞ்சழிதல்
 எம்மெய் யாயினும் ஒப்புமை கோடல்
 ஒப்புவழி யுறுத்தல் உறுபெயர் கேட்டல்
 நலத்தக நாடிற் கலக்கமும் அதுவே”

(266)

“நெடுவெண் பாட்டே குறுவெண் பாட்டே
 கைக்கிளை பரிபாட்டங்கதச் செய்யுளோ
 டொத்தவை எல்லாம் வெண்பா யாப்பின்”

(423)

“கைக்கிளை தானே வெண்பா வாகி
 ஆசிரிய இயலான் முடியவும் பெறுமே”

(424)

“கலிவெண் பாட்டே கைக்கிளைச் செய்யுள்
 செவியறி வாயுறை புறநிலை என்றிவை
 தொகைநிலை மரபின் அடியில என்ப”

(462)

* “கைக்கிளை முதலா ஏழ்பெருந் திணையும்
 முற்கிளந் தனவே முறையி னான”

(486)

குறிப்பு : * இக்குறியீடு இட்டுள்ள நூற்பாக்கள் அகத்திணை
 கள் ஏழிற்கும் பொதுவானவையாகும்.

“ இக்குறியீடு இட்டுள்ள நூற்பா கைக்கிளைக்குரிய
 மெய்ப்பாடுகளைக் கூறுவதாக இளம்பூரணர் எழுது
 கின்றார்.

நம்பிகப்பொருள்

“கைக்கிளை யுடைய தொருதலைக் காமம்”

(3)

“மெய்க்கிளை யாமோர் வேண்டும் புணர்ச்சிமுன்
 கைக்கிளை நிகழ்தல் கடனென மொழிப”

(82)

“அதுவே

காமஞ் சான்ற இளமை யோள்வயிற்
குறிப்பறி காறுங் குறுகாது நின்று
குறிப்படு நெஞ்சொடு கூற லாகும்”

(29)

“மறையோர் மன்னவர் வணிகர்க்குத் திரரெனும்
இறையோர் தத்தமக் கெய்துமற் றதுவே”

(30)

அதுவே

மொழிந்தோர் நால்வரு மொழிந்தைந் நிலத்துறை
இழிந்தோர் தம்முள் உயர்ந்தோரு மெய்துப்”

(31)

“காட்சி ஐயந் துணிவுகுறிப் பறிவென
மாட்சி நான்கு வகைத்தே கைக்கிளை”

(118)

“புணர்ப்பதும் பிரிப்பது மாகிய பால்களுட்
புணர்க்கும் பாலிற் பொருவிறந் தொத்த
கறைவேற் காளையுங் கன்னியுங் காண்ப
இறையோன் உயரினுங் குறைவின் றென்மனார்”

(119)

“மடமா னோக்கி வடிவுங் கண்ட
இடமுஞ் சிறந்துழி யெய்துவ தையம்”

(120)

“எழுதிய வல்லியுந் தொழில்புனை கலனும்
வாடிய மலரும் கூடிய வண்டும்
நடைபயில் அடியும் புடைபெயர் கண்ணும்
அச்சமும் பிறவும் அவன்பா னிகழும்
கச்சமில் ஐயங் கடிவன வாகும்”

(121)

“அரிவை நாட்ட மகத்துநிகழ் வேட்கை
தெரிய வுணர்த்துங் குரிசிற் கென்ப”

(122)

“காமஞ் சாலா இளமை யோள்வயிற்
குறிப்பறி வுறாது குறுகியாங் கவளோ
டிறப்பக் கூறுவ தகப்புறக் கைக்கிளை”

(241)

“அதுவே,

இறைமையில் லோர்க்கும் இழிகுலத் தோர்க்கும்
முறைமையின் உரித்தே முன்னுங் காலை”

(242)

அவிநயம்

“காட்சி ஐயம் தெரிதல் தேற்றல் என
நான்கு” (ப. 576)

குறிப்பு: இந்நூற்பா யாப்பருங்கல விருத்தியில் மேற்கோளாகக்
கூறப்பட்டுள்ளது.

பன்னிரு படலம்

“அகமே அகப்புறம் புறமே புறப்புறம்
எனநான் கென்ப திணையின் பகுதி” (ப. 569)

“கைக்கிளை யென்றா பெருந்திணை யென்றாங்
கத்திணை இரண்டும் அகத்திணை புறனே” (ப. 570)

“கைக்கிளை தானே காணுங் காலை
கூட்டமில் கிளவிக் கைக்கிளை அகப்புறம்” (ப. 570)

குறிப்பு: இங்குத் தரப்பட்டுள்ள நூற்பாக்கள் யாப்பருங்கல
விருத்தியில் மேற்கோள்களாகக் காட்டப்பெற்றுள்ள
பன்னிரு படல நூற்பாக்களாகும்.

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை

“தண்டாக் காதல் தளரியல் தலைவன்
வண்தார் விரும்பிய வகையுரைத் தன்று” (9 : 45)

“இமையா நாட்டத் திலங்கிழை மகளிர்
அமையாக் காதல் அமரரை மசிழ்ந்தன்று” (9 : 48)

“முக்கணான் முயக்கம்வேட்ட
மக்கட்பெண்டிர் மலிவுரைத்தன்று” (9 : 49)

“இளமைந்தர் நலம்வேட்ட
வளமங்கையர் வகையுரைத்தன்று” (9 : 50)

“நீங்காக் காதல் மைந்தரும் மகளிரும்
பாங்குறக் கூடும் பதியுரைத் தன்று” (9 : 51)

“காட்சி ஐயம் துணிவே உட்கோள்
பயந்தோர்ப் பழிச்சல் நலம்பா ராட்டல்
நயப்புற் றிரங்கல் புணரா இரக்கம்
வெளிப்பட இரத்தல் எனஇவ் வொன்பதும்
ஆண்பாற் கூற்றுக் கைக்கிளை யாகும்” (11)

“சுரும்பிவர் பூம்பொழிற் சுடர்வேற் காளை
கருந்தடங் கண்ணியைக் கண்டுநயந் தன்று” (14 : 1)

“கன்னவில் தோளான் கண்டபின் அவளை
இன்னளென் றுணரான் ஐயமுற் றன்று” (14 : 2)

“மாநிலத் தியலு மாத ராமெனத்
தூமலர்க் கோதையைத் துணிந்துரைத் தன்று” (14 : 3)

“இணரார் கோதையென் நெஞ்சத் திருந்தும்
உணரான் என்னையென உட்கொண் டன்று” (14 : 4)

“இவட்பயந் தெடுத்தோர் வாழியர் நெடிதென
அவட்பயந் தோரை ஆனாது புகழ்ந்தன்று” (14 : 5)

“அழிபடர் எவ்வம் கூர ஆயிழை
பழிதீர் நன்னலம் பாராட் டின்று” (14 : 6)

“கொய்தழை அல்குல் கூட்டம் வேண்டி
எய்துதல் அருமையின் இறப்பப் புகழ்ந்தன்று” (14 : 7)

“உணரா எவ்வம் பெருக ஓரியிழைப்
புணரா இரக்கமொடு புலம்தர வைகின்று” (14 : 8)

“அந்தழை அல்குல் அணிநலம் புணரா
வெந்துபர் பெருக வெளிப்பட இரந்தன்று” (14 : 9)

“காண்டல் நயத்தல் உட்கோள் மெலிதல்
மெலிவோடு வைகல் காண்டல் வலித்தல்
பகல்முனி வுரைத்தல் இரவுநீடு பருவரல்
கனவின் அரற்றல் நெஞ்சொடு மெலிதல்
பெண்பாற் கூற்றுக் கைக்கிளை யாகும்” (15)

- “தேம்பாய் தெரியல் விடலையைத் திருநுதற்
காம்பேர் தோளி கண்டுசோர்ந் தன்று” (15:1)
- “கன்னவில் திணிதோட் காளையைக் கண்ட
நன்னுதல் அரிவை நயப்புரைத் தன்று” (15:2)
- “வண்டமர் குஞ்சி மைந்தனை நயந்த
ஒண்தொடி அரிவை உட்கொண் டன்று” (15:3)
- “ஒன்றார் கூறும் உறுபழி நாணி
மென்றோள் அரிவை மெலிவோடு வைகின்று” (15:4)
- “மணிவளை நெகிழ மாண்நலந் தொலைய
அணியிழை மெலிவின் ஆற்றல் கூறின்று” (15:5)
- “மைவரை நாடனை மடந்தை பின்னரும்
கைவளை சோரக் காண்டல் வலித்தன்று” (15:6)
- “புரிவளை நெகிழப் புலம்போடு நின்றோள்
பருவரல் உள்ளமொடு பகல்முனி வுரைத்தன்று” (15:7)
- “புலம்போடு வைகும் பூங்குழை கங்குற்
கலங்கினேன் பெரிதெனக் கசிந்துரைத் தன்று” (15:8)
- “ஒண்தொடி மடந்தை உருகெழு கங்குலிற்
கண்டவன் கரப்பக் கனவின் அரற்றின்று” (15:9)
- “மெய்வளை அவனொடு பேணிய கங்குல்
உய்குவன் வரின்கன உரைப்பினும் அதுவே” (15:10)
- “அஞ்சொல் வஞ்சி அல்லிருட் செலீஇய
நெஞ்சொடு புகன்று நிலையுரைத் தன்று” (15:11)
- “வரிவளை நெகிழ்த்தோன் முன்செல வலித்தேன்
அரிவையர் அறிகென உரைப்பினும் அதுவே” (15:12)

வீரசோழியம்

- “முல்லை குறிஞ்சி மருதத் தொடுமுது பாலைநெய்தல்
சொல்லிய காஞ்சி சுரநடை கைக்கிளை பாலைதும்பை

இல்லவன் முல்லை தபுதாரந் தாபத மேய்ந்தவள்ளி
அல்லது காந்தள் குறுங்கலி வெட்சி யடல்வஞ்சியே” (85)

“ஏற்று முதுபாலை பாசறை முல்லை யியன்றவள்ளி
தோற்றுஞ் சுரநடை யில்லவண் முல்லைதொல் காத்தளன்றி
மாற்றுங் குறுங்கலி தாபதங் குற்றிசை கைக்கிளையோ (டு)
ஆற்றும் பெருந்திணை யாந்தபு தார மகப்புறம்” (95)

*“அறனும் வாட்கையு மொருதலைக் காமமும்
பொதுவியல் பாடா ணயநிலைப் படலமென்
றிவைகள் னைத்து மகப்புற மாகும்” (ப. 117)

*“கைக்கிளை யேனைப் பெருந்திணை யென்றிவை
அக்கர மறிவோ ரகப்புற மென்ப” (ப. 122)

*“காட்சி முதலாக் களவியி னொருதலை
வேட்கையிற் புலம்புதல் கைக்கிளை ; அதுதான்
கேட்போ ரில்லாக் கிளவிகள் பெறுமே” (ப. 112)

குறிப்பு: * இக்குறியீடு உள்ள நூற்பாக்கள் இந்நூலின்கண்
மேற்கோள்களாகக் காட்டப்பெற்றுள்ளன.

களவியற் காரிகை

“காட்சியோ டையந் தெளித லெனத்தனி கட்டுரைத்த
வேட்கையின் மூன்று மொருதலைக் காம மென (மி)குந்தோர்
மாட்சிமை தோன்று (மதியாற் சொன்னார்)கள் ‘மதிநுதல்வேய்த்
தோட்சிறு கோங்கரும் பாமென் முலைப்பூண் டுடியிடையே” (24)

*“கைக்கிளை (மிக்க) பெருந்திணை என்றாங்
கத்திணை யிரண்டும் அகத்திணைப் புறனே” (ப. 15)

குறிப்பு: * இக்குறியீடு இட்டுள்ள நூற்பா இந்நூலில் மேற்
கோளாகக் காட்டப்பெற்றுள்ள நூற்பாவாகும்.

மாறனகப்பொருள்

“காண்டல் சந்தயந் தெளிதல் கருத்துறலென்
றாண்டநால் வகைத்தே யழகுடைக் கைக்கிளை” (6)

“நிலம்பேவ றொன்றென நிலைமைய ராகிக்
 குலநலன் நிருவுருக் குறிக்கொளி னொன்றா
 மிறைவனு மிறைவியு மிருமையுந் தொடர்ந்து
 முறைபயில் பான்மை முழுதுடை முதல்வ
 னேவலிற் கண்ணுறு மியற்கை காட்சி
 காவல னுயரினுங் கடிநிலை யிலவே” (7)

“எய்திய விருவருட் சிறந்த விறைவன்மேற்
 றையுற லென்ப வறிவுடை யோரே” (8)

“அலம்வரல் கண் ணிமைப்பச் சமுகக்கு
 மலருயிர்ப் பதனில் வாடுதல் வெயர்த்த
 லொளிர்கலன் வள்ளி வண்டுட னிழலிடுத
 லடிநிலந் தோய்த லணி கழையங்
 கடிவன வாகுங் காவலன் றனக்கே” (9)

“கண்ணினை புகுமுகம் புரிதலிற் காரிகை
 யுண்ணிகழ் வேட்கை யுரவோற் குணர்த்தும்” (10)

“வழிநிலைக் காட்சியு முள்ளப் புணர்ச்சியென்
 றெழில்பெறு மேனு மிணைவிழைச் சின்றாற்
 கைக்கிளை யென்பதுங் கடனெனத் தகுமோ” (11)

இலக்கண விளக்கம்

“அதுவே கைக்கிளை யைந்திணை யேனைப்
 பெருந்திணை யெனவெழு பெற்றித் தாகும்” (376)

“கைக்கிளை யைந்திணை பெருந்திணை முறையே
 ஒருதலைக் காமமு மன்புடைக் காமும்
 பொருந்தாக் காமமும் பொருந்துத லுடைய” (377)

“ஒருதலைக் காமமு மொவ்வாக் காமமும்
 விரவியும் வருஉ மரபின வென்ப” (395)

“மெய்க்கிளை யாழோர் வேண்டும் புணர்ச்சிமுன்
 கைக்கிளை நிகழ்தல் கடனென மொழிப” (398)

“அதுவே,

காமஞ் சான்ற விளமை யோள்வயிற்
குறிப்பறி காறுங் குறுகாது நின்று
குறிப்படு நெஞ்சொடு கூற லாகும்”

(399)

“மறையோர் மன்னர் வணிகர் வளமையரெனு
மிறையோர் தத்தமக் கெய்துமற் றதுவே
மொழிந்தோர் நால்வரு மொழிந்தைந் நிலத்துறை
யிழிந்தோர் தம்மு ஞாயர்ந்தோரு மெய்துப”

(400)

“காட்சி யையந் துணுவுகுறிப் பறிவென
மாட்சியு னான்கு வகைத்தே கைக்கிளை”

(486)

“ஒன்றே வேறே யென்றிரு பால்வயி
னொன்றி யுயர்ந்த பால தாணையி
னொத்த கிழவனுங் கிழத்தியுங் காண்ப
மிக்கோ னாயினுங் கடிவரை யின்றே”

(487)

“பிறப்பே குடிமை யாண்மை யாண்டோ
டுருவு நிறுத்த காம வாயி
னிறையே யருளே யுணர்வொடு திருவென
முறையுறக் கிளந்த வொப்பினது வகையே”

(488)

“மடமா னோக்கி வடிவுங் கண்ட
விடமுஞ் சிறந்துழி யெய்துவ தையம்”

(489)

“எழுதிய வல்லியுந் தொழில்புனை கலனும்
வாடிய மலருங் கூடிய வண்டு
நடைபயி லடியும் புடைபெயர் கண்ணும்
அச்சமும் பிறவு மவன்பா னிகழுங்
கச்சமி லையங் கடிவன வாகும்”

(490)

“அரிவை நாட்ட மகத்துறிகழ் வேட்கை
தெரிய வுணர்த்துங் குரிசிற் கென்ப”

(491)

“காமஞ் சாலா விளமை யோள்வயி
னேமஞ் சாலா விடும்பை யெய்தி
நன்மையுந் தீமையு மென்றிரு திறத்தாற்

றன்னொடு மவனொடுந் தருக்கிய புணர்த்துச்
சொல்லெதிர் பெறாஅன் சொல்லி யின்புறல்
புல்லித் தோன்றுங் கைக்கிளைக் குறிப்பே” (589)

“அதுவே,
இறைமையி லோர்க்கு மிழிகுலத் தோர்க்கு
முறைமையி னுரித்தே முன்னுங் காலை” (590)

“பாடாண் டிணையே கைக்கிளைப் புறனே” (616)

“.....
மருமலர்க் கோதை மடவர றலைவனை
விரிமலர்த் தாமம் விழைந்த கைக்கிளையு
.....
படிமிசை யியங்காப் பணிமொழி மகளிர்
கடவுளை நயந்த கடவுட் பக்கமும்
பூதலத் தரிவையர் பொருவில்வா னவரைக்
காதலித் துரைத்த கடவுட் பக்கமு
மிழையணி மங்கைய ரீறில காமங்
குழவி மருங்கிற் கூறிய பகுதியும்
.....
வினவிய பாடாண் டிணையது விரியே” (617)

“ஒருதலைக் காமம் ஓரைந்து விருத்தம்
கருத உரைத்தல் கைக்கிளை ஆகும்” (827)

தொன்னூல் விளக்கம்

“அகப்பொருள் புறப்பொரு ளாமிரண் டவற்றுட்
பெருகிய கைக்கிளை பெருந்திணைக் குறிஞ்சி
யாதியைந் திணையென வகத்திணை யேழே
.....” (199)

முத்துவீரியம்

“அகப்பொருள் கைக்கிளை யைந்திணை பெருந்திணை
எனவெழுவ கைப்படு மென்மனார் புலவர்” (770)

“அவற்றுள் கைக்கிளை யொருதலைக் காமம்” (771)

“காட்சி யையந் தெளித னயப்பே
உட்கோ டெய்வந் துணிதல் கைக்கிளை” (835)

“ஐந்து விருத்தத் தாலே யொருதலைக்
காமத் தைக்கூ றுவது கைக்கிளை” (1109)

“அன்றியும் வெண்பா வாறைந் திரண்டு
பாடுவ ததன்பாற் படுமென மொழிப்” (1110)

சுவாமிநாதம்

“அறமுதனான் கினில்வீடு சொலற்கு அரிது ஆகையினால்
அறம், பொருள், இன்பமும், பொருளாம்; அவற்றின் அறம்,
பொருளே,;

புறம்அதுவாம்; இன்பம்அகஞ்; செய்யுள் அணிக்கு இசைவாம்
புறநிற்க, அகப்பொருள்கைக் கிளையொடுஐந் திணையே
நிறிய

பெருந்திணை ஏழாய்ப் புனைந்து உரையும் உலக
நெறியும் வழாஅது (உ) ரைப்பனவாம்; அவற்றினிற்கைக்
கிளையே

கறுவில்ஒரு தலைக்காமம்; ஐந்திணை அன் புடைய
காமம், இசை யாக்காம மாதல்பெருந் திணையே” (71)

“கடன்எனுங்கைக் கிளைஇறைவி குறிப்பு அறியுங் காறுங்
கணவன்அணு காதுநின்று நெஞ்சொடுகூ றுதலாம்;
.....” (81)

“மருவுறும்அன் புஐந்திணையிற், களவுவே தத்தின்
மன்றல்எட்டிற் கந்திருவ வழக்கம்தாம்; பின்மூன்று
ஒருதலைக்கா மமும்முன் னான்குஒவ்வாக் காமமுமாம்;
உரைத்ததின்முன், காட்சிஐயம், துணிவு, குறிப் பறிதல்
விரவும்ஊழ் முயற்சையினால் ஒத்தகிழவோனும்
மின்னுங்காண் பதுகாட்சி; யவன்உருவும் இடமுந்

திருவுறவெய் தூதுஐயம்; கடவுள்வேற் றுமையால்
தெளிதல், துணிவு; அவர்கண்ணால் அறிதல்
குறிப்பறிவே'' (85)

“கைக்கிளைக்குப் புறம்பாடாண் டிணைபாடிற் குரிய
காவலனைப் பாடொழுக்கம் பாடுநெறித் தாகும்
.....” (144)

பன்னிரு பாட்டியல்

“இரங்க வருவது மயங்கிய ஒருதலை
இயைந்த நெறியது கைக்கிளை மாலை’’ (184)

வெண்பாப் பாட்டியல்

“ஒருதலைக் காமம் உரைப்பவை யைந்தாய்
வருவிருத்தம் கைக்கிளையாம் மன்’’ (15)

நவநீதப் பாட்டியல்

“நண்பால் ஒருதலைக்காமம் நவின்ற விருத்தம் ஐந்தால்
பெண்பால் வரின்அவை கைக்கிளையாம் என்றுபேசு
வரே’’ (41)

சிதம்பரச் செய்யுட் கோவை

“பருந்தளக்கு முத்தலைவேற் பண்ணவற்கே யன்றி
விருந்தளிக்கும் விண்ணோர் பிறர்க்குந்—திருந்த
வலனுயர் சிறப்பின் மன்ற வாணனக்
குலமுனி புதல்வனுக் கீந்த
வலைகட லாகுமீவ் வாயிழை நோக்கே’’ (82)

யாப்பிலக்கணம்

கைக்கிளை மருட்பாவி னீற்றில் வரும் ஆசிரியம் இரண்டே
யடியினதாய் அவ் விரண்டடியுள்ளும் ஈற்றயலடி முச்சீராய்
வரும்.

—மருட்பா விளக்கம் (67.

துணைநூற் பட்டியல்கள்

அ. அடிப்படை நூல்கள்

1. அகநானூறு (மணிமிடை சோமசுந்தரனார் , பொ. வே. (ப. பவளம், நித்திலக் ஆ.), கழக வெளியீடு, சென்னை, கோவை), 1970.
2. அகநானூறு (களிற்றி யானை நிரை), வேங்கடசாமி நாட்டார், ந. மு., வேங்கடாசலம் பிள்ளை, ரா. (உ. ஆ.), கழக வெளியீடு, சென்னை, 1968.
3. அப்பாண்டைநாதர் உலா, சண்முகம் பிள்ளை, மு. (ப.ஆ.), சென்னைப் பல்கலைக் கழகம், சென்னை, (1974).
4. அம்பிகாபதிக் கோவை இராமநாதன் செட்டியார், மீ. பொன் (உ. ஆ.), கழக வெளியீடு, சென்னை, 1968.
5. அரங்கநாதபுரம் கயா ரணிய மாடக்கோயில் ஆனந்தக் கீர்த்தனை உலா, கனகராஜையர். நா., ராயன் அச்சகம், சென்னை, 1958.
6. அவிநயம், அறவாணன், க. ப. (ப.ஆ.), ஜைன இளைஞர் மன்றம், சென்னை, 1975.
7. அழகர்கிள்ளைவிடு தூது (ஐந்தாம் பதிப்பு), பலபட்டடைச் சொக்கநாத பிள்ளை கழக வெளியீடு, சென்னை, 1977.
8. அழகர் குறவஞ்சி கவிஞ்சர பாரதி, ஸ்ரீ நிவாசன் (ப.ஆ.), திருஞான முத்திரைப் பிரசுராலயம், ஆழ்வார் திருநகரி, 1960.

9. *ஆண்டவராயன் கோவை, டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம், சென்னை.
10. *இரவிவர்ம பூவனுலா, டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம், சென்னை.
11. இராசராச சோழனுலா (இரண்டாம் பதிப்பு), ஓட்டக்கூத்தர், சங்குப் புலவர் (உ. ஆ.), கழக வெளியீடு, சென்னை, 1974.
12. இலக்கண விளக்கம், வைத்தியநாத தேசிகர், கோபாலையர், தி. வே. (ப.ஆ.), சரசுவதி மகால் நூல் நிலையம், தஞ்சாவூர், 1972.
13. இலக்கண விளக்கம், பொருளதிகாரம் (பாட்டியல்), வைத்தியநாத தேசிகர், சரவசுதி மகால் நூல் நிலையம், தஞ்சாவூர், 1974.
14. இறையனாரகப்பொருள் (ஐந்தாம் பதிப்பு), நக்கீரர் (உ.ஆ.), கழக வெளியீடு, சென்னை, 1969.
15. ஐங்குறுநூறு (மறுபதிப்பு), சோமசுந்தரனார், பொ. வே. (உ.ஆ.), கழக வெளியீடு, 1966.
16. கச்சி ஆனந்த ருத்திரேசர் சங்குப் புலவர், தி. (உ.ஆ.), கழக வெளியீடு, சென்னை, 1966.
- 17.*கச்சி ஏகாம்பரநாதர் உலா, இரட்டைப் புலவர், உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம், சென்னை.
18. கச்சிக் கலம்பகம் (நான்காம் பதிப்பு), அரங்கநாத முதலியார், கழக வெளியீடு, சென்னை 1964.
- 19.*கச்சிரெங்கன் கோவை, டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் நூல்நிலையம், சென்னை.
20. கடம்பர் கோயில் உலா, சாமிநாதையர், உ. வே. (ப. ஆ.), செந்தமிழ்ப் பிரசுரம், மதுரை 1932.

21. கம்பராமாயணம், பால காண்டம் (இரண்டாம் பகுதி), அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் அண்ணாமலை நகர், 1958.
22. கலிங்கத்துப் பரணி, செயப்பிரகாசம், ச. (ப.ஆ.), சந்தர் பப்ளிகேஷன்ஸ், மதுரை, 1977.
23. கலித்தொகை (ஏழாம் பதிப்பு), நச்சினார்க்கினியர் (உ.ஆ.), கழக வெளியீடு, சென்னை, 1967.
24. கலைசைக் கோவை, சுப்பிரமணிய முனிவர், சாமிநாதையர், உ.வே. (ப.ஆ.), செந்தமிழ்ப் பிரசுரம், மதுரை, 1932.
25. களவியற் காரிகை, இளங்குமரன், இரா. (ப.ஆ.), கழக வெளியீடு, சென்னை, 1973.
26. காசிக் கலம்பகம், குமரகுருபர அடிகள், கழக வெளியீடு, சென்னை, 1977.
27. *காத்தான் பிள்ளை பாங்கிவிடு தூது, டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம், சென்னை,
28. *காத்தான் பிள்ளை வருக்கக் கோவை, டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம் சென்னை.
29. குத்தாலக் கோவை முத்தையா முதலியார், ஏ. எஸ். (ப.ஆ.) திருவிதாங்கூர் சர்வகலாசாலை, 1949.
30. கும்பேசர் குறவஞ்சி, கலியாண சுந்தரையர், எஸ். (ப.ஆ.) டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலைய வெளியீடு, சென்னை 1961.
31. * குமாரகுலோத்துங்கன் கோவை, டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம், சென்னை.

32. * குலசையுலா, டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர்
நூல் நிலையம், சென்னை.
33. குலோத்துங்க சோழனுலா ஓட்டக் கூத்தர், சங்குப்புலவர்
(நான்காம் பதிப்பு), (உ.ஆ.), கழக வெளியீடு, சென்னை
1976.
34. குறுந்தொகை, சோமசுந்தரனார், பொ. வே.(உ.
ஆ.), கழக வெளியீடு,
சென்னை, 1972.
35. * கூளப்ப நாயக்கன் டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர்
விறலிவிடு தூது, நூல் நிலையம், சென்னை.
36. சங்க இலக்கியம் - முதல், வையாபுரிப்பிள்ளை (ப. ஆ.), பாரி
இரண்டாம் பகுதிகள், நிலையம், சென்னை, 1967.
37. * சித்திர மடல். காளமேகப் புலவர், டாக்டர் உ.வே
சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்,
சென்னை.
38. சிதம்பரச் செய்யுட் குமரகுருபர சுவாமிகள், கழகவெளி
கோவை (நான்காம் யீடு, சென்னை, 1971.
பதிப்பு),
39. சிராமலைக் கோவை, சாமிநாதையர், உ.வே. (ப.ஆ.),
செந்தமிழ் பிரசுரம், மதுரை, 1937.
40. * சிவஞானபாழையர் டாக்டர் உ.வே சாமிநாதையர் நூல்
நெஞ்சு விடு தூது, நிலையம், சென்னை.
41. * சிவந்தெழுந்த பல்லவ டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர்
ராயன் உலா, நூல் நிலையம், சென்னை.
42. * சிற்றம்பல சம்பந்தர் டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர்
கிளிவிடு தூது, நூல் நிலையம், சென்னை.
43. * சின்ன வண்ணியனார் டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர்
பேரில் பணவிடு தூது, நூல் நிலையம், சென்னை.

44. சீவக சிந்தாமணி -
மூலமும் நச்சினார்க்
கினியர் உரையும், திருத்தக்கத் தேவர், சாமிநாதையர்
உ.வே. (ப.ஆ.) கழக வெளியீடு,
சென்னை, 1969.
45. சுவாமிநாதம் சண்முகம், செ. வை. (ப.ஆ., உ.ஆ.)
அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம்,
அண்ணாமலை நகர், சிதம்பரம்,
1575.
46. சோலைமலைக் குறவஞ்சி, கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யர் & உ.வே.
எஸ்., புத்தூர் அக்ரஹாரம், திருச்சி,
1975.
47. தஞ்சைவாணன் கோவை, பொய்யாமொழிப் புலவர், சொக்
கப்ப நாவலர் (உ.ஆ.), கழக வெளி
யீடு, சென்னை, 1952.
48. தமிழ்நெறி விளக்கம் கலியாண சுந்தரையர், சா. (ப.ஆ.)
(இரண்டாம் பதிப்பு), கபீர் அச்சுக்கூடம், சென்னை, 1947.
49. *தருமை ஞானசம் திருவம்பலத் தம்பிரான், டாக்டர்
பந்தர் உலா, உ.வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலை
யம், சென்னை,
50. தியாகேசர் குறவஞ்சி பிரேமலதா, வே. (ப.ஆ.), தஞ்சை
சரசுவதி மஹால் வெளியீடு, தஞ்சை,
1956.
51. திருஇலஞ்சி முருகன் மேலகரம் பண்டாரக் கவிராயர்,
உலா (இரண்டாம் கபீர் அச்சுக்கூடம், சென்னை,
பதிப்பு), 1956.
52. திருக்கழுக்குன்றக் கோவை, சோமசுந்தரக் கவிராயர், கபீர்
அச்சுக்கூடம், சென்னை, 1945.
53. திருக்கழக் குன்றத் துலா, அந்தகக்கவி வீரராகவ முதலியார்,
டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர்
நூல் நிலையம், சென்னை,

54. திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி, திரிகூடராசப்பக் கவிராயர், கழக வெளியீடு, சென்னை, 1970,
55. திருக்குறள், பரிமேலழகர் (உ.ஆ.), பழனியப்பா பிரதர்ஸ், சென்னை, 1970.
56. திருக்குற்றால நாதருலா, திரிகூடராசப்பக் கவிராயர், டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம், சென்னை, 1953.
57. திருக்கைலாய ஞான வுலா, சேரமான் பெருமானாயனார், சதா சிவரெட்டியார் கயப்பாக்கம் (குறிப்புரையாசிரியர்), கழக வெளியீடு, சென்னை, 1974.
58. திருக்கோவலூர்க் கலம்பகம், வீரமாமுனிவர், தமிழ் இலக்கியக் கழகம், திருச்சிராப்பள்ளி, 1975.
59. திருக்கோவையார், மாணிக்கவாசகர், பேராசிரியர் (உ.ஆ.), திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசி மடத்து வெளியீடு, 1955.
60. திருச்சிறுபுலியூர் உலா, சாமிநாதையர், உ.வே. (ப.ஆ.), செந்தமிழ்ப் பிரசுரம், மதுரை, 1935
61. திருஞான சம்பந்த தேவாரப் பதிகங்கள் (இரண்டாம் பதிப்பு), கழக வெளியீடு, சென்னை, 1973.
62. * திருநறையூர் வடிவழகிய நம்பி மேகவிடு தூது, டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம், சென்னை.
63. திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர் தேவாரப் பதிகங்கள் (இரண்டாம் பதிப்பு), கழக வெளியீடு, சென்னை, 1973.
64. திருப்பாதிரிப்புலியூர் கலம்பகம், தொல்காப்பியத் தேவர், டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம், சென்னை,

65. திருப்பூவன நாதருவா, கந்தசாமிப்புலவர், சாமிநாதையர் உ.வே. (உ.ஆ.), கபீர் அச்சுக்-கூடம் (பதிப்பு-4), சென்னை, 1956.
66. திருவருணைக் கலம்பகம், எல்லப்ப நாவலர், கழக வெளியீடு, சென்னை, 1976.
67. திருவாசகம், மணிக்கவாசகர், இராமநாதபிள்ளை (உ.ஆ.), கழக வெளியீடு, சென்னை, 1968.
68. திருவாருருலா (இரண்டாம் பதிப்பு), அந்தகக்கவி வீரராகவ முதலியார், சாமிநாதையர், உ.வே. (ப.ஆ.), செந்தமிழ்ப் பிரசுரம், மதுரை, 1925.
69. * திருவாரூர்க் கோவை, எல்லப்ப நாவலர், டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம், சென்னை.
70. திருவாவடுதுறைக் கோவை, (இரண்டாம் பதிப்பு), சுப்பிரமணிய முனிவர், சாமிநாதையர், உ.வே. (உ.ஆ.), கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடம், சென்னை, 1926.
71. * திருவானைக்காவலா, காளமேகப்புலவர், டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம், சென்னை.
72. தூது உரைநூற் கோவை, சங்குப் புலவர் (உ.ஆ.), கழக வெளியீடு, சென்னை, 1974.
73. * தெய்வச்சிலையார் விறலிவிடு தூது, டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம், சென்னை.
74. தேவை உலா (இரண்டாம் பதிப்பு), பலபட்டடைச் சொக்கநாத பிள்ளை, கமர்ஷியல் அச்சியந்திர சாலை, சென்னை, 1925.
75. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், (ஆறாம் பதிப்பு), இளம்பூரணர் (உ.ஆ.), கழக வெளியீடு, சென்னை, 1974.

76. தொல்காப்பியம்-
பொருளதிகாரம்
(ஆறாம் பதிப்பு),
நச்சினார்க்கினியர் (உ.ஆ.), கழக
வெளியீடு, சென்னை, 1975.
77. தொல்காப்பியம்- பொரு
ளதிகாரம் (மூன்றாம்
பதிப்பு),
பேராசிரியர் (உ.ஆ.), கழக வெளி
யீடு, சென்னை, 1966.
78. தொன்னூல் விளக்கம்,
வீரமாமுனிவர், மெக்கென்ஜி காபன்
அய்யர், ஜி.(ப.ஆ.) பாபம்ஸ் சாலை,
சென்னை, 1891.
79. நந்திக் கலம்பகம்
(மூன்றாம் பதிப்பு),
புன்னைவனநாத முதலியார், பு.சி
இராமசாமி பிள்ளை, செ. ரை. (உ.
ஆ.), கழக வெளியீடு, சென்னை,
1968.
80. நம்பியகப்பொருள்
(ஐந்தாம் பதிப்பு),
நாற்கவிராச நம்பி, கோவிந்தராச
முதலியார் (உ.ஆ.), கழக வெளியீடு
சென்னை, 1973.
81. நவநீதப் பாட்டியல்,
கலியாணசுந்தரையர், கணபதி
ஐயர், எஸ்.ஜி. (ப.ஆ), உ.வே. சாமி
நாதையர் நூல் நிலைய வெளியீடு,
சென்னை, 1961.
82. நளவெண்பா,
புகழேந்திப் புலவர், இராமசாமி
பிள்ளை, செ.ரெ. (உ.ஆ.), கழக
வெளியீடு, சென்னை, 1970.
83. நற்றிணை நானூறு
மூலமும் உரையும்
(மூன்றாம் பதிப்பு),
சோமசுந்தரனார், பொ. வே. (உ.
ஆ.), கழக வெளியீடு, சென்னை,
1962.
84. * நாரசிங்கன் வளமடல்,
டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர்
நூல் நிலையம், சென்னை.
85. நாலாயிர திவ்வியப்
பிரபந்தம்,
தேவநாதன், வி.என். (ப.ஆ.), 213,
கோவிந்தப்ப நாயக்கன் தெரு,
சென்னை, 1971.

86. * பண்டார மும்மணிக் குமரகுருபரர், டாக்டர் உ.வே. சாமி
கோவை, தாதையர் நூல் நிலையம், சென்னை
87. * பத்மகிரிநாதர் பலபட்டடைச் சொக்கநாத பிள்ளை
தென்றல்விடு தூது, டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர்
நூல் நிலையம், சென்னை.
88. பதினோரம் திருமுறை, சுப்பிரமணியம், கே. (ப.ஆ), திருப்
பனந்தாள் ஸ்ரீகாசிமடம் பன்னிரு
திருமுறைப் பதிப்பு, 1972.
89. பரிபாடல், சோமசுந்தரனார், பொ. வே. (உ.
ஆ.), கழக வெளியீடு, சென்னை,
1969.
90. பன்னிரு பாட்டியல், கோவிந்தராச முதலியார், கா. ர.
(உ. ஆ.), கழக வெளியீடு, சென்னை,
1970.
91. பாரதியார் கவிதைகள், பூம்புகார் பிரசுரம், சென்னை, 1976.
92. புகையிலைவிடு தூது சீனிச்சக்கரைப் புலவர், கபீர் அச்
(இரண்டாம் பதிப்பு), சுச்சுடம் சென்னை, 1956,
93. *புல்லைக் குமரேசர் பண டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர்
விடு தூது, நூல் நிலையம், சென்னை.
94. புறநானூறு—மூலமும் சாமிநாதையர், உ. வே. (ப. ஆ.),
பழைய உரையும், டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர்
நூல் நிலையம், சென்னை, 1971.
95. புறநானூறு துரைச்சாமி பிள்ளை, ஓளவை
(எட்டாம் பதிப்பு), சு. (உ. ஆ.), கழக வெளியீடு,
சென்னை, 1973.
96. புறப்பொருள் வெண்பா ஐயனாரிதனார், சோமசுந்தரனார்
மாலை பொ. வே. (உ. ஆ.), கழகவெளி
யீடு, சென்னை, 1967.

97. பெத்லகேங் குறவஞ்சி வேதநாயக சாஸ்திரியார், கிறித்தவ (இரண்டாம் பதிப்பு), இலக்கியச் சங்கம், சென்னை, 1964.
98. பெருங்கதை—மூலமும் குறிப்புரையும் (ஐந்தாம் பதிப்பு), கொங்குவேளிர், சாமிநாதையர் உ. வே. (ப. ஆ.), டாக்டர், உ. வே. சாமிநாதையர் நூல்நிலையம், சென்னை, 1968.
99. மணிமேகலை, கழக வெளியீடு, சென்னை, 1964.
100. மதுரைக் கலம்பகம் (ஐந்தாம் பதிப்பு), குமரகுருபரர், புன்னைவனநாத முதலியார், பு. சி. (உ. ஆ.), கழக வெளியீடு, சென்னை, 1972.
101. மதுரைச் சொக்கநாதர் தமிழ்விடு தூது (மறு பதிப்பு), சங்குப் புலவர், தி. (உ. ஆ.), கழக வெளியீடு, சென்னை, 1966.
102. மதுரைச் சொக்கநாத ருலா, புராணத் திருமலைநாதர், சாமிநாதையர், உ. வே. (உ. ஆ.), கேஸரி அச்சுக்கூடம், சென்னை 1931.
103. மயில்விடு தூது, நடேச கவுண்டர், கு., அருள்மிகு தண்டாயுதபாணி சுவாமி தேவஸ்தானம், பழனி, 1973.
104. *மறைஞான தேசிகர் நெஞ்சுவிடு தூது, டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம், சென்னை.
105. மாறனகப் பொருளும் திருப்பதிக் கோவையும், இராமநுஜையங்கார் (ப. ஆ.), செந்தமிழ்ப் பிரசுரம், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை, மதுரை, 1932.
106. *மான்விடு தூது, மிதிலைப்பட்டிக் குழந்தைக் கவி ராயர், டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம், சென்னை,

107. முக்கூடற் பள்ளு
(ஐந்தாம் பதிப்பு),
சேதுரகுநாதன், ந. (உ. ஆ.),
கழக வெளியீடு, சென்னை,
1973.
108. *முத்து விஜய ரகுநாதர்
பணவிடு தூது,
டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர்
நூல் நிலையம், சென்னை.
109. முத்துவீரியம்,
முத்துவீர உபாத்தியாயர், சுந்
தரமூர்த்தி, கு. (ப. ஆ.), கழக
வெளியீடு, சென்னை, 1972.
110. முத்தொள்ளாயிரச்
செய்யுட்கள்,
இராகவையங்கார், ரா. (ப. ஆ.),
செந்தமிழ்ப் பிரசுரம், மதுரைத்
தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை,
1935
111. முத்தொள்ளாயிரம்,
சேதுரகுநாதன், ந. (உ. ஆ.),
கழக வெளியீடு, சென்னை,
1973.
112. யாப்பருங்கலம்(பழைய
விருத்தியுரையுடன்),
இளங்குமரன், இரா. (ப. ஆ.),
கழக வெளியீடு, சென்னை,
1973.
113. யாப்பிலக்கணம்
(பத்தாம் பதிப்பு),
திருத்தணிகை விசாகப்பெரு
மானையர், கழக வெளியீடு,
சென்னை, 1971.
104. வச்சணந்திமாலை என்னும் இராமலிங்கத் தம்பிரான், கொ.
வெண்பாப் பாட்டியல் (உ. ஆ.), கழக வெளியீடு
(மூன்றாம் பதிப்பு), சென்னை, 1969.
115. *வருணகுலாதித்தன் மடல், டாக்டர் உ. வே. சாமி நாதை
யர் நூல் நிலையம், சென்னை.

116. விக்கிரம சோழனுலா (ஐந்தாம் பதிப்பு), ஒட்டக்கூத்தர், சங்குப் புலவர், தி (உ. ஆ.), கழக வெளியீடு, சென்னை, 1971.
117. *விறலிவிடு தூது, சுப்ரதீபக் கவிராயர், டாடகர். உ. வே. சாமிநாதையர் நூல்நிலையம், சென்னை
118. வீரசோழியம் (மறு பதிப்பு), புத்தமிழ்த்திரனார், கழக வெளியீடு, சென்னை, 1970.
119. ஸ்ரீ பத்மகிரிநாதர் தென்றல் விடு தூது (நான்காம் பதிப்பு), பலபட்டடைச் சொக்கநாத பிள்ளை, கபீர் அச்சுக்கூடம், சென்னை, 1952.
120. ஸ்ரீ கிருஷ்ணமாரி குறவஞ்சி, ஸ்ரீதேவி கருமாரிதாஸர், சூப்பர் பவர் பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை, 1971.
121. ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமி கள் பிரபந்தத் திரட்டு (நான்காம் பதிப்பு).. திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடம், 1961.
122. ஸ்ரீ சரபேந்திர பூபால குறவஞ்சி, சிவக்கொழுந்து தேசிகர், சாமிநாதையர், உ. வே. (ப. ஆ.), கேஸரி அச்சுக்கூடம், சென்னை, 1932.

குறிப்பு: 1. இப்பட்டியலில் இடம்பெற்றுள்ள பெரும்பான்மையான அடிப்படை நூல்களின் ஆசிரியர் பெயர் இன்னதெனத் தெரியாததால் இப்பட்டியல் நூல் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது.

2. * இக்குறியீடு இடம்பெற்றுள்ள நூல்கள் டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையத்தில் சுவடிகளாக உள்ளன.

ஆ. துணை நூல்கள்

தமிழ்

123. அரிஸ்டாடில் அரிஸ்டாடிலின், கவிதையியல், மணவாளன், அ.அ. (தமிழாக்கம்), தமிழ்ப் புத்தகாலயம், சென்னை, 1976.

124. அருணாசலம். ப., பக்தி இலக்கியம், தமிழ்ப் புத்தகாலயம், சென்னை, 1973.
125. —————, தொல்காப்பியர், தமிழ்ப் புத்தகாலயம், சென்னை, 1975.
126. அருணாசலம். மு., தமிழ் இலக்கிய வரலாறு (பதினான்காம் நூற்றாண்டு), காந்தி வித்தியாலயம், மாயூரம், 1969.
127. அருணாசலம் பிள்ளை, மு., தொல்காப்பியம் அகத்திணையியல் உரைவளம், மதுரைப் பல்கலைக்கழகம், மதுரை, 1975.
128. அறவாணன், க.ப., கவிதையின் உயிர் உள்ளம் உடல், பாரி நிலையம், சென்னை, 1976.
129. ஆசார்யா, பி. ஸ்ரீ., காதலால் கதி பெற்றவர், கலைமகள் காரியாலயம், சென்னை, 1958.
130. —————, கோதை அல்லது காதல் வெள்ளம், கலைமகள் காரியாலயம், சென்னை, 1958.
131. —————, நம்மாழ்வாரும் மணிவாசகரும், ஸ்டார் பிரசுரம், சென்னை, 1978.
132. இராகவையங்கார், மு., தொல்காப்பியப் பொருளதிகார ஆராய்ச்சி, மானாமதுரை, 1960.
133. இராசமாணிக்கனார் மா., இல்வாழ்க்கை, ஏ. டி. என். நாகலிங்கம் அண்டு கம்பெனி, மதுரை, 1960.
134. —————, தமிழ் மொழி — இலக்கிய வரலாறு (நான்காம் பதிப்பு), பாரி நிலையம் சென்னை, 1976.
135. இராமச்சந்திரன், சி.எம்., சமயங்கள், கழக வெளியீடு, சென்னை, 1962

136. இரமநாதன், செட்டியார், லெ. ப. கரு., தொல்காப்பியச் செல்வம் (இரண்டாம் பதிப்பு), முத்தையா பதிப்பக வெளியீடு, அண்ணாமலை நகர், 1966.
137. இலக்குவனார், சி., தொல்காப்பிய ஆராய்ச்சி (இரண்டாம் பதிப்பு), வள்ளுவர் பதிப்பகம், புதுக்கோட்டை, 1971.
138. —————, இலக்கியம் கூறும் தமிழர் வாழ்வியல் - சங்ககாலம் (மூன்றாம் பதிப்பு), வள்ளுவர் பதிப்பகம், புதுக்கோட்டை 1972.
139. இளங்குமரன், இரா., (ப. ஆ.), உரையாசிரியர்கள் கண்ட சொற்பொருள் நுண்மை விளக்கம், கழக, வெளியீடு, சென்னை, 1971.
140. —————, புறத்திரட்டு, கழக வெளியீடு, சென்னை, 1972.
141. இளவரசு, சோம., இலக்கண வரலாறு, தொல்காப்பியர் நூலகம், சிதம்பரம், 1963.
142. —————, இருபது நூற்றாண்டுகளில் தமிழ், மணிவாசகர் நூலகம், சிதம்பரம் 1970.
143. கண்ணதாசன், இலக்கியத்தில் காதல், வானதி பதிப்பகம், சென்னை, 1974.
144. கணபதிராமன், ச., பாரதியின் பாவையர், திருமகள் நூலகம், தூத்துக்குடி, 1975.
145. குருசாமி, ம.ரா.போ., சங்க காலம் (இரண்டாம் பதிப்பு), மெர்க்குரி புத்தகக் கம்பெனி, கோயம்புத்தூர், 1968.
- 4 குழந்தை. தொல்காப்பியம் — பொருளதிகாரம், வேலுபதிப்பகம், ஈரோடு, 1968.

147. குழந்தை, தொல்காப்பியர் காலத் தமிழர், பாரி நிலையம், சென்னை, 1968,
148. கைலாசபதி, க., இலக்கியமும் திறனாய்வும் (இரண்டாம் பதிப்பு), பாட்டாளிகள் வெளியீடு, சென்னை, 1976.
146. கோவிந்தசாமி, மு., தமிழ் இலக்கிய வரலாறு (இலக்கியத் தோற்றம்) (இரண்டாம்பதிப்பு), பாரி நிலையம், சென்னை, 1969.
150. சஞ்சீவி, ந., சங்க இலக்கிய ஆராய்ச்சி அட்டவணைகள், சென்னைப் பல்கலைக் கழகம், சென்னை, 1973.
151. _____, தெய்வத் தமிழ், சென்னைப் பல்கலைக் கழகம், சென்னை, 1975.
(ப.ஆ.),
152. சதாசிவப் பண்டாரத்தார், தமிழ் இலக்கிய வரலாறு (13, 14, 15 ஆம் நூற்றாண்டுகள்), அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், அண்ணாமலை நகர், 1963.
டி. வி.,
153. சபாபதி நாவலர், திராவிடப் பிரகாசிகை என்னும் தமிழ் வரலாறு (இரண்டாம் பதிப்பு) கழக வெளியீடு, சென்னை, 1960.
154. சாமிநாதையர், உ. வே., நூல் நிலையச் சுவடிகளின் விளக்கம் (இரண்டாம் தொகுதி), உ. வே. சாமிநாதையர், நூல் நிலையம், சென்னை, 1961.
155. சாரங்கபாணி, இரா., காமத்துப்பால் திருக்குறள் உரை வேற்றுமை, செல்வி [பதிப்பகம், காரைக்குடி, 1964.
156. _____, பரிபாடல் திறன், மணிவாசகர் நூலகம், சிதம்பரம், 1972.

157. சீநிவாசன், அ. , முல்லை, பி. கே. புக்ஸ், மதுரை, 1977.
158. _____, குறிஞ்சி, பி. கே. புக்ஸ், மதுரை, 1977.
159. சுப்பிரமணிய அய்யர், தமிழ் ஆராய்ச்சியின் வளர்ச்சி (இரண்டாம் பதிப்பு), அமுத நிலையம் லிமிடெட், சென்னை, 1971.
160. சுப்பிரமணிய பிள்ளை, பழந்தமிழர் நாகரிகம் அல்லது தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரக் கருத்து, கழக வெளியீடு, சென்னை, 1968.
161. சுப்பிரமணியன், ச. வே., தமிழ் இலக்கியக் கொள்கை-ஓர் வீராசாமி, தா. வே. (ப. அறிமுகம் (முதல் தொகுதி), உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 1967.
162. சுப்பிரமணியன், ச. வே., வீரசோழியம் - ஒரு திறனாய்வு, தமிழ்ப் பதிப்பகம், சென்னை, 1977.
163. சுப்பிரமணியன், ச. வே., தமிழ் இலக்கியக் கொள்கை (இரண்டாம் தொகுதி), உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 1977.
164. சுப்பு ரெட்டியார், ந. , தொல்காப்பியம் காட்டும் வாழ்க்கை (இரண்டாம் பதிப்பு), பழனியப்பா பிரதர்ஸ், சென்னை, 1974.
165. செங்கல்வராய பிள்ளை, தேவார ஒளி நெறி (சுந்தரர்), கழக வெளியீடு, சென்னை, 1963.
166. செண்பகம், மா. , கண்ணன் பாட்டு, பி. கே., புக்ஸ் மதுரை, 1976.

167. செயராமன், ந. வீ., தூது இலக்கியங்கள், மணிவாசகர் நூலகம், சிதம்பரம், 1965.
168. _____, உலா இலக்கியங்கள், மணிவாசகர் நூலகம், சிதம்பரம், 1966.
169. _____, சிற்றிலக்கியச் செல்வங்கள், மணிவாசகர் நூலகம், சிதம்பரம், 1967.
170. செயராமன், நா., சங்க இலக்கியத்தில் பாடாண் திணை, மீனாட்சி புத்தக நிலையம், மதுரை, 1975.
171. _____, களம் கண்ட கருத்துக்கள், குமரன் பதிப்பகம், மதுரை, 1977.
172. _____, சங்க நூற் செய்யுட் கோவை, (ப. ஆ.), முத்துப் பதிப்பகம், 1977.
173. சேதுப்பிள்ளை, ரா. பி., திருவள்ளுவர் நூல் நயம் (ஐந்தாம் பதிப்பு), கழக வெளியீடு, சென்னை, 1965.
174. சோமசுந்தர பாரதியார், தொல்காப்பியர் பொருட்படலைப் புத் துரை (அகத்திணையியல்), நாவலர் புத்தக நிலையம், மதுரை, 1972.
175. ஜான் சாமுவேல், ஜி., இலக்கியத் திறனாய்வு (முதற் பகுதி), மணி பதிப்பகம், சென்னை, 1976.
176. ஞானசம்பந்தன், அ. ச., இலக்கியக் கலை, கழக வெளியீடு, சென்னை, 1964.
177. திவாகர முனிவர், சேந்தன் திவாகரம், கழக வெளியீடு, சென்னை, 1958.

178. தேவனேயன், ஞா., ஓப்பியன் மொழி நூல் (இரண்டாம் பதிப்பு), கழக வெளியீடு, சென்னை, 1971.
179. நாயுடு, அ. கி., தொல்காப்பியர் கண்ட தமிழர் சமுதாயம், முப்பால் நிலையம், கோவை, 1962.
180. பரமசிவானந்தம், அ. மு., கவிதையும் வாழ்க்கையும், தமிழ்க் கலைப் பதிப்பகம், சென்னை, 1957.
181. பவணந்தி முனிவர், நன்னூல் காண்டிகையுரை (இருபத்தி ஆறாம் பதிப்பு), ஆறுமுக நாவலர் வித்தியாநுபாலன அச்சகம் சென்னை, 1971.
182. பாலச்சந்திரன், சு., இலக்கியத் திறனாய்வு, அணியகம் சென்னை, 1976.
183. பாலசுந்தரம் பிள்ளை, தி. சு., இன்ப ஒழுக்கம் அல்லது தொல்காப்பிய அகத்திணையியல் விளக்கம், தமிழ்நெறி விளக்கப் பதிப்பகம் சேலம், 1938.
183. _____, பண்டைத் தமிழரின் பொருளியல் வாழ்க்கை (மறு பதிப்பு), கழக வெளியீடு, சென்னை, 1963.
185. பாலசுப்பிரமணியன், சி., இலக்கிய அணிகள், பாரி நிலையம் சென்னை, 1972.
186. _____, தமிழ் இலக்கிய வரலாறு (பன்னிரண்டாம் பதிப்பு), நறுமலர்ப் பதிப்பகம், சென்னை, 1976.
187. பெர்ட்ராண்ட் ரஸ்ஸல், இன்பத்தின் வெற்றி, வைராணபிள்ளை, எஸ். எஸ். (தமிழாக்கம்), கலைமகள் காரியாலயம், சென்னை, 1969.

188. பெரியகருப்பன், இராம. , சங்க இலக்கிய ஒப்பீடு-இலக்கியக் கொள்கைகள், மீனாட்சி புத்தக நிலையம், மதுரை, 1975.
189. மரிய அந்தோணி, வி. , இலக்கிய உலகம் (நான்காம் பதிப்பு), பூங்கொடிப் பதிப்பகம், நாகர்கோவில், 1976.
190. மறைமலை அடிகள்; சோமசுந்தர பாரதியார் தமிழர் திருமணம், சுந்தர் நிலையம், சென்னை, 1960.
- 191 மாணிக்கம், வ. சுப. , தமிழ்க் காதல், பாரி நிலையம், சென்னை, 1960.
192. மீனாட்சிசுந்தரம், கா. , பாரதி பாநிலை, மெர்க்குரி புத்தகக் கம்பெனி, கோயமுத்தூர் 1972.
- 193, மீனாட்சிசுந்தரன், தெ. பொ. , வள்ளுவர் கண்ட நாடும் காமமும், பழனியப்பா பிரதர்ஸ், சென்னை, 1955.
194. முத்துச்சண்முகன் ; குறவஞ்சி , முத்துப் பதிப்பகம் , நிர்மலா மோகன், மதுரை, 1977.
195. முத்துவீராசாமி நாயுடு, இலக்கிய செல்வி, கழக வெளியீடு, சென்னை, 1956.
196. யோகீசுவரன் , பி. , கண்ணன் பாட்டில் உலகியல், செந்தில் பதிப்பகம், சென்னை , 1977.
197. ரெனிவெல்லாக்; ஆஸ்டின் வாரன், இலக்கியக் கொள்கை, குளோரியா சுந்தரமதி (தமிழாக்கம்) , பாரி நிலையம், சென்னை, 1966.
198. வரதராசன், மு. , இலக்கிய மரபு, பாரி நிலையம், சென்னை, 1968.

199. வரதராசன் மு., முல்லைத் திணை (மூன்றாம் பதிப்பு), பாரி நிலையம், சென்னை, 1964.
200. _____, இலக்கியத் திறன் (இரண்டாம் பதிப்பு), பாரி நிலையம், சென்னை, 1965.
201. _____, திருவள்ளுவர் அல்லது வாழ்க்கை விளக்கம், பாரி நிலையம், சென்னை, 1967.
202. _____, தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, சாகித்திய அக்காதெமி, புது டில்லி, 1972.
203. வேங்கடசாமி, மயிலை சீனி., மறைந்து போன தமிழ் நூல்கள் (இரண்டாம் பதிப்பு), சாந்தி நூலகம், சென்னை, 1967.
204. வையாபுரிப் பிள்ளை, தமிழர் பண்பாடு, தஞ்சைப் புத்தகாலயம், சென்னை, 1969.
205. ஸ்ரீநிவாஸ பிள்ளை, தமிழ் வரலாறு (பிற்பாகம்-முற்பகுதி), ஸ்ரீநிவாஸ் பதிப்பகம், தஞ்சை, 1967.

ஆங்கிலம்

206. Anthony Storr, Sexual Deviation, Penguin Books Ltd., U. S. A., 1964.
207. David Holbrook, The Quest for Love, Methuen & Co Ltd., London, 1964.
208. Erich Fromm, The Art of Loving, Unwin Books, London, 1966.
209. Freud, Sigmund, A General Introduction to Psychoanalysis, Pocket - Books, New York, 1969.

201. James Reeves, Understanding Poetry, Heinemann, London, 1968.
211. Manickam, V.Sp., The Tamil Concept of Love, The S.I.S.S.W. Publishing Society, Madras, 1962.
212. Meenakshisundaran, T.P., A History of Tamil Literature Annamalai University, Annamalai Nagar, 1965.
213. _____, Tamil - A Birds eye view, Makkal Nalvaalvu Manram, Madurai, 1976.
214. Mayer, Johnn Jakob, Sexual Life in Ancient India, Motilal Banaridass, Delhi, 1971.
215. Periyakaruppan, Rm., Tradition and Talent in Cankam Poetry, Madurai, Publishing House, Madurai, 1976.
216. Ramanujam, B.V., History of Vaishnavism in South India upto Ramanuja, Annamalai University, Annamalai Nagar, 1973.
217. Srinivasa Iyengar, K.R. (Ed), Indian Literature Since Indepence, Sahitya Academy, New Delhi, 1973.
218. Subramania Aiyer, A.V., Tamil Studies-First Series, Tirunelveli, 1969.
219. _____, Tamil Studies-Second Series, Tirunelveli, 1970.

220. Sundaramoorthy, G., Early Literary Theories in [Tamil (a Comparision with Sanskrit theories), Sarvodaya Ilakkiya Pan nai, Madurai, 1974.

221. Swaroop, R., Amazing Abnormalities of Lov and Sex-Life, Madurai Pudlishers Lucknow, 1962.

தமிழ்

இ. கட்டுரைகள்

222. அருணாசலம், ப., 'புறநானூற்றுப் பாடல்களில் அகம், புலமை, சூலை-செப்டம்பர், 1975.

223. அழகப்பன், வெ. சு., 'வள்ளுவரும் அகத்துறையும்' ஐந் தாவது ஆய்வுக் கோவை, இ.ப.த. ம. வெளியீடு, 1973.

224. ஆரோக்கியநாதன், எஸ்., 'தொல்காப்பியரின் பொருளதிகார மும் பண்டைத் தமிழரின் வாழ்க் கையும்', ஆறாவது ஆய்வுக் கோவை, இ.ப.த.ம. வெளியீடு, 1974

225. இராமநாதன் செட்டி யார், லெ.ப.கரு., 'தலைமையுரை' சிற்றிலக்கியச் சொற்பொழிவுகள் (1-வது மாநாடு) (மறு பதிப்பு), கழக வெளியீடு, சென்னை, 1971.

226. ஐயர், வ.வே.சு., 'பாரதியாரின் கண்ணன் பாட்டு', அமுதசுரபி, செப்டம்பர், 1975.

227. சண்முகம் பிள்ளை, மு., 'ஏழாந்திருமுறை' தெய்வத் தமிழ், சஞ்சீவி, ந. (ப.ஆ.), சென்னைப் பல் கலைக் கழக வெளியீடு, சென்னை, 1975.

228. சத்தியசாட்சி, பொன்னு ஆ., 'குறவஞ்சி', ஒன்பதாவது ஆய்வுக் கோவை, தொகுதி-1, இ.ப.த.ம. வெளியீடு, 1977.

229. சிங்காரவேலனார்,
சொ.,

‘தமிழ்விடு தூதும் வண்டுவிடு தூதும்,
சிற்றிலக்கியச் சொற்பொழிவுகள்
(1-வது மாநாடு) (மறு பதிப்பு), கழக
வெளியீடு, சென்னை, 1971.

230. சிவசுப்பிரமணியன்,
வே.,

‘கச்சிக் கலம்பகமும் திருப்பாதிரிப்
புலியூர்க் கலம்பகமும்’, சிற்றிலக்கிய
சொற்பொழிவுகள் (1-வது மாநாடு)
(மறு பதிப்பு), கழக வெளியீடு,
சென்னை, 1971.

231. சுந்தரம், மெ.,

‘அகத்திணை இலக்கியத்தின் சிறப்
பியல்புகள் சில’, ஐந்தாவது ஆய்
வுக் கோவை, இ.ப.த.ம. வெளியீடு,
1973.

232. சுந்தரமகாலிங்கம்,
பொ.,

‘மகட்பாற் காஞ்சி’, ஆறாவது
ஆய்வுக் கோவை, இ.ப.த.ம. வெளியீடு,
1974.

233. சுப்பிரமணியன், இரா.,

‘பாரதியும் காதலும்’, ஐந்தாவது
ஆய்வுக் கோவை, இ.ப.த.ம.
வெளியீடு, 1973.

234. சுப்பிரமணியன், செ.,

‘சங்க இலக்கிய மரபினின்றும் திருக்
குறள் அகப்பொருள் மாறுபாடு’,
ஐந்தாவது ஆய்வுக் கோவை, இ.ப.
த.ம. வெளியீடு, 1973.

235. சுப்பு ரெட்டியார், நா.,

‘வைணவ சமய நூல்கள்’, தெய்
வத் தமிழ், சஞ்சீவி, ந. (ப. ஆ.),
சென்னைப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு,
1975.

236. செல்வராசன், தி.ரா.,

‘தொல்காப்பிய அகத்திணையும்
கலித்தொகையும்’, ஆறாவது ஆய்
வுக் கோவை, இ.ப.த.ம. வெளியீடு,
1974.

237. ஞானசம்பந்தன், அ.ச., 'ஒன்பது, பதினொன்றாந் திருமுறைகள்', தெய்வத் தமிழ், சஞ்சீவி ந. (ப.ஆ.), சென்னைப் பல்கலைக் கழக வெளியீடு, 1975.
238. ஞானமூர்த்தி, தா.ஏ., 'சங்ககால இலக்கியக் கொள்கை', வ. சுப்பையா பிள்ளை பவளவிழாமலர், தமிழ்ச்சங்க வெளியீடு, மதுரை, 1973.
239. தாமோதரன், கு., 'திருவாய்மொழியின் சிறப்பியல்புகள்', ஏழாவது ஆய்வுக் கோவை, இ.ப.த.ம. வெளியீடு, 1975.
240. பரிமணம், அ.மா., 'பக்திப்பனுவலில் அகப்பாடற் கூறுகள்', ஐந்தாவது ஆய்வுக் கோவை, இ.ப.த.ம. வெளியீடு, 1973.
241. பழனிசாமி, வை., 'தப்புக் கணக்கு', கல்லூரிக் கலைமலர், அரசு ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி, குமாரபாளையம், 1977.
242. பாலசுப்பிரமணியம், சி., 'ஒட்டக்கூத்தர்', பெருந்தமிழ், சென்னைப் பல்கலைக் கழக வெளியீடு, 1975.
243. பிச்சைப்பிள்ளை, சாமி, 'தொல். அகத்திணையியல் ஒரு விளக்கம்', ஆறாவது ஆய்வுக் கோவை, இ.ப.த.ம. வெளியீடு, 1974.
244. மணிவேல், மு., 'முத்தொள்ளாயிரக் காதற் பாடல்கள்', பரல்கள்-1, தமிழ் ஆய்வாளர் மன்றம், மதுரைப் பல்கலைக் கழகம், 1975.
245. _____, 'கலித்தொகையில் கைக்கிளைக் காதல்', பரல்கள்-2, தமிழ் ஆய்வாளர் மன்றம், மதுரைப் பல்கலைக் கழகம், 1976.

246. மணிவேல், மு.,

‘தொல்காப்பியர் கருதும் கைக்கிளை மாந்தர்’, ஒன்பதாவது ஆய்வுக் கோவை, தொகுதி-1, இ.ப.த.ம. வெளியீடு, 1977.

247. _____,

‘திருக்குறள் - காமத்துப்பாலின் துவக்கம்’, பத்தாவது ஆய்வுக் கோவை, தொகுதி-1, இ.ப.த.ம. வெளியீடு, 1978.

248. _____,

‘வரலாற்றுப் போக்கில் கைக்கிளை’, பரல்கள்-3, தமிழ் ஆய்வாளர் மன்றம், மதுரைப் பல்கலைக்கழகம், 1978.

249. மீனாட்சிசுந்தரம், கா.,

‘வீரமாமுனிவர் காட்டும் பொருளதிகாரம்’, வ. சுப்பையா பிள்ளை பவளவிழா மலர், தமிழ்ச் சங்க வெளியீடு, மதுரை, 1973.

250. முருகவேள்,

‘திருக்கைலாய ஞானவுலாவும் திருவாருருலாவும்’, சிற்றிலக்கியச் சொற்பொழிவுகள் (1-வது மாநாடு) (மறு பதிப்பு), கழக வெளியீடு, சென்னை, 1971.

251. லீலாவதி, தி.,

‘காமத்துப்பால் - அமைப்புமுறை’, பத்தாவது ஆய்வுக் கோவை, இ.ப.த.ம. வெளியீடு, 1978.

252. வீரபத்திரன், ஆர்.,

‘ஆதியுலா’ செந்தமிழ், தொகுதி-54, மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம், 1958.

253. வேங்கடராமச் செட்டியார், செ.,

‘திருப்பூவண நாதருலாவும் மதுரைச் சொக்கநாதருலாவும்’, சிற்றிலக்கியச் சொற்பொழிவுகள் (1-வது மாநாடு) (மறு பதிப்பு), கழக வெளியீடு, சென்னை, 1971.

254. _____,

‘எட்டாந் திருமுறை’, தெய்வத் தமிழ், சஞ்சீவி, ந., (ப.ஆ. சென்னைப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, 1975.

255. வேணுகோபாலப்
பிள்ளை, டீ.ம.வீ.,

‘மதுரைக் கலம்பகமும் அழகர் கலம்
பகமும்’, சிற்றிலக்கியச் சொற்பொழி
வுகள் (1-வது மாநாடு) (மறு பதிப்பு),
கழக வெளியீடு, சென்னை, 1971.

ஆங்கிலம்

256. Desikan, M.A.,

‘Bharathi's Kannan Pattu’, Essays
on Bharathi Vol, II, Bharathi
Tamil Sangam, Calcutta, 1962.

257. Indra Manuel

‘Later age Love poetry-Kalampa
kam’, Research Papers-Vol. VII-VIII
Department of Tamil, Kerala
University, 1976-77,

258. Meenakshisundaram,
T.P.,

‘Two Tolkappiyars’, Fifth Con
ference, A.I.U.T.T.A., 1973.

ஈ. ஆய்வேடுகள்

தமிழ்

259. அழகிநிசாமி, ஏ.,

அழகர் கிள்ளைவிடு தூது, முது
கலை ஆய்வேடு, அண்ணாமலைப்
பல்கலைக் கழகம், அண்ணாமலை
நகர், 1973.

260. ஆரோக்கியசாமி, வி.,

திருநறையூர் நம்பி மேகவிடு தூது,
முதுகலை ஆய்வேடு, அண்ணா
மலைப் பல்கலைக்கழகம், அண்ணா
மலை நகர், 1973.

261. இராமசாமி, என்.,

நந்திக் கலம்பகம், முதுகலை
ஆய்வேடு, அண்ணாமலைப் பல்
கலைக் கழகம், அண்ணாமலை
நகர், 1973.

262. இராமநாதன், ஆர்.,

மாரி வாயில், முதுகலை ஆய்வேடு,
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்,
அண்ணாமலை நகர், 1973.

263. உமா, சுந்தரர் தேவாரம், முதுகலை ஆய்வேடு, கேரளப் பல்கலைக் கழகம், திருவனந்தபுரம், 1974.
264. எப்சிபாய், ஆ, திருக்கோவையார் — ஒரு திறனாய்வு, முதுகலை ஆய்வேடு, கேரளப் பல்கலைக் கழகம், திருவனந்தபுரம், 1971.
265. சபர்பதி ஆவுடைநாயகம், ஆர்., தெய்வச்சிலையார் விறலிவிடு தூது, முதுகலை ஆய்வேடு, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், அண்ணாமலை நகர், 1973.
266. சம்பத்., ஆ., திருமாலிருஞ்சோலைக் கலம்பகம் என்னும் அழகர் கலம்பகம், முதுகலை ஆய்வேடு, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், அண்ணாமலை நகர், 1973.
267. சீறிவாசன். அ., கலித்தொகை—ஒரு திறனாய்வு, மதுரைப் பல்கலைக் கழகம், மதுரை, 1978.
268. ஜெகநாதன், டி., குழந்தைக் கவிராயர் இயற்றிய மான்விடு தூது, முதுகலை ஆய்வேடு, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், அண்ணாமலை நகர், 1973.
269. நச்சினார்க்கினியர், கே., சேதுபதி விறலிவிடு தூது, முதுகலை ஆய்வேடு, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், அண்ணாமலை நகர், 1973.
270. நரசிம்மன், கே., பணவிடு தூது, முதுகலை ஆய்வேடு, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், அண்ணாமலை நகர், 1973.

271. நிர்மலா கிரேஸிலின், சி. , பெத்லகேங் குறவஞ்சி-திறனாய்வு முதுகலை ஆய்வேடு, கேரளப் பல்கலைக்கழகம், திருவனந்தபுரம், 1974.
272. நீலா , கே. , மேகதூதம், முதுகலை ஆய்வேடு, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், அண்ணாமலை நகர், 1973.
273. பன்னீர்ச்செல்வம், கே. , கச்சியப்ப முனிவர் இயற்றிய நெஞ்சுவிடு தூது, முதுகலை ஆய்வேடு, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், அண்ணாமலை நகர், 1973.
274. பொற்கொடி, பி. , சிவஞான பாழைய தேசிகர் நெஞ்சுவிடு தூது, முதுகலை ஆய்வேடு, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், அண்ணாமலை நகர், 1973.
275. பொன்னம்மாள், அ. , திவ்யப் பிரபந்தம் (முதலாயிரம்) — ஒரு திறனாய்வு, முதுகலை ஆய்வேடு, கேரளப் பல்கலைக்கழகம், திருவனந்தபுரம், 1969.
276. மாணிக்கம், வி. ஏ. , புலவர்விடு தூது, முதுகலை ஆய்வேடு, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், அண்ணாமலை நகர், 1973.
277. மாயவன் , ஏ. , வெண்கோழியுய்த்த காக்கைவிடு தூது, முதுகலை ஆய்வேடு, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், அண்ணாமலை நகர், 1973.

278. ராதா ராணி, சே.,

நாச்சியார் திருமொழி விளக்கம், முதுகலை ஆய்வேடு, கேரளப் பல்கலைக்கழகம், திருவனந்தபுரம், 1973.

279. ராமதாஸ், எம்.,

தில்லைக் கலம்பகம், முதுகலை ஆய்வேடு, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், அண்ணாமலை நகர், 1973.

280. விசயலட்சுமி, ப.,

கலம்பகங்கள்—ஒரு திறனாய்வு, நந்திக் கலம்பகம், முதுகலை ஆய்வேடு, கேரளப் பல்கலைக்கழகம், திருவனந்தபுரம், 1970.

281. வேங்கடபதி, சி.,

ஆளுடைய பிள்ளையார் திருக்கலம்பகம், முதுகலை ஆய்வேடு அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், அண்ணாமலை நகர், 1973.

ஆங்கிலம்

282. Agoram, T.,

A critical study on Maturai ccokkanatakula, M. A. Disllsertation, Annamalai University Annamalai Nagar, 1970.

283. Annamalai, E.,

Development of ulas and their place in Tamil Literature M. Litt. Thesis, Annamalai University, Annamalai Nager, 1964.

284. Balasubramanian, C.,

A critical study of Kuruntokai, M, Litt Thesis, University of Madras, Madras, 1963,

285. Balasubramanian, C. , A study of the Literature of the cera country, Ph. D. Thesis, University of Madras, Madras, 1970.
286. Chandramurthi, K. , A critical study of Katampar Koyil ula, M. A. Dissertation Annamalai University, AnnamalaiNagar, 1970
287. Damodaran, G. , A critical exposition of Acharya Hirudayam, M. Litt. Thesis, Annamalai University, Annamalai Nagar, 1963
288. —————, The Literary value of Tiruvaymoli, Ph D. Thesis, Annamalai University, Annamalai Nagar, 1972.
289. Dennison, Y. , Tirukkaila ya Gnā nā ula and A lutaiya Pillaiyar Tiru ulamalai, M. A. Dissertation, Annamalai University, Annamalai Nagar 1970.
290. Gnanamurthy, T. E. , A critical study of civa kacinta mani, Ph. D. Thesis, Annamalai University, Annamalai Nagar, 1962.
291. Govindaswamy, M. , Tamil Literature in the Sangam Age, M. Litt. Thesis, Annamalai University, Annamalai Nagar, 1958.

292. Guru Mallesh, M., Tirukkalukkunrattula —A critical study, M. A. Dissertation, Annamalai University, Annamalai Nagar, 1970.
293. Jayaraman, R., Tirukka lattanatarula, M. A. Dissertation, Annamalai University, Annamalai Nagar 1970.
294. Kasthuri, R., Vikkirma Colan ula, Dissertation, Annamalai M.A. University, Annamalai Nagar, 1970.
295. Krishnaswamy, S., An Analytical study of Kuravanci Genre with special reference to Tirukkurralak kuravanci, M.A. Dissertation, Kerala University, Trivandrum, 1967.
296. Leelavathy, R., A critical study of Kuruntokai-An advanced study, Ph.D. Thesis, University of Madras, Madras, 1969.
297. Mangayarkkarasi, S., Tiruvenkai ula, M. A. Dissertation, Annamalai University, Annamalai Nagar, 1970.
298. Manickam, V.Sp., Love in Sangam Poetry, Ph.D. Thesis, University of Madras, Madras, 1956.
299. Meenakshisundaram, K., A study of the Poetical works of Subramanya Bharathi, M. Litt. Thesis, Annamalai University, Annamalai Nagar, 1956.

300. Muthaiyan, P., A critical study on Kilvelurula, M.A.Dissertation, Annamalai University, Annamalai Nagar, 1970.
301. Ramanujam, S., A study of Kurincik kali, M.O.L. Dissertation, Annamalai University, Annamalai Nagar, 1961.
302. Ramasubbu, N., Tirukkataavur ula , M.A. Dissertation, Annamalai University, 1970.
303. Ramaswami Pillai, A., Tirikutaracappak kavirayar, M.Litt. Thesis, Annamalai University, Annamalai Nagar, 1962.
304. Rangaraj, R., Tiru Ilanci Murukan ula, M.A. Dissertation, Annamalai University Annamalai Nagar, 1970.
305. Sadasivam, V., Tamil Poetry in the 19th Century, M.Litt. Thesis, Annamalai University, Annamalai Nagar, 1948.
306. Sakthivel, C., Tiruvarur ula, M.A. Dissertation, Annamalai University Annamalai Nagar, 1970.
307. Sambandam, S., Tiruvitai Marutur ula , M.A. Dissertation, Annamalai University, Annamalai Nagar, 1970.
308. Sankaranarayanan, A., The concept and structure of poerty in Tolkappiyam, M.Litt. Thesis University of Madras, Madras, 1963.
309. Sathakathulla, S., Iracaracaco lan ula, M.A. Dissertation, Annamalai University, Annamalai Nagar, 1970.

310. Savithiri, R., Tiruppuvananatarula, M.A. Dissertation, Annamalai University, Annamalai Nagar, 1970.
311. Singaravelu, C. , A critical study of Appar Thevaram, Ph. D. Thesis, Annamalai University Annamala, Nagar, 1973.
312. Soundara, P. , A study of Saint Thirugnan sambandar, Ph. D. Thesis, Annamalai University, Annamalai Nagar, 1973.
313. Thangavel, B. , Tevai ula - A critical Study, M.A. Dissertation, Annamalai University, Annamalai Nagar, 1970.
314. Ulagappan, C. , Tancaip peruvutaiyarula, M.A Dissertation, Annamalai University, Annamalai Nagar, 1973.
315. Vijaya Bharathi, S., A critical study of Bharathi's works, Ph . D. Thesis, Annamalai University, Annamalai Nagar, 1968.

